

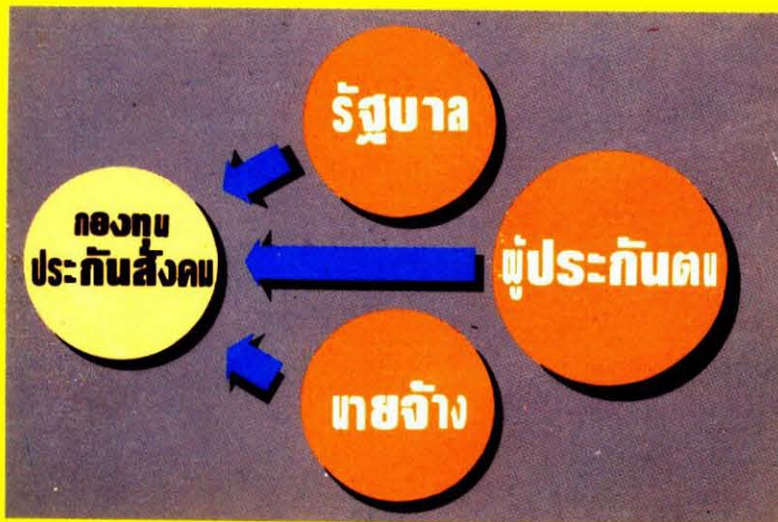

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

แก้ไขเพิ่มเติมโดย

พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2537

และ

ประมวลกฎหมายกระทรวง ระเบียบ คำสั่ง และประกาศ
ที่เกี่ยวกับกฎหมายประกันสังคม

สำนักงานประกันสังคม

รวบรวมโดย

ฝ่ายกฎหมาย กองนิติการ

สำนักงานประกันสังคม

ISBN 974-7872-40-4

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961144313

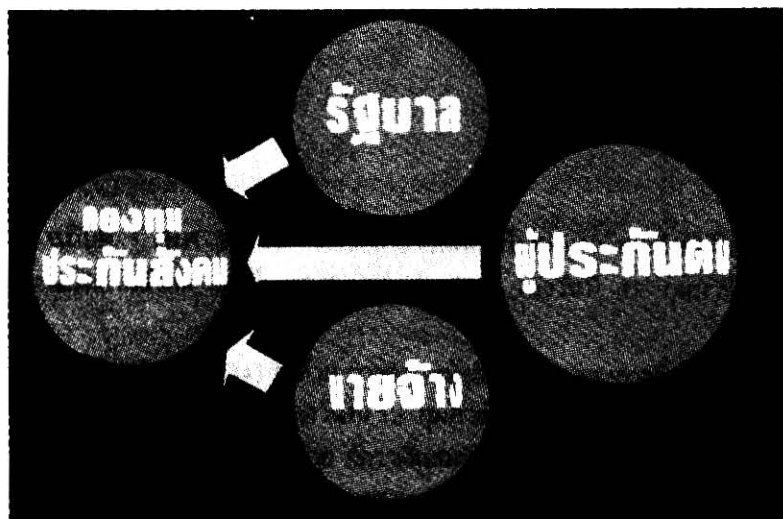

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

แก้ไขเพิ่มเติมโดย

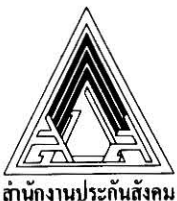
พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2537

และ

ประมวลกฎหมายกระทรวง ระเบียบ คำสั่ง และประกาศ
ที่เกี่ยวกับกฎหมายประกันสังคม

สำนักงานประกันสังคม

รวบรวมโดย

ฝ่ายกฎหมาย กองนิติการ

สำนักงานประกันสังคม

ISBN 974-7872-40-4

ต้นฉบับเป็นหน้าว่าง

สารบัญ

1. พระราชบัญญัติและพระราชกฤษฎีกา	หน้า
1.1 พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	8
1.2 พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2536	34
1.3 พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2536	37
1.4 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2533	41
1.5 พระราชกฤษฎีกากำหนดลูกจ้างตามมาตรา 4 (6) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 พ.ศ. 2534	43
1.6 พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตน ซึ่งมีไขลูกจ้าง พ.ศ. 2537	45
2. กฎกระทรวง	
2.1 กฎกระทรวง ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2534) ว่าด้วย ค่าธรรมเนียมใบแทนหนังสือสำคัญแสดง การขึ้นทะเบียนประกันสังคม และใบแทนบัตรประกันสังคม (ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2534)	50
2.2 กฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2534) ว่าด้วย การออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียน ประกันสังคม และบัตรประกันสังคม (ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2534)	51
2.3 กฎกระทรวง ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2534) ว่าด้วย อัตราเงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยทุพพลภาพ ตาย และคลอดบุตร (ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2534)	54
2.4 กฎกระทรวง ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2534) ว่าด้วย การยื่นอุทธรณ์ (ลงวันที่ 12 กุมภาพันธ์ 2534)	56
2.5 กฎกระทรวง ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2534) ว่าด้วย โรคเรื้อรัง (ลงวันที่ 28 ธันวาคม 2534)	58
2.6 กฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2538) ว่าด้วย จำนวนเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 วรรคหนึ่ง ต้องส่งเข้ากองทุนที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณ (ลงวันที่ 30 มีนาคม 2538)	59
2.7 กฎกระทรวง ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2538) ว่าด้วย ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงิน สมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 แต่ละคน (ลงวันที่ 30 มีนาคม 2538)	60
2.8 กฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2538) ว่าด้วย จำนวนเงินค่าทำศพ (ลงวันที่ 30 มีนาคม 2538)	61

3. ประกาศกระทรวง

หน้า

- 3.1 ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ลงวันที่ 10 เมษายน 2534 62
- 3.2 ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดชนิดของโรค ลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2538 65

4. ระเบียบกระทรวง

- 4.1 ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วย การยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้าง ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม พ.ศ. 2534 66

5. ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม

- 5.1 ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การจัดหาผลประโยชน์กองทุนประกันสังคม พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม 91
- 5.2 ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม 92

6. ระเบียบสำนักงานประกันสังคม

- 6.1 ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงินสมทบ การจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ และการโอนเงินกองทุนประกันสังคมทางธนาคาร พ.ศ. 2534 100
- 6.2 ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การจำหน่ายผู้ประกันตนที่ถึงแก่ความตายออกจากทะเบียนผู้ประกันตน พ.ศ. 2534 105
- 6.3 ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินกองทุนไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารงานของสำนักงานประกันสังคม พ.ศ. 2534 106
- 6.4 ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาล พ.ศ. 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม 111
- 6.5 ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย ประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรสำหรับหญิง ซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผย พ.ศ. 2538 114
- 6.6 ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การขอรับประโยชน์ทดแทน พ.ศ. 2538 116

6.7	ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การขอรับเงินสมทบที่นำส่งไว้เกินจำนวนที่ต้องชำระคืน พ.ศ. 2538	120
6.8	ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริง พ.ศ. 2538	122
6.9	ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 พ.ศ. 2538	123
6.10	ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ยประโยชน์ทดแทนกองทุนประกันสังคม พ.ศ. 2537	127
6.11	ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การจ่ายเงินเป็นค่าบริการทางการแพทย์ในกรณีฉุกเฉินและกรณีคลอดบุตรให้แก่สถานพยาบาลโดยตรง พ.ศ. 2537	129
6.12	ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การออกบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 พ.ศ. 2535	134
6.13	ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การดำเนินคดีและการเปรียบเทียบความผิด พ.ศ. 2537	147

7. ประกาศคณะกรรมการประกันสังคม

7.1	ประกาศคณะกรรมการประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการลดส่วนอัตราเงินสมทบเกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีคลอดบุตร และกรณีตาย พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 23 มกราคม 2534	160
7.2	ประกาศคณะกรรมการประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการลดส่วนอัตราเงินสมทบเกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีคลอดบุตร และกรณีตาย พ.ศ. 2534 (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2534	163
7.3	ประกาศคณะกรรมการประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการลดส่วนอัตราเงินสมทบเกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีคลอดบุตร และกรณีตาย พ.ศ. 2534 (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2534	164
7.4	ประกาศคณะกรรมการประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการลดส่วนอัตราเงินสมทบเกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีคลอดบุตร และกรณีตาย พ.ศ. 2534 (ฉบับที่ 4) ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2536	165

8. ประกาศสำนักงานประกันสังคม

• 8.1	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดมาตรฐานสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน ลงวันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2538	167
8.2	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง รับสมัครสถานพยาบาลของเอกชนเพื่อให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน ประจำปี พ.ศ. 2539 ลงวันที่ 20 เมษายน 2538	176
8.3	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3)	178
8.4	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2536	180
8.5	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย อันมิใช่เนื่องมาจากทำงาน ลงวันที่ 24 พฤษภาคม 2534 และที่แก้ไขเพิ่มเติม	183
8.6	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ 4) ลงวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2536	190
8.7	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ลงวันที่ 30 มีนาคม 2538	194
8.8	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ ลงวันที่ 30 มีนาคม 2538	195
8.9	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบ ลงวันที่ 30 มีนาคม 2538	199
8.10	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง การขึ้นทะเบียนนายจ้างตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ลงวันที่ 18 พฤษภาคม 2536	204
8.11	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีทุพพลภาพ ลงวันที่ 23 มีนาคม 2536	208
8.12	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์อัตรา และวิธีการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่แพทย์ในการตรวจร่างกายผู้ประกันตนกรณีทุพพลภาพ พ.ศ. 2536 ลงวันที่ 9 สิงหาคม 2536	210
8.13	ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง ขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนลงวันที่ 25 มิถุนายน 2535	212

9. คำสั่ง

9.1	คำสั่งกระทรวงมหาดไทย ที่ 235/2534 เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราช-	214
-----	---	-----

	บัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ลงวันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2534	
9.2	คำสั่งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ที่ 58/2538 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันสังคมและที่ปรึกษา ลงวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538	215
9.3	คำสั่งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ที่ 63/2538 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันสังคม ลงวันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2538	217
9.4	คำสั่งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ที่ 59/2538 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการแพทย์ ลงวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538	218
9.5	คำสั่งสำนักงานประกันสังคม ที่ 161/2538 เรื่อง มอบหมายผู้มีอำนาจอนุมัติค่าขอเป็นผู้ประกันตน ตามมาตรา 39 ลงวันที่ 4 เมษายน 2538	219
9.6	คำสั่งสำนักงานประกันสังคม ที่ 574/2537 เรื่อง มอบหมายในการเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ลงวันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2537	220
9.7	คำสั่งสำนักงานประกันสังคม ที่ 044/2537 เรื่อง มอบอำนาจในการดำเนินคดีความผิดตามพระราชบัญญัติ ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2537	221
9.8	คำสั่งสำนักงานประกันสังคม ที่ 380/2535 เรื่อง มอบอำนาจในการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ ลงวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2535	222

พระราชบัญญัติ*

ประกันสังคม

พ.ศ. 2533

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร. ให้ไว้ ณ วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2533 เป็นปีที่ 45 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติ

หมวด 2 ของ ลักษณะ 2 ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและบทบัญญัติมาตรา 40 ให้ใช้บังคับภายในสี่ปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา 3 ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นในส่วนที่มีบัญญัติไว้แล้วในพระราชบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้แทน

มาตรา 4 พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่

(1) ข้าราชการ ลูกจ้างประจำ ลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และลูกจ้างชั่วคราวรายชั่วโมง ของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ยกเว้นลูกจ้างชั่วคราวรายเดือน⁽¹⁾

*พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 111 ตอนที่ 63ก ลงวันที่ 30 ธันวาคม 2537 และมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม 2538 เป็นต้นไป

(1) มาตรา 4 (1) ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

- (2) ลูกจ้างของรัฐบาลต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ
- (3) ลูกจ้างของนายจ้างที่มีสำนักงานในประเทศและไปประจำทำงานในต่างประเทศ
- (4) ครูหรือครูใหญ่ของโรงเรียนเอกชนตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน
- (5) นักเรียน นักเรียนพยาบาล นิสิตหรือนักศึกษาหรือแพทย์ฝึกหัดซึ่งเป็นลูกจ้างของโรงเรียน มหาวิทยาลัย หรือโรงพยาบาล

(6) กิจการหรือลูกจ้างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 5 ในพระราชบัญญัตินี้

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งทำงานให้นายจ้าง โดยรับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร แต่ไม่รวมถึงลูกจ้าง ซึ่งทำงานเกี่ยวกับงานบ้านอันมิได้มีการประกอบธุรกิจรวมอยู่ด้วย

“นายจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งรับลูกจ้างเข้าทำงาน โดยจ่ายค่าจ้างและให้หมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้ทำงานแทนนายจ้าง ในกรณีที่นายจ้างเป็นนิติบุคคลให้หมายความรวมถึงผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลและผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลให้ทำการแทนด้วย

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินทุกประเภทที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างเป็นค่าตอบแทนการทำงานในวันและเวลาทำงานปกติไม่ว่าจะคำนวณตามระยะเวลาหรือคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้ในวันหยุดและวันลาซึ่งลูกจ้างไม่ได้ทำงานด้วย ทั้งนี้ไม่ว่าจะกำหนด จำนวนหรือจ่ายในลักษณะใดหรือโดยวิธีการใดและไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“วันทำงาน” หมายความว่า วันที่กำหนดให้ลูกจ้างทำงานตามปกติ

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้

“การคลอดบุตร” หมายความว่า การที่ทารกออกจากครรภ์มารดา ซึ่งมีระยะเวลาตั้งครรภ์ไม่น้อยกว่ายี่สิบแปดสัปดาห์ไม่ว่าทารกจะมีชีวิตรอดอยู่หรือไม่

“ทุพพลภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียสภาพจิตใจจนไม่สามารถทำงานได้ ทั้งนี้ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด

“ว่างงาน” หมายความว่า การที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเนื่องจากนิสสัมพันธระหว่างนายจ้างและลูกจ้างตามสัญญาจ้างแรงงานสิ้นสุดลง

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนประกันสังคม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประกันสังคม

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการประกันสังคม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

“เลขาธิการ” หมายความว่า เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 6 ในการคำนวณค่าจ้างเพื่อการออกเงินสมทบ ให้ถือเอาค่าจ้างที่คิดเป็นรายเดือนเป็นเกณฑ์คำนวณ ในการคำนวณค่าจ้างที่มีค่าจ้างรายเดือนให้เป็นค่าจ้างรายเดือนให้ถือว่าค่าจ้างที่ลูกจ้างได้รับจริงในเดือนใดเป็นค่าจ้างรายเดือนของเดือนนั้น

เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาการส่งเงินสมทบของผู้ประกันตน ให้ถือว่าเงินสมทบที่หักจากค่าจ้างที่

จ่ายให้ลูกจ้างในเดือนใดเป็นการจ่ายเงินสมทบของเดือนนั้นและไม่ว่าเงินสมทบนั้นจะได้หักไว้หรือนำส่งเดือนละกี่ครั้ง ให้ถือว่ามิ
ระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน⁽²⁾

มาตรา 7 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงาน
เจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัตินี้ ยกเว้นค่าธรรมเนียมและกำหนด
กิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ลักษณะ 1

บททั่วไป

หมวด 1

คณะกรรมการประกันสังคม

มาตรา 8 ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการประกันสังคม” ประกอบด้วยปลัดกระทรวงแรงงาน
และสวัสดิการสังคมเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงการคลัง ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข และผู้แทนสำนักงบประมาณ
เป็นกรรมการ กับผู้แทนฝ่ายนายจ้างและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างฝ่ายละห้าคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง เป็นกรรมการ และเลขาธิการเป็น
กรรมการและเลขานุการ⁽³⁾

คณะกรรมการจะแต่งตั้งบุคคลใดเป็นผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการก็ได้

รัฐมนตรีจะแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอีกไม่เกินห้าคนให้เป็นที่ปรึกษาของคณะกรรมการก็ได้ ซึ่งในจำนวนนี้
อย่างน้อยต้องเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางระบบงานประกันสังคม ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแรงงาน ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ ผู้ทรงคุณวุฒิ
ทางกฎหมาย และผู้ทรงคุณวุฒิอื่น

มาตรา 9 คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเกี่ยวกับนโยบายและมาตรการในการประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) พิจารณาให้ความเห็นต่อรัฐมนตรีในการตราพระราชกฤษฎีกาการออกกฎกระทรวง และระเบียบ
ต่าง ๆ เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้
- (3) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บ
รักษาเงินของกองทุน

⁽²⁾มาตรา 6 ความเดิมถูกยกเลิก โดยมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

⁽³⁾มาตรา 8 วรคหนึ่ง ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน
ดังที่พิมพ์ไว้

- (4) วางระเบียบโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน
- (5) พิจารณางบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินของกองทุนและรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีของสำนักงานในส่วนที่เกี่ยวกับการประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้
- (6) ให้คำปรึกษาและแนะนำแก่คณะกรรมการอื่นหรือสำนักงาน
- (7) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่รัฐมนตรีมอบหมาย

ในการปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง คณะกรรมการอาจมอบหมายให้สำนักงานเป็นผู้ปฏิบัติเพื่อเสนอต่อคณะกรรมการพิจารณาคำเนินการต่อไปก็ได้

มาตรา 10 กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับการแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา 11 นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา 10 กรรมการหรือที่ปรึกษาซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (1) ตาย
- (2) ลาออก
- (3) รัฐมนตรีให้ออก
- (4) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (5) วิกลจริตหรือจิตฟั่นเฟือนไม่สมประกอบ
- (6) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้รัฐมนตรีแต่งตั้งบุคคลในประเภทเดียวกันตามมาตรา 8 เป็นกรรมการแทน และให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งตนแทน

ในกรณีที่รัฐมนตรีแต่งตั้งที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นในระหว่างที่ที่ปรึกษาซึ่งแต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่งให้ผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นที่ปรึกษาเพิ่มขึ้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของที่ปรึกษาที่ได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

มาตรา 12 ในกรณีที่กรรมการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งดำรงตำแหน่งครบตามวาระแล้วแต่ยังมิได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ไปพลางก่อนจนกว่ากรรมการที่ได้รับแต่งตั้งใหม่จะเข้ารับหน้าที่

มาตรา 13 การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด จึงเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคราวใด ถ้าประธานกรรมการไม่อยู่ในที่ประชุม หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

มติในที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งมีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

มาตรา 14 ให้มีคณะกรรมการการแพทย์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการและกรรมการอื่น มีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบหกคน ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้ง และผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ

ประธานกรรมการและกรรมการอื่นตามวรรคหนึ่งให้แต่งตั้งจากผู้ทรงคุณวุฒิในวิชาชีพเวชกรรมสาขาต่าง ๆ และให้อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

ให้นำมาตรา 10 วรรคสอง มาตรา 11 มาตรา 12 และมาตรา 13 มาใช้บังคับโดยอนุโลม⁽⁴⁾

มาตรา 15 คณะกรรมการการแพทย์มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการดำเนินงานในการให้บริการทางการแพทย์
- (2) กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในการรับบริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตน

ตามมาตรา 59 มาตรา 63 มาตรา 66 มาตรา 68 มาตรา 70 และมาตรา 72

- (3) เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการออกกฎกระทรวงตามมาตรา 64
- (4) ให้คำปรึกษาและแนะนำในทางการแพทย์แก่คณะกรรมการ คณะกรรมการอุทธรณ์ และสำนักงาน
- (5) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการการแพทย์

หรือตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมาการมอบหมาย

มาตรา 16 คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์จะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาหรือปฏิบัติการอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการหรือคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายก็ได้

การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำมาตรา 13 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 17 คณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ และคณะอนุกรรมการมีอำนาจสั่งให้บุคคลใดบุคคลหนึ่งส่งเอกสารหรือข้อมูลที่จำเป็นมาพิจารณาได้ ในการนี้จะสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาชี้แจงด้วยก็ได้

มาตรา 18 กรรมการ ที่ปรึกษา กรรมการการแพทย์ กรรมการอุทธรณ์ และอนุกรรมการอาจได้รับเบี้ยประชุม ค่าพาหนะ ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายอย่างอื่นในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

หมวด 2

สำนักงานประกันสังคม

มาตรา 19 ให้จัดตั้งสำนักงานประกันสังคมขึ้นในกระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (1) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ คณะกรรมการอื่น และคณะอนุกรรมการ ตามพระราชบัญญัตินี้
- (2) เก็บ รวบรวม และวิเคราะห์ ข้อมูลเกี่ยวกับการประกันสังคม
- (3) จัดทำทะเบียนนายจ้างและผู้ประกันตนซึ่งต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุน
- (4) ปฏิบัติการตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นบัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน
- (5) กระทำกิจการอย่างอื่นตามที่รัฐมนตรี คณะกรรมการ คณะกรรมการอื่นหรือคณะอนุกรรมการ

มอบหมาย

⁽⁴⁾ มาตรา 14 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา 20 ให้เลขาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งราชการของสำนักงานและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงาน เพื่อการนี้ให้มีรองเลขาธิการคนหนึ่งหรือหลายคนเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ
ให้เลขาธิการและรองเลขาธิการเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ

หมวด 3 กองทุนประกันสังคม

มาตรา 21 ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในสำนักงานประกันสังคม เรียกว่า กองทุนประกันสังคม เพื่อเป็นทุนใช้จ่ายให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่บัญญัติไว้ลักษณะ 3 และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา 24 วรรคสอง

มาตรา 22 กองทุนประกอบด้วย

- (1) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา 40 และมาตรา 46
- (2) เงินเพิ่มตามมาตรา 39 มาตรา 49 และมาตรา 53
- (3) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา 26
- (4) เงินค่าธรรมเนียมตามมาตรา 45
- (5) เงินที่ได้รับจากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน
- (6) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา 47 มาตรา 47 ทวิ มาตรา 50 มาตรา 53 และมาตรา 56
- (7) เงินอุดหนุนหรือเงินทรงพระราชกฤษฎีกาที่รัฐบาลจ่ายตามมาตรา 24 วรรคสาม
- (8) เงินค่าปรับที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา 102
- (9) รายได้อื่น⁽⁵⁾

มาตรา 23 เงินกองทุนตามมาตรา 22 ให้เป็นของสำนักงานและไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

มาตรา 24 เงินกองทุนให้จ่ายเป็นประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้

คณะกรรมการอาจจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสิบของเงินสมทบของแต่ละปี เพื่อจ่ายตามมาตรา 18 และเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงาน

ในกรณีที่เงินกองทุนไม่พอจ่ายตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองให้รัฐบาลจ่ายเงินอุดหนุนหรือเงินทรงพระราชกฤษฎีกาให้ตามความจำเป็น

มาตรา 25 การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

มาตรา 26 การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

⁽⁵⁾ มาตรา 22 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา 27 ภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน ให้คณะกรรมการเสนองบดุล และรายงานการรับจ่ายเงินของ กองทุนในปีที่ล่วงมาแล้วต่อสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อตรวจสอบรับรองก่อนเสนอต่อรัฐมนตรี

งบดุลและรายงานการรับจ่ายเงินดังกล่าวให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ และจัดให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา⁽⁶⁾

หมวด 4

การสำรวจการประกันสังคม

มาตรา 28 เพื่อประโยชน์แก่การประกันสังคมตามพระราชบัญญัตินี้ จะตราพระราชกฤษฎีกา เพื่อสำรวจปัญหาและ ข้อมูลด้านแรงงานก็ได้

ในพระราชกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งอย่างน้อยให้ระบุ

- (1) วัตถุประสงค์ในการสำรวจ
- (2) เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่จะทำการสำรวจ
- (3) กำหนดเวลาการใช้บังคับพระราชกฤษฎีกา ซึ่งจะต้องไม่เกินสองปี

มาตรา 29 เมื่อได้ตราพระราชกฤษฎีกาตามมาตรา 28 แล้ว ให้เลขาธิการประกาศกำหนด

- (1) แบบสำรวจ
- (2) ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะส่งแบบสำรวจให้แก่นายจ้าง
- (3) กำหนดเวลาไม่น้อยกว่าสามสิบวันให้นายจ้างต้องส่งคืนแบบสำรวจที่ได้กรอกรายการแล้วแก่เจ้าหน้าที่

หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งต้องระบุไว้ในแบบสำรวจด้วย

การประกาศตามมาตรานี้ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา 30 แบบสำรวจตามมาตรา 29 (1) ที่จะต้องส่งไปยังนายจ้างให้ส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ หรือ ให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่นำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของนายจ้าง ถ้าไม่พบนายจ้าง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่หรือสำนักงานของนายจ้างจะ ส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้ว และอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้างนั้นก็ได้

ถ้าไม่สามารถส่งตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ ให้ใช้วิธีปิดแบบสำรวจไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่ายที่สำนักงานของนายจ้าง เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวและเวลาได้ล่วงพ้นไปเกินสิบห้าวันแล้ว ให้ถือว่านายจ้างได้รับแบบสำรวจนั้นแล้ว

มาตรา 31 เมื่อนายจ้างได้รับแบบสำรวจแล้ว ให้นายจ้างกรอกรายการในแบบสำรวจทุกข้อตามความเป็นจริง แล้ว ส่งแบบสำรวจที่ได้กรอกรายการนั้นคืนให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 29 (3)

มาตรา 32 บรรดาข้อความหรือตัวเลขที่ได้กรอกไว้ในแบบสำรวจให้ถือเป็นความลับ ห้ามมิให้ผู้ซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติการ ตามพระราชบัญญัตินี้เปิดเผยข้อความหรือตัวเลขนั้นแก่บุคคลซึ่งไม่มีหน้าที่ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มีความจำเป็น เพื่อประโยชน์แก่การประกันสังคมหรือการคุ้มครองแรงงาน หรือเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

⁽⁶⁾ มาตรา 27 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ลักษณะ 2 การประกันสังคม

หมวด 1 การเป็นผู้ประกันตน

มาตรา 33 ให้ลูกจ้างซึ่งมีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์เป็นผู้ประกันตน

ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนอยู่แล้วตามวรรคหนึ่ง เมื่อมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์และยังเป็นลูกจ้างของนายจ้างซึ่งอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตนต่อไป⁽⁷⁾

มาตรา 34 ให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างที่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ยื่นแบบรายการแสดงรายชื่อผู้ประกันตน อัตราค่าจ้าง และข้อความอื่นตามแบบที่เลขาธิการกำหนดต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตน

มาตรา 35 ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการได้ว่าจ้างโดยวิธีเหมาค่าแรงมอบให้แก่บุคคลหนึ่งบุคคลใดรับช่วงไปควบคุมดูแลการทำงานและรับผิดชอบจ่ายค่าจ้างให้แก่ลูกจ้างอีกทอดหนึ่งก็ดี มอบหมายให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดเป็นผู้จัดหาลูกจ้างมาทำงานอันมิใช่การประกอบธุรกิจจัดหางานก็ดี โดยการทำงานนั้นเป็นส่วนหนึ่งส่วนใดในกระบวนการผลิตหรือธุรกิจ ซึ่งกระทำในสถานประกอบกิจการหรือสถานที่ทำงานของผู้ประกอบกิจการและเครื่องมือที่สำคัญสำหรับใช้ทำงานนั้นผู้ประกอบกิจการเป็นผู้ทำกรณิเช่นว่านี้ผู้ประกอบกิจการย่อมอยู่ในฐานะนายจ้างซึ่งมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ในกรณีที่ผู้รับเหมาค่าแรงตามวรรคหนึ่งเป็นผู้ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานตามมาตรา 34 ในฐานะนายจ้าง ให้ผู้รับเหมาค่าแรงมีหน้าที่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เช่นเดียวกับนายจ้าง ในกรณีเช่นว่านี้ให้ผู้ประกอบกิจการหลุดพ้นจากควมรับผิดชอบในหนี้เงินสมทบและเงินเพิ่มเพียงเท่าที่ผู้รับเหมาค่าแรงได้นำส่งสำนักงาน⁽⁸⁾

มาตรา 36 เมื่อนายจ้างยื่นแบบรายการตามมาตรา 34 แล้ว ให้สำนักงานออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมให้แก่ นายจ้างและออกบัตรประกันสังคมให้แก่ลูกจ้าง ทั้งนี้ ตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 37 ในกรณีที่ความปรากฏแก่สำนักงานหรือจากคำร้องของลูกจ้างว่านายจ้างไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา 34 หรือยื่นแบบรายการแล้ว แต่ไม่มีชื่อลูกจ้างบางคนซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ในแบบรายการนั้น ให้สำนักงานมีอำนาจบันทึกรายละเอียดในแบบรายการตามมาตรา 34 โดยพิจารณาจากหลักฐานที่เกี่ยวข้อง แล้วออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมให้แก่ นายจ้าง และหรือออกบัตรประกันสังคมให้แก่ลูกจ้างตามมาตรา 36 แล้วแต่กรณี

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เลขานุการหรือผู้ซึ่งเลขานุการมอบหมาย จะดำเนินการสอบสวนก่อนก็ได้

มาตรา 38 ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ลิ้นสุดลง เมื่อผู้ประกันตนนั้น

- (1) ตาย
- (2) ลิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง

⁽⁷⁾ มาตรา 33 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

⁽⁸⁾ มาตรา 35 วรรคสอง เพิ่มเติมโดยมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 ดังที่พิมพ์ไว้

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างตาม (2) ได้ส่งเงินสมทบครบตามเงื่อนไขที่จะก่อให้เกิดสิทธิตามบทบัญญัติในลักษณะ 3 แล้วให้ผู้นั้นมีสิทธิตามบทบัญญัติในหมวด 2 หมวด 3 หมวด 4 หมวด 5 ต่อไปอีกหกเดือน นับแต่วันที่สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง

มาตรา 39 ผู้ที่เคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 โดยจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา 38 (2) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อไป ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหกเดือนนับแต่วันที่สิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน

จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา 46 วรรคสอง ให้เป็นไปตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยให้คำนึงถึงความเหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจในขณะนั้นด้วย

ให้ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งนำส่งเงินสมทบเข้ากองทุนเดือนละครั้งภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป ผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งซึ่งไม่ส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามวรรคสาม ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่ยังมิได้นำส่งหรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

มาตรา 40 บุคคลอื่นใดซึ่งมิใช่ลูกจ้างตามมาตรา 33 จะสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้ โดยให้แสดงความจำนงต่อสำนักงาน

หลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทนที่ได้จะรับตามมาตรา 54 ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 41 ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 สิ้นสุดลงเมื่อผู้ประกันตนนั้น

- (1) ตาย
- (2) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 อีก
- (3) ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนโดยการแสดงความจำนงต่อสำนักงาน
- (4) ไม่ส่งเงินสมทบสามเดือนติดต่อกัน
- (5) ภายในระยะเวลาสิบสองเดือนส่งเงินสมทบมาแล้วไม่ครบเก้าเดือน

การสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (4) สิ้นสุดลงตั้งแต่เดือนแรกที่ส่งเงินสมทบ และการสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนตาม (5) สิ้นสุดลงในเดือนที่ส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือน

มาตรา 42 เพื่อก่อสิทธิแก่ผู้ประกันตนในการขอรับประโยชน์ทดแทนตามบัญญัติลักษณะ 3 ให้นับระยะเวลาประกันตนตามมาตรา 33 และหรือมาตรา 39 ทุกช่วงเข้าด้วยกัน

(9) มาตรา 38 วรรคสอง ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(10) มาตรา 39 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 12 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(11) มาตรา 41 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 13 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ให้รัฐบาล ทบวง และผู้ประกันตน ตามมาตรา 33 ออกเงินสมทบเข้ากองทุน
เพื่อการว่างระโยชน์ทดแทนในกรณีว่างการบังคับ การว่างตามและกรณีว่างตามอัตร
ที่หนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบทั้งพระราชบัญญัติ
สำหรับกรณีว่างระโยชน์ตามมาตรา 39 ให้รัฐบาล และผู้ประกันตน ออกเงินสมทบ¹⁷
เข้ากองทุน โดยรัฐบาลออกเงินให้แก่ และ หักจากเงินคนออกเงินของทางของอัตรการว่างในสมทบ
ที่แต่ละคน ออกเงินที่หักเงินในกรณีว่างระโยชน์ และ 299 บาท
มาตรา 43 กิจการใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ แม้ว่าภายหลังกิจการนั้นจะมีจำนวนลูกจ้างลดลงเหลือน้อยกว่า
จำนวนที่กำหนดไว้ก็ตาม ให้กิจการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะเลิกกิจการ และให้ลูกจ้างที่เหลืออยู่
เป็นผู้ประกันตนต่อไป ในกรณีที่กิจการนั้นได้รับลูกจ้างใหม่เข้าทำงาน ให้ลูกจ้างใหม่นั้นเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้
ด้วย แม้ว่าจำนวนลูกจ้างรวมทั้งสิ้นจะไม่ถึงจำนวนที่กำหนดไว้ก็ตาม

มาตรา 44 ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบรายการที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้ง
เป็นหนังสือต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด เพื่อขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในวันที่สิบห้าของ
เดือนถัดจากเดือนที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ให้นำความในมาตรา 37 มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้โดยอนุโลม⁽¹²⁾ <3
มาตรา 45 ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือบัตรประกันสังคมสูญหาย ถูกทำลาย หรือ
ชำรุดในสาระสำคัญให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือใบแทน
บัตรประกันสังคมแล้วแต่กรณีต่อสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดดังกล่าว ทั้งนี้
ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ทั้งนี้ให้นำความในมาตรา 37 มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้โดยอนุโลม⁽¹²⁾ <3
มาตรา 45 ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือบัตรประกันสังคมสูญหาย ถูกทำลาย หรือ
ชำรุดในสาระสำคัญให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือใบแทน
บัตรประกันสังคมแล้วแต่กรณีต่อสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดดังกล่าว ทั้งนี้
ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด
ทั้งนี้ให้นำความในมาตรา 37 มาใช้บังคับแก่กรณีที่นายจ้างไม่ปฏิบัติตามมาตรานี้โดยอนุโลม⁽¹²⁾ <3
มาตรา 45 ในกรณีที่หนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือบัตรประกันสังคมสูญหาย ถูกทำลาย หรือ
ชำรุดในสาระสำคัญให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำขอรับใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมหรือใบแทน
บัตรประกันสังคมแล้วแต่กรณีต่อสำนักงานภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดดังกล่าว ทั้งนี้
ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา 46 ให้รัฐบาล นายจ้างและผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ออกเงินสมทบเข้ากองทุนนายจ้างจะหักตามอัตราที่
กำหนดในกฎกระทรวง หรือเงินสมทบกรณีว่างการบังคับ การว่างตามและกรณีว่างตามอัตรการว่างในสมทบ
ที่แต่ละคน ออกเงินที่หักเงินในกรณีว่างระโยชน์ และ 299 บาท
มาตรา 43 กิจการใดที่อยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ แม้ว่าภายหลังกิจการนั้นจะมีจำนวนลูกจ้างลดลงเหลือน้อยกว่า
จำนวนที่กำหนดไว้ก็ตาม ให้กิจการดังกล่าวอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัตินี้ต่อไปจนกว่าจะเลิกกิจการ และให้ลูกจ้างที่เหลืออยู่
เป็นผู้ประกันตนต่อไป ในกรณีที่กิจการนั้นได้รับลูกจ้างใหม่เข้าทำงาน ให้ลูกจ้างใหม่นั้นเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้
ด้วย แม้ว่าจำนวนลูกจ้างรวมทั้งสิ้นจะไม่ถึงจำนวนที่กำหนดไว้ก็ตาม

มาตรา 47 ทุกครั้งที่มีการจ่ายค่าจ้าง ให้นายจ้างหักค่าจ้างของผู้ประกันตนตามจำนวนที่ต้องนำส่งเป็นเงินสมทบใน
ส่วนของผู้ประกันตนตามมาตรา 46 และเมื่อนายจ้างได้ดำเนินการดังกล่าวแล้ว ให้ถือว่าผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแล้วตั้งแต
วันที่นายจ้างหักค่าจ้าง

(12) มาตรา 44 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้
(13) มาตรา 46 วรรคสี่ ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 15 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน
ดังที่พิมพ์ไว้

ให้นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนที่ได้หักไว้ตามวรรคหนึ่ง และเงินสมทบในส่วนของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดจากเดือนที่มีการหักเงินสมทบไว้ พร้อมทั้งยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

ถ้านายจ้างไม่จ่ายค่าจ้างตามกำหนดเวลาที่ต้องจ่าย ให้นายจ้างมีหน้าที่นำส่งเงินสมทบตามที่บัญญัติไว้ในวรรคสอง โดยถือเสมือนว่ามีการจ่ายค่าจ้างแล้ว

• ในกรณีที่นายจ้างนำเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนหรือเงินสมทบในส่วนของนายจ้างส่งให้แก่สำนักงานเกินจำนวนที่ต้องชำระ ให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำร้องขอรับเงินในส่วนที่เกินคืนได้ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ถ้านายจ้างหรือผู้ประกันตนมิได้เรียกเอาเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่นำส่งเงินสมทบ หรือไม่มารับเงินคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้มารับเงิน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน⁽¹⁴⁾

มาตรา 47 ทวิ ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบหรือนำส่งไม่ครบตามกำหนดเวลาในมาตรา 47 วรรคสอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีค่าเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น ถ้านายจ้างได้รับค่าเตือนดังกล่าวแล้วแต่ยังไม่นำเงินสมทบที่ค้างชำระและเงินเพิ่มมาชำระภายในกำหนด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินเงินสมทบและแจ้งเป็นหนังสือให้นายจ้างนำส่งได้ ดังนี้

(1) ถ้านายจ้างเคยนำส่งเงินสมทบมาแล้ว ให้ถือว่าจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างมีหน้าที่นำส่งในเดือนต่อมาแต่ละเดือนมีจำนวนเท่ากับจำนวนเงินสมทบในเดือนที่นายจ้างได้นำส่งแล้วเดือนสุดท้ายเต็มเดือน

(2) ถ้านายจ้างซึ่งมีหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้แต่ไม่ยื่นแบบรายการตามมาตรา 34 หรือยื่นแบบรายการตามมาตรา 34 แล้ว แต่ไม่เคยนำส่งเงินสมทบหรือยื่นแบบรายการตามมาตรา 34 โดยแจ้งจำนวนและรายชื่อลูกจ้างน้อยกว่าจำนวนลูกจ้างที่มีอยู่จริง ให้ประเมินเงินสมทบจากแบบรายการที่นายจ้างเคยยื่นไว้ หรือจากจำนวนลูกจ้างที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบ แล้วแต่กรณี โดยถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างเป็นรายเดือนในอัตราที่ได้เคยมีการยื่นแบบรายการไว้ แต่ถ้าไม่เคยมีการยื่นแบบรายการหรือยื่นแบบรายการไม่ครบถ้วน ให้ถือว่าลูกจ้างแต่ละคนได้รับค่าจ้างรายเดือนไม่น้อยกว่าอัตราค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในท้องที่นั้น คูณด้วยสามสิบ

ในกรณีที่มีการพิสูจน์ได้ภายในสองปีนับแต่วันที่มีการแจ้งการประเมินเงินสมทบตามวรรคหนึ่งว่าจำนวนเงินสมทบที่แท้จริงที่นายจ้างมีหน้าที่ต้องนำส่งมีจำนวนมากกว่าหรือน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินไว้ตาม (1) หรือ (2) ให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิสูจน์ให้นายจ้างทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ เพื่อให้ นายจ้างนำส่งเงินสมทบเพิ่มเติมภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง หรือยื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอให้คืนเงินสมทบ ถ้านายจ้างไม่มารับเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่ทราบผลการพิสูจน์ ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน

การนำส่งค่าเตือน การแจ้งจำนวนเงินสมทบที่ประเมินได้ และการแจ้งผลการพิสูจน์ ให้นำความในมาตรา 30 มาใช้บังคับโดยอนุโลม⁽¹⁵⁾

มาตรา 48 ในกรณีที่ผู้ประกันตนทำงานกับนายจ้างหลายรายให้นายจ้างทุกรายมีหน้าที่ปฏิบัติตามมาตรา 46 และมาตรา 47

⁽¹⁴⁾ มาตรา 47 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

⁽¹⁵⁾ มาตรา 47 ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา 49 นายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบในส่วนของคนหรือในส่วนของผู้ประกันตน หรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนดตามมาตรา 47 ต้องจ่ายเงินเพิ่มในอัตราร้อยละสองต่อเดือนของจำนวนเงินสมทบที่นายจ้างยังมิได้นำส่ง หรือของจำนวนเงินสมทบที่ยังขาดอยู่ นับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบ สำหรับเศษของเดือนถ้าถึงสิบห้าวันหรือกว่านั้นให้นับเป็นหนึ่งเดือน ถ้าน้อยกว่านั้นให้ปัดทิ้ง

ในกรณีที่นายจ้างมิได้หักค่าจ้างของผู้ประกันตน เพื่อส่งเป็นเงินสมทบหรือหักไว้แล้ว แต่ยังไม่ครบจำนวนตามมาตรา 47 วรรคหนึ่ง ให้นายจ้างรับผิดชอบใช้เงินที่ต้องส่งเป็นเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนเต็มจำนวน และต้องจ่ายเงินเพิ่มในเงินจำนวนนี้ตามวรรคหนึ่งนับแต่วันถัดจากวันที่ต้องนำส่งเงินสมทบและในกรณีเช่นว่านี้สิทธิที่ผู้ประกันตนพึงได้รับคงมีเสมือนหนึ่งว่าผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบแล้ว

มาตรา 50 เลขอากรผู้มีอำนาจออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด आयัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวนตามมาตรา 49 ทั้งนี้ เพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อให้ได้รับเงินที่ค้างชำระ

การมีคำสั่งให้ยึด आयัด หรือขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง จะกระทำได้อต่อเมื่อได้ส่งคำเตือนเป็นหนังสือให้นายจ้างนำเงินสมทบและหรือเงินเพิ่มที่ค้างมาชำระภายในกำหนดไม่น้อยกว่าสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือนั้น และนายจ้างไม่ชำระภายในกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการยึด आयัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีกำหนด ทั้งนี้ ให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งมาใช้บังคับโดยอนุโลม

เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดดังกล่าวให้หักไว้เป็นค่าใช้จ่ายในการยึด आयัด และขายทอดตลาด และชำระเงินสมทบและเงินเพิ่มที่ค้างชำระ ถ้ามีเงินเหลือให้คืนแก่นายจ้างโดยเร็ว ถ้านายจ้างมิได้เรียกเอาเงินที่เหลือคืนภายในห้าปี ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา 51 หนี้ที่เกิดจากการไม่ชำระเงินสมทบและหรือเงินเพิ่มให้สำนักงานมีบุริมสิทธิเหนือทรัพย์สินทั้งหมดของนายจ้างซึ่งเป็นลูกหนี้ ในลำดับเดียวกับบุริมสิทธิในมูลค่าภาษีอากรตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา 52 ในกรณีที่นายจ้างเป็นผู้รับเหมาช่วง ให้ผู้รับเหมาช่วงถัดขึ้นไปหากมีตลอดสายจนถึงผู้รับเหมาขั้นต้นร่วมรับผิดชอบกับผู้รับเหมาช่วงซึ่งเป็นนายจ้างในเงินสมทบ ซึ่งนายจ้างมีหน้าที่ต้องจ่ายตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา 53 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 49 มาตรา 50 และมาตรา 51 มาใช้บังคับโดยอนุโลมแก่ผู้รับเหมาช่วงตามมาตรา 52 ซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบหรือส่งไม่ครบจำนวนภายในเวลาที่กำหนด⁽¹⁶⁾

ลักษณะ 3 ประโยชน์ทดแทน

หมวด 1 บททั่วไป

(16) มาตรา 53 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา 54 ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา 73 มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนดังต่อไปนี้

- (1) ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
- (2) ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
- (3) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
- (4) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย
- (5) ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร
- (6) ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ
- (7) ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน ยกเว้นผู้ประกันตนตามมาตรา 39

มาตรา 55 ในกรณีที่นายจ้างได้จัดสวัสดิการเกี่ยวกับกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือกรณีทุพพลภาพ หรือกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน หรือกรณีคลอดบุตรหรือกรณีสงเคราะห์บุตร หรือกรณีชราภาพ หรือกรณีว่างงาน ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้แก่ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ที่เข้าทำงานก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าสวัสดิการนั้นมีกรณีใดที่จ่ายในอัตราสูงกว่าประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ ให้นายจ้างนั้นนาระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน สัญญาจ้างแรงงาน หรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้าง ซึ่งกำหนดสวัสดิการที่ว่านั้นมาแสดงต่อคณะกรรมการเพื่อขอลดส่วนอัตราเงินสมทบในประเภทประโยชน์ทดแทนที่นายจ้างได้จัดสวัสดิการให้แล้วจากอัตราเงินสมทบที่ผู้ประกันตนและนายจ้างนั้นต้องจ่ายเข้ากองทุนตามมาตรา 46 และให้นายจ้างใช้อัตราเงินสมทบ ในส่วนที่เหลือภายหลังคิดส่วนลดดังกล่าวแล้วมาคำนวณเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนและเงินสมทบในส่วนของนายจ้างที่ยังมีหน้าที่ต้องส่งเข้ากองทุนเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนในส่วนอื่นต่อไป

การขอลดส่วนอัตราเงินสมทบและการพิจารณาหักส่วนลดอัตราเงินสมทบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา 56 ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีใดตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 54 และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่มิสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งที่เป็นตัวเงิน ถ้าผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมีสิทธิไม่มารับภายในสองปี นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้เงินนั้นตกเป็นของกองทุน⁽¹⁷⁾

มาตรา 57 การคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ให้คำนวณโดยนำค่าจ้างสามเดือนแรกของค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างนำส่งสำนักงานแล้วย้อนหลังเก้าเดือนหารด้วยเก้าสิบ แต่ถ้าผู้ประกันตนมีหลักฐานพิสูจน์ได้ว่าถ้านำค่าจ้างของสามเดือนอื่นในระยะเวลาเก้าเดือนนั้นมาคำนวณแล้วจะมีจำนวนสูงกว่า ก็ให้นำค่าจ้างสามเดือนนั้น หารด้วยเก้าสิบหรือในกรณีที่ผู้ประกันตนยังส่งเงินสมทบไม่ครบเก้าเดือนให้นำค่าจ้างสามเดือนสุดท้ายที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่นายจ้างได้นำส่งสำนักงานแล้ว หารด้วยเก้าสิบ เป็นเกณฑ์คำนวณ

(17) มาตรา 56 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

สำหรับการคำนวณค่าจ้างรายวันในการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แก่ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 นั้น ให้คำนวณโดยเฉลี่ยจากจำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบตามมาตรา 39 วรรคสอง⁽¹⁸⁾

มาตรา 58 การรับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัตินี้ในกรณีที่เป็นบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะต้องรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามมาตรา 59

รายละเอียดและเงื่อนไขเกี่ยวกับบริการทางการแพทย์ที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนจะได้รับให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 59 ให้เลขาธิการประกาศในราชกิจจานุเบกษากำหนดเขตท้องที่และชื่อสถานพยาบาลที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์ได้

ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์ถ้าทำงานหรือมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตท้องที่ใดให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่นั้น เว้นแต่ในกรณีที่ในเขตท้องที่นั้นไม่มีสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่ง หรือมีแต่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนมีเหตุผลสมควรที่ไม่สามารถไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลดังกล่าวได้ ก็ให้ไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลตามวรรคหนึ่งที่อยู่ในเขตท้องที่อื่นได้

ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลอื่นนอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคสอง ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ที่ต้องจ่ายให้แก่สถานพยาบาลอื่นนั้นตามจำนวนที่สำนักงานกำหนดโดยคำนึงถึงสภาพของการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย การคลออดบุตรสภาพทางเศรษฐกิจของแต่ละเขตท้องที่ และลักษณะของการบริการทางการแพทย์ที่ได้รับ ทั้งนี้จะต้องไม่เกินอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 60 ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลแล้วจะเลยหรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำหรือคำสั่งของแพทย์โดยไม่มีเหตุอันสมควรเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายจะสั่งลดประโยชน์ทดแทนก็ได้ ทั้งนี้โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการการแพทย์

มาตรา 61 ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา 38 วรรคสอง มาตรา 73 หรือมาตรา 73 ทวิ ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนเมื่อปรากฏว่า การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือการทุพพลภาพ หรือการตายนั้น เกิดขึ้นเพราะเหตุที่บุคคลดังกล่าวจงใจก่อให้เกิดขึ้นหรือยินยอมให้ผู้อื่นก่อให้เกิดขึ้น⁽¹⁹⁾

มาตรา 61 ทวิ ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ตามมาตรา 64 และมาตรา 71 หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลออดบุตรตามมาตรา 67 ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้หรือเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลออดบุตรในประเภทใดประเภทหนึ่งได้เพียงประเภทเดียว โดยให้แสดงความจำนงตามแบบที่เลขาธิการกำหนด⁽²⁰⁾

(18) มาตรา 57 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(19) มาตรา 61 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 21 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(20) มาตรา 61 ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 ดังที่พิมพ์ไว้

หมวด 2

ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

มาตรา 62 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน⁽²¹⁾

มาตรา 63 ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ได้แก่

- (1) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค
- (2) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (3) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (4) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (5) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
- (6) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ประกันตนที่ต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ให้ได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้

ตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 64 ด้วย

มาตรา 64 ในกรณีที่ผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา 57 สำหรับการที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามคำสั่งของแพทย์ครั้งหนึ่งไม่เกินเก้าสิบวัน และในระยะเวลาหนึ่งปีปฏิทินต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่การเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรังตามที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน แต่ไม่เกินสามร้อยหกสิบห้าวัน

ระยะเวลาได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ให้เริ่มนับแต่วันแรกที่ต้องหยุดงานตามคำสั่งของแพทย์จนถึงวันสุดท้ายที่แพทย์กำหนดให้หยุดงานหรือจนถึงวันสุดท้ายที่หยุดงาน ในกรณีที่ผู้ประกันตนกลับเข้าทำงานก่อนครบกำหนดเวลาตามคำสั่งของแพทย์แต่ไม่เกินระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง

ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับค่าจ้างจากนายจ้างในระหว่างหยุดงานเพื่อการรักษาพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน หรือมีสิทธิตามระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน สัญญาจ้างแรงงาน หรือข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างแล้วแต่กรณี ผู้ประกันตนไม่มีสิทธิได้รับเงินทดแทนตามวรรคหนึ่งจนกว่าสิทธิได้รับเงินค่าจ้างนั้นได้สิ้นสุดลงจึงจะมีสิทธิได้รับเงินทดแทนดังกล่าวเท่าระยะเวลาที่คงเหลือ และถ้าเงินค่าจ้างที่ได้รับจากนายจ้างในกรณีใดน้อยกว่าเงินทดแทนการขาดรายได้จากกองทุนผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินทดแทนจากกองทุนในส่วนที่ขาดตัว

(21) มาตรา 62 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 23 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

หมวด 3 ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

มาตรา 65 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับตนเองหรือภริยา หรือสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผยตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดถ้าผู้ประกันตนไม่มีภริยา ทั้งนี้ ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าเจ็ดเดือน

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนแต่ละคนมีสิทธิได้รับสำหรับการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง⁽²²⁾

มาตรา 66 ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร ได้แก่

- (1) ค่าตรวจและรับฝากครรภ์
- (2) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (3) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (4) ค่าทำคลอด
- (5) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (6) ค่าบริบาลและค่ารักษาพยาบาลทารกแรกเกิด
- (7) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ป่วย
- (8) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ประกันตนซึ่งต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรให้ได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ในมาตรา 67 ด้วย⁽²³⁾

มาตรา 67 ในกรณีที่ผู้ประกันตนต้องหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้งเป็นการเหมาจ่ายในอัตราครั้งละร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา 57 เป็นเวลาเก้าสิบวัน⁽²⁴⁾

มาตรา 68 ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่สามารถรับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา 66 ได้เนื่องจากผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไม่ได้คลอดบุตรในสถานพยาบาลตามมาตรา 59 ให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ทดแทนการคลอดบุตรตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

(22) มาตรา 65 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(23) มาตรา 66 วรรคสาม ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(24) มาตรา 67 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

หมวด 4

ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

มาตรา 69 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ต่อเมื่อภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนทุพพลภาพ ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสามเดือน⁽²⁵⁾

มาตรา 70 ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ได้แก่

- (1) ค่าตรวจวินิจฉัยโรค
- (2) ค่าบำบัดทางการแพทย์
- (3) ค่ายาและค่าเวชภัณฑ์
- (4) ค่ากินอยู่และรักษาพยาบาลในสถานพยาบาล
- (5) ค่ารถพยาบาลหรือค่าพาหนะรับส่งผู้ทุพพลภาพ
- (6) ค่าฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกาย จิตใจและอาชีพ
- (7) ค่าบริการอื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

มาตรา 71 ในกรณีที่ผู้ประกันตนทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงานให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้ในอัตราร้อยละห้าสิบของค่าจ้างตามมาตรา 57 ตลอดชีวิต⁽²⁶⁾

มาตรา 72 ในกรณีที่คณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพของผู้ประกันตนได้รับการฟื้นฟูตามมาตรา 70 (6) จนมีสภาพดีขึ้นแล้ว ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งลดเงินทดแทนการขาดรายได้ เนื่องจากการทุพพลภาพได้ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ในกรณีที่ได้มีการลดเงินทดแทนการขาดรายได้ตามวรรคหนึ่งไปแล้ว ต่อมาในภายหลังปรากฏว่าเหตุทุพพลภาพนั้นมีสภาพเสื่อมลง ถ้าคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพนั้นเสื่อมลงไปจากที่เคยวินิจฉัยไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการพิจารณาเพิ่มเงินทดแทนการขาดรายได้ได้นั้นได้⁽²⁷⁾

หมวด 5

ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

(25) มาตรา 69 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(26) มาตรา 71 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 28 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(27) มาตรา 72 วรรคสอง เพิ่มเติมโดยมาตรา 29 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา 73 ในกรณีที่มีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยมิใช่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน ถ้าภายในระยะเวลาหกเดือนก่อนถึงแก่ความตาย ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน ให้จ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย ดังนี้

- (1) เงินค่าทำศพตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน ให้จ่ายให้แก่บุคคลตามลำดับ ดังนี้
 - (ก) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพและได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน
 - (ข) สามีภรรยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(ค) บุคคลอื่นซึ่งมีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

(2) เงินสงเคราะห์กรณีที่มีผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย ให้จ่ายแก่บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้มีสิทธิได้รับเงินสงเคราะห์นั้น แต่ถ้าผู้ประกันตนมิได้มีหนังสือระบุไว้ ก็ให้นำมาเฉลี่ยจ่ายให้แก่สามีภรรยา บิดามารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนในจำนวนที่เท่ากัน ดังนี้

(ก) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สามสิบหกเดือนขึ้นไป แต่ไม่ถึงสิบปี ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา 57 คูณด้วยสาม

(ข) ถ้าก่อนถึงแก่ความตายผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบมาแล้วตั้งแต่สิบปีขึ้นไป ให้จ่ายเงินสงเคราะห์เป็นจำนวนเท่ากับร้อยละห้าสิบของค่าจ้างรายเดือนที่คำนวณได้ตามมาตรา 57 คูณด้วยสิบ⁽²⁸⁾

มาตรา 73 ทวิ ในกรณีที่มีผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามมาตรา 71 ถึงแก่ความตายให้นำความในมาตรา 73 มาใช้บังคับโดยอนุโลม โดยให้นำเงินทดแทนการขาดรายได้ที่ผู้ประกันตนได้รับในเดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตายมาเป็นเกณฑ์ในการคำนวณ

ในกรณีที่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพนั้นอยู่ในช่วงที่จะได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีที่มีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนและในฐานะที่เป็นผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพตามวรรคหนึ่ง ในเวลาเดียวกัน ให้มีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพและเงินสงเคราะห์กรณีที่มีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายตามมาตรา 73 เพียงทางเดียว⁽²⁹⁾

หมวด 6

ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร

มาตรา 74 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตรต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหนึ่งปี และได้รับสงเคราะห์ในจำนวนบุตรไม่เกินสองคน

ภายในระยะเวลาสามเดือน

มาตรา 75 ประโยชน์ทดแทนในกรณีสงเคราะห์บุตร ได้แก่

- (1) ค่าสงเคราะห์ความเป็นอยู่ของบุตร

(28) มาตรา 27 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 30 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(29) มาตรา 73 ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 ดังที่พิมพ์ไว้

- (2) ค่าเล่าเรียนบุตร
- (3) ค่ารักษาพยาบาลบุตร
- (4) ค่าสงเคราะห์อื่นที่จำเป็น

ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

(แก้ไข พ.ร.บ. ๗๕ หรือ ๗๕ ๖๖ จ.ก.)

หมวด 7

ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพ

มาตรา 76 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบห้าปีไม่เว้นระยะเวลาสิบห้าปีนั้นจะติดต่อกันหรือไม่ก็ตาม และผู้ประกันตนนั้นต้องมีอายุครบห้าสิบปีบริบูรณ์ขึ้นไป

มาตรา 77 ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพให้จ่ายโดยคำนวณตามส่วนหางานและระยะเวลาการจ่ายเงินสมทบ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวง

หลักเกณฑ์ วิธีการ จะ ชะงวลา และ อื่นๆ การทบทวน ประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามวรรคหนึ่ง ให้เงินไปตามที่กหนดในกฎกระทรวง

หมวด 8

(แก้ไข พ.ร.บ. ๗๗ หรือ ๗๗ ๖๖ จ.ก.) ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงาน

มาตรา 78 ลูกจ้างซึ่งเป็นผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานต่อเมื่อผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าหกเดือนและต้องอยู่ภายในระยะเวลาสิบห้าเดือนก่อนการว่างงานและจะต้องเป็นผู้ที่อยู่ในเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) เป็นผู้มีความสามารถในการทำงาน พร้อมทั้งจะทำงานที่เหมาะสมตามที่จัดหาให้หรือต้องไม่ปฏิเสธการฝึกงานและได้ขึ้นทะเบียนไว้ที่สำนักจัดหางานของรัฐ โดยต้องไปรายงานตัวไม่น้อยกว่าเดือนละหนึ่งครั้ง
- (2) การที่ผู้ประกันตนว่างงานต้องมีสาเหตุอันเนื่องมาจากเหตุที่หรือกระทำความผิดอาญา โดยเจตนาแก่นายจ้างหรือจงใจทำให้นายจ้างได้รับความเสียหายหรือฝ่าฝืนข้อบังคับหรือระเบียบเกี่ยวกับการทำงาน หรือคำสั่งอันชอบด้วยกฎหมายในกรณีร้ายแรง หรือละทิ้งหน้าที่เป็นเวลาเจ็ดวันทำงานติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควรหรือประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้นายจ้างได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรงหรือได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (3) ต้องมิใช่ผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีชราภาพตามหมวด 7 ในลักษณะนี้

มาตรา 79 ให้ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนการว่างงาน ตั้งแต่วันที่แปดนับแต่วันว่างงานจากการทำงานกับนายจ้างรายสุดท้าย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง

ลักษณะ 4

พนักงานเจ้าหน้าที่และการตรวจตราและควบคุม

มาตรา 80 ในการปฏิบัติการตามหน้าที่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) เข้าไปในสถานประกอบการหรือสำนักงานของนายจ้างสถานที่ทำงานของลูกจ้างในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือสอบถามข้อเท็จจริง ตรวจสอบทรัพย์สินหรือเอกสารหลักฐานอื่น ถ่ายภาพถ่ายสำเนาเอกสารที่เกี่ยวกับการจ้าง การจ่ายค่าจ้าง ทะเบียนลูกจ้าง การจ่ายเงินสมทบ และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง หรือนำเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบ หรือกระทำการอย่างอื่นตามสมควรเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงในอันที่จะปฏิบัติการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

(2) ค้นสถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ที่มีข้อสงสัยโดยมีเหตุอันควรเชื่อว่าทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน โดยให้กระทำในระหว่างเวลาทำการหรือในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก เว้นแต่การค้นในระหว่างเวลาดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จจะกระทำต่อไปก็ได้

(3) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นมาเพื่อประกอบการพิจารณาทั้งนี้ให้นำความในมาตรา 30 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(4) ยึดหรืออายัดทรัพย์สินของนายจ้างตามคำสั่งของเลขาธิการ ตามมาตรา 50 ในกรณีที่นายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน

ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง พนักงานเจ้าหน้าที่จะนำข้าราชการหรือลูกจ้างในสำนักงานไปช่วยปฏิบัติงานด้วยก็ได้

มาตรา 81 ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา 80 ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกสมควร

มาตรา 82 ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัว

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

มาตรา 83 ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 84 เพื่อประโยชน์ในการตรวจตราและควบคุมงานอันเกี่ยวกับการประกันสังคม ให้นายจ้างจัดให้มีทะเบียนผู้ประกันตนและให้เก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ทำงานของนายจ้างพร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจได้

ทะเบียนผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามแบบที่เลขาธิการกำหนด

มาตรา 84 ทวิ กำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 39 มาตรา 45 มาตรา 47 มาตรา 47 ทวิ และมาตรา 56 ถ้าผู้มีหน้าที่ปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้น มิได้อยู่ในประเทศหรือมีเหตุจำเป็นจนไม่สามารถจะปฏิบัติตามกำหนดเวลานั้นได้ และได้ยื่นคำร้องก่อนสิ้นกำหนดเวลานั้นเพื่อขอขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาโดยแสดงเหตุแห่งความจำเป็น เมื่อเลขาธิการเห็นเป็นการสมควรจะขยายหรือเลื่อนกำหนดเวลาออกไปได้ตามความจำเป็นแก่กรณี แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินไปกว่าหนึ่งเท่าของระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรานั้น ๆ

การขยายเวลาตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 39 หรือมาตรา 47 ไม่เป็นเหตุให้ลดหรือคงเงินเพิ่ม⁽³⁰⁾

ลักษณะ 5 การอุทธรณ์

มาตรา 85 นายจ้าง ผู้ประกันตน หรือบุคคลอื่นใด ซึ่งไม่พอใจในคำสั่งของเลขาธิการหรือของพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งสั่งการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เป็นคำสั่งตามมาตรา 50 ให้มีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ได้ ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว⁽³¹⁾

หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา 86 ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์คณะหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งประกอบด้วยประธานกรรมการหนึ่งคน และ กรรมการอื่นซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์ ผู้ทรงคุณวุฒิทางระบบงานประกันสังคม ผู้ทรงคุณวุฒิทางการแรงงาน ผู้แทนฝ่ายนายจ้างสามคนและผู้แทนฝ่ายลูกจ้างสามคน และให้ผู้แทนสำนักงานเป็นกรรมการและเลขานุการ ซึ่งทั้งคณะมีจำนวนรวมกันไม่เกินสิบสามคน

มาตรา 87 ให้คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ยื่นตามมาตรา 85

เมื่อคณะกรรมการอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วให้แจ้งคำวินิจฉัยนั้นเป็นหนังสือให้ผู้อุทธรณ์ทราบ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์นั้น ถ้าผู้อุทธรณ์ไม่พอใจให้มีสิทธินำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายใน สามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำวินิจฉัย แต่ถ้าไม่นำคดีไปสู่ศาลแรงงานภายในกำหนดระยะเวลาดังกล่าว ให้คำวินิจฉัยของ คณะกรรมการอุทธรณ์เป็นที่สุด

มาตรา 88 การอุทธรณ์ไม่เป็นการทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งของเลขาธิการหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งสั่งการตาม พระราชบัญญัตินี้เว้นแต่กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อเลขาธิการขอให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งนั้นไว้ก่อน ถ้าเลขาธิการเห็น สมควรจะสั่งให้ทุเลาการปฏิบัติตามคำสั่งดังกล่าวไว้เพื่อรอคำวินิจฉัยอุทธรณ์ก็ได้

มาตรา 89 คณะกรรมการอุทธรณ์มีอำนาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อช่วยเหลือในการดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ตามที่มอบหมายได้ เมื่อคณะอนุกรรมการปฏิบัติตามที่ได้รับมอบหมายแล้วให้เสนอความเห็นหรือรายงานต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ การประชุมของคณะอนุกรรมการ ให้นำความในมาตรา 13 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

มาตรา 90 ให้กรรมการอุทธรณ์อยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา 91 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 11 มาตรา 12 มาตรา 13 และมาตรา 17 มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการ อุทธรณ์โดยอนุโลม

⁽³⁰⁾ มาตรา 84 ทวิ เพิ่มเติมโดยมาตรา 32 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 ดังที่พิมพ์ไว้

⁽³¹⁾ มาตรา 85 ววรรคหนึ่ง ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ลักษณะ 6 บทกำหนดโทษ

มาตรา 92 ผู้ใดไม่ให้ถ้อยคำหรือไม่ส่งเอกสาร หลักฐาน หรือข้อมูลที่จำเป็นตามคำสั่งของคณะกรรมการ คณะกรรมการการแพทย์ คณะกรรมการอุทธรณ์ คณะอนุกรรมการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 93 ผู้ใดโดยเจตนาไม่กรอกรายการในแบบสำรวจ กรอกรายการในแบบสำรวจไม่ครบถ้วนหรือไม่ส่งแบบสำรวจคืน ภายในเวลาที่กำหนด ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

มาตรา 94 ผู้ใดกรอกข้อความหรือตัวเลขในแบบสำรวจโดยรู้ว่าเป็นเท็จต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 95 ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา 32 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 96 นายจ้างผู้ใดโดยเจตนาไม่ยื่นแบบรายการต่อสำนักงานภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 34 หรือไม่แจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการภายในกำหนดเวลาตามมาตรา 44 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ⁽³²⁾

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งเป็นความผิดต่อเนื่องผู้กระทำความผิดต้องระวางโทษปรับอีกวันละไม่เกินห้าพันบาทตลอดระยะเวลาที่ยังฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตาม

มาตรา 97 นายจ้างผู้ใดยื่นแบบรายการตามมาตรา 34 หรือแจ้งเป็นหนังสือขอเปลี่ยนแปลง หรือแก้ไขเพิ่มเติมรายการตามมาตรา 44 โดยเจตนากรอกข้อความเท็จในแบบรายการ หรือแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงเป็นเท็จในหนังสือแจ้งขอเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขเพิ่มเติม ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ⁽³³⁾

มาตรา 98 ผู้ใดขัดขวางหรือไม่อำนวยความสะดวกตามสมควรแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติการตามมาตรา 80 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 99 นายจ้างผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา 84 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา 100 ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงานหรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี

มาตรา 101 ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดและถูกลงโทษตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ถือว่าผู้แทนของนิติบุคคล กรรมการทุกคน และผู้รับผิดชอบในการดำเนินการของนิติบุคคลนั้น ต้องระวางโทษ เช่นเดียวกับนิติบุคคลนั้นด้วยเว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้รู้เห็นเป็นใจในการกระทำความผิดนั้น หรือได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

(32) มาตรา 96 วรรคหนึ่ง ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

(33) มาตรา 97 ความเดิมถูกยกเลิกโดยมาตรา 35 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

มาตรา 102 ถ้าเจ้าพนักงานดังต่อไปนี้เห็นว่าผู้กระทำความผิดไม่ควรได้รับโทษถึงจำคุก หรือไม่ควรถูกฟ้อง สำหรับความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวหรือความผิดที่มีโทษ ปรับหรือโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนเว้นแต่โทษตามมาตรา 95 ให้มีอำนาจเปรียบเทียบดังนี้

- (1) เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร
 - (2) ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น
- ในกรณีที่มีการสอบสวน ถ้าพนักงานสอบสวนพบว่าบุคคลใดกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษอยู่ในเกณฑ์ที่จะทำการเปรียบเทียบได้และบุคคลนั้นยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้พนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้เลขาธิการหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่บุคคลนั้นแสดงความยินยอมให้เปรียบเทียบ

เมื่อผู้กระทำความผิดได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในสามสิบวันแล้ว ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ถ้าผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือเมื่อยินยอมแล้วไม่ชำระเงินค่าปรับภายในกำหนดเวลาตามวรรคสาม ให้ดำเนินคดีต่อไป

บทเฉพาะกาล

มาตรา 103 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไปนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาสามปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้บังคับแก่กิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไป

พระราชบัญญัตินี้จะใช้บังคับแก่นายจ้างที่มีลูกจ้างน้อยกว่าสิบคนในท้องที่ใดและเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา⁽³⁴⁾

มาตรา 104 ให้ดำเนินการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ในกรณีทุพพลภาพ และในกรณีตายอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน และในกรณีคลอดบุตร นับแต่วันที่บทบัญญัติหมวด 2 ของลักษณะ 2 ใช้บังคับ

การจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนกรณีสงเคราะห์บุตร และกรณีชราภาพ จะเริ่มดำเนินการเมื่อใดให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา แต่ทั้งนี้ต้องไม่ช้ากว่าวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2541⁽³⁵⁾

สำหรับการจัดเก็บเงินสมทบเพื่อการให้ประโยชน์ทดแทนในกรณีว่างงานจะเริ่มดำเนินการเมื่อใด ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ชชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

(34) มาตรา 103 วรรคสาม เพิ่มเติมโดยมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 ดังที่พิมพ์ไว้

(35) มาตรา 104 วรรคสอง ความเดิมถูกยกเลิกโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

อัตราค่าธรรมเนียม

- (1) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคม ฉบับละ 50 บาท
 (2) ใบแทนบัตรประกันสังคม ฉบับละ 10 บาท

อัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติ
 อัตราเงินสมทบ

ผู้ออกเงินสมทบ	อัตราเงินสมทบเป็นร้อยละ ของค่าจ้างของผู้ประกันตน
1. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยทุพพลภาพตาย และคลอดบุตร	
(1) รัฐบาล	1.5
(2) นายจ้าง	1.5
(3) ผู้ประกันตน	1.5
2. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีสงเคราะห์บุตรและชราภาพ	
(1) รัฐบาล	3
(2) นายจ้าง	3
(3) ผู้ประกันตน	3
3. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทน กรณีว่างงาน	
(1) รัฐบาล	5
(2) นายจ้าง	5
(3) ผู้ประกันตน	5

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2497 มาเป็นเวลานานแล้ว แต่ในขณะนั้นสภาพทางเศรษฐกิจและสังคมยังไม่อำนวยให้นำกฎหมายนั้นมาใช้บังคับ ปัจจุบันนี้ การพัฒนาในด้านเศรษฐกิจ และสังคมได้ก้าวหน้าไปมากสมควรสร้างหลักประกันให้แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่น โดยจัดตั้งกองทุนประกันสังคมขึ้น เพื่อให้การสงเคราะห์แก่ลูกจ้างและบุคคลอื่นซึ่งประสบอันตรายเจ็บป่วย ทุพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงานรวมทั้งกรณีคลอดบุตร กรณีสงเคราะห์บุตร กรณีชราภาพ และสำหรับกรณีว่างงานซึ่งให้หลักประกันเฉพาะลูกจ้าง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

ประกันสังคม (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2537

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 23 ธันวาคม พ.ศ. 2537

เป็นปีที่ 49 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ถึง มาตรา 37*

มาตรา 38 ผู้ใดมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุนในฐานะผู้ประกันตนก่อนหรือในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับอยู่เพียงใด ก็ให้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนนั้นต่อไปจนครบตามสิทธิ

มาตรา 39 ลูกจ้างชั่วคราวของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาคและราชการส่วนท้องถิ่น ที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัตินี้ ไม่ว่าจะได้ส่งเงินสมทบมาแล้วเท่าใด ให้ลูกจ้างชั่วคราวนั้น มีสิทธิได้ประโยชน์ทดแทนตามบทบัญญัติในหมวด 2 หมวด 3 หมวด 4 และหมวด 5 ของลักษณะ 3 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ต่อไปอีกหกเดือนนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ

ให้นำความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ มาใช้บังคับกับลูกจ้างชั่วคราวที่สิ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

* ได้พิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วในพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

มาตรา 40 เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาการส่งเงินสมทบตามพระราชบัญญัตินี้ เงินสมทบของแต่ละเดือน ไม่ว่าจะมียี่สิบวันและไม่ว่าจะได้หักไว้และได้นำส่งเดือนละกี่ครั้งก็ตาม ถ้าได้ส่งหรือได้ถือว่าส่งเข้ากองทุนแล้วก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ถือว่ามิระยะเวลาในการจ่ายเงินสมทบเท่ากับหนึ่งเดือน

มาตรา 41 บรรดาเงินที่นายจ้างหรือผู้ประกันตนมีสิทธิเรียกคืนก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าไม่มีผู้ใดมายื่นคำขอต่อสำนักงานเพื่อขอเงินดังกล่าวคืนภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ตกเป็นของกองทุน

มาตรา 42 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติ

ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 8)

พ.ศ. 2536

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2536

เป็นปีที่ 48 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 8) พ.ศ. 2536”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ยกเลิกความในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไข

เพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 4 ให้มีกระทรวง ทบวง และส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกระทรวง ดังต่อไปนี้

- (1) สำนักนายกรัฐมนตรี
- (2) กระทรวงกลาโหม
- (3) กระทรวงการคลัง
- (4) กระทรวงการต่างประเทศ
- (5) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
- (6) กระทรวงคมนาคม
- (7) กระทรวงพาณิชย์
- (8) กระทรวงมหาดไทย
- (9) กระทรวงยุติธรรม
- (10) กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

- (11) กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม
- (12) กระทรวงศึกษาธิการ
- (13) กระทรวงสาธารณสุข
- (14) กระทรวงอุตสาหกรรม
- (15) ทบวงมหาวิทยาลัย”

มาตรา 4 ให้ยกเลิกความในมาตรา 19 และมาตรา 20 แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา 19 กระทรวงมหาดไทยมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบำบัดทุกข์บำรุงสุข การส่งเสริมและพัฒนาการเมือง การปกครอง การปกครองท้องถิ่น การทะเบียนราษฎร การส่งเสริมการศึกษา และการประกอบอาชีพ การพัฒนาชุมชน การรักษาความมั่นคงภายใน การป้องกันสาธารณภัย การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน การที่ดิน การสาธารณสุขปศุสัตว์และการสาธารณสุข การโยธา การราชทัณฑ์ การผังเมือง และการพัฒนาชนบท

มาตรา 20 กระทรวงมหาดไทยมีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (1) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (2) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (3) กรมการปกครอง
- (4) กรมการพัฒนาชุมชน
- (5) กรมตำรวจ
- (6) กรมที่ดิน
- (7) กรมโยธาธิการ
- (8) กรมราชทัณฑ์
- (9) สำนักผังเมือง
- (10) สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท”

มาตรา 5 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นหมวด 9 ทวิ มาตรา 22 ทวิ และมาตรา 22 ตริ แห่งพระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พ.ศ. 2534

“หมวด 9 ทวิ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา 22 ทวิ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารแรงงาน การจัดหางาน การประชาสัมพันธ์ การพัฒนาฝีมือแรงงาน การสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และการประกันสังคม

มาตรา 22 ทริ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมมีส่วนราชการ ดังต่อไปนี้

- (1) สำนักงานเลขาธิการรัฐมนตรี
- (2) สำนักงานปลัดกระทรวง
- (3) กรมการจัดหางาน
- (4) กรมประชาสัมพันธ์
- (5) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน
- (6) กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน
- (7) สำนักงานประกันสังคม”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมขึ้น โดยให้มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารด้านแรงงานเพื่อให้การจัดหางาน การประชาสัมพันธ์ การพัฒนาฝีมือแรงงาน การสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และการประกันสังคมเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยรวมส่วนราชการที่มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารด้านแรงงานและสวัสดิการสังคมของกระทรวงมหาดไทย คือกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักงานประกันสังคม และกรมประชาสัมพันธ์ จัดตั้งเป็นกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

โอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทย
ไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
พ.ศ. 2536

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2536
เป็นปีที่ 48 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงาน และเงินงบประมาณของกรมประชาสัมพันธ์ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของสำนักงานปลัดกระทรวงกรมการจัดหางาน กรมประชาสัมพันธ์ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภาดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโอนอำนาจหน้าที่และกิจการบริหารบางส่วนของกระทรวงมหาดไทยไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2536”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกระทรวงมหาดไทย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ และของเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทย ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ปลัดกระทรวงแรงงานและสังคม อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์และของเจ้าหน้าที่กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมแล้วแต่กรณี

มาตรา 4 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง พนักงาน และเงินงบประมาณของกรม-

ประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

มาตรา 5 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทย นอกจากอำนาจหน้าที่ของ กองการจัดหางาน กองงานคนต่างด้าว สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ สำนักงานแรงงานในต่างประเทศ และสำนักงานพัฒนาแรงงานจังหวัด แต่ไม่รวมถึงงานการทดสอบฝีมือแรงงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ไปเป็นของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงานกระทรวงมหาดไทยในส่วน ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ยกเว้นอำนาจหน้าที่ ของส่วนราชการดังกล่าวข้างต้น ไปเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ปลัดกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคม อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงานและของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จะได้กำหนด

มาตรา 6 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้างและเงินงบประมาณของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ยกเว้นของกองการจัดหางาน กองงานคนต่างด้าว สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ สำนักงาน แรงงานในต่างประเทศ และสำนักงานพัฒนาแรงงานจังหวัด แต่ไม่รวมถึงงานทดสอบฝีมือแรงงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ไปเป็นของกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและ สวัสดิการสังคมจะได้กำหนด

มาตรา 7 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกองการจัดหางาน กองงานคนต่างด้าว สำนักงานบริหารแรงงานไทย ไปต่างประเทศ และสำนักงานพัฒนาแรงงานจังหวัด แต่ไม่รวมถึงงานการทดสอบฝีมือแรงงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนราชการในกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานและ สวัสดิการสังคม

ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน และของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ หรือข้อบังคับ ซึ่งกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน เป็นเจ้าหน้าที่ และอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทย เฉพาะ ในส่วนที่เกี่ยวกับกองการจัดหางานกองงานคนต่างด้าวสำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศและสำนักงานพัฒนาแรงงาน จังหวัด ไปเป็นของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม อธิบดีกรม การจัดหางาน หรือของเจ้าหน้าที่กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม แล้วแต่กรณี ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรี- ว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จะได้กำหนด

มาตรา 8 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้างและเงินงบประมาณของกองการจัดหางาน กองงานคนต่างด้าว สำนักงานบริหารแรงงานไทยไปต่างประเทศ และสำนักงานพัฒนาแรงงานจังหวัด แต่ไม่รวมถึงงานการ ทดสอบฝีมือแรงงานเพื่อไปทำงานในต่างประเทศ ซึ่งเป็นส่วนราชการในการพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของ กรมการจัดหางาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ทั้งนี้ ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จะได้กำหนด

มาตรา 9 ให้โอนบรรดาอำนาจหน้าที่ของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน กระทรวงมหาดไทยนอกจากอำนาจ หน้าที่ของสำนักงานผู้ชี้ขาดข้อพิพาทแรงงาน สำนักงานคณะกรรมการแรงงานสัมพันธ์ในกองแรงงานสัมพันธ์ สำนักงาน- คณะกรรมการค่าจ้าง สำนักเลขาธิการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเพื่อพัฒนาแรงงานแห่งชาติในกองวิชาการและแผนงานฝ่าย คณะกรรมการในสำนักงานคณะกรรมการรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ และสถาบันพัฒนาการแรงงานและการจัดการ ของกรมสวัสดิการ

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เลขานุการสำนักงานประกันสังคม และของเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคม กระทรวง-
แรงงานและสวัสดิการสังคม แล้วแต่กรณี

มาตรา 16 ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของสำนักงานประกันสังคม
กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของสำนักงานประกันสังคมกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

- มาตรา 17 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการจัดตั้งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม
ในการนี้สมควรโอนอำนาจหน้าที่ กิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้ ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณของกรมประชาสงเคราะห์
กรมพัฒนาฝีมือแรงงานกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และสำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย ไปเป็นของกรม
การจัดหางาน กรมประชาสงเคราะห์ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สำนักงานประกันสังคม
สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 27)

พ.ศ. 2533

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 18 สิงหาคม พ.ศ. 2533

เป็นปีที่ 45 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 27) พ.ศ. 2533”

มาตรา 2 พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (ฉ) ของมาตรา 47 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2529

“(ฉ) เงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้ากองทุนประกันสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม ตามจำนวนที่จ่ายจริง”

มาตรา 4 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (25) ของมาตรา 42 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 14) พ.ศ. 2529

“(25) เงินประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนได้รับจากกองทุนประกันสังคมตามกฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการประกันสังคมขึ้นใช้บังคับโดยมีหลักการให้ลูกจ้างและนายจ้างร่วมกันส่งเงินเข้าสมทบในกองทุน เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการให้สวัสดิการแก่ลูกจ้างในกรณีที่มีไข้เนื่องจากการทำงานสมควรให้การสนับสนุนแก่ผู้ซึ่งต้องส่งเงินเข้าสมทบในกองทุนดังกล่าว โดยการให้นำเงินที่ได้ส่งเข้าสมทบในกองทุนนั้นไปหักลดหย่อนได้ และเงินประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนได้รับจากกองทุนให้ได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ตามประมวลรัษฎากร จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชกฤษฎีกา *

กำหนดลูกจ้างตามมาตรา 4 (6) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

พ.ศ. 2534

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 17 กันยายน พ.ศ. 2534

เป็นปีที่ 46 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า โดยที่เป็นการสมควรกำหนดลูกจ้างตามมาตรา 4 (6) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 25 แห่งธรรมนูญการปกครองราชอาณาจักร พุทธศักราช 2534 และมาตรา 4 (6) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดลูกจ้างตามมาตรา 4 (6) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 พ.ศ. 2534”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้ลูกจ้างต่อไปนี้เป็นลูกจ้างตามมาตรา 4 (6) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

- (1) ลูกจ้างของสภาภาษาชาติไทย
- (2) ลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจ ตามความหมายของคำว่า

“รัฐวิสาหกิจ” ในมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติพนักงานรัฐวิสาหกิจสัมพันธ์ พ.ศ. 2534

(3) ลูกจ้างของกิจการเพาะปลูก ประมง ป่าไม้ และเลี้ยงสัตว์ ซึ่งมีได้ใช้ลูกจ้างตลอดปี และไม่มียานลักษณะอื่นรวมอยู่ด้วย

* พระราชกฤษฎีกานี้ถูกเพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดลูกจ้างตามมาตรา 4 (6) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537

- (4) ลูกจ้างของนายจ้างที่จ้างไว้เพื่อทำงานอันมีลักษณะเป็นครั้งคราว เป็นการจร หรือเป็นไปตามฤดูกาล
- (5) ลูกจ้างของสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์*

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
อานันท์ ปันยารชุน
นายกรัฐมนตรี

* มาตรา 3 (5) เพิ่มเติมโดยพระราชกฤษฎีกากำหนดลูกจ้างตามมาตรา 4 (6) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 ดังที่พิมพ์ไว้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 4 (6) บัญญัติว่า พระราชบัญญัตินี้ไม่ใช้บังคับแก่กิจการหรือลูกจ้างอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา และโดยที่เห็นว่าไม่ควรใช้พระราชบัญญัติประกันสังคมบังคับแก่ลูกจ้างบางประเภท จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

พระราชกฤษฎีกา

กำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบ

ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไข
แห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง

พ.ศ. 2537

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ 13 ตุลาคม พ.ศ. 2537

เป็นปีที่ 49 ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 175 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยและมาตรา 40 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบ ประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง พ.ศ.....”

มาตรา 2 พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ผู้ประกันตน” หมายความว่า ผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินสมทบ” หมายความว่า เงินที่จัดเก็บจากผู้ประกันตนตามพระราชกฤษฎีกานี้

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคมหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม รักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ลักษณะ 1

บททั่วไป

หมวด 1

เงินสมทบ

มาตรา 5 ให้ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนเป็นรายปี ภายในสิ้นเดือนมกราคมของทุกปี ตามอัตราในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

การจ่ายเงินสมทบในครั้งแรก ให้ผู้สมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบให้แก่สำนักงานให้เสร็จสิ้นภายในเดือนถัดจากเดือนที่เลขากิจการหรือผู้ซึ่งเลขากิจการ มอบหมายแจ้งให้ทราบ โดยจ่ายเงินสมทบเฉลี่ยตามส่วนของจำนวนเงินสมทบทั้งปี ตั้งแต่เดือนที่บุคคลดังกล่าวมีฐานะเป็นผู้ประกันตนจนถึงเดือนธันวาคมของปีนั้น

ผู้ประกันตนซึ่งไม่จ่ายเงินสมทบภายในระยะเวลาที่กำหนดในวรรคหนึ่ง หรือผู้สมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนซึ่งไม่จ่ายเงินสมทบภายในระยะเวลาที่กำหนดในวรรคสองให้ถือว่าไม่ประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนหรือจะสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตนต่อไป แล้วแต่กรณีตั้งแต่เดือนที่ไม่จ่ายเงินสมทบ

ลักษณะ 2

ประโยชน์ทดแทน

หมวด 1

บททั่วไป

มาตรา 6 ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา 16 มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนจากกองทุน ดังต่อไปนี้

- (1) ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร
- (2) ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ
- (3) ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

มาตรา 7 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา 6 ต่อเมื่อมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามในวันที่ยื่นสมัครเข้าเป็นผู้ประกันตน ดังต่อไปนี้

- (1) มีอายุไม่ต่ำกว่าสิบห้าปีบริบูรณ์ และไม่เกินหกสิบปีบริบูรณ์
- (2) ไม่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533
- (3) ไม่เป็นผู้ทุพพลภาพ
- (4) ไม่เป็นโรคตามที่กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมประกาศกำหนด

การขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด ภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มีสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น และให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาสั่งการโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา 16 มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีใดกรณีหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ใน

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และในเวลาเดียวกันนั้นมิลิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ในกรณีเดียวกัน ให้มิลิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนดังกล่าวได้เพียงกรณีเดียว

ประโยชน์ทดแทนตามวรรคหนึ่งที่เป็นตัวเงิน ถ้าผู้ประกันตนหรือบุคคลซึ่งมิลิทธิได้รับไม่มาขอรับภายในสองปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงาน ให้ประโยชน์ทดแทนนั้นตกเป็นของกองทุน

มาตรา 8 เพื่อประโยชน์ในการคำนวณระยะเวลาที่จะก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามที่บัญญัติไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ ถ้าผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบภายในระยะเวลาที่กำหนดในมาตรา 5 ทุกปีติดต่อกัน ให้นับระยะเวลาทุกช่วงเข้าด้วยกัน

มาตรา 9 ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา 16 แล้วแต่กรณี ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน เมื่อปรากฏว่าการทุพพลภาพหรือการตายนั้น

(1) เกิดขึ้นเพราะเหตุที่ผู้ประกันตนหรือบุคคลตามมาตรา 16 จงใจก่อให้เกิดขึ้นหรือยินยอมให้ผู้อื่นก่อให้เกิดขึ้น

(2) เกิดขึ้นเนื่องจากการทำงานให้แก่ นายจ้างหรือกิจการที่ไม่อยู่ ภายใต้บังคับแห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ตามทางการที่จ้าง ในกรณีที่ผู้ประกันตนเป็นลูกจ้างของนายจ้างหรือกิจการดังกล่าว

มาตรา 10 สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนสิ้นสุดลงเมื่อ

(1) ลาออกจากความเป็นผู้ประกันตนโดยแสดงความจำนงต่อสำนักงาน

(2) ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

(3) ความปรากฏต่อสำนักงานว่าผู้ประกันตนแจ้งข้อความหรือแสดงหลักฐานเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามในการสมัครเป็นผู้ประกันตนในสาระสำคัญอันเป็นเท็จ

ประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนมิลิทธิได้รับอยู่แล้ว ก่อนที่สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนจะสิ้นสุดลงตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกันตนยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนได้ตามมาตรา 7 วรรคสอง

หมวด 2

ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

มาตรา 11 ผู้ประกันตนมิลิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร สำหรับตนเองหรือคู่สมรสต่อเมื่อได้เป็นผู้ประกันตนมาแล้วไม่น้อยกว่าเก้าเดือนติดต่อกัน

ให้ผู้ประกันตนมิลิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรสำหรับการคลอดบุตรไม่เกินสองครั้ง

ภายใต้บังคับมาตรา 10 ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย สิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรยังคงมีอยู่ต่อไปจนถึงวันสิ้นปีที่ผู้ประกันตนได้ออกเงินสมทบ

มาตรา 12 ประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตรที่ผู้ประกันตนมิลิทธิได้รับให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราที่สำนักงานประกาศกำหนด

หมวด 3

ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

มาตรา 13 ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ต่อเมื่อได้เป็นผู้ประกันตนมาแล้วไม่น้อยกว่าสามสิบหกเดือนติดต่อกัน

มาตรา 14 ประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ ได้แก่

(1) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจวินิจฉัยโรค การรักษาพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็นเพื่อให้ผลของการทุพพลภาพบรรเทาหรือมีสภาพดีขึ้น และให้หมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องใช้ หรือวัตถุที่ใช้หรือทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะที่ทุพพลภาพด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่สำนักงานประกาศกำหนด

(2) เงินทดแทนการทุพพลภาพในอัตราร้อยละห้าสิบของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานที่ใช้บังคับอยู่ในขณะที่ผู้ประกันตนนั้นมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพครั้งแรกด้วยสามสิบเป็นเกณฑ์คำนวณ โดยให้ได้รับเป็นเวลาสิบห้าปีนับแต่เดือนที่ทุพพลภาพ

ถ้าผู้ประกันตนถึงแก่ความตาย สิทธิในการได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพให้เป็นอันระงับในงวดถัดไป

มาตรา 15 ในกรณีที่คณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพของผู้ประกันตนได้รับการฟื้นฟูจนมีสภาพดีขึ้นแล้ว ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งลดเงินทดแทนการทุพพลภาพตามมาตรา 14 (2) ได้ตามหลักเกณฑ์ และวิธีการที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

เมื่อได้มีการลดเงินทดแทนการทุพพลภาพตามวรรคหนึ่งไปแล้ว ถ้าต่อมาในภายหลังคณะกรรมการการแพทย์วินิจฉัยว่าการทุพพลภาพนั้นมีสภาพเสื่อมลงไปจากที่เคยวินิจฉัยไว้ตามวรรคหนึ่ง ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาสั่งเพิ่มเงินทดแทนการทุพพลภาพไม่เกินจำนวนเงินทดแทนการทุพพลภาพที่เคยได้รับในครั้งแรกได้

หมวด 4

ประโยชน์ทดแทนในกรณีตาย

มาตรา 16 ถ้าผู้ประกันตนถึงแก่ความตายภายหลังจากเดือนที่ผู้ประกันตนได้ออกเงินสมทบ ให้บุคคลดังต่อไปนี้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีตายเป็นค่าทำศพจำนวนหนึ่งร้อยเท่าของอัตราสูงสุดของค่าจ้างขั้นต่ำรายวันตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงานตามลำดับ คือ

- (1) บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพ และได้เป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน
- (2) คู่สมรส บิดา มารดา หรือบุตรของผู้ประกันตนที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน
- (3) บุคคลอื่นที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพผู้ประกันตน

กรณีผู้ประกันตนถึงแก่ความตายเพราะอุบัติเหตุ ให้บุคคลตามวรรคหนึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีตายได้ทันที

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

อัตราเงินสมทบท้ายพระราชกฤษฎีกา

เงินสมทบเพื่อประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร กรณีทุพพลภาพ และกรณีตาย

ปี พ.ศ. 2537 ถึง พ.ศ. 2538	ปีละ	2,880 บาท
ปี พ.ศ. 2539 ถึง พ.ศ. 2540	ปีละ	3,110 บาท
ปี พ.ศ. 2541 ถึง พ.ศ. 2542	ปีละ	3,360 บาท
ปีต่อไป	ปีละ	3,360 บาท

หมายเหตุ :- ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 111 ตอนที่ 49 ก ลงวันที่ 2 พฤศจิกายน 2537

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2534)

ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม

พ.ศ. 2533

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้กำหนดค่าธรรมเนียม ดังต่อไปนี้

(1) ใบแทนหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคม	ฉบับละ 50 บาท
(2) ใบแทนบัตรประกันสังคม	ฉบับละ 10 บาท

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534

พลตำรวจเอก ประมาณ อติเรกสาร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 บัญญัติให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมไม่เกินอัตราในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2534)
ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. 2533

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 และมาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เมื่อนายจ้างรายใดยื่นแบบรายการตามมาตรา 34 ต่อสำนักงานประกันสังคมสำหรับกิจการที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสำหรับกิจการที่ตั้งอยู่ในจังหวัดนั้นแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับแบบรายการนั้นตรวจสอบความถูกต้องและเสนอต่อเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมหรือผู้ซึ่งเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมมอบหมายเพื่อออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมให้แก่ นายจ้างและออกบัตรประกันสังคมให้แก่ลูกจ้าง

ข้อ 2 หนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมและบัตรประกันสังคมให้เป็นไปตามแบบท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534

พลตำรวจเอก ประมาณ อติเรกสาร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบบัตรประกันสังคม
ท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2534)
ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. 2533

(ด้านหน้า)

5.5 ซม.	บัตรประกันสังคม
	เลขที่.....
	เลขประจำตัวประชาชน.....
	ชื่อ.....
	<div style="display: flex; justify-content: space-around;"> ลายมือชื่อ ผู้ออกบัตร </div>
	8.5 ซม.

(ตราครุฑ)

(ด้านหลัง)

5.5 ซม.	<u>คำเตือน</u>
	1. บัตรนี้ให้ใช้คู่กับบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่น ซึ่งใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชนได้
	2. แสดงบัตรทุกครั้งที่ใช้บริการ
	3. เปลี่ยนนายจ้างใหม่ให้คงใช้บัตรนี้ต่อไปได้
	4. ผู้ใดเก็บบัตรนี้ได้ โปรดส่งคืนสำนักงานประกันสังคม
	8.5 ซม.

**ท้ายกฎกระทรวง ฉบับที่ 2 (พ.ศ. 2534)
ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. 2533**

22 ซม.	<p style="text-align: center;">ครุฑ สำนักงานประกันสังคม กระทรวงมหาดไทย หนังสือสำคัญฉบับนี้ให้ไว้เพื่อแสดงว่า</p> <p style="text-align: center;">.....</p> <p style="text-align: center;">(ระบุชื่อนายจ้างผู้ยื่นแบบรายการ) ได้ขึ้นทะเบียนประกันสังคมแล้ว ตั้งแต่วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....เป็นต้นไป เลขที่บัญชี..... ออกให้ ณ วันที่.....เดือน.....พ.ศ..... (ลายมือชื่อ)..... (ตำแหน่ง).....</p>
	25 ซม.

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 36 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 บัญญัติให้การออกหนังสือสำคัญแสดงการขึ้นทะเบียนประกันสังคมให้แก่ นายจ้าง และการออกบัตรประกันสังคมให้แก่ลูกจ้างเป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวงจึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2534)

ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม

พ.ศ. 2533

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 และมาตรา 46 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้
อัตราเงินสมทบ ให้กำหนดตามอัตราในบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534

พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

บัญชีอัตราเงินสมทบ

ผู้ออกเงินสมทบ	อัตราเงินสมทบเป็นร้อยละ ของค่าจ้างของผู้ประกันตน
1. เงินสมทบเพื่อการจ่ายประโยชน์ทดแทนกรณี ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ทูพพลภาพ ตาย และคลอดบุตร (1) รัฐบาล 1.5 (2) นายจ้าง 1.5 (3) ผู้ประกันตน 1.5	

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 46 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 บัญญัติให้รัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ออกเงินสมทบเข้ากองทุนฝ่ายละเท่ากันตามอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง แต่ต้องไม่เกินอัตราเงินสมทบท้ายพระราชบัญญัติ จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 108 ตอนที่ 26 วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2534

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2534)
ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. 2533

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 และมาตรา 85 วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 การยื่นอุทธรณ์ตามมาตรา 85 วรรคหนึ่ง ให้ทำเป็นหนังสือยื่นต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานประกันสังคมแห่งท้องที่ที่เป็นที่ตั้งกิจการของนายจ้าง สถานที่ทำงานหรือภูมิลำเนาของผู้ประกันตนหรือภูมิลำเนาของผู้มีสิทธิอุทธรณ์อื่นแล้วแต่กรณี

ข้อ 2 หนังสืออุทธรณ์ตามข้อ 1 อย่างน้อยต้องมี

- (1) ชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์
- (2) ความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับนายจ้างหรือผู้ประกันตนสำหรับกรณีและผู้อุทธรณ์มิใช่ นายจ้าง หรือผู้ประกันตน
- (3) สถานที่ประกอบกิจการของนายจ้าง หรือสถานที่ทำงานของผู้ประกันตน
- (4) คำสั่งอันเป็นเหตุให้อุทธรณ์ พร้อมทั้งข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควร
- (5) คำขออุทธรณ์ และเหตุผลหรือข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์
- (6) ลายมือชื่อผู้อุทธรณ์

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ประสงค์จะยื่นเอกสารหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณา ให้ยื่นเอกสารหลักฐาน ดังกล่าวพร้อมกับหนังสืออุทธรณ์

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534

พลตำรวจเอก ประमाण อติเรกสาร
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรา 85 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 บัญญัติให้หลักเกณฑ์และวิธีการยื่นอุทธรณ์เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม 108 ตอนที่ 26 วันที่ 19 กุมภาพันธ์ พุทธศักราช 2534

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2534)

ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม

พ.ศ. 2533

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 และมาตรา 64 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ออกกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

โรคเรื้อรังตามมาตรา 64 วรรคหนึ่ง คือ

- (1) โรคมะเร็ง
- (2) โรคเส้นเลือดในสมองผิดปกติเป็นเหตุให้อัมพาต
- (3) โรคไตวายเรื้อรัง

(4) โรคที่รักษาเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันติดต่อกันและในขณะเจ็บป่วย ผู้ป่วยไม่สามารถทำงานได้ตามปกติ ทั้งนี้ โดยการวินิจฉัยของคณะกรรมการการแพทย์

ให้ไว้ ณ วันที่ 28 ธันวาคม พ.ศ. 2534

พลเอก

(อิสระพงศ์ หนุนภักดี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2538)
ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. 2533

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และมาตรา 39 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบที่ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 วรรคหนึ่ง ต้องส่งเข้ากองทุนตามมาตรา 46 วรรคสอง ให้กำหนดเป็นจำนวนเดือนละสี่พันแปดร้อยบาท

ข้อ 2 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายยุทธ อังกินันท์)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2538)
ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. 2533

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และมาตรา 46 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ค่าจ้างที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบของผู้ประกันตนตามมาตรา 33 แต่ละคน ให้กำหนดเป็นจำนวนไม่ต่ำกว่าเดือนละหนึ่งพันหกร้อยห้าสิบบาท และไม่เกินเดือนละหนึ่งหมื่นห้าพันบาท

ข้อ 2 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายชอุท อังกนิรันถ์)
รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

กฎกระทรวง
ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2538)
ออกตามความในพระราชบัญญัติประกันสังคม
พ.ศ. 2533

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และมาตรา 73 (1) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และมาตรา 73 (1) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เงินค่าทำศพที่จ่ายให้แก่บุคคลตามมาตรา 73 (1) ในกรณีที่ผู้ประกันตนถึงแก่ความตายโดยมิใช่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานให้กำหนดเป็นจำนวนสองหมื่นบาท

ข้อ 2 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายชุต อังกินันท์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง กำหนดแบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 และมาตรา 82 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยจึงกำหนดแบบบัตรและการออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ให้มีสีขาว ขนาดและลักษณะตามแบบท้ายประกาศนี้
- ข้อ 2 ให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นผู้ออกบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
- ข้อ 3 ให้ข้าราชการผู้ประสงค์จะมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ทำคำขอมอบัตรประจำตัว พร้อมกับแนบรูปถ่ายจำนวนสองรูป ต่อผู้บังคับบัญชาเหนือตน
- ข้อ 4 คำขอตามข้อ 3 ให้เป็นไปตามแบบ ท้ายประกาศนี้
รูปถ่ายตามข้อ 3 ให้ใช้รูปถ่ายที่ถ่ายไม่เกินหกเดือนก่อนวันยื่นคำขอมอบัตรประจำตัวขนาด 2.5 × 3 เซนติเมตร ครึ่งตัว หน้าตรง ไม่สวมหมวก แต่งเครื่องแบบปฏิบัติราชการหรือเครื่องแบบพิธีการ
- ข้อ 5 บัตรประจำตัวตามประกาศนี้ ให้ใช้ได้ห้าปีนับแต่วันออกบัตร
- ข้อ 6 เมื่อได้ออกบัตรประจำตัวให้แก่ผู้ใด ให้ผู้ออกบัตรประจำตัวจัดให้มีสำเนาข้อความและรายการบัตรประจำตัวซึ่งติดรูปถ่ายของผู้นั้นไว้ด้วยหนึ่งฉบับ และให้เก็บไว้เป็นหลักฐานที่สำนักงานประกันสังคม
- ข้อ 7 การออกบัตรประจำตัว ในกรณีที่บัตรประจำตัวหมดอายุ สูญหายหรือชำรุดในสาระสำคัญ หรือผู้ถือบัตรประจำตัวนั้นได้เลื่อนระดับหรือย้ายสังกัด ให้นำความในข้อ 1 ข้อ 2 ข้อ 3 ข้อ 4 ข้อ 5 และ ข้อ 6 มาใช้บังคับโดยอนุโลม
- ข้อ 8 ผู้ใดได้รับบัตรประจำตัวใหม่ หรือผู้ถือบัตรไม่มีสิทธิใช้บัตรประจำตัวนั้นต่อไปให้คืนบัตรต่อเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับบัตรประจำตัวใหม่หรือไม่มีสิทธิใช้บัตรประจำตัวนั้น

ประกาศ ณ วันที่ 10 เมษายน พ.ศ. 2534

พลเอก อิศระพงศ์ หนูนุกกติ
(อิสระพงศ์ หนูนุกกติ)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

แบบคำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

คำขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่
ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

เขียนที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
ข้าพเจ้า.....เกิดวันที่.....เดือน.....
พ.ศ.....อายุ.....มีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านเลขที่.....ซอย.....
ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....
โทรศัพท์.....

รับราชการสังกัดงาน.....ฝ่าย.....
กอง/จังหวัด.....สำนักงานประกันสังคมตำแหน่ง.....
.....ระดับ.....ทำคำขอยื่นต่อเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม
เพื่อขอมีบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และได้แนบรูปถ่ายสองรูป มาพร้อม
กับคำขอนี้แล้ว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลายมือชื่อ).....ผู้ทำคำขอ
(.....)

แบบบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่

ด้านหน้า

ติดรูปถ่าย ขนาด 2.5 × 3 ซม.	ชื่อ..... พนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราช บัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ปฏิบัติหน้าที่ในเขตจังหวัด.....	กว้าง 5.4 ซม.
ลายมือชื่อผู้ถือบัตร	ผู้ออกบัตร	

ยาว 8.4 ซม.

ด้านหลัง

บัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เลขที่..... วันออกบัตร..... บัตรหมดอายุ.....

- หมายเหตุ :- 1. ตราครุฑ มีลักษณะเป็นวงกลมสองวงซ้อนกัน ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางวงนอก 4.5 ซม. วงใน 3.5 ซม. ล้อมครุฑ ขนาดตัวครุฑสูง 3 ซม. ระหว่างวงนอกและวงในให้มีอักษรไทยระบุชื่อกระทรวง ทบวง กรม ส่วนราชการที่มีฐานะเป็นกรม หรือจังหวัดอยู่ขอบล่าง ของตรา
2. ให้ประทับตราตาม 1. ด้วยหมึกสีแดงหรือประทับตราเป็นรอยคูนูน

ประกาศกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม เรื่อง กำหนดชนิดของโรค

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 (4) แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์ และอัตราการจ่ายเงินสมทบประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมีไขลูกร้าง พ.ศ. 2537 กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมจึงออกประกาศกำหนดชนิดของโรคไว้ดังต่อไปนี้

1. วัณโรคในระยะอันตราย
2. โรคพิษสุราเรื้อรัง
3. โรคไตไตซึ่งอยู่ในระหว่างการรักษาและอยู่ในสภาพการใช้เครื่องช่วยชีวิต
ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 2 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538

(นายยุทธ อังกินันท์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ระเบียบกระทรวงมหาดไทย

ว่าด้วยการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สิน
ของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม
พ.ศ. 2534

โดยที่สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการยึด อายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 กระทรวงมหาดไทย จึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยึด อายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สิน ของนายจ้างซึ่งไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม พ.ศ. 2534”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 19 กรกฎาคม 2534 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับแก่ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 และผู้รับเหมาตามมาตรา 52 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 โดยอนุโลม

ข้อ 4 ให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม เป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความวินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หมวด 1

การตรวจสอบทรัพย์สิน

ข้อ 5 เมื่อนายจ้างไม่นำส่งเงินสมทบและหรือเงินเพิ่ม หรือนำส่งไม่ครบจำนวน พนักงานเจ้าหน้าที่อาจดำเนินการ ตรวจสอบทรัพย์สิน รวมทั้งสิทธิเรียกร้องของนายจ้างและทรัพย์สินซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าเป็นของนายจ้าง เช่น ทรัพย์สิน ซึ่งอยู่ในความครอบครอง อำนาจสั่งการหรือสั่งจำหน่ายในทางการค้าหรือธุรกิจของนายจ้าง

ข้อ 6 ในกรณีที่ทำการตรวจสอบทรัพย์สินแล้ว ถ้าเห็นสมควรยึด อายัดทรัพย์สิน ให้นำเสนอเลขาธิการเพื่อพิจารณา ออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด อายัดทรัพย์สิน ตามแบบท้ายระเบียบนี้

ถ้าไม่สามารถทำการตรวจสอบทรัพย์สินได้ทัน แต่เป็นกรณีให้เห็นสมควรยึดอายัดให้บันทึกเหตุแห่งการนั้น และปฏิบัติตามวรรคหนึ่งโดยด่วน และระบุให้ยึด อายัดทรัพย์สินบรรดามี

ในกรณีที่มีเหตุต้องยึดหรืออายัดทรัพย์สินเพิ่มเติม ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน เพิ่มเติมโดยอาศัยคำสั่งยึด อายัดเดิมแล้วรายงานให้เลขาธิการทราบ

ข้อ 7 ในกรณีที่เห็นว่าไม่ควรให้เลขาธิการมีคำสั่งยึด อายัดทรัพย์สินของนายจ้างรายใด ให้บันทึกข้อเท็จจริงและ พหุติการณ์ทั้งปวง พร้อมทั้งความเห็นเสนอเลขาธิการเพื่อพิจารณา

หมวด 2

การยึด อายัดทรัพย์สิน

ข้อ 3 เมื่อเลขาธิการมีคำสั่งยึด อายัดทรัพย์สินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการยึด อายัดทรัพย์สินโดยไม่ชักช้า แล้วออกประกาศยึด อายัดทรัพย์สินนั้น ตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ 9 ให้ส่งคำสั่งยึด อายัดทรัพย์สินให้นายจ้าง และหรือผู้ถูกอายัดทรัพย์สินทราบ ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่หรือ สำนักงานของนายจ้างหรือผู้ถูกอายัดทรัพย์สิน การส่งคำสั่ง ณ สถานที่อื่นให้ใช้ได้ต่อเมื่อ

- (1) นายจ้างหรือผู้ถูกอายัดทรัพย์สิน ยอมรับคำสั่งยึด อายัดทรัพย์สิน
- (2) การส่งคำสั่งยึด อายัดทรัพย์สิน ได้กระทำ ณ สำนักงานประกันสังคม

ข้อ 10 การส่งคำสั่งตามข้อ 9 พนักงานเจ้าหน้าที่อาจส่งให้นายจ้างหรือผู้ถูกอายัดทรัพย์สินโดยทางไปรษณีย์ลง ทะเบียนตอบรับ หรือนำไปส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงานของนายจ้างหรือผู้ถูกอายัดทรัพย์สิน ในระหว่างเวลา พระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของนายจ้างหรือผู้ถูกอายัดทรัพย์สิน ถ้าไม่พบตัวบุคคลดังกล่าว จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรณนิติภาวะ ซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านหรือสำนักงานที่ปรากฏว่าเป็นของนายจ้าง หรือผู้ถูกอายัดทรัพย์สินก็ได้

ถ้าไม่อาจส่งตามวิธีในวรรคหนึ่งได้ ให้ปิดคำสั่งไว้ในที่ซึ่งเห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ หรือสำนักงาน ของนายจ้างหรือผู้ถูกอายัดทรัพย์สิน เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าว และเวลาได้ล่วงพ้นไปเจ็ดวัน ให้ถือว่านายจ้างหรือผู้ถูกอายัด ทรัพย์สินได้รับคำสั่งแล้ว

ข้อ 11 พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องดำเนินการยึด อายัดทรัพย์สินในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตกหรือ ในระหว่างเวลาทำการของนายจ้าง เว้นแต่กรณีที่มีเหตุฉุกเฉินโดยได้รับอนุญาตจากเลขาธิการ

ข้อ 12 ในการยึด อายัดทรัพย์สิน ถ้ามีผู้ขัดขวางหรือมีพฤติกรรมว่าจะมีผู้ขัดขวาง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอความช่วยเหลือจากเจ้าพนักงานตำรวจเพื่อดำเนินการยึด อายัดทรัพย์สินจนได้

ข้อ 13 เมื่อได้ทำการยึด อายัดทรัพย์สินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปิดประกาศการยึดอายัดทรัพย์สินไว้ ณ สถานที่ หรือชุมนุมชนที่ทรัพย์สินตั้งอยู่หนึ่งฉบับ

ข้อ 14 การยึดทรัพย์สินของนายจ้าง กรณียึดสิ่งหามทรัพย์ให้นำเอาสิ่งหามทรัพย์นั้นมาเก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ ไคหรือแก่บุคคลใดตามที่เห็นสมควร หรือมอบไว้ในความอารักขาของนายจ้างหรือผู้ครอบครองทรัพย์สินนั้นอยู่ และแจ้งให้นายจ้างทราบ การยึดทรัพย์สินประเภทนี้ให้ครอบคลุมถึงดอกผลแห่งทรัพย์สินนั้นด้วย

การเก็บรักษาทรัพย์ให้เป็นไปตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนด

ข้อ 15 การยึดอสังหาริมทรัพย์ของนายจ้าง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำโดยนำเอาหนังสือสำคัญสำหรับทรัพย์สินนั้น มาเก็บรักษาหรือฝากไว้ ณ สถานที่ใดหรือแก่บุคคลใดตามที่เห็นสมควรและแจ้งการยึดนั้นให้นายจ้างและเจ้าพนักงานที่ดินผู้มีหน้าที่ทราบ ถ้าหนังสือสำคัญยังไม่ได้ออกหรือนำมาแสดงไม่ได้หรือหาไม่พบให้ถือว่าการที่ได้แจ้งการยึดต่อนายจ้างและเจ้าพนักงานที่ดินนั้นเป็นการยึดตามกฎหมายแล้ว

การยึดอสังหาริมทรัพย์นั้น ครอบคลุมไปถึงเครื่องอุปกรณ์และดอกผลดินนัยของอสังหาริมทรัพย์นั้นด้วย เว้นแต่จะได้มีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น ดอกผลธรรมดาที่นายจ้างจะต้องเป็นผู้เก็บเกี่ยวหรือบุคคลอื่นเก็บเกี่ยวในนามของนายจ้างนั้น เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งเป็นหนังสือให้ทราบในขณะที่ทำการยึดว่าจะทำการเก็บเกี่ยวเองแล้ว พนักงานเจ้าหน้าที่อาจจะให้เก็บเกี่ยวดอกผลนั้นได้เมื่อถึงกำหนดและทำการขายทอดตลาดต่อไป

ข้อ 16 ในการยึดที่ดินพนักงานเจ้าหน้าที่อาจนำเจ้าพนักงานที่ดินซึ่งตำแหน่งที่ดินหรือรังวัดเขตกว้างยาวของที่ดินที่ยึด แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำแผนที่จำลองไว้

ข้อ 17 ในการยึดที่ดิน ถ้าที่ดินที่ยึดนั้นมีสิ่งปลูกสร้างหรือไม้ล้มลุกหรือธัญชาติอื่นจะเก็บเกี่ยวรวงผลได้คราวหนึ่งหรือหลายคราวต่อปี ซึ่งเป็นของผู้อื่นปลูกอยู่ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกถ้อยคำของเจ้าของสิ่งนั้น ๆ ให้ปรากฏว่าปลูกอย่างไร เป็นต้นว่าอาศัยหรือมีสัญญาเช่าต่อกัน ฯลฯ

ข้อ 18 การยึดที่ดินซึ่งมีไม้ยืนต้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดชนิดและประมาณจำนวนต้นไม้มาด้วย ส่วนกรณีการยึดโรงเรือนหรือสิ่งปลูกสร้างอย่างอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จดขนาดกว้างยาวและบรรยายสภาพแห่งสิ่งนั้น ๆ ตามที่เห็นสมควร ถ้าเป็นสถานที่ให้เช่า ค่าเช่าเท่าใด

ข้อ 19 การยึดอายัดทรัพย์สินนั้นให้ยึด อายัดเฉพาะส่วนของนายจ้าง แต่ถ้ามีบุคคลอื่นเป็นเจ้าของรวมอยู่ด้วย และไม่ปรากฏว่าส่วนใดเป็นส่วนของนายจ้าง ให้ยึด อายัดไว้ทั้งหมด

ข้อ 20 เมื่อได้ยึดทรัพย์สินแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แสดงการยึดทรัพย์สินให้เห็นประจักษ์แจ้ง ดังนี้

(1) สิ่งของให้ปิดหรือผูกแผ่นหมายเลขสิ่งของที่ยึดให้ตรงตามบัญชีทรัพย์สิน ถ้าเก็บสิ่งของเข้าทึบหรือตู้ได้ ให้เก็บรวบรวมไว้แล้วปิดทึบหรือตู้ประทับตราครั้งอีกชั้นหนึ่ง

(2) ห้องแถวสิ่งปลูกสร้างให้ปิดเครื่องหมายไว้ทุกห้อง

(3) สัตว์พาหนะ ปศุสัตว์ หรือสัตว์อื่น ให้ใช้สีทาที่ตัวหรือจะใช้แผ่นเลขหมายผูกคอหรือค้อนเข้าคอกแล้วผูกเชือกประทับตราครั้งที่ประตูคอกไว้ก็ได้ แล้วแต่จะเห็นสมควรแต่อย่าให้เป็นการขัดข้องต่อการเลี้ยงรักษาสัตว์

ข้อ 21 ในกรณีที่นายจ้างมีสิทธิเรียกร้องต่อบุคคลภายนอก เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควร อาจเสนอเลขอาธิการเพื่อสั่งอายัดสิทธิเรียกร้องนั้น โดยห้ามลูกหนี้ของนายจ้างมิให้ชำระเงินหรือส่งมอบทรัพย์สินแก่นายจ้าง แต่ให้นำมาชำระหรือส่งมอบแก่สำนักงานภายในเวลาที่กำหนดไว้

คำสั่งอายัดนั้นอาจออกให้ได้ไม่ว่าหนี้ของบุคคลภายนอกนั้นจะมีข้อโต้แย้งหรือมีข้อจำกัดหรือเงื่อนไขหรือว่าได้กำหนดจำนวนไว้แน่นอนหรือไม่

ข้อ 22 การอายัดสิทธิเรียกร้องแห่งรายได้เป็นคราว ๆ นั้น รวมตลอดถึงจำนวนเงินซึ่งถึงกำหนดชำระภายหลังการอายัดนั้นด้วย

ถ้าสิทธิเรียกร้องของนายจ้าง ซึ่งมีต่อบุคคลภายนอกในอันที่จะเรียกให้ชำระเงินจำนวนหนึ่งนั้นมีการจำนองเป็นประกัน การอายัดสิทธิเรียกร้องให้รวมตลอดถึงการจำนองด้วย แต่ทั้งนี้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแจ้งคำสั่งอายัดนั้นไปยังเจ้าพนักงานที่เกี่ยวข้อง

ข้อ 23 การอายัดอสังหาริมทรัพย์อันมีรูปร่างและอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งสิทธิทั้งปวงอันมีอยู่ในทรัพย์สินเหล่านั้นซึ่งบุคคล

ภายนอกจะต้องส่งมอบหรือโอนมายังนายจ้างในภายหลังและเมื่อได้ส่งมอบหรือโอนมาแล้วก่อนเอาทรัพย์สินหรือสิทธิเหล่านั้นออกขายหรือจำหน่าย ในกรณีเช่นว่านี้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจจะยึดบรรดาเอกสารทั้งปวงที่ให้สิทธิแก่นายจ้างในอันที่จะได้รับส่งมอบหรือรับโอนทรัพย์สินหรือสิทธิเช่นว่ามานั้น

ในกรณีอายัดเงินที่บุคคลภายนอกจะต้องชำระให้แก่ นายจ้างในภายหลัง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจที่จะยึดบรรดาเอกสารทั้งปวงที่ให้สิทธิแก่นายจ้างในอันที่จะได้รับชำระเงินเช่นว่านั้น

ข้อ 24 เมื่อได้มีการยึดทรัพย์สินแล้ว สิทธิเรียกร้องของนายจ้างอันมีต่อบุคคลภายนอกนั้นให้จัดการดังต่อไปนี้

(1) ถ้าเป็นพันธบัตรและหลักทรัพย์ที่เป็นประกันซึ่งเป็นของนายจ้าง (ออกให้แก่ผู้ถือหรือออกในนามของนายจ้าง) พนักงานเจ้าหน้าที่จะขอให้เลขาธิการมีคำสั่งอนุญาตให้จำหน่ายสิ่งเหล่านั้นตามรายการขานราคาในวันที่ขายก็ได้ หากสิ่งเหล่านั้นได้มีรายการขานราคากำหนดไว้ ณ สถานที่แลกเปลี่ยนหรือจะขายโดยวิธีขายทอดตลาดดังกล่าวในหมวด 5 ก็ได้ ถ้ามิได้ขอเช่นนั้นหรือค่าของถูกยกเสียให้ขายสิ่งเหล่านั้นโดยวิธีขายทอดตลาด

(2) ถ้าเป็นตราสารเปลี่ยนมือ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอให้เลขาธิการมีคำสั่งอนุญาตให้จำหน่ายตามราคาที่เป็นปรากฏในตราสาร หรือราคาต่ำกว่านั้นตามที่เลขาธิการเห็นสมควรกำหนด

(3) ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องขอให้ชำระเงินจำนวนหนึ่งหรือเรียกให้ส่งมอบสิ่งของนอกจากที่กล่าวไว้ใน (1) และ (2) นี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่อายัดตามข้อ 21 ข้อ 22 ข้อ 35 หรือข้อ 36 และ จำหน่ายทรัพย์สินต่อไป

(4) ถ้าเป็นสิทธิเรียกร้องอื่น ๆ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกคำสั่งให้บุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบในการชำระหนี้ตามสิทธิเรียกร้องนั้นมาพบ ถ้าบุคคลนั้นยินยอมชำระหนี้ให้แก่สำนักงาน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดบันทึกไว้ ถ้าบุคคลนั้นไม่มา หรือไม่ยินยอมชำระหนี้ดังกล่าวแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอให้เลขาธิการมีหนังสือแจ้งให้นายจ้างฟ้องตามเอกสารที่ได้ยึดนั้น ถ้าศาลพิพากษาถึงที่สุดให้นายจ้างชนะคดี นายจ้างต้องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบจำนวนเงินที่รับชำระหนี้จากการนั้นด้วย ถ้า นายจ้างขัดขืนหรือเพิกเฉยไม่ใช้สิทธิเรียกร้องดังกล่าว สำนักงานอาจใช้สิทธิเรียกร้องนั้นในนามของตนเองแทนนายจ้าง

ข้อ 25 ถ้าคำสั่งอายัดนั้นไม่มีการคัดค้านและบุคคลภายนอกมิได้ปฏิบัติตาม พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้เลขาธิการออกคำสั่งบังคับแก่บุคคลภายนอกนั้นและดำเนินการไปเสมือนหนึ่งว่าบุคคล นั้นเป็นนายจ้าง

ถ้าตำแหน่งสิทธิเรียกร้องซึ่งอายัดไว้ นั้นต้องเสื่อมเสียไปเพราะความผิดของบุคคลภายนอกเนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเลขาธิการไม่ว่าด้วยประการใด ๆ บุคคลภายนอกเช่นว่านั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่สำนักงานเพื่อความเสียหายใด ๆ ซึ่งเกิดขึ้นแก่สำนักงาน

ข้อ 26 การประมาณราคาที่ดินให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์เหล่านี้ประกอบกัน คือ

- (1) ราคาที่ดินตามราคาประเมินของเจ้าพนักงานที่ดิน
- (2) ราคาซื้อขายกันในท้องตลาด
- (3) ราคาที่ดินตำบลนั้นหรือตำบลใกล้เคียงถ้าสามารถตรวจสอบได้
- (4) ราคาซื้อขายหรือจำนวนครั้งสุดท้ายของที่ดินที่ยึดหรือที่ดินข้างเคียง

ข้อ 27 การประมาณราคาทรัพย์สินนอกจากที่ดินให้ประมาณตามราคาซื้อขายในท้องตลาดตามสภาพความเก่าใหม่ของทรัพย์สินนั้น ๆ

ข้อ 28 การประมาณราคาทรัพย์สินที่มีการจำหน่ายหรือจำหน่ายให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ 26 หรือข้อ 27 แต่ให้หมายเหตุว่า จำนำ จำนอง เมื่อใด ต้นเงินเท่าใด เพื่อประกอบดุลพินิจของผู้ขาย

ข้อ 29 ให้ผู้ถูกยึด อายัดทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องลงนามรับทราบการยึด อายัดนั้นในกรณีที่ผู้ถูกยึด อายัดลงลายมือชื่อไม่ได้หรือไม่ยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุแห่งการนั้นไว้

หมวด 3

การร้องคัดค้านการยึดอายัดทรัพย์สิน

ข้อ 30 ถ้าบุคคลใดอ้างว่าทรัพย์สินที่ยึดไว้มีทรัพย์สินของนายจ้าง ให้ยื่นคำร้องคัดค้านต่อเลขาธิการ หรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย (ตามแบบ สปส. 7-5) ก่อนเอาทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาด

ข้อ 31 กรณีมีคำสั่งอายัดทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องอื่นอันมิใช่ตัวเงิน ถ้าผู้ที่จะต้องปฏิบัติตามคำสั่งอายัดทรัพย์สินจะปฏิเสธไม่ส่งมอบทรัพย์สินที่อายัดหรือต้องการโต้แย้งหนี้ที่เรียกร้องเอาแก่ตน ให้ยื่นคำร้องคัดค้านต่อเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย (ตามแบบ สปส. 7-5) ภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งการอายัดทรัพย์สิน หรือก่อนกำหนดการส่งมอบทรัพย์สินแล้วแต่กรณี

ข้อ 32 กรณีมีคำสั่งอายัดเงิน ผู้ที่จะต้องส่งเงินตามคำสั่งอายัดจะปฏิเสธไม่ส่งมอบเงินหรือต้องการโต้แย้งหนี้ที่เรียกร้องเอาแก่ตน ให้ยื่นคำร้องคัดค้านต่อเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย (ตามแบบ สปส. 7-5) ภายในสิบสี่วันนับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

ข้อ 33 เมื่อมีการยื่นคำร้องตามข้อ 30 ข้อ 31 หรือข้อ 32 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบพยานหลักฐานและข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องโดยเร็ว และเสนอความเห็นต่อเลขาธิการ เพื่อมีคำสั่งวินิจฉัยชี้ขาด

ข้อ 34 ในกรณีที่ไมอาจดำเนินการตามข้อ 33 ได้ พนักงานเจ้าหน้าที่อาจเสนอให้เลขาธิการมีคำสั่งอย่างหนึ่งอย่างใด เพื่อให้เรื่องเสร็จเด็ดขาดตามที่เห็นสมควร

ข้อ 35 ในระหว่างรอคำสั่งตามข้อ 33 หรือข้อ 34 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่งดขายทอดตลาดทรัพย์สินไว้วันแต่

- (1) สภาพของทรัพย์สินเป็นของสดของเสียได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จำหน่ายโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควร
- (2) สงหาริมทรัพย์ที่ยึดไว้นั้นเก็บไว้นานไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอให้เลขาธิการออกคำสั่งขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินเช่นว่านี้โดยไม่ชักช้า

ข้อ 36 เมื่อเลขาธิการได้รับความเห็นเสนอตามข้อ 33 แล้ว ให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดดังต่อไปนี้

- (1) ถ้าเห็นว่าคำร้องที่ยื่นมานั้นรับฟังไม่ได้หรือประวิงให้ชักช้า ให้ยกคำร้องของผู้ยื่นเสีย
- (2) ถ้าเห็นว่าคำร้องที่ยื่นมานั้นรับฟังได้ ให้มีคำสั่งถอนการยึด อายัดทรัพย์สิน
- (3) ถ้าเห็นว่าคำร้องที่ยื่นมานั้นรับฟังได้เฉพาะบางส่วน ให้มีคำสั่งถอนการยึดอายัดทรัพย์สินเฉพาะในส่วนที่รับฟังได้ และให้นายจ้างหรือผู้ยื่นปฏิบัติตามคำสั่งยึด อายัดทรัพย์สินในส่วนที่มีคำสั่งเพิกถอนต่อไป

เมื่อได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้เจ้าหน้าที่มีหนังสือแจ้งให้ผู้ยื่นคำร้องทราบโดยให้นำความในข้อ 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ 37 ถ้าบุคคลภายนอกที่ได้รับคำสั่งอายัดทรัพย์สินปฏิเสธหรือโต้แย้งหนี้ที่เรียกร้องเอาแก่ตนเลขาธิการอาจทำการสอบสวนและ

- (1) ถ้าเลขาธิการเห็นว่าหนี้ที่เรียกร้องนั้นมีอยู่จริงให้มีคำสั่งให้บุคคลภายนอกปฏิบัติตามคำสั่งอายัด หรือ
- (2) ถ้าเลขาธิการเห็นว่าเรื่องจะทำให้เสร็จเด็ดขาดไม่ได้โดยวิธีสอบสวน ให้มีคำสั่งอย่างอื่นใดในอันที่จะให้เรื่องเสร็จเด็ดขาดไปตามที่เห็นสมควร

ถ้าคำสั่งอายัดนั้นไม่มีการคัดค้านหรือในกรณีที่เลขาธิการมีคำสั่งตามข้อ 33 หรือข้อ 34 แล้ว และบุคคลภายนอกมิได้ปฏิบัติตาม พนักงานเจ้าหน้าที่อาจขอให้เลขาธิการออกคำสั่งบังคับแก่บุคคลภายนอกผู้นั้น และดำเนินการไปเสมือน

หนึ่งว่าบุคคลนั้นเป็นนายจ้าง

ถ้าทรัพย์สินหรือค่าแห่งสิทธิเรียกร้อง ซึ่งอายุได้ต้องเสื่อมเสียไปเพราะความผิดของบุคคลภายนอกเนื่องจากไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเลขอาธิการไม่ว่าด้วยประการใด ๆ บุคคลภายนอกเช่นว่านั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่สำนักงานเพื่อความเสียหายอย่างใด ๆ ซึ่งเกิดขึ้นแก่สำนักงาน

หมวด 4

การถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน

ข้อ 38 เลขอาธิการอาจมีคำสั่งให้ถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในกรณีต่อไปนี้

(1) เมื่อนายจ้างได้ชำระหนี้ครบถ้วนแล้ว หรือไม่มีหน้าที่ต้องชำระหนี้ต่อไป

(2) เมื่อมีกรณีตามข้อ 36 (2) หรือ (3)

(3) เมื่อภาระแห่งหนี้ลดลง เป็นผลให้นายจ้างต้องรับผิดชอบชำระหนี้เพียงบางส่วนและถ้าได้ถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินไปบางรายการแล้ว ทรัพย์สินที่เหลือยังคงพอคุ้มหนี้ที่ยังค้างชำระ

(4) เมื่อมีเหตุอื่น ๆ ซึ่งเลขอาธิการพิจารณาเห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความยุติธรรม

ข้อ 39 เมื่อเลขอาธิการมีคำสั่งตามข้อ 38 แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกประกาศถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สิน และจัดส่งสำเนาคำสั่งและประกาศถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องโดยไม่ชักช้า

ให้นำความในข้อ 10 มาใช้บังคับแก่การส่งเอกสารต่าง ๆ ตามวรรคหนึ่งโดยอนุโลม

ข้อ 40 เมื่อเลขอาธิการมีคำสั่งถอนการยึดหรืออายัดแล้ว ให้เจ้าหน้าที่แจ้งให้นายจ้างหรือบุคคลที่มีสิทธิมารับทรัพย์สิน หนังสือสำคัญสำหรับทรัพย์สิน พันธบัตร ตราสาร และหรือเอกสารทั้งปวงคืนไป หรือเจ้าหน้าที่จัดส่งให้ก็ได้ แล้วแต่จะพิจารณาเห็นสมควร

ให้เจ้าหน้าที่จัดทำหลักฐานการคืนทรัพย์สินไว้เป็นหนังสือ

ข้อ 41 การถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินในจังหวัดอื่นนอกจากกรุงเทพมหานคร เลขอาธิการจะมอบ หมายให้ประกัน ลังคมจังหวัดนั้น ๆ ดำเนินการตามข้อ 39 หรือข้อ 40 ก็ได้

หมวด 5

การขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ข้อ 42 เมื่อได้ทำการยึดทรัพย์สินหรือได้รับมอบทรัพย์สินตามคำสั่งอายัดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำเสนอเลขอาธิการเพื่อพิจารณาออกคำสั่งให้ขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น เว้นแต่กรณีตามข้อ 35

เมื่อเลขอาธิการมีคำสั่งให้ขายทอดตลาดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการขายทอดตลาดได้จนกว่าจะเสร็จสิ้น โดยมีต้องดำเนินการตามวรรคหนึ่งอีก

ข้อ 43 เมื่อเลขอาธิการมีคำสั่งให้ขายทอดตลาดแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดทำประกาศขายทอดตลาดแล้วให้ดำเนินการดังนี้

(1) จัดส่งประกาศแก่นายจ้าง ลูกหนี้แห่งสิทธิเรียกร้องในกรณีที่มีการอายัดสิทธิเรียกร้องนั้นและผู้ซื้อเดิมตามข้อ 65 ตลอดจนบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในการบังคับเอาแก่ทรัพย์สินที่จะขายทอดตลาด ซึ่งทราบได้ตามทะเบียนหรือโดยประการอื่นตามที่เห็นสมควร โดยให้นำวิธีการส่งคำสั่งในข้อ 10 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

(2) ปิดประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สถานที่ที่จะขาย สถานที่ที่ทรัพย์สินตั้งอยู่ ที่ชุมนุมชนหรือสำนักงานแล้วแต่กรณี และสถานที่ราชการอื่นอันสมควรจะปิดไว้ก่อนวันขายไม่น้อยกว่าห้าวันและอาจโฆษณาในหนังสือพิมพ์และหรือทางวิทยุกระจายเสียงก่อนวันขายด้วยก็ได้

ข้อ 44 ประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สินให้แสดงรายละเอียดดังนี้

(1) วันเวลา สถานที่ที่จะขาย และรายละเอียดเกี่ยวกับทรัพย์สิน

(2) ข้อสัญญา ค่าเดือน เงินไขและเงื่อนไขการชำระเงิน

(3) ข้อสัญญาผูกพันอันเป็นคุณแก่ทรัพย์สินนั้น หรือค่าภาระติดพันอันเกี่ยวค้างอยู่หรือเป็นทรัพย์สินที่มีดอกผลเกิดในระหว่างการยึดหรืออายัด

(4) ชื่อผู้รับจำนอง ต้นเงินและดอกเบี้ยที่ค้างชำระ และข้อความให้ผู้ซื้อต้องรับจำนองติดไปด้วยในกรณีที่ขายทรัพย์สินอย่างการจำนองติดไป

ข้อ 45 การกำหนดวันขายทอดตลาดทรัพย์สิน ให้นับตั้งแต่วันที่ลงประกาศขายทอดตลาดโดยถือเกณฑ์ดังนี้

(1) ที่ดินไม่น้อยกว่าหนึ่งเดือน และไม่เกินสองเดือน

(2) เรือ โรง สิ่งปลูกสร้างต่าง ๆ และทรัพย์สินรายใหญ่ ไม่น้อยกว่ายี่สิบวันและไม่เกินหนึ่งเดือน

(3) ทรัพย์สินอื่น ๆ ไม่น้อยกว่าห้าวัน และไม่เกินยี่สิบวัน

ข้อ 46 ให้ทำการขายทอดตลาดทรัพย์สิน ณ ที่ตั้งหน่วยงานของสำนักงานหรือสถานที่ที่ทรัพย์สินตั้งอยู่

ในกรณีที่ทำการขาย ณ สถานที่อื่นนอกจากที่กำหนดในวรรคหนึ่ง ต้องได้รับความเห็นชอบจากเลขอาธิการ

ข้อ 47 การขายทอดตลาดสุรามีน้ำสุราตั้งแต่ลิตรขึ้นไป ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งขอความร่วมมือไปยังกรมสรรพสามิต สรรพสามิตจังหวัดหรือสรรพสามิต อำเภอแล้วแต่กรณีล่วงหน้า ก่อนวันขายพอสมควร เพื่อขอให้จัดเจ้าพนักงานสรรพสามิตมากำกับออกใบอนุญาตให้แก่อผู้ซื้อด้วย

ข้อ 48 การขายทอดตลาดโบราณวัตถุ เช่น พระพุทธรูป หนังสือฉบับเขียนโบราณเป็นต้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำเนาประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นไปยังเจ้าหน้าที่พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติด้วย

ข้อ 49 การขายทอดตลาดคูนีรภัย หีบหรือกำปั่นเก็บทรัพย์สิน ถ้าปรากฏว่ายังเปิดไม่ได้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบในการขาย จัดการเปิดเสียก่อนจึงจะขายทอดตลาดได้

ข้อ 50 การขายทอดตลาดทรัพย์สินที่มีการจำนองติด ให้ขายโดยวิธีการตามที่เลขอาธิการสั่งกำหนด

ถ้าเลขอาธิการมิได้กำหนดอย่างไร ให้ขายอย่างบังคับจำนองหรือจำนองติดไปหรือตั้งราคาขั้นต่ำโดยความยินยอมของคู่กรณีทุกฝ่ายแล้วแต่พนักงานเจ้าหน้าที่จะเห็นสมควร

ในการขายทรัพย์สินที่มีการจำนองติด ให้ปฏิบัติตามวิธีการขายทรัพย์สินที่มีการจำนองติดโดยอนุโลม

ข้อ 51 การขายทรัพย์สินอย่างบังคับจำนอง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการขายอย่างการขายทรัพย์สินธรรมดา โดยไม่คำนึงถึงการจำนอง

ข้อ 52 การขายทรัพย์สินอย่างการจำนองติดไป ให้ประกาศแสดงชื่อผู้รับจำนองพร้อมทั้งต้นเงินและดอกเบี้ยที่ยังค้าง

ชำระจนถึงวันขาย และข้อความว่าผู้ซื้อทรัพย์สินนั้นต้องรับภาระจำนองติดไปด้วยโดยชัดเจน

ข้อ 53 การขายทรัพย์สินจำนองโดยวิธีตั้งราคาขั้นต่ำ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดราคาขั้นต่ำที่จะขายลงไว้ในประกาศ โดยคำนวณต้นเงินและดอกเบี้ยจำนองซึ่งยังคงชำระแก่ผู้รับจำนองจนถึงวันขาย กับค่าธรรมเนียมในการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้น

ข้อ 54 ในการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สิน ให้มีพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่น้อยกว่าสามคนร่วมกันในการประเมินราคาและดำเนินการขาย

ข้อ 55 ให้ดำเนินการขายทอดตลาดทรัพย์สินโดยเปิดเผย

ข้อ 56 ก่อนเริ่มต้นขายทอดตลาด ให้ปักธงเครื่องหมายขายทอดตลาดตราหมากรุก ณ สถานที่ขายทรัพย์สิน และอ่านประกาศโฆษณาการขาย ณ ที่นั้นโดยเปิดเผย

ข้อ 57 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขาย แจ้งให้บรรดาผู้เข้าสู่ราคาซึ่งมิได้เข้าสู่ราคาในนามของตนเองแต่กระทำการแทนบุคคลอื่น แสดงใบมอบอำนาจก่อนเข้าสู่ราคา มิฉะนั้นให้ถือว่าผู้เข้าสู่ราคาได้กระทำในนามของตนเอง และหากเป็นกรณีที่ต้องมีการจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์ ผู้เข้าสู่ราคาซึ่งประมูลได้จะขอให้เปลี่ยนใส่ชื่อบุคคลอื่นเป็นผู้ซื้อ โดย อ้างว่าตนเป็นเพียงตัวแทนมิได้

ข้อ 58 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการให้ผู้เข้าสู่ราคาทุกคนจดแจ้งชื่อ ที่อยู่ พร้อมทั้งลงลายมือชื่อแสดงความประสงค์เข้าสู่ราคาก่อนขายทรัพย์สินแต่ละรายการ

ข้อ 59 ในการขายทอดตลาด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายถือปฏิบัติ ดังนี้

(1) การขายทอดตลาดทรัพย์สินที่มีหลายสิ่งด้วยกัน ให้แยกขายทีละสิ่งต่อเนื่องกันไปแต่

ก. พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายมีอำนาจจัดสิ่งหามทรัพย์สินซึ่งมีราคาเล็กน้อยรวมขายเป็นกอง ๆ ได้เสมอ และ

ข. พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายมีอำนาจจัดสิ่งหามทรัพย์สินหรือสิ่งหามทรัพย์สินสองสิ่งหรือกว่านั้นขึ้นไป รวม

ขายไปด้วยกันได้ ในเมื่อเป็นที่คาดหมายได้ว่า เงินรายได้ในการขายทอดตลาดจะเพิ่มขึ้นเพราะเหตุนั้น

(2) การขายทอดตลาดอสังหาริมทรัพย์รายใหญ่ และทรัพย์สินนั้นอาจแบ่งแยกออกได้เป็นตอน ๆ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายมีอำนาจขายทรัพย์สินนั้นเป็นตอน ๆ ได้ ในเมื่อเป็นที่คาดหมายได้ว่าเงินรายได้ทั้งหมดจะเพิ่มขึ้นเพราะเหตุนั้น

(3) การขายทอดตลาดทรัพย์สินหลายสิ่งด้วยกัน พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายมีอำนาจกำหนดลำดับที่จะขายทรัพย์สินนั้น

หากบุคคลผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินซึ่งจะขายทอดตลาดร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายรวมหรือแยกทรัพย์สินหรือขอให้ขายทรัพย์สินนั้นตามลำดับที่กำหนดไว้หรือคัดค้านการขายของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายใน (1) ถึง (3) และพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายไม่เห็นควรปฏิบัติตามคำร้องขอหรือคัดค้านนั้น ให้แจ้งให้ผู้ร้องหรือผู้คัดค้านดำเนินการยื่นคำร้องต่อเลขาธิการภายในสองวันนับแต่วันที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายปฏิเสธ เพื่อขอให้เลขาธิการมีคำสั่งชี้ขาดในเรื่องนั้น และให้เลื่อนการขายไปจนกว่าเลขาธิการจะได้มีคำสั่งหรือจนกว่าจะพ้นระยะเวลาซึ่งให้ยื่นคำร้องต่อเลขาธิการแล้ว

ข้อ 60 การขายทอดตลาด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายแสดงความตกลงขายด้วยวิธีเคาะไม้หรือด้วยแสดงกิริยาอย่างใดอย่างหนึ่งตามจารีตประเพณีในการขายทอดตลาด

หากผู้มีส่วนได้เสียในการขายทอดตลาดทรัพย์สินรายการใดคัดค้านในเรื่องราคาขายก็ติการขายไม่ชอบก็ติให้คัดค้านก่อนทำสัญญาซื้อขายหรือจะซื้อจะขาย แล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกไว้เพื่อเสนอเลขาธิการพิจารณา และให้ระงับการทำสัญญาซื้อขายทรัพย์สินรายการนั้นไว้ก่อน เมื่อเลขาธิการมีคำวินิจฉัยประการใด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้สุ่ราคาสูงสุดและผู้คัดค้านทราบ

ข้อ 61 ในการขายทอดตลาด ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายร้องขานจำนวนเงินที่มีผู้รู้ราคาสุดท้ายครั้งหนึ่ง สามถึงสี่พัน ถ้าไม่มีผู้รู้ราคาสูงขึ้น ให้ร้องขานเป็นครั้งที่สองอีกสามถึงสี่พันถ้าไม่มีผู้รู้ราคาสูงกว่านั้นและได้ราคาพอสมควรก็ให้ลงคำ “สาม” พร้อมกับแสดงความตกลงขายตาม ข้อ 60 วรรคหนึ่งแต่ถ้าก่อนแสดงความตกลงขายมีผู้รู้ราคาขึ้นไปอีก ก็ให้ร้องขานราคาราคานั้น ตั้งต้นใหม่ตามลำดับดังกล่าวแล้ว

ข้อ 62 ถ้าผู้เข้ารู้ราคาถอนคำรู้ราคาของตนเสียก่อนมีการแสดงความตกลงขายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายตั้งต้นขายใหม่

ข้อ 63 หากพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายเห็นว่าราคาซึ่งมีผู้รู้ราคาสูงสุดนั้นยังไม่เพียงพอ พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายอาจถอนทรัพย์สินจากการขายทอดตลาดได้

ข้อ 64 ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายมีเหตุสงสัยว่า ผู้ใดเข้ารู้ราคาโดยไม่สุจริตก็หรือไม่สามารถจะชำระราคาได้ก็ให้สอบถามผู้นั้นเสียก่อนจึงแสดงความตกลงขาย

ข้อ 65 เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายแสดงความตกลงขายแล้ว ให้แจ้งให้ผู้ซื้อชำระเงินทันที เว้นแต่ที่ดินหรือทรัพย์สินอย่างอื่นซึ่งมีราคาตั้งแต่หนึ่งพันบาทขึ้นไป อาจผ่อนผันให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำก่อนไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของราคาซื้อ และทำสัญญาชำระส่วนที่ค้างภายในเวลาไม่เกินสิบห้าวันก็ได้ เมื่อได้รับชำระครบถ้วนแล้วจึงให้โอนมอบทรัพย์สินนั้นแก่ผู้ซื้อ

ข้อ 66 การขายทอดตลาดทรัพย์สินประเภทซึ่งผู้ยึดถือครอบครองจะต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายก่อน เช่น อารูฮิน เป็นต้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายแจ้งให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำไว้ก่อนไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบห้าของราคาซื้อ และจัดการนำใบอนุญาตมาแสดงภายในหนึ่งเดือนพร้อมทั้งใช้เงินที่ค้างชำระให้ครบ

ข้อ 67 ถ้าผู้ซื้อไม่ชำระเงินหรือไม่วางเงินมัดจำหรือชำระเงินไม่ครบตามข้อสัญญาให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายนำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดใหม่ และแจ้งให้ผู้ซื้อเดิมทราบกำหนดวันเวลาขายด้วย ได้เงินเท่าใด เมื่อหักค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ค่าเสียหายและค่าธรรมเนียมแล้ว ยังไม่คุ้มราคาค่าขายทอดตลาดครั้งก่อน ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการเรียกร้องให้ผู้ซื้อเดิมชำระเงินส่วนที่ยังขาดนั้น ตลอดจนเสนอคดีต่อศาลหากจำเป็น

ข้อ 68 เมื่อผู้ซื้อชำระราคาตามข้อ 65 และหรือปฏิบัติตามข้อ 66 ครบถ้วนแล้วหากทรัพย์สินที่ขาย

(1) เป็นประเภทที่จะต้องแก้ทะเบียนชื่อผู้เป็นเจ้าของ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอเลขอาธิการเพื่อแจ้งให้เจ้าพนักงานซึ่งรับจดทะเบียนเกี่ยวกับทรัพย์สินนั้น ๆ จัดการแก้ทะเบียนให้แก่ผู้ซื้อด้วยและหรือ

(2) มีสัญญาผูกพันอยู่อันเป็นคุณแก่ทรัพย์สินนั้น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการเพื่อให้ผู้ซื้อได้รับช่วงสิทธิ์และหน้าที่ตามสัญญานั้นเท่าที่จะสามารถทำได้

ข้อ 69 การขายทอดตลาดทรัพย์สินซึ่งปรากฏซึ่งผู้อื่นนอกจากนายจ้าง เป็นเจ้าของร่วมอยู่ในทะเบียนหรือในหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กั้นเงินส่วนของผู้นั้นไว้เพื่อจ่ายแก่ผู้มีสิทธิต่อไป

การร้องขอกันส่วนตามวรรคหนึ่ง หรือการร้องขอกันส่วนทรัพย์สินนอกจากที่ปรากฏตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ร้องยื่นคำร้องเป็นหนังสือต่อเลขอาธิการ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงแล้วเสนอเลขอาธิการพิจารณาถึงการเมื่อเลขอาธิการมีคำสั่งประการใดให้แจ้งให้ผู้ร้องทราบ

เงินที่พนักงานเจ้าหน้าที่กั้นส่วนไว้ตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้มีสิทธิได้เรียกเอาภายในหนึ่งปีนับแต่วันขายทอดตลาดให้นำฝากสำนักงาน

ข้อ 70 ในกรณีที่ผู้ซื้อได้วางเงินมัดจำตามข้อ 65 หรือ ข้อ 66 ไว้แล้ว แต่ไม่ชำระเงินที่ค้างตามกำหนดให้รับเงินมัดจำนั้นเสียแล้วนำทรัพย์สินนั้นออกขายทอดตลาดใหม่ เว้นแต่เงินมัดจำที่รับจะเพียงพอแก่การชำระหนี้ที่ค้างทั้งหมดตามข้อ 74 และเมื่อขายใหม่แล้วได้เงินเท่าใด เมื่อหักค่าใช้จ่าย ค่าเสียหายและค่าธรรมเนียมแล้ว ยังไม่คุ้มราคาค่าขายทอดตลาดครั้งก่อน

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่จัดการเรียกร้องให้ผู้ซื้อเดิมชำระเงินส่วนที่ยังขาดนั้น ตลอดจนเสนอคดีต่อศาลหากจำเป็น หากผู้ซื้อขอจัดการชำระเงินและหรือการปฏิบัติตามข้อ 66 โดยมีเหตุผลอันสมควรให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอเลขานุการเพื่อพิจารณาล้างการ

ข้อ 71 หากเงินมัดจำที่รับไว้ตามข้อ 70 มีจำนวนค้ำกับหนี้ที่ค้างอยู่ทั้งหมดตามข้อ 74 ก็ให้นำเงินที่รับนั้นส่งใช้หนี้เป็นลำดับไปตามข้อ 74 แล้วเสนอเลขานุการเพื่อมีคำสั่งถอนการยึดหรืออายัดทรัพย์สินต่อไป

ข้อ 72 ถ้าเงินมัดจำที่รับไว้มีจำนวนไม่ค้ำกับหนี้ที่ค้าง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บรักษาเงินนั้นไว้ก่อนเมื่อขายทรัพย์สินได้แล้วจึงให้นำเงินที่ขายได้ในครั้งหลังมารวมกับเงินมัดจำที่รับไว้ แล้วจัดใช้หนี้ที่ค้างเป็นลำดับไปตามข้อ 74

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้นำทรัพย์สินที่มีการวางเงินมัดจำไว้แล้วมาขายทอดตลาดอีกแต่ไม่มีผู้ซื้อทรัพย์สินดังกล่าว ให้เสนอเลขานุการพิจารณานุญาตให้นำเงินมัดจำที่เก็บรักษาไว้มาจัดใช้หนี้ที่ค้างตามข้อ 74 ไปพลางก่อน

ข้อ 73 ถ้าปรากฏว่าทรัพย์สินที่ยึดไว้ นั้นเสื่อมสลายไปทั้งหมดหรือถึงขนาดทำให้ไร้ค่าก็ตีหรือหลุดพ้นไปจากอำนาจตามคำสั่งยึดหรืออายัดของเลขานุการก็ได้ หรือมีเหตุอื่นใดอันทำให้พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่สามารถขายทอดตลาดทรัพย์สินนั้นได้อีกต่อไป กิติ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เสนอเลขานุการเพื่อสั่งการตามที่เห็นสมควร หรือนำเงินมัดจำที่รับจากการขายทอดตลาดทรัพย์สินดังกล่าวซึ่งได้เก็บรักษาไว้มาจัดใช้ หนี้ตามข้อ 74 แล้วแต่กรณี

ข้อ 74 เงินที่ได้จากการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินซึ่งยึดหรืออายัดรวมทั้งเงินมัดจำที่รับไว้ตามระเบียบนี้ให้จัดใช้หนี้ตามลำดับ ดังนี้คือ

- (1) ค่าใช้จ่ายตามหมวด 6
- (2) ค่าเสียหายและค่าธรรมเนียม
- (3) เงินสมทบกองทุนประกันสังคม และหรือเงินเพิ่ม
ถ้ามีเงินและหรือทรัพย์สินเหลือ ให้คืนแก่เจ้าของทรัพย์สินต่อไป

หมวด 6

ค่าใช้จ่าย

ข้อ 75 ค่าใช้จ่ายทั้งปวงเกี่ยวกับการยึด อายัดและขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สิน ให้นายจ้างเป็นผู้รับผิดชอบ

ข้อ 76 ค่าใช้จ่ายตามข้อ 75 ให้สำนักงานเป็นผู้ออกเงินตรองไปก่อนและให้หักเอาจากเงินที่ได้รับจากจากนายจ้างหรือการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สิน

ข้อ 77 กรณีที่ไม่มีการขายทอดตลาดหรือจำหน่ายทรัพย์สินหรือต้องดำเนินการตามข้อ 38 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้นายจ้างวางเงินค่าใช้จ่ายตามข้อ 75 เสียก่อน

ประกาศ ณ วันที่ 19 กรกฎาคม พ.ศ. 2534

พลเอก อิศระพงศ์ หนูนภักดิ์
(อิสระพงศ์ หนูนภักดิ์)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ที่...../.....

เรื่อง ยึดทรัพย์สินราย.....

ด้วย.....

ไม่จ่ายเงิน.....

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น.....บาท (.....

.....) แก่กองทุนประกันสังคม สำนักงานประกันสังคม ตามพระราชบัญญัติ

ประกันสังคม พ.ศ. 2533

ฉะนั้นอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 จึงสั่งให้ยึดทรัพย์สิน

ของ.....

ผู้ไม่จ่ายเงินข้างต้น ดังมีรายการต่อไปนี้.

ฉะนั้นจึงห้ามมิให้ผู้ใดกระทำให้เสียหาย จำหน่าย จ่ายโอน หรือกระทำการใดอย่างหนึ่งแก่ทรัพย์สินที่ยึด
ไว้แต่จะได้รับอนุญาตจากเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม หรือผู้ซึ่งเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมมอบหมาย

ทั้งนี้ เพื่อทำการขายทอดตลาดนำเงินมาชำระหนี้ที่ค้างอยู่ดังกล่าวตลอดจนค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึด
และขายทอดตลาดทรัพย์สินรายนี้

สั่ง ณ วันที่

พ.ศ.

คำสั่งเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ที่...../.....

เรื่อง ยึดทรัพย์สินราย.....

ด้วย.....

ไม่จ่ายเงิน.....

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น.....บาท (.....

.....) แก่กองทุนประกันสังคม สำนักงานประกันสังคม ตามพระราชบัญญัติ

ประกันสังคม พ.ศ. 2533

ฉะนั้นอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 และมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 จึงสั่ง
ให้ยึดทรัพย์สินของ

ผู้ไม่จ่ายเงินข้างต้น ดังมีรายการต่อไปนี้.

ฉะนั้นจึงห้ามมิให้ผู้ใดกระทำให้เสียหาย จำหน่าย จ่ายโอน หรือกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ทรัพย์สินที่ยึด
ไว้แต่จะได้รับอนุญาตจากเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม หรือผู้ซึ่งเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมมอบหมาย

ทั้งนี้ เพื่อทำการขายทอดตลาดนำเงินชำระหนี้ที่ค้างอยู่ดังกล่าว ตลอดจนค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายในการยึด
และขายทอดตลาดทรัพย์สินรายนี้

สั่ง ณ วันที่

พ.ศ.

ประกาศยึดทรัพย์สิน

ราย.....

ด้วย.....นายจ้าง

ไม่จ่ายเงิน.....

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

.....บาท (.....)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

จึงมีคำสั่งที่...../..... ลงวันที่.....

ให้ยึดทรัพย์สินของ.....

เพื่อทำการขายทอดตลาดนำเงินไปชำระหนี้ข้างต้น ดังมีรายการต่อไปนี้

.....

ฉะนั้น จึงห้ามมิให้ผู้ใดกระทำให้เสียหาย จำหน่าย จ่ายโอน หรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ทรัพย์สินที่ยึดไว้ตั้งแต่จะได้รับอนุญาตจากเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม หรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายแล้วเท่านั้น

ผู้ใดจะคัดค้านการยึดทรัพย์สินรายนี้ ให้ยื่นคำคัดค้านได้ ณ สำนักงานประกันสังคม ก่อนวันขายทอดตลาดทรัพย์สินดังกล่าว

ประกาศ ณ วันที่..... พ.ศ.....

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ประกาศยึดทรัพย์สิน

ราย.....

ด้วย.....

ไม่จ่ายเงิน.....

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

.....บาท (.....)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 และมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 จึงมีคำสั่งที่...../..... ลงวันที่.....

ให้ยึดทรัพย์สินของ.....

เพื่อทำการขายทอดตลาดนำเงินไปชำระหนี้ข้างต้น ดังมีรายการต่อไปนี้

ฉะนั้น จึงห้ามมิให้ผู้ใดกระทำให้เสียหาย จำหน่าย จ่ายโอน หรือกระทำการอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ทรัพย์สินที่ยึดไว้แต่จะได้รับอนุญาตจากเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม หรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายแล้วเท่านั้น

ผู้ใดจะคัดค้านการยึดทรัพย์รายนี้ ให้ยื่นคำคัดค้านได้ ณ สำนักงานประกันสังคม ก่อนวันขายทอดตลาดทรัพย์สินดังกล่าว

ประกาศ ณ วันที่..... พ.ศ.....

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

คำสั่งเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ที่...../.....

เรื่อง อายัดทรัพย์สินราย.....

ด้วย.....

ไม่จ่ายเงิน.....

รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

.....บาท (.....)

แก่กองทุนประกันสังคม สำนักงานประกันสังคม ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงสั่งให้อายัด.....

.....ซึ่ง.....

.....จะต้องส่งมอบให้แก่.....

.....ผู้ไม่จ่ายเงินข้างต้น ดังมีรายการต่อไปนี้

แต่ทั้งนี้ไม่เกินวงเงิน.....บาท (.....
) ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่.....
 ค้างชำระแก่กองทุนประกันสังคม สำนักงานประกันสังคม คำนวณถึงวันที่.....
 หากมีการส่งมอบเงินตามคำสั่งอายัดฉบับนี้หลังจากวันที่.....จะต้องคำนวณเงินเพิ่มตาม
 กฎหมายเพื่อส่งมอบอีกเดือนละ.....บาท (.....)
 ฉะนั้น เมื่อหนี้ตามสัญญาดังกล่าวข้างต้นถึงกำหนดชำระ จึงห้ามมิให้.....
ผู้ว่าจ้าง ชำระเงินตามจำนวนที่สั่งอายัดแก่
แต่ให้ชำระหรือส่งมอบแก่กองทุนประกันสังคม
 สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด และห้ามมิให้ผู้ใดกระทำให้เสียหาย จำหน่ายจ่ายโอน หรือ
 กระทำอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ทรัพย์สิน หรือสิทธิเรียกร้องที่อายัดไว้แต่จะได้รับอนุญาตจากเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม
 หรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย
 ทั้งนี้เพื่อนำเงินมาชำระหนี้ที่ค้างอยู่ดังกล่าวข้างต้น ตลอดจนค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการอายัดทรัพย์สิน
 รายนี้

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

คำสั่งเลขานุการสำนักงานประกันสังคม

ที่..... /

เรื่อง อายัดทรัพย์สินราย.....

ด้วย.....

ไม่จ่ายเงิน.....

.....

.....รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

.....บาท (.....)

แก่กองทุนประกันสังคม สำนักงานประกันสังคม ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 และมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงสั่งให้อายัด

.....ซึ่ง.....

.....จะต้องส่งมอบให้แก่.....

.....ผู้ไม่จ่ายเงินข้างต้น ดังมีรายการต่อไปนี้

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

/แต่ทั้งนี้ไม่เกิน.....

แต่ทั้งนี้ไม่เกินวงเงิน.....บาท (.....
) ซึ่งเป็นจำนวนเงินที่.....
 ค้างชำระแก่กองทุนประกันสังคม สำนักงานประกันสังคม คำนวณถึงวันที่.....
 หากมีการส่งมอบเงินตามคำสั่งอายัดฉบับนี้หลังจากวันที่..... จะต้องคำนวณเงินเพิ่มตาม
 กฎหมายเพื่อส่งมอบอีกเดือนละ.....บาท (.....)
 ฉะนั้น เมื่อหนี้ตามสัญญาดังกล่าวข้างต้นถึงกำหนดชำระ จึงห้ามมิให้.....
ผู้ว่าจ้าง ชำระเงินตามจำนวนที่สั่งอายัดแก่
แต่ให้ชำระหรือส่งมอบแก่กองทุนประกันสังคม
 สำนักงานงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด และห้ามมิให้ผู้ใดกระทำให้เสียหาย จำหน่ายจ่ายโอน หรือ
 กระทำอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ทรัพย์สิน หรือสิทธิเรียกร้องที่อายัดไว้แต่จะได้รับอนุญาตจากเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม
 หรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย
 ทั้งนี้เพื่อนำเงินมาชำระหนี้ที่ค้างอยู่ดังกล่าวข้างต้น ตลอดจนค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายในการอายัดทรัพย์สิน
 รายนี้

สั่ง ณ วันที่.....พ.ศ.....

ประกาศอายัดทรัพย์สิน

ราย.....

ด้วย.....นายจ้าง

ไม่จ่ายเงิน.....

.....รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

.....บาท (.....)

เลขที่การสำนักงานประกันสังคม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 จึงมี

คำสั่งที่...../..... ลงวันที่.....

ให้อายัดทรัพย์สินของ.....

เพื่อนำเงินไปชำระหนี้ข้างต้น ดังมีรายการต่อไปนี้

ฉะนั้นจึงห้ามมิให้ผู้ใดกระทำให้เสียหาย จำหน่าย จ่ายโอน หรือกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดแก่ทรัพย์สินหรือ

สิทธิเรียกร้องที่อายัด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเลขที่การสำนักงานประกันสังคม หรือผู้ซึ่งเลขที่การมอบหมาย แล้วเท่านั้น

ผู้ที่ละเมิดคำสั่งการอายัดทรัพย์สินรายนี้ ให้ยื่นคำคัดค้านได้ ณ สำนักงานประกันสังคม ภายใน 14 วัน นับแต่

วันที่ได้รับคำสั่งอายัดทรัพย์สินหรือก่อนกำหนดการส่งมอบทรัพย์สินแล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่..... พ.ศ.....

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ได้รับมอบหมายจากเลขที่การสำนักงานประกันสังคม

ประกาศอายัดทรัพย์สิน

ราย.....

ด้วย.....นายจ้าง

ไม่จ่ายเงิน.....

.....รวมเป็นเงินทั้งสิ้น

.....บาท (.....)

เลขที่คำสั่งสำนักงานประกันสังคม โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 และมาตรา 53 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 จึงมีคำสั่งที่...../..... ลงวันที่.....

ให้อายัดทรัพย์สินของ.....

เพื่อนำเงินไปชำระหนี้ข้างต้น ดังมีรายการต่อไปนี้

ฉะนั้นจึงห้ามมิให้ผู้ใดกระทำให้เสียหาย จำหน่าย จ่ายโอน หรือกระทำการหนึ่งอย่างใดแก่ทรัพย์สินหรือสิทธิเรียกร้องที่อายัด เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากเลขที่คำสั่งสำนักงานประกันสังคม หรือผู้ซึ่งเลขที่การมอบหมาย แล้วเท่านั้น ผู้ที่จะคัดค้านการอายัดทรัพย์สินรายนี้ ให้ยื่นคำคัดค้านได้ ณ สำนักงานประกันสังคม ภายใน 14 วัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งอายัดทรัพย์สินหรือก่อนกำหนดการส่งมอบทรัพย์สินแล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่.....พ.ศ.....

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ได้รับมอบหมายจากเลขที่คำสั่งสำนักงานประกันสังคม

คำร้องคัดค้านการยึดอายุทรัพย์สิน

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า.....

ในฐานะ..... อายุ.....ปี

เชื้อชาติ..... สัญชาติ..... กิอบัตร.....

เลขที่..... วันออกบัตร..... วันบัตรหมดอายุ.....

ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์..... สถานที่ทำงานเลขที่.....

หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... โทรศัพท์.....

ขอยื่นคำร้องต่อเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ดังมีข้อความต่อไปนี้

1. เมื่อวันที่.....เดือน..... พ.ศ..... เวลา..... น.

พนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคมได้ไปยึดอายุทรัพย์สินตามคำสั่งเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ที่...../..... ลงวันที่.....

.....

.....

คือ.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ข้าพเจ้าขอคัดค้านการยึด आयัต ทรัพย์สิน ดังกล่าวข้างต้น ด้วยเหตุผลดังต่อไปนี้

คือ.....

พร้อมนี้ได้ยื่นพยานหลักฐานต่าง ๆ มาเพื่อประกอบการพิจารณา ดังนี้.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ร้อง
 (.....)

ประกาศขายทอดตลาดทรัพย์สิน

ราย.....

ด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่สำนักงานประกันสังคมจะขายทอดตลาดทรัพย์สินของ

ตามคำสั่งของเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 50 และมาตรา 53 แห่ง พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

วันที่ขาย.....

เวลาขาย.....

สถานที่ขาย.....

ทรัพย์สินที่จะขาย จำนวน.....รายการ รายละเอียดปรากฏตามบัญชีทรัพย์สินท้ายประกาศนี้

คำแถลง

- พนักงานเจ้าหน้าที่ในฐานะผู้ขายถือสิทธิที่จะเข้าสู่ราคาในการขายทอดตลาดด้วย เพื่อรับซื้อทรัพย์สินเป็นกรรมสิทธิ์ของรัฐบาล

- อาจมีเหตุตามกฎหมายให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ขายต้องงดการขายทอดตลาดก่อนกำหนดได้

ข้อสัญญา

- เมื่อตกลงราคาแล้ว ผู้ซื้อต้องชำระเงินทันที เว้นแต่ที่คืนหรือทรัพย์สินอย่างอื่นซึ่งมีราคาตั้งแต่ 1,000 บาทขึ้นไป อาจผ่อนผันให้ผู้ซื้อวางเงินมัดจำก่อนไม่น้อยกว่าร้อยละ 25 ของราคาซื้อและผู้ซื้อต้องทำสัญญาชำระเงินที่เหลือให้แล้วเสร็จภายใน 15 วัน นับแต่วันที่ซื้อเป็นต้นไป และผู้ซื้อจะต้องเป็นฝ่ายเสียค่าธรรมเนียมในการโอนเอง ตลอดจนต้องเป็นผู้เสียภาษีเงินได้จากการขายอสังหาริมทรัพย์ ตามประมวลรัษฎากร และค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ด้วย
- กรณีขายทอดตลาดสิทธิการเช่าโทรศัพท์ ผู้ซื้อจะต้องปฏิบัติตามระเบียบขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย และจะต้องชำระค่าเช่าค้างชำระ (ถ้าหากมี) เองด้วย

/ค่าเดือนผู้ซื้อ.....

คำเตือนผู้ซื้อ

- ในเรื่องการรอนสิทธิก็ดี เรื่องค่าภาษีอากรต่าง ๆ ก็ดี เรื่องค่าภาระติดพันอื่น ๆ ก็ดี เรื่องการบอกประเภทและสภาพของทรัพย์สินก็ดี พนักงานเจ้าหน้าที่ไม่รับรองและไม่รับผิดชอบ เป็นหน้าที่ของผู้ซื้อจะต้องระวังและสอบสวนเอง

ผู้สนใจจะซื้อทรัพย์สินตามประกาศนี้ สอบถามรายละเอียดได้ที่กองนิติการสำนักงานประกันสังคม ในวันและเวลาราชการ

ประกาศ ณ วันที่.....พ.ศ.....

(ลงชื่อ)

(.....)

พนักงานเจ้าหน้าที่

ผู้ได้รับมอบหมายจากเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม*

ว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม

พ.ศ. 2534

โดยที่มาตรา 26 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 บัญญัติให้การจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกันสังคมกำหนดโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว คณะกรรมการประกันสังคม โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. 2534”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2534 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้สำนักงานประกันสังคมนำเงินไปจัดหาผลประโยชน์ได้ โดยวิธีดังต่อไปนี้

(1) ฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ

(2) ฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ หรือสถาบันการเงิน ที่กระทรวงการคลังให้ความเห็นชอบ

(3) ซื้อพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรรัฐวิสาหกิจ หรือตั๋วเงินคลัง⁽¹⁾

(4) การลงทุนอื่น ให้ได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประกันสังคมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง

ข้อ 4 การนำเงินไปจัดหาผลประโยชน์ หรือการถอนคืน นอกจากข้อ 3 (1) จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะกรรมการประกันสังคม

ข้อ 5 ให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 7 มีนาคม พ.ศ. 2534

(ลงชื่อ) อำพล สิงทโกวินท์

(นายอำพล สิงทโกวินท์)

ประธานกรรมการประกันสังคม

*ระเบียบนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535

⁽¹⁾ข้อ 3 (3) ความเดิมถูกยกเลิกโดยข้อ 3 แห่งระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. 2534*

โดยที่มาตรา 25 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 บัญญัติให้การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการประกันสังคมกำหนด โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง และเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามมาตรา 27 และอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวคณะกรรมการประกันสังคม โดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลังจึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. 2534”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม พ.ศ. 2534 เป็นต้นไป

ข้อ 3 วิธีปฏิบัติอื่นใดที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้นำข้อกำหนดในระเบียบว่าด้วยการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการมาใช้บังคับโดยอนุโลมและการใดที่ระเบียบดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่ของผู้อำนวยการกองคลังพึงปฏิบัติ ก็ให้เป็นหน้าที่ของเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม หรือผู้ซึ่งเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมมอบหมาย หรือประกันสังคมจังหวัดปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับเงินกองทุนประกันสังคมเช่นเดียวกัน

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“เลขาธิการ” หมายถึง เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

“กองทุน” หมายถึง กองทุนประกันสังคม

“ผู้ประกันตน” หมายถึง ลูกจ้างชั่วคราวของส่วนราชการส่วนกลางราชการส่วนภูมิภาค และราชการส่วนท้องถิ่น ลูกจ้างหรือผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทน หรือบุคคลตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

ข้อ 5 ให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมรักษาการตามระเบียบนี้

*ระเบียบนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมรวม 5 ครั้ง โดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2534 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2535 (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2536 ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2536 (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537 และ (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2538 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2538

หมวด 1 ข้อความทั่วไป

ข้อ 6 กองทุนนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้จ่ายให้ผู้ประกันตนได้รับประโยชน์ตามที่บัญญัติไว้ในลักษณะ 3 และเป็นค่าใช้จ่ายตามมาตรา 24 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

ข้อ 7 กองทุนประกอบด้วยเงินหรือทรัพย์สินตามมาตรา 22 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537

- (1) เงินสมทบจากรัฐบาล นายจ้าง และผู้ประกันตน ตามมาตรา 46
- (2) เงินสมทบจากผู้ประกันตนตามมาตรา 40
- (3) เงินเพิ่มตามมาตรา 39 มาตรา 49 และมาตรา 53
- (4) ผลประโยชน์ของกองทุนตามมาตรา 26
- (5) เงินค่าธรรมเนียมตามมาตรา 45
- (6) เงินที่ได้รับจากการบริจาคหรือเงินอุดหนุน
- (7) เงินที่ตกเป็นของกองทุนตามมาตรา 47 มาตรา 47 ทวิ มาตรา 50 มาตรา 53 และมาตรา 56
- (8) เงินอุดหนุนหรือเงินทศรองราชการที่รัฐบาลจ่ายตามมาตรา 24 วรรคสาม
- (9) เงินค่าปรับตามที่ได้จากการเปรียบเทียบตามมาตรา 102
- (10) รายได้อื่น⁽¹⁾

หมวด 2 การรับเงิน

ข้อ 8 การรับเงินให้รับได้โดยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

- (1) เงินสด หรือเช็ค หรือดริฟ หรือธนาคัตติ
- (2) โดยทางธนาคารตามวิธีการที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด
- (3) ในกรณีที่ส่วนราชการต้องจ่ายเงินในฐานะนายจ้าง ให้เป็นไปตามระเบียบและวิธีการที่กระทรวงการ-

คลังกำหนด

⁽¹⁾ ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2538 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2538 และให้ใช้ความใหม่แทนดั่งที่พิมพ์ไว้

ข้อ 9 เช็คที่จะรับทุกกรณีต้องมีลักษณะและเงื่อนไข ดังนี้

- (1) เป็นเช็คของธนาคารที่ตั้งอยู่ในท้องที่ที่ให้นายจ้างจ่ายเงินสมทบกองทุนและต้องมีเช็คโอนสลักหลัง
- (2) มีรายการครบถ้วนตามมาตรา 988 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
- (3) วันที่ออกเช็คจะต้องเป็นวันที่นำเช็คนั้นมาชำระต่อสำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคม จังหวัด หรือเป็นเช็คที่ลงวันที่ก่อนวันชำระเงินต่อสำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคม จังหวัด ไม่เกิน 7 วัน และห้ามมิให้รับเช็คที่ลงวันที่ล่วงหน้า
- (4) เป็นเช็คขีดคร่อม สั่งจ่ายเงินแก่ “สำนักงานประกันสังคม” หรือ “สำนักงานประกันสังคมจังหวัด”

และขีดฆ่าคำว่า “ผู้ถือ”

ข้อ 10 ให้สำนักงานประกันสังคมเบิกเงินสมทบที่รัฐบาลต้องออกตามมาตรา 46 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ตามเงินประจำงวดที่ได้รับแต่ละปี

เมื่อสิ้นปีงบประมาณ ให้สำนักงานประกันสังคมคำนวณจำนวนเงินสมทบที่รัฐบาลต้องออกตลอดปีที่แล้วมา ถ้าจำนวนเงินที่เบิกไปแล้วตามวรรคแรกเกินกว่าจำนวนเงินสมทบที่รัฐบาลต้องออก ให้สำนักงานประกันสังคมถอนเงินส่วนที่เกินนำส่งคืนคลังภายใน 60 วัน แต่ถ้างบประมาณที่ได้รับน้อยกว่าจำนวนเงินสมทบที่รัฐบาลต้องออกให้ตั้งงบประมาณเพิ่มเติมในปีถัดไป เพื่อนำส่งเงินสมทบที่ขาดเข้ากองทุน

หมวด 3 การจ่ายเงิน

ข้อ 11 การจ่ายเงินให้จ่ายได้ในกรณีต่อไปนี้

(1) จ่ายเป็นค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่สถานพยาบาลหรือแพทย์ตามวิธีการและอัตราที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด และจ่ายเป็นประโยชน์ทดแทนให้แก่ผู้ประกันตน หรือผู้มีสิทธิในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย คลอดบุตร ทูพพลภาพ สงเคราะห์บุตร ชราภาพ และว่างงาน

(2) จ่ายเป็นประโยชน์ทดแทนกรณีตายให้แก่บุคคลดังต่อไปนี้

(ก) ผู้มีสิทธิและ/หรือผู้จัดการศพตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537

(ข) ผู้จัดการศพตามมาตรา 16 แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดหลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินสมทบประเภทของประโยชน์ทดแทน ตลอดจนหลักเกณฑ์และเงื่อนไขแห่งสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนของผู้ประกันตนซึ่งมิใช่ลูกจ้าง พ.ศ. 2537⁽²⁾

⁽²⁾ ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2538 ลงวันที่ 27 มิถุนายน 2538 และให้ใช้ความใหม่แทนดังที่พิมพ์ไว้

ข้อ 12 การจ่ายเงิน ให้จ่ายจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3” โดยผู้มีอำนาจส่งจ่ายตามข้อ 17 หรือบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” หรือบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 2” โดยผู้มีอำนาจตามข้อ 18 หรือจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2” โดยผู้มีอำนาจส่งจ่ายตามข้อ 19 หรือจากเงินรองจ่ายตามข้อ 24 แล้วแต่กรณี⁽³⁾

ข้อ 13 การจ่ายเงินตามข้อ 11 ให้บุคคลต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติจำนวนเงินที่จะส่งจ่ายตามหมวดนี้

(1) เลขานุการ หรือผู้ซึ่งเลขานุการมอบหมาย ซึ่งต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 4 สำหรับกรณีที่สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมสาขา หรือสำนักงานประกันสังคมเขต ที่ขยายบริการในท้องที่เขตกรุงเทพมหานครเป็นผู้จ่าย

(2) ประกันสังคมจังหวัด หรือผู้ซึ่งเลขานุการมอบหมาย ซึ่งต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 4 สำหรับกรณีที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัด หรือสำนักงานประกันสังคมสาขาของจังหวัด ที่ขยายบริการไปยังท้องที่เป็นผู้จ่าย⁽⁴⁾

ข้อ 14 การจ่ายเงิน ให้จ่ายได้โดยวิธีการดังต่อไปนี้

(1) เงินสด และ/หรือเช็ค หรือธนาคัติ

(2) จ่ายทางธนาคารตามวิธีการที่สำนักงานประกันสังคมกำหนดสำหรับผู้มีสิทธิรับเงินตามข้อ 11 (1) (2) และ (3)

(3) การจ่ายเป็นค่าบริการทางการแพทย์ และประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร หรือกรณีฉุกเฉิน ให้จ่ายแก่สถานพยาบาลโดยตรง ในกรณีผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิมอบอำนาจในการดำเนินการรับประโยชน์ทดแทน ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามวิธีการหรือเงื่อนไข และอัตราที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประกันสังคม

(4) สำหรับการจ่ายประโยชน์ทดแทนเป็นค่าทำศพ ให้แก่ผู้จัดการศพตามมาตรา 73 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 หรือจ่ายตามข้อ 11 (1) (2) และ (3) ให้จ่ายเป็นเงินสดแก่ผู้ประกันตนหรือผู้มีสิทธิ แม้ว่าวงเงินการจ่ายประโยชน์ทดแทน จะเกินวงเงินสดที่กำหนดไว้ในระเบียบว่าด้วยการเก็บรักษาเงิน และการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ⁽⁵⁾

ข้อ 15 การเขียนเช็คส่งจ่ายเงิน ให้เขียนเช็คส่งจ่ายในนามผู้มีสิทธิรับเงินตามแต่ละกรณีที่กำหนดในข้อ 11 และขีดคำว่า “ผู้ถือ” ออก

ข้อ 16 การส่งจ่ายเงินกองทุนประกันสังคม ให้กระทำดังนี้

(1) การส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” จะทำได้ก็แต่เฉพาะเพื่อนำเข้าบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3” เท่านั้น

⁽³⁾ ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2534 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537 ปัจจุบันใช้ความตามระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 5) ข้อ 3 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537

⁽⁴⁾ ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2534 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2536 ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2536 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537 ปัจจุบันใช้ความตามระเบียบ คณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 5) ข้อ 4 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537

⁽⁵⁾ ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงินการจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2535

(2) การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคม บัญชีที่ 3” จะทำได้ก็แต่เฉพาะเพื่อนำเข้าบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” เท่านั้น

(3) การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” จะทำได้เพื่อจ่ายตามข้อ 11 และเพื่อนำเข้าบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 3” ที่สำนักงานประกันสังคมสาขา ที่สำนักงานประกันสังคมได้ขยายห้องที่บริการในเขตกรุงเทพมหานครได้เปิดบัญชี ณ สำนักงานประกันสังคมสาขาไว้ หรือเพื่อนำเข้าบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3” ที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดได้เปิดบัญชีไว้

(4) การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2” และบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 2” จะทำได้เพื่อจ่ายตามข้อ 11 เท่านั้น

(5) การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 3” จะทำได้เพื่อนำเข้าบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 2” เท่านั้น

(6) การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3” จะทำได้เพื่อนำเข้าบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2” เท่านั้น

(7) การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 1” และบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 1” จะทำได้เพื่อนำเข้าบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” เท่านั้น⁽⁶⁾

ข้อ 17 การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3” ต้องมีผู้ลงลายมือชื่อในเช็คร่วมกัน 2 ฝ่าย ฝ่ายละ 1 คน คือ เลขาธิการ หรือ รองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมฝ่ายหนึ่ง กับผู้อำนวยการกองการเงินและบัญชีหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย ซึ่งต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 7 อีกฝ่ายหนึ่ง⁽⁷⁾

ข้อ 18 การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” และบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 2” ให้เลขาธิการกำหนดให้ผู้ลงลายมือชื่อในเช็คร่วมกัน 2 คน ซึ่งต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 4⁽⁸⁾

ข้อ 19 การสั่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2” ต้องมีผู้ลงลายมือชื่อในเช็คร่วมกันสองฝ่าย ฝ่ายละหนึ่งคน คือ ประกันสังคม จังหวัด หรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย ซึ่งต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 5 ฝ่ายหนึ่ง กับข้าราชการพลเรือนสามัญ ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 3 ที่ปฏิบัติราชการในสำนักงานประกันสังคมจังหวัดอีกฝ่ายหนึ่ง

การสั่งจ่ายเงินตามวรรคแรก ถ้าจำนวนเงินที่จะจ่ายมีจำนวนเงินเกินกว่าหนึ่งแสนบาท ให้ผู้ว่าราชการจังหวัด หรือ รองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือ ปลัดจังหวัดฝ่ายหนึ่งลงลายมือชื่อร่วมกับประกันสังคมจังหวัด หรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย ซึ่ง

⁽⁶⁾ ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงินการจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2534 (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2535 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537 ปัจจุบันใช้ความตามระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 5) ข้อ 5 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537

⁽⁷⁾ ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2534

⁽⁸⁾ ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2536 ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2536 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537 ปัจจุบันใช้ความตามระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงินและการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 5) ข้อ 6 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537

ต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 5 อีกฝ่ายหนึ่ง⁽⁹⁾

หมวด 4 การเก็บรักษาเงิน

ข้อ 20 ให้สำนักงานประกันสังคมเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจแห่งละ 3 บัญชี ดังนี้

(ก) กรณีการเปิดบัญชี ณ สำนักงานประกันสังคมสำนักงานใหญ่ให้สำนักงานประกันสังคมเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจแห่งละ 3 บัญชี ดังนี้

(1) บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” เพื่อการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากออมทรัพย์บัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชี 3” เท่านั้น

(2) บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” เพื่อจ่ายตามข้อ 11 และจ่ายเข้าบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ บัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 3” และบัญชีเงินฝากออมทรัพย์บัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3”

(3) บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3” เพื่อการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” เท่านั้น

(ข) กรณีการเปิดบัญชี ณ สำนักงานประกันสังคมสาขา...หรือสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร ให้สำนักงานประกันสังคมสาขา...หรือสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่นั้นเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจแห่งละ 3 บัญชี ดังนี้

(1) บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 1” มีไว้เพื่อการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” เท่านั้น

(2) บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 2” มีไว้เพื่อจ่ายตามข้อ 11

(3) บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 3” เพื่อการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวัน “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 2” เท่านั้น⁽¹⁰⁾

ข้อ 21 ให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัด เปิดบัญชีเงินฝากไว้กับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจแห่งละ 3 บัญชี ดังนี้

⁽⁹⁾ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงินการจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2534 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537 ปัจจุบันใช้ความตามระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 5) ข้อ 7 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537

⁽¹⁰⁾ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2534 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2535 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537 ปัจจุบันใช้ความตามระเบียบ คณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 5) ข้อ 8 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537

(1) บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 1” มิใช่เพื่อรับเงินรายได้ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และเพื่อโอนเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” เท่านั้น

(2) บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2” มิใช่เพื่อจ่ายตามข้อ 11 เท่านั้น

(3) บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3” เพื่อการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2” เท่านั้น⁽¹¹⁾

ข้อ 22 บรรดาเงินรายรับทั้งปวงของกองทุนประกันสังคม ณ สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมสาขา หรือพื้นที่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด และสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขา ซึ่งได้รับตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ให้นำส่งเข้าบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” หรือ “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 1” หรือ “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 1” แล้วแต่กรณีทั้งสิ้นจะหักไว้เพื่อการใด ๆ ไม่ได้⁽¹²⁾

ข้อ 23 บัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 2” “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2” “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 3” และบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3” ให้มีวงเงินตามที่เลขาธิการกำหนด⁽¹³⁾

ข้อ 24 ให้สำนักงานประกันสังคม และสาขาที่ตั้งในเขตกรุงเทพมหานครและสำนักงานประกันสังคมจังหวัดแต่ละแห่งมีเงินสดหรือจ่ายคงเหลือสิ้นวัน ณ สำนักงานภายในวงเงินตามที่เลขาธิการกำหนด โดยเบิกจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” หรือ “เงินกองทุนประกันสังคมเขตพื้นที่...บัญชีที่ 2” หรือ “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2” แล้วแต่กรณี⁽¹⁴⁾

หมวด 5

การบัญชี

(11) ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2534 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537 ปัจจุบันใช้ความตามระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 5) ข้อ 9 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537

(12) ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 28 มีนาคม 2534 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537 ปัจจุบันใช้ความตามระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 5) ข้อ 10 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537

(13) ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537

(14) ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2535 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2537 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537 ปัจจุบันใช้ความตามระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 5) ข้อ 12 ลงวันที่ 6 มิถุนายน 2537

ข้อ 25 ให้สำนักงานประกันสังคม และสำนักงานประกันสังคมจังหวัดทำบัญชีเพื่อบันทึกรายการทางการเงิน แสดงผลการดำเนินงาน และฐานะการเงินของกองทุนโดยถูกต้องตามความเป็นจริง

ข้อ 26 ระบบบัญชีของกองทุน ให้ปฏิบัติตามระบบบัญชีที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงการคลัง

ข้อ 27 ทุกสิ้นเดือน ให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดทำรายงานการรับจ่ายเงินส่งให้สำนักงานประกันสังคม ภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไป และทุกสิ้นปี ให้ทำงบการเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว ส่งให้สำนักงานประกันสังคม ภายใน 30 วัน นับจากวันสิ้นปีปฏิทิน

ข้อ 28 ให้สำนักงานประกันสังคมปิดบัญชีตามปีปฏิทิน และให้ทำงบการเงินของกองทุนในปีที่ล่วงมาแล้ว ภายใน 90 วัน นับจากวันสิ้นปีปฏิทิน เพื่อส่งให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบ

ข้อ 29 ให้คณะกรรมการประกันสังคมเสนองบการเงินของกองทุนซึ่งสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินตรวจรับรองแล้ว ต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน และให้รัฐมนตรีเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อนำเสนอรัฐสภาเพื่อทราบ และให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ 30 นายจ้างรายใดเป็นบุคคลล้มละลาย หรือได้จดทะเบียนเลิกกิจการหรือมิได้ประกอบกิจการโดยมิได้จดทะเบียนเลิกกิจการ หรือถูกถอนทะเบียนการประกอบกิจการ และไม่อยู่ในฐานะที่จะชำระหนี้ได้ หรือในกรณีนั้นนั้นหมดอายุความในการใช้สิทธิเรียกร้อง ก็ให้จำหน่ายออกจากบัญชีเป็นสูญ โดยผู้มีอำนาจต่อไปนี้เป็นผู้อนุมัติ

(1) เลขาธิการ สำหรับหนี้รายละไม่เกินสามหมื่นบาท

(2) คณะกรรมการประกันสังคม สำหรับหนี้รายละเกินสามหมื่นบาท

ผู้ประกันตนโดยสมัครใจที่พ้นสภาพการเป็นผู้ประกันตนระยะเวลาติดต่อกันเกิน 1 ปี และไม่สามารถติดตามหนี้ได้ ให้จัดทำทะเบียนลูกหนี้ดังกล่าวเพื่อติดตามเร่งรัดต่อไปจนหมดอายุความในการใช้สิทธิเรียกร้อง แล้วจึงจำหน่ายบัญชีเป็นสูญ ตามความในวรรคแรก⁽¹⁵⁾

ประกาศ ณ วันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2534

อำพล สิงห์โกวินท์

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

ประธานกรรมการประกันสังคม

(15) ความข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2535

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการรับเงินสมทบ การจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ และการโอนเงินของกองทุนประกันสังคมทางธนาคาร พ.ศ. 2534

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อ 8 และข้อ 14 แห่งระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. 2534 สำนักงานประกันสังคมจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ และการโอนเงินของกองทุนประกันสังคมทางธนาคาร พ.ศ. 2534”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มีนาคม 2534 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“ธนาคาร” หมายถึง ธนาคารกรุงไทย จำกัด สำนักงานใหญ่ รวมทั้งสาขาหัวราชอาณาจักรที่ได้มีข้อตกลงไว้กับสำนักงานประกันสังคม

บัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” หมายถึง บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ที่สำนักงานประกันสังคมได้เปิดบัญชีไว้กับธนาคารในเขตกรุงเทพมหานคร

บัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” หมายถึง บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ที่สำนักงานประกันสังคมได้เปิดบัญชีไว้กับธนาคารในเขตกรุงเทพมหานคร

บัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3” หมายถึง บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ที่สำนักงานประกันสังคมได้เปิดบัญชีไว้กับธนาคารในเขตกรุงเทพมหานคร

บัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2” หมายถึง บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน ที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดในส่วนภูมิภาคได้เปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารจังหวัดนั้น

บัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3” หมายถึง บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ ที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดในส่วนภูมิภาคได้เปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารจังหวัด เพื่อรับโอนเงินจากบัญชีเงินฝาก “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3”

ข้อ 4 การรับเงินสมทบ หรือการจ่ายเงินทดแทนการขาดรายได้ของสำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกัน-

สังคมจังหวัด นายจ้าง หรือผู้ประกันตนจะขอนำส่งเงิน หรือขอรับเงินที่สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด หรือจะขอนำส่งเงิน หรือรับเงินผ่านทางธนาคารก็ได้โดยให้ปฏิบัติตามระเบียบนี้

หมวด 1

การรับเงินสมทบจากนายจ้างหรือผู้ประกันตนทางธนาคาร

ข้อ 5 เมื่อนายจ้างมีความประสงค์จะจ่ายเงินสมทบให้แก่สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด โดยผ่านธนาคารให้ปฏิบัติ ดังนี้

(1) ให้นายจ้างนำเงินสดหรือเช็คของธนาคารในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของสถานประกอบการพร้อมกับยื่นแบบรายการแสดงการนำส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม (แบบ สปส. 1-10) ส่งยังสาขาที่ธนาคารได้กำหนดในจังหวัดที่เป็นที่ตั้งของสถานประกอบการ โดยแยกเป็น

1.1 กรณีเงินสดหรือเช็คธนาคารกรุงไทยสาขาที่รับฝากเงิน ให้ใช้ใบนำฝากเงินฝากกระแสรายวันของธนาคาร ฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันของสำนักงานประกันสังคมบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1”

1.2 กรณีเช็คต่างธนาคาร ให้ธนาคารสาขาผู้รับฝากเงินดำเนินการฝากเงินเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” ทันทีที่เรียกเก็บเงินตามเช็คที่นายจ้างหรือผู้ประกันตนนำฝากเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตามระบบการบัญชีระหว่างธนาคาร

(2) ให้ธนาคารที่รับเงินตรวจสอบจำนวนเงินที่รับ และจำนวนเงินในแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม (แบบ สปส. 1-10) ให้ตรงกับจำนวนเงินในใบฝากเงินของนายจ้าง

(3) ให้ธนาคารที่รับฝากเงิน มอบสำเนาใบนำฝากเงินกระแสรายวัน ให้นายจ้าง 1 ฉบับ ส่วนสำเนาใบนำฝากคงเหลือ 1 ฉบับ ให้ปฏิบัติดังนี้

ก. ให้ธนาคารรับฝากเงินในเขตกรุงเทพมหานครส่งสำเนาใบนำฝากเงิน จำนวน 1 ฉบับ พร้อมทั้งแบบยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม (แบบ สปส. 1-10) ให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขา.....ที่สำนักงานประกันสังคมมีบัญชีเงินฝาก

ข. ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขา.....ซึ่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดมีบัญชีเงินฝากในเขตกรุงเทพมหานคร รวบรวมแบบยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม (แบบ สปส. 1-10) พร้อมรายงานการควบคุมการส่งเงินของธนาคาร ส่งให้สำนักงานประกันสังคมโดยตรงทุกวัน

ค. ให้ธนาคารสาขาจังหวัดที่รับเงินสมทบจากนายจ้างในส่วนภูมิภาคส่งสำเนาใบนำฝากเงินกระแสรายวัน จำนวน 1 ฉบับ ให้ธนาคารที่สำนักงานประกันสังคมมีบัญชีเงินฝาก ในเขตกรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งรวบรวมแบบยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม (แบบ สปส. 1-10) พร้อมแบบรายงานการควบคุมการส่งเงินธนาคาร ซึ่งแสดงรายการชำระเงินของนายจ้างแต่ละราย และวันที่ชำระเงิน ฯลฯ ส่งให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดโดยตรงทุกวัน

ง. ให้ธนาคารสาขาจังหวัดที่รับเงินสมทบจากนายจ้างในส่วนภูมิกานั้น ดำเนินการฝากเงินเข้าบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขา.....ที่สำนักงานประกันสังคมมีบัญชีเงินฝากไว้ ทันทีที่ธนาคารเรียกเก็บเงินตามเช็คที่นายจ้างหรือผู้ประกันตนนำฝากนั้นเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตามระบบการหักบัญชีระหว่างธนาคาร

(4) ให้ธนาคารรวบรวมแบบยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม (แบบ สปส. 1-10) ให้แก่สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดทุกวัน หรืออย่างช้าในวันถัดไป นับจากวันที่นายจ้าง หรือผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบผ่านธนาคารโดยส่งแบบ สปส. 1-10 ที่ธนาคารได้รับรองว่านายจ้างชำระเงินเรียบร้อยแล้ว โดยธนาคารจะไม่ส่งหลักฐานใบแจ้งเงินเข้าบัญชี แต่ธนาคารจะรับรองหลักฐานการเข้าบัญชีโดยใช้รับรองในแบบ สปส. 1-10 (ฉบับแรก) ด้วยวิธีประทับตราเครื่องหมายธนาคารกรุงไทย สาขา.....พร้อมทั้งลงชื่อผู้มีอำนาจลงนาม และวันที่ในแบบ สปส. 1-10 (ฉบับแรก)

นอกจากนี้ธนาคารจะส่งแบบรายงานควบคุมการส่งเงินสมทบ แสดงรายละเอียดชื่อนายจ้างเลขที่บัญชี จำนวนเงินชำระวันที่ชำระเงิน ผู้มีอำนาจลงนามพร้อมตำแหน่ง ฯลฯ ส่งมายังสำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดแล้วแต่กรณี

(5) เมื่อสำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด ได้รับแบบยื่นรายการแสดงการส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม (แบบ สปส. 1-10) ให้ออกใบเสร็จรับเงินส่งให้แก่นายจ้างหรือผู้ประกันตนทางไปรษณีย์ต่อไปโดยมีชั่งข้า

(6) ให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขา.....ในเขตกรุงเทพมหานคร ส่งรายงานการรับจ่ายเงิน (Bank Statement) และรายงานควบคุมการนำฝากเงินรายสาขาของบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” แต่ละจังหวัด และรายงานการรับ-จ่ายเงิน (Bank Statement) บัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” และ “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3” ทุกครั้งที่มีรายการเปลี่ยนแปลงการเงินในบัญชีเงินฝากให้สำนักงานประกันสังคมโดยตรงในวันทำการถัดไป

(7) ให้ธนาคารกรุงไทย สาขาจังหวัด ที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดมีบัญชีเงินฝากในแต่ละจังหวัด ส่งรายงานการรับ-จ่ายเงิน (Bank Statement) ของบัญชีเงินฝากธนาคารบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2” และบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3” ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงรายการในบัญชีเงินฝากให้แก่อำนาจสำนักงานประกันสังคมจังหวัดโดยตรงภายในวันทำการถัดไป

หมวด 2

การจ่ายประโยชน์ทดแทนจากการขาดรายได้ทางธนาคาร

ข้อ 6 ในกรณีที่ผู้มีสิทธิรับเงินทดแทนการขาดรายได้จากสำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด ตามข้อ 4 ประสงค์จะขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้ผ่านธนาคารให้ปฏิบัติดังนี้

ข้อ 7 ให้ผู้มีสิทธิรับเงินทดแทนการขาดรายได้ ยื่นหนังสือแสดงความจำนงขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้ต่อสำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดแล้วแต่กรณี

ข้อ 8 ให้ผู้มีสิทธิที่ยื่นแสดงความจำนงการขอรับเงินผ่านธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขา.....โดยผู้มีสิทธิจะรายงานตามแบบ ที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด

ข้อ 9 วิธีการปฏิบัติการขอรับเงินผ่านธนาคาร สำนักงานประกันสังคมจะได้กำหนดแนวปฏิบัติร่วมกับธนาคาร และกรมบัญชีกลาง ซึ่งจะได้ออกในระเบียบฯ เพิ่มเติมต่อไป

หมวด 3

การรับเงินฝากธนาคาร หรือ การโอนเงินฝากธนาคารของสำนักงานประกันสังคม

ข้อ 10 เมื่อสำนักงานประกันสังคมจังหวัดได้นำเงินกองทุนประกันสังคมฝากเข้าบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” และ ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขา.....ที่รับเงินฝากเรียบร้อยแล้ว ให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขา.....ดำเนินการโอนเงินฝากกระแสรายวันจากบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” เข้าบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ บัญชี “เงินกองทุนประกันสังคม บัญชีที่ 3” ในวันนั้นทันที

ข้อ 11 ให้ธนาคารจัดทำรายงานการรับ-จ่ายเงิน (Bank Statement) แสดงการเคลื่อนไหวการรับเงินฝากธนาคาร ทุกครั้งที่สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด หรือนายจ้างได้นำเงินฝากเข้าบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1” และส่งรายงานการรับจ่ายเงิน (Bank Statement) ให้แก่สำนักงานประกันสังคมในวันทำการถัดไป พร้อมทั้งรายงานการควบคุมการนำฝากเงินประจำวันแต่ละสาขาของนายจ้างแต่ละรายในจังหวัด โดยละเอียด

หมวด 4

การจ่ายเงิน และการโอนจากบัญชีกองทุนประกันสังคม

ข้อ 12 สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดจะกำหนดวงเงินฝากธนาคารในบัญชีเงินฝากธนาคารกระแสรายวันบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” และ บัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2” ตามวงเงินที่เลขาธิการประกันสังคมกำหนด

ข้อ 13 กรณีสำนักงานประกันสังคม ได้สั่งจ่ายเช็คจากบัญชีเงินฝากธนาคารกระแสรายวันบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” ให้ธนาคาร.....สำนักงานใหญ่ หรือธนาคาร.....สาขา.....เดียวกันกับที่สำนักงานประกันสังคมได้จ่ายเช็คไปนั้น จะต้องดำเนินการโอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์บัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3” ตามจำนวนเงิน เช็คที่จ่าย เพื่อนำเข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” โดยธนาคารจะต้องดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของเช็คที่จ่ายทุกครั้ง ก่อนการโอนเงินเข้าบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” และเมื่อธนาคารดำเนินการโอนเงินเรียบร้อยแล้ว ให้ส่งหลักฐานการโอนเงินดังกล่าวทุก ๆ รายการที่มีการโอนในแต่ละวัน ให้สำนักงานประกันสังคมทราบ ภายในวันทำการถัดไป

ข้อ 14 กรณีสำนักงานประกันสังคม ได้ถอนเงินจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ บัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3” เพื่อโอนเข้าบัญชีเงินฝากออมทรัพย์บัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3” ณ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดนั้น ๆ สำนักงานประกันสังคมจะมีหนังสือพร้อมหลักฐานการถอนเงินฝาก ที่ผู้มีอำนาจลงนามตามเงื่อนไขที่ตกลงกับธนาคาร ให้แก่ธนาคารทุกครั้งที่มีการโอนเงินดังกล่าวข้างต้นและเมื่อธนาคารดำเนินการโอนเงินจากบัญชีเรียบร้อยแล้ว ให้ธนาคารส่งหลักฐานการจ่ายเงินจากบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3” ให้สำนักงานประกันสังคม ภายในวันทำการถัดไป ขณะเดียวกัน ให้ธนาคารสาขาจังหวัดที่รับเงินโอนเข้าบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3” นำส่งหลักฐานการนำเงินเข้าบัญชี แจ้งให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดทราบในวันทำการถัดไป

ข้อ 15 กรณีสำนักงานประกันสังคมจังหวัดได้สั่งจ่ายเช็คจากบัญชีเงินฝากธนาคารกระแสรายวัน บัญชี “เงินกองทุน

ประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2" ให้ธนาคารสาขาจังหวัด ซึ่งสำนักงานประกันสังคมจังหวัดได้จ่ายเช็คไปนั้น จะต้องดำเนินการโอนเงินจากบัญชีเงินฝากธนาคารออมทรัพย์บัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3" ตามจำนวนเงินเช็คที่จ่ายเพื่อนำเข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกระแสรายวันบัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2" โดยธนาคารจะต้องดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องของเช็คที่จ่ายทุกครั้งก่อนการโอนเงินเข้าบัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2" และเมื่อธนาคารดำเนินการโอนเงินเรียบร้อยแล้ว ให้ส่งหลักฐานการโอนเงินดังกล่าวทุก ๆ รายการที่มีการโอนในแต่ละวันให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัดในวันทำการถัดไป

ข้อ 16 ให้ธนาคารกรุงไทย จำกัด สาขา.....ในเขตกรุงเทพมหานคร และธนาคารสาขาจังหวัดในส่วนภูมิภาค จะต้องจัดทำรายงานรายการรับ-จ่ายเงิน (Bank Statement) จากบัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 1" บัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2" บัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3" ในเขตกรุงเทพมหานครและบัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2" บัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3" ในส่วนภูมิภาค ส่งหลักฐานเอกสารรายงานการรับ-จ่ายเงิน ดังกล่าวให้สำนักงานประกันสังคม และสำนักงานประกันสังคมจังหวัดทุกวันที่มีการรับ-จ่ายเงิน

ข้อ 17 การโอนเงินฝากจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ บัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3" เข้าบัญชีเงินฝากธนาคารกระแสรายวันบัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2" ของบัญชีสำนักงานประกันสังคมก็ดี หรือ

การโอนเงินฝากจากบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ "เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3" เข้าบัญชีเงินฝากกระแสรายวันบัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2" ของบัญชีสำนักงานประกันสังคมจังหวัดก็ดี

ให้ธนาคารผู้ขอโอนหรือผู้โอนก็ดี ต้องโอนเงินเข้าบัญชีเท่าที่จำนวนเช็คสั่งจ่ายจากบัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2" และบัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 2" เท่านั้น ถ้าเกิดข้อผิดพลาดจากธนาคารในการโอนเงินดังกล่าวข้างต้นซึ่งเกิดจากข้อบกพร่องทางธนาคารให้ธนาคารรับผิดชอบชดใช้เงินที่โอนเข้าบัญชี และจ่ายผิดพลาดไปนั้นให้แก่สำนักงานประกันสังคม และสำนักงานประกันสังคมจังหวัด โดยทันที

ข้อ 18 เมื่อสำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด ได้นำสมุดเงินฝากออมทรัพย์ส่งให้ธนาคารลงรายการบัญชีในภายหลังจากการรับ-จ่ายเงิน ให้ธนาคารบันทึกรายการรับจ่ายหรือบันทึกดอกเบี้ยรับที่ครบกำหนดในบัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 3" และบัญชี "เงินกองทุนประกันสังคมจังหวัด...บัญชีที่ 3" โดยธนาคารจะบันทึกรายการในสมุดบัญชีออมทรัพย์ดังกล่าวตามวันที่รายการบัญชีได้เปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวทางบัญชีโดยถูกต้อง และครบถ้วนทุกรายการ

ประกาศ ณ วันที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2534

(ลงชื่อ) อำพล สิงห์โกวินท์

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม

เรื่อง การจำหน่ายผู้ประกันตนที่ถึงแก่ความตายออกจากทะเบียนผู้ประกันตน

พ.ศ. 2534

โดยที่มาตรา 38 และมาตรา 41 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 บัญญัติให้ความเป็นผู้ประกันตนสิ้นสุดลงเมื่อผู้ประกันตนนั้นตาย และมาตรา 19 (3) แห่งพระราชบัญญัติข้างต้นบัญญัติให้สำนักงานประกันสังคมจัดทำทะเบียนนายจ้างและผู้ประกันตน ซึ่งต้องส่งเงินสมทบเข้ากองทุนประกันสังคม เพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับทะเบียนของผู้ประกันตนเป็นไปอย่างถูกต้องอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 (3) และ (4) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 สำนักงานประกันสังคมจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคม เรื่องการจำหน่ายผู้ประกันตนที่ถึงแก่ความตายออกจากทะเบียนผู้ประกันตน พ.ศ. 2534”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2534 เป็นต้นไป

ข้อ 3 เมื่อผู้จัดการศพของผู้ประกันตนที่ถึงแก่ความตายยื่นคำขอรับเงินค่าจัดการศพตามแบบ สปส. 2-02 ไม่ว่าผู้จัดการจะมีสิทธิได้รับเงินค่าทำศพหรือไม่ก็ตาม ให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรายงานข้อเท็จจริงให้ผู้อำนวยการกองประโยชน์ทดแทนหรือประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณีทราบภายใน 7 วัน นับแต่วันได้รับแบบดังกล่าว

ข้อ 4 ให้ผู้อำนวยการกองประโยชน์ทดแทนหรือประกันสังคมจังหวัดแล้วแต่กรณี รวบรวมและรายงานข้อเท็จจริง พร้อมทั้งส่งสำเนาแบบ สปส. 2-02 ที่ได้รับตามข้อ 3 ให้แก่กองทะเบียนและประมวลผล ภายในวันที่ 15 ของทุกเดือน

ข้อ 5 เมื่อผู้อำนวยการกองทะเบียนและประมวลผล ได้รับรายงานตามข้อ 4 ให้ผู้อำนวยการกองทะเบียนและประมวลผล หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการกองทะเบียนและประมวลผลมอบหมายใช้หลักฐานที่ได้รับดังกล่าวดำเนินการจำหน่ายผู้ประกันตนซึ่งถึงแก่ความตายออกจากทะเบียนผู้ประกันตนโดยเร็ว

ข้อ 6 ให้ผู้อำนวยการกองทะเบียนและประมวลผลรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 25 กรกฎาคม พ.ศ. 2534

(ลงชื่อ) อำพล สิงห์โกวินท์

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม

ว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินกองทุนไปใช้จ่าย
เพื่อบริหารงานของสำนักงานประกันสังคม

พ.ศ. 2534

โดยที่มาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 บัญญัติให้คณะกรรมการประกันสังคมจัดสรรเงินกองทุนไม่เกินร้อยละสิบของเงินสมทบแต่ละปี เพื่อจ่ายตามมาตรา 18 และเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานประกันสังคม อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว คณะกรรมการประกันสังคมโดยความเห็นชอบของกระทรวงการคลัง จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงิน และการนำเงินกองทุนไปใช้จ่ายเพื่อการบริหารงานของสำนักงานประกันสังคม พ.ศ. 2534”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2534 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“กองทุน” หมายความว่า กองทุนประกันสังคม

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด

“ส่วนราชการ” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคมส่วนกลาง และสำนักงานประกันสังคมจังหวัดในส่วน

ภูมิภาค

“กองคลัง” หมายความว่า ฝ่ายการคลัง หรือหน่วยงานอื่นใด ซึ่งปฏิบัติงานลักษณะเช่นเดียวกันด้วย

“เลขานุการ” หมายความว่า เลขานุการสำนักงานประกันสังคม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการประกันสังคม

“หัวหน้ากองคลัง” หมายความว่า ผู้อำนวยการกองคลัง หัวหน้าฝ่ายการคลังหรือตำแหน่งอื่นใด ซึ่งปฏิบัติลักษณะ เช่นเดียวกันด้วย

“เจ้าหน้าที่การเงิน” หมายความว่า หัวหน้าฝ่ายการเงินหรือตำแหน่งอื่น ซึ่งปฏิบัติงานลักษณะเช่นเดียวกันกับหัวหน้าฝ่ายการเงิน และมอบหมายความรวมถึงเจ้าหน้าที่รับจ่ายเงินของสำนักงานด้วย

“ตู้নির্য” หมายความว่า กำปั่น หรือตู้เหล็ก หรือหีบเหล็ก หรือหีบเหล็กอันมั่นคงซึ่งใช้สำหรับเก็บรักษาเงินของสำนักงาน

“หลักฐานการจ่าย” หมายความว่า หลักฐานซึ่งแสดงว่า ได้มีการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้หรือผู้รับเงินตามข้อผูกพันแล้ว

“ใบสำคัญคู่จ่าย” หมายความว่า หลักฐานการจ่ายที่เป็นใบเสร็จรับเงิน หลักฐานของธนาคารแสดงการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหนี้ หรือหลักฐานการนำเงินเข้าบัญชีเงินฝากธนาคาร

“ใบเสร็จรับเงิน” หมายความว่า หลักฐานแสดงการรับเงินที่สำนักงานออกให้แก่ผู้ชำระเงิน และลักษณะใบเสร็จรับเงิน ให้เป็นไปตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

“รายจ่าย” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานและค่าใช้จ่ายตามมาตรา 18 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

ข้อ 4 วิธีปฏิบัติอื่นใดที่มีได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ให้นำข้อกำหนดในระเบียบว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินการเก็บรักษาเงิน การนำเงินส่งคลังของส่วนราชการมาใช้โดยอนุโลมและการใดที่ระเบียบดังกล่าวกำหนดให้เป็นหน้าที่ของกองคลังพึงปฏิบัติ ก็ให้เป็นหน้าที่ของเลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย หรือประกันสังคมจังหวัดปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวกับเงินกองทุนเพื่อใช้จ่ายในการบริหารสำนักงานเช่นเดียวกัน

ข้อ 5 ให้เลขาธิการรักษาตามระเบียบนี้

หมวด 1

การรับเงิน

ข้อ 6 เงินรายรับ ตามระเบียบนี้หมายถึง เงินรายรับของสำนักงานประกันสังคม ซึ่งได้รับการจัดสรรตามมาตรา 24 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และรวมทั้งดอกผล

ข้อ 7 การรับเงินบริจาค เงินบำรุงหรือเงินอุดหนุนสำนักงานประกันสังคม จะต้องออกใบเสร็จรับเงิน เว้นแต่รายรับซึ่งตามลักษณะไม่อยู่ในสภาพที่จะออกใบเสร็จรับเงินได้ก็ให้ใช้หลักฐานการรับเงินแทน

ข้อ 8 เมื่อคณะกรรมการจัดสรรเงินแล้ว ให้กองคลังส่วนกลางดำเนินการขอเบิกเงินทั้งจำนวนจากกองการเงินและบัญชี สำนักงานประกันสังคม แล้วโอนให้สำนักงานแต่ละแห่งทั้งหมด หรือบางส่วนตามที่เห็นสมควร

หมวด 2

การจ่ายเงิน

ข้อ 9 ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงาน มีดังต่อไปนี้

- (1) ค่าใช้จ่ายในการจ้างลูกจ้างชั่วคราว
- (2) ค่าใช้จ่ายในการปฏิบัตินอกเวลา และค่าอาหารทำการนอกเวลาของข้าราชการและลูกจ้างสำนักงาน
- (3) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการของข้าราชการ และลูกจ้างสำนักงาน

- (4) ค่าใช้จ่ายในการสมนาคุณผู้บรรยายในการประชุม อบรม และสัมมนา
- (5) ค่าใช้จ่ายในการจัดการประชุม อบรม และสัมมนา และค่าใช้จ่ายในการเดินทางภายในประเทศของผู้รับการอบรม
- (6) ค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงรับรองบุคคล หรือรับรองชาวต่างประเทศ
- (7) ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ เพื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคม
- (8) ค่าใช้จ่ายในการจัดหาวัสดุ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ ของสำนักงาน รวมทั้งค่าซ่อมบำรุงรักษา
- (9) ค่าสาธารณูปโภค
- (10) ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการยี่ต้ายัต และขายทอดตลาดทรัพย์สินตลอดจนค่าธรรมเนียมศาลต่าง ๆ เฉพาะค่าใช้จ่ายในส่วนที่ไม่ได้รับชดใช้คืนจากผู้จ่ายเงินสมทบ หรือเงินเพิ่ม
- (11) ค่าใช้จ่ายในการจ้างหน่วยงาน บุคลากร เพื่อประโยชน์เกี่ยวกับการวางแผน การวิเคราะห์ วิจัย จัดระบบ หรือการดำเนินงานของสำนักงาน
- (12) ค่าใช้จ่ายอื่น ตามที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบ
- การจ่ายเงินเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงานของสำนักงานดังกล่าวให้จ่ายตามอัตราของทางราชการโดยอนุโลม สำหรับการจ่ายเงินนอกเหนือจากรายการดังกล่าวข้างต้น หรือนอกเหนือจากรัตราของทางราชการ ให้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการก่อน

หมวด 3

การอนุมัติเบิกจ่ายเงิน

- ข้อ 10 ให้บุคคลต่อไปนี้ เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติการจ่ายเงิน
1. สำนักงานประกันสังคม ให้เป็นอำนาจของเลขาธิการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 6 หรือเทียบเท่า
 2. สำนักงานประกันสังคมจังหวัด ให้เป็นอำนาจของประกันสังคมจังหวัดหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนที่ดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 5 และปฏิบัติงาน ณ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด
- ข้อ 11 การอนุมัติการจ่ายเงินตามข้อ 9 ผู้อนุมัติจะลงลายมือชื่ออนุมัติในหลักฐานการจ่ายหรือใบสำคัญคู่จ่าย หรือหลักฐานการขอรับชำระหนี้ทุกฉบับ หรือลงลายมือชื่ออนุมัติในงบหน้าหลักฐานการจ่ายหรือใบสำคัญคู่จ่ายก็ได้
- ข้อ 12 การจ่ายเงินจะต้องมีหลักฐานการจ่ายไว้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบ
- ข้อ 13 การจ่ายเงินให้แก่ผู้รับเงินทุกราย จะต้องมีการบันทึกรายการจ่ายเงินนั้นไว้ในบัญชีเงินสดหรือบัญชีเงินฝากธนาคารแล้วแต่กรณี ในวันที่จ่ายเงินนั้น
- ข้อ 14 ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่จ่ายเงินเรียกใบสำคัญคู่จ่าย หรือผู้รับเงินลงลายมือชื่อรับเงินในหลักฐานการจ่ายเงินโดยที่ยังมิได้มีการจ่ายเงินให้แก่เจ้าหน้าที่หรือผู้มีสิทธิรับเงิน

หมวด 4

การเก็บรักษาเงิน

ข้อ 15 เมื่อกองคลังได้รับอนุมัติเงินจัดสรรเป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารสำนักงานแล้ว ให้ดำเนินการแจ้งให้กองการเงินและบัญชี เบิกจ่ายเงินให้กองคลังโดยเร็ว

กองการเงินและบัญชี จะนำเรื่องขออนุมัติเบิกจ่ายเงินจัดสรรจากบัญชี “เงินกองทุนประกันสังคมบัญชีที่ 2” โดยส่งจ่ายเช็คให้กองคลังในส่วนกลาง และกองคลังจะดำเนินการจัดสรรเงินไปยังสำนักงานประกันสังคมในส่วนภูมิภาค

ข้อ 16 ให้สำนักงานประกันสังคมเปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ 2 บัญชี คือ

(1) บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานบัญชีที่ 1” เพื่อการโอนเงินเข้าบัญชี “เงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานบัญชีที่ 2”

(2) บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานที่ 2” เพื่อการโอนเงินเข้าบัญชี “เงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานจังหวัด...บัญชีที่ 1” หรือเพื่อเบิกจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายตามข้อ 9 ของระเบียบนี้

ข้อ 17 ให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัด เปิดบัญชีเงินฝากกับธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจ 2 บัญชีคือ

(1) บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานจังหวัด...บัญชีที่ 1” เพื่อการโอนเงินเข้าบัญชี “เงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานจังหวัด...บัญชีที่ 2” หรือบัญชี “เงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานบัญชีที่ 1”

(2) บัญชีเงินฝากกระแสรายวัน โดยใช้ชื่อบัญชีว่า “เงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานจังหวัด...บัญชีที่ 2” เพื่อจ่ายเป็นค่าใช้จ่ายตามข้อ 9 ของระเบียบนี้

หมวด 5

การส่งจ่ายเงิน

ข้อ 18 การส่งจ่ายเงินจากบัญชี “เงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานบัญชีที่ 2” ให้มีผู้ลงลายมือชื่อในเช็คร่วมกัน 2 ฝ่าย ฝ่ายละ 1 คน คือ ผู้อำนวยการกองคลัง หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ซึ่งต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญที่ดำรงตำแหน่ง ตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไปฝ่ายหนึ่ง กับข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไปลงลายมือชื่อในเช็คร่วมกัน สำหรับจำนวนที่ส่งจ่ายครั้งหนึ่งไม่เกิน 50,000 บาท

แต่ถ้าจำนวนเงินที่ส่งจ่ายในเช็คนั้น เกินกว่า 50,000 บาท ขึ้นไปให้เลขาธิการหรือรองเลขาธิการ ฝ่ายหนึ่ง กับผู้อำนวยการกองคลัง หรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมาย ซึ่งต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 7 ขึ้นไป อีกฝ่ายหนึ่งลงลายมือชื่อในเช็คร่วมกัน

ข้อ 19 การส่งจ่ายเงินจากบัญชี “เงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานจังหวัด...บัญชีที่ 2” ต้องมีผู้ลงลายมือชื่อในเช็คร่วมกัน 2 ฝ่าย ฝ่ายละ 1 คน คือ ประกันสังคมจังหวัดหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายซึ่งจะต้องเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไปฝ่ายหนึ่ง กับข้าราชการในงานสำนักงานประกันสังคมซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไปอีกฝ่ายหนึ่งลงลายมือชื่อในเช็คร่วมกันสำหรับจำนวนเงินที่ส่งจ่ายเงินในเช็คจำนวนเงินไม่เกิน 50,000 บาท

แต่ถ้าจำนวนเงินที่ส่งจ่ายในเช็คนั้นเกินกว่า 50,000 บาทขึ้นไป ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือรองผู้ว่าราชการจังหวัด หรือปลัดจังหวัดฝ่ายหนึ่ง กับประกันสังคมจังหวัดหรือผู้ที่เลขาธิการมอบหมายซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญที่ดำรงตำแหน่งตั้งแต่ระดับ 5 ขึ้นไปอีกฝ่ายหนึ่งลงลายมือชื่อในเช็คร่วมกัน

ข้อ 20 ให้สำนักงานประกันสังคม และสำนักงานประกันสังคมจังหวัดแต่ละแห่งมีเงินสดไว้เพื่อใช้จ่าย ณ สำนักงานภายในวงเงินไม่เกินห้าพันบาท โดยเบิกจากบัญชี “เงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานบัญชีที่ 2” หรือบัญชี “เงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงานจังหวัด...บัญชี 2” แล้วแต่กรณี

หมวด 6

การบัญชีและพัสดุ

ข้อ 21 การบัญชีให้สำนักงานประกันสังคมและสำนักงานประกันสังคมจังหวัดถือปฏิบัติตามระบบบัญชีของส่วนราชการ โดยอนุโลม

ทุกสิ้นเดือนให้สำนักงานประกันสังคมจังหวัด ทำรายงานผลการรับจ่ายเงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงาน ส่งให้สำนักงานประกันสังคมและสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาค ภายในวันที่ 10 ของเดือนถัดไป และให้สำนักงานประกันสังคม รวบรวมและสรุปผลการรับจ่ายเงินทั้งสิ้นเป็นประจำเดือน เสนอเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม อย่างช้าไม่เกินวันที่ 25 ของเดือนถัดไป

ข้อ 22 ให้เลขาธิการเสนอรายงานรับจ่ายเงินประจำปีต่อคณะกรรมการประกันสังคมเพื่อทราบภายใน 60 วัน นับแต่วันสิ้นปีปฏิทิน และให้สำเนารายงานดังกล่าวให้สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินทราบด้วย

ข้อ 23 การควบคุมวัสดุ ครุภัณฑ์ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. 2521 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ 24 ให้มีการตรวจสอบภายใน เกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุของเงินกองทุนเพื่อบริหารสำนักงาน และรายงานผลการตรวจสอบให้เลขาธิการทราบอย่างน้อยปีละสองครั้ง

ข้อ 25 บรรดาระเบียบใดที่ขัดแย้งกับระเบียบฯ นี้ให้ใช้ระเบียบฯ นี้แทน

ประกาศ ณ วันที่ 12 กันยายน พ.ศ. 2534

(ลงชื่อ) อำพล สิงทโกวินท์
(นายอำพล สิงทโกวินท์)
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม
ประธานกรรมการประกันสังคม

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาล พ.ศ. 2534*

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในข้อ 11 (1) แห่งระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. 2534 ประกอบกับหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการการแพทย์กำหนด และมีมติคณะกรรมการประกันสังคมสำนักงานประกันสังคมจึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาล พ.ศ. 2534”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2534 เป็นต้นไป

ข้อ 3 วิธีปฏิบัติอื่นใดซึ่งมิได้กำหนดไว้ในระเบียบนี้ ให้ปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการโดยอนุโลม

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“เงินค่าบริการทางการแพทย์” หมายความว่า เงินตอบแทนค่าบริการทางการแพทย์และค่ารักษาพยาบาล ผู้ประกันตน ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ที่สำนักงานประกันสังคมจ่ายให้แก่สถานพยาบาล

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลที่เข้าร่วมโครงการประกันสังคม และมีรายชื่อตามที่สำนักงานประกันสังคมได้ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษา

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม

“เลขอาธิการ” หมายความว่า เลขอาธิการสำนักงานประกันสังคม

ข้อ 5 ให้สำนักงานจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาลโดยวิธีเหมาจ่ายในอัตรา 700 บาท (เจ็ดร้อยบาทถ้วน) ต่อผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนหนึ่งคนต่อหนึ่งปี

ในกรณีที่สถานพยาบาลเป็นสถานพยาบาลเอกชน ซึ่งสำนักงานประกันสังคมจะต้องหักภาษีไว้ ณ ที่จ่าย อัตรา

*ระเบียบนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมรวม 4 ครั้ง โดยระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 26 ธันวาคม 2534 (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 19 มกราคม 2535 และ (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2535 และ (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2538 ลงวันที่ 7 มิถุนายน 2538

ค่าบริการทางการแพทย์ตามวรรคหนึ่ง ให้จ่ายในอัตรา 707 (เจ็ดร้อยเจ็ดบาทถ้วน)⁽¹⁾

ข้อ 5 ทวิ สำนักงานจะจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่สถานพยาบาลเพิ่มขึ้นจากอัตราตามข้อ 5 ในอัตราไม่เกินหนึ่งร้อยบาทต่อผู้ประกันตนหนึ่งคนต่อหนึ่งปีตามอัตรากำไรค่าบริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนในรอบระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปีปฏิทิน

การจ่ายเงินตามวรรคหนึ่ง ให้คำนวณจ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราท้ายประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ลงวันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ 8) ลงวันที่ 9 ธันวาคม พ.ศ. 2537 และให้จ่ายภายในเก้าสิบวันนับถัดจากวันสิ้นปีปฏิทิน⁽²⁾

ข้อ 6 ให้สำนักงานจ่ายเงินตามข้อ 5 ในเบื้องต้นแก่สถานพยาบาล โดยแบ่งจ่ายเป็นรายเดือน ๆ ละไม่น้อยกว่าร้อยละเจ็ดสิบห้าของจำนวนผู้ประกันตนที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินค่าบริการทางการแพทย์ในวันทำการสุดท้ายของเดือนก่อนเดือนที่จะทำการจ่ายค่าบริการทางการแพทย์ ดังนี้

6.1 จังหวัดที่สำนักงานเป็นผู้จ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์ ให้ใช้จำนวนผู้ประกันตนที่ปรากฏตามรายงานจำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนในการไปรับบริการทางการแพทย์กับสถานพยาบาลจากสำนักงานเป็นเกณฑ์คำนวณ

6.2 จังหวัดที่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดเป็นผู้จ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์ ให้ใช้จำนวนผู้ประกันตนที่ปรากฏตามรายงานจำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนในการไปรับบริการทางการแพทย์กับสถานพยาบาลจากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดเป็นเกณฑ์คำนวณ⁽³⁾

ข้อ 7 การจ่ายเงินตามข้อ 5 และข้อ 6 ให้จ่ายภายในวันที่ 15 ของทุกเดือน⁽⁴⁾

ข้อ 8 เมื่อมีการจ่ายเงินตามข้อ 6 ในแต่ละเดือนแล้ว ให้มีการคิดคำนวณเงินค่าบริการทางการแพทย์ที่สถานพยาบาลพึงจะได้รับจริงตามจำนวนผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ของเดือนที่มีการจ่ายเงินตามข้อ 6 โดยให้ใช้จำนวนผู้ประกันตนโดยเฉลี่ย ซึ่งคำนวณได้จากจำนวนผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในวันต้นเดือนรวมกับจำนวนผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในวันสิ้นเดือนหารด้วยสองเป็นเกณฑ์คำนวณ และในกรณีที่ต้องจ่ายค่าบริการทางการแพทย์เพิ่มให้แก่สถานพยาบาล ให้ดำเนินการจ่ายให้เสร็จสิ้นภายใน 3 เดือน นับแต่เดือนที่มีการจ่ายเงินตามข้อ 6⁽⁵⁾

(1) ความในข้อนี้ถูกเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 19 มกราคม 2535

(2) ความในข้อนี้ถูกเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาล (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2538 ลงวันที่ 7 มิถุนายน พ.ศ. 2538

(3) ความในข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2535

(4) ความในข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2535

(5) ความในข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาล (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2535 ลงวันที่ 29 ตุลาคม 2535

ข้อ 9 ในการคิดคำนวณตามข้อ 8 ถ้าสำนักงานได้จ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์น้อยกว่าจำนวนเงินที่สถานพยาบาลจะได้รับ สำนักงานจะชำระเงินที่เพิ่มขึ้นให้กับสถานพยาบาลภายหลังจากคิดคำนวณที่ถูกต้องแล้ว และหากสำนักงานได้จ่ายเงินให้กับสถานพยาบาลเกินกว่าจำนวนเงินซึ่งสถานพยาบาลพึงจะได้รับจริงภายหลังจากการคิดคำนวณดังกล่าวแล้ว ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายเป็นผู้พิจารณาว่าจะใช้วิธีหักกลบหนี้กันในเดือนถัดจากเดือนที่มีการคิดคำนวณที่ถูกต้องแล้ว หรือวิธีเรียกเงินคืนก็ได้

การชำระเงินเพิ่มและการคืนเงินส่วนเกิน จะต้องชำระให้เสร็จสิ้นไม่เกิน 30 วัน ภายหลังจากที่ได้คำนวณโดยถูกต้องแล้ว

ข้อ 10 ให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมาย เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่สถานพยาบาล

ข้อ 11 ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 31 พฤษภาคม พ.ศ. 2534

ลงชื่อ อำพล สิงห์โกวินท์
(นายอำพล สิงห์โกวินท์)
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม

ว่าด้วย ประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกัน
ฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผย

พ.ศ. 2538

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 65 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 เลขานุการสำนักงานประกันสังคม จึงวางระเบียบการขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผยกรณีผู้ประกันตนไม่มีภริยาไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผย พ.ศ. 2538”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตรสำหรับหญิงซึ่งอยู่กินด้วยกันฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผยให้เป็นไปตามเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(1) ผู้ประกันตนจะต้องไม่มีภริยาซึ่งได้จดทะเบียนสมรสตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(2) ผู้ประกันตนต้องอยู่กินฉันสามีภริยากับหญิงนั้นโดยเปิดเผย

(3) ปรากฏชื่อของผู้ประกันตนเป็นบิดาในสูติบัตร

กรณีตาม (1) และ (2) ให้ผู้ประกันตนมีหนังสือรับรองตามแบบท้ายระเบียบนี้ไว้เป็นหลักฐานด้วย

ประกาศ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายจำลอง ศรีประสาธน์)

เลขานุการสำนักงานประกันสังคม

หนังสือรับรองของผู้ประกันตนกรณีไม่มีทะเบียนสมรส

1. ข้าพเจ้า นาย..... เลขที่บัตรประกันสังคม

ถือบัตรประจำตัวประชาชนเลขที่

ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่.....ซอย.....ถนน.....

ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....

โทรศัพท์.....

2. ข้าพเจ้าได้อยู่กินฉันสามีภริยากับ นางสาว/นาง.....

โดยเปิดเผย แต่มิได้จดทะเบียนสมรส

3. นางสาว/นาง..... ได้คลอดบุตรเมื่อวันที่.....

ซึ่งในวันที่คลอดบุตรนี้ ข้าพเจ้าไม่มีภริยาอื่นที่จดทะเบียนสมรสตามกฎหมาย

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นถูกต้องและเป็นจริงทุกประการ จึงได้ลงลายมือชื่อได้เป็นหลักฐาน

(ลงชื่อ).....ผู้ประกันตน

(.....)

(ลงชื่อ).....มารดาของบุตรผู้ประกันตน

(.....)

ถือบัตรประจำตัวประชาชนเลขที่

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

ถือบัตรประจำตัวประชาชนเลขที่

(ลงชื่อ).....พยาน

(.....)

ถือบัตรประจำตัวประชาชนเลขที่

คำเตือน

ผู้ใดโดยทุจริต หลอกลวงผู้อื่นด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จ หรือปกปิดข้อความจริง ซึ่งควรบอกให้แจ้งและโดยการหลอกลวง
ตั้งว่านั้น ได้ไปชิงทรัพย์เงินจากผู้ถูกหลอกลวงหรือบุคคลที่สามผู้นั้นกระทำความผิดฐานฉ้อโกง มีความผิดจำคุกไม่เกิน 3 ปี หรือ
ปรับไม่เกิน 6,000 บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 341

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม

ว่าด้วย การขอรับประโยชน์ทดแทน

พ.ศ. 2538

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 56 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 เลขานุการสำนักงานประกันสังคม จึงวางระเบียบการยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การขอรับประโยชน์ทดแทน พ.ศ. 2538”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดที่เห็นว่าตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีตาย กรณีทุพพลภาพ อันมิใช่เนื่องจากการทำงานให้แก่นายจ้าง และกรณีคลอดบุตร ที่ประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนดังกล่าว ยื่นคำขอตามแบบคำขอรับประโยชน์ทดแทน (สปส. 2-01) ท้ายระเบียบนี้ พร้อมเอกสารหลักฐานที่ระบุไว้ในแบบคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด ที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบหรือประจำทำงานอยู่

ประกาศ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายจำลอง ศรีประสาธน์)

เลขานุการสำนักงานประกันสังคม

แบบคำขอรับประโยชน์ทดแทน
กองทุนประกันสังคม

สปส. 2-01

สำหรับเจ้าหน้าที่

เลขที่รับแจ้ง.....

วันที่รับแจ้ง.....

ชื่อผู้รับ.....

- ข้าพเจ้า (นาย,นาง,นางสาว).....
ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
 - ยื่นคำขอในฐานะ เป็นผู้ประกันตน เป็นผู้จัดการศพ/ทายาทของผู้ประกันตนชื่อ.....
.....เลขที่บัตรประกันสังคม
 - ผู้ประกันตนเกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.
 - นายจ้างของผู้ประกันตน.....เลขที่บัญชี
- ลำดับที่สาขา ตั้งอยู่เลขที่.....ถนน.....ตำบล/แขวง.....
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

ให้กรอกเฉพาะช่องที่ต้องการขอเบิกเงินเท่านั้น

เรื่องที่จะขอเบิก	กรณีเจ็บป่วย	หลักฐานที่แนบ
ค่ารักษาพยาบาล	วันที่ไปรับการตรวจรักษา..... สถานที่เจ็บป่วย/เกิดเหตุ..... เหตุผลที่ไม่เข้ารับรักษาตามโรงพยาบาลที่ระบุในบัตรเพราะ.....ได้เข้ารับรักษาในฐานะ ผู้ป่วย ☐ นอก ☐ ใน ☐ ผ่าตัด จ่ายค่ารักษาเป็นเงิน.....บาท	☐ ใบรับรองแพทย์ (กรณีขอรับเงินทดแทนการขาดรายได้ให้แพทย์ระบุวันหยุดงานด้วย) ☐ หนังสือรับรองของนายจ้าง ☐ ใบเสร็จรับเงินค่ารักษาพยาบาล (กรณีขอเบิกเงินค่ารักษาพยาบาล) ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ☐ สำเนาบัตรประกันสังคม ☐ สำเนาบัตรรับรองสิทธิ
เงินทดแทนการขาดรายได้	วันที่เริ่มไปเข้ารับการรักษา..... วันที่เริ่มหยุดงาน.....วันกลับเข้าทำงาน..... ขาดรายได้ตั้งแต่วันที่.....ถึงวันที่.....	☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ☐ สำเนาบัตรประกันสังคม ☐ สำเนาบัตรรับรองสิทธิ
ค่าคลอดบุตร	วันที่คลอดบุตร..... ขอเบิกเงินค่าคลอดบุตร ☐ ปกติ ☐ ใช้เครื่องช่วย ☐ ผ่าตัด ของนาง/นางสาว..... ซึ่งมีฐานะเป็น ☐ ผู้ประกันตน ☐ ภรรยาของผู้ประกันตน	☐ หนังสือรับรองของนายจ้าง ☐ สูติบัตรต้นฉบับพร้อมสำเนา ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ☐ สำเนาบัตรประกันสังคม ☐ ทะเบียนสมรส
เงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตร (มีสิทธิเบิกได้เฉพาะผู้ประกันตนหญิงเท่านั้น)		☐ ทะเบียนสมรส (กรณีภริยาผู้ประกันตนคลอด) ถ้าไม่มีทะเบียนสมรสให้แนบหนังสือรับรองของผู้ประกันตนตามแนบท้ายคำขอนี้

เงินทดแทน		วันที่เริ่มไปรับการตรวจรักษา.....		☐ ไปรับรอกแพทย์ ☐ หนังสือรับรองของนายจ้าง ☐ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ☐ สำเนาบัตรประกันสังคม	
การขาดรายได้ และค่ารักษาพยาบาล					
คำทำศพ		วันที่ผู้ประกันตนตาย..... ณ สถานที่..... สาเหตุการตาย..... ผู้ยื่นคำขอเกี่ยวข้องกับผู้ประกันตนคือเป็น		1. ☐ มรดกพร้อมสำเนา 2. ☐ หนังสือรับรองของนายจ้าง 3. ☐ ทะเบียนสมรสของคู่สมรส 4. ☐ สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ตาย 5. ☐ สำเนาทะเบียนบ้านของผู้จัดการศพ 5. ☐ สำเนาทะเบียนบ้านของผู้จัดการศพ 6. ☐ หลักฐานการฉาปนกิจสถานหรือมรดกทายาทที่แสดงว่าเป็นผู้จัดการศพ 7. ☐ สูติบัตรของบุตร (กรณีขอรับเงินสงเคราะห์)	
เงินสงเคราะห์ (มีสิทธิเบิกได้เฉพาะผู้ประกันตนที่ส่งเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่า 36 เดือนขึ้นไป)		☐ บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพ ☐ คู่สมรส ☐ บิดา ☐ มารดา ☐ บุตร ☐ บุคคลอื่นที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพ ☐ บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้มีสิทธิรับเงินสงเคราะห์			

ข้าพเจ้าจะขอรับเงินโดย ธนาณัติ ป.ณ..... ธนาคารกรุงไทย ชื่อบัญชี.....
 บัญชีเลขที่..... สาขา..... รับที่สำนักงานประกันสังคม
 หากข้าพเจ้ามีสิทธิได้รับเงินทดแทนการขาดรายได้กรณีเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ และเงินสงเคราะห์การหยุดงานเพื่อการคลอดบุตรในช่วงเวลาเดียวกันข้าพเจ้าขอเลือกรับกรณี เจ็บป่วย คลอดบุตร ทุพพลภาพ เพียงกรณีเดียว

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ
 (.....)
 วันที่...../...../.....

คำเตือน

1. ให้ลงลายมือชื่อรับรองสำเนาเอกสารที่แนบทุกฉบับ
2. มาตรา 56 ผู้ประกันตนหรือบุคคลอื่นใดเห็นว่าคนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีใด ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา 54 และประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น ให้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนต่อสำนักงานประกันสังคม ตามระเบียบที่เลขาธิการกำหนดภายในหนึ่งปีนับแต่วันที่มิสิทธิขอรับประโยชน์ทดแทนนั้น และให้เลขาธิการหรือผู้ซึ่งเลขาธิการมอบหมายพิจารณาแจ้งการโดยเร็ว

หนังสือรับรองการหักเงินสมทบและการจ่ายค่าจ้าง

- ชื่อสถานประกอบการ..... เลขที่บัญชี -
- ส่งเงินสมทบที่จังหวัด..... อัตราร้อยละ..... ลำดับที่สาขา โทร.....
- ชื่อผู้ประกันตน..... เลขที่บัตรประกันสังคม -
- ผู้ประกันตนได้รับค่าจ้างเป็น รายวัน รายเดือน อื่น ๆ.....
- ขอรับรองว่า (นาย,นาง,นางสาว)..... ยังเป็นลูกจ้าง
- สิ้นสุดการเป็นลูกจ้างตั้งแต่วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ให้กรอกเฉพาะกรณีที่ต้องการเท่านั้น

กรณีเจ็บป่วย	<ul style="list-style-type: none"> หักเงินสมทบ นาย/นาง/นางสาว.....มาแล้วไม่น้อยกว่า 3 เดือน ใน 15 เดือนก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ (ข้อความข้างล่างให้กรอกเฉพาะผู้ที่ขอเบิกเงินทดแทนขาดรายได้เท่านั้น) ค่าจ้าง 3 เดือนสุดท้ายก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ เป็นเงิน.....บาท มีสิทธิได้รับค่าจ้างในวันลาป่วย.....วัน ก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ได้รับค่าจ้างในระหว่างลาป่วยมาแล้ว.....วัน ขาดรายได้ขณะลาป่วยตั้งแต่วันที่.....เดือน..... พ.ศ..... ถึงวันที่.....เดือน..... พ.ศ..... กลับเข้าทำงานเมื่อวันที่.....
กรณีคลอดบุตร	<ul style="list-style-type: none"> หักเงินสมทบ นาย/นาง/นางสาว.....มาแล้วไม่น้อยกว่า 7 เดือน ใน 15 เดือนก่อนวันคลอดบุตร (ข้อความข้างล่างให้กรอกเฉพาะผู้ที่ขอเบิกเงินสงเคราะห์เท่านั้น) ค่าจ้าง 3 เดือนสุดท้ายก่อนวันรับบริการทางการแพทย์ เป็นเงิน.....บาท
กรณีทุพพลภาพ	<ul style="list-style-type: none"> หักเงินสมทบ นาย/นาง/นางสาว.....มาแล้วจำนวนทั้งสิ้น.....เดือน โดยนับตั้งแต่เริ่มหักจนถึงเดือน..... พ.ศ..... ค่าจ้าง 3 เดือนสุดท้ายก่อนรับบริการทางการแพทย์ เป็นเงิน.....บาท
	<ul style="list-style-type: none"> หักเงินสมทบ นาย/นาง/นางสาว.....มาแล้วเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น.....เดือน โดยนับตั้งแต่เริ่มหักจนถึงเดือน..... พ.ศ..... ซึ่งเดือนสุดท้ายที่หักคือเดือน..... ค่าจ้าง 3 เดือนสุดท้ายก่อนถึงแก่ความตาย เป็นเงิน.....บาท

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่...../...../.....

คำเตือน

- ประทับตราบริษัทด้วย (ถ้ามี)
- ผู้ลงนามต้องเป็นนายจ้างหรือผู้รับมอบอำนาจจากนายจ้าง
- ณ วันที่กรอกหนังสือรับรองนี้ ถ้าผู้ประกันตนกลับเข้าทำงานแล้ว ให้กรอกวันกลับเข้าทำงานด้วย
- กรณีเดือนใดค่าจ้างต่ำกว่า 1,650 บาท ให้แจ้งค่าจ้างเป็นจำนวนเงิน 1,650 บาท

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การขอรับเงินสมทบที่นำส่งไว้เกินจำนวนที่ต้องชำระคืน พ.ศ. 2538

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 47 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม จึงวางระเบียบในการยื่นคำร้องขอรับเงินสมทบในส่วนที่นายจ้างหรือผู้ประกันตนนำส่งให้กับสำนักงานเกินกว่าจำนวนที่ต้องชำระ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการขอรับเงินสมทบที่นำส่งไว้เกินจำนวนที่ต้องชำระคืน พ.ศ. 2538”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ระเบียบ วิธีปฏิบัติ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับความในระเบียบนี้ให้ใช้ความในระเบียบนี้บังคับ

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

สำนักงาน หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดแล้วแต่กรณี

ข้อ 5 ให้นายจ้าง หรือผู้ประกันตน ที่ได้ส่งเงินสมทบให้แก่สำนักงานเกินจำนวนที่ต้องชำระ ยื่นคำขอรับเงินคืนพร้อมเอกสารหลักฐานที่ระบุในแบบคำขอต่อสำนักงานที่นายจ้างได้นำส่งเงินสมทบ ตามแบบคำขอรับเงินคืนท้ายระเบียบนี้

ข้อ 6 ผู้ประกันตนที่ทำงานกับนายจ้างหลายราย และนายจ้างทุกรายได้นำส่งเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนให้แก่สำนักงาน หากมีการนำส่งเงินสมทบไว้เกินกว่า จำนวนที่ต้องชำระ ให้ผู้ประกันตนยื่นคำขอรับเงินคืนต่อสำนักงานที่นายจ้างรายใดรายหนึ่งนำส่งเงินสมทบเพียงแห่งเดียว ตามแบบคำขอรับเงินคืนท้ายระเบียบนี้

ให้สำนักงานที่ได้รับแบบคำขอรับเงินคืนตามวรรคหนึ่งแจ้งให้สำนักงานที่เกี่ยวข้องทราบต่อไป

ข้อ 7 ให้บุคคลดังต่อไปนี้เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอนุมัติสั่งจ่ายเงินคืนให้แก่ นายจ้าง หรือผู้ประกันตน

(1) ส่วนกลาง ผู้อำนวยการกองเงินสมทบ สำหรับการอนุมัติสั่งจ่ายเงินไม่เกินห้าหมื่นบาท และเลขาธิการสำหรับการอนุมัติสั่งจ่ายเงินเกินห้าหมื่นบาท

(2) ส่วนภูมิภาค ประกันสังคมจังหวัด สำหรับการอนุมัติส่งจ่ายเงินไม่เกินห้าหมื่นบาท และผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับการอนุมัติส่งจ่ายเงินเกินห้าหมื่นบาท

ข้อ 8 ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายจำลอง ศรีประสาธน์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม

ว่าด้วย การแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริง

พ.ศ. 2538

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 44 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 เลขานุการสำนักงานประกันสังคมจึงวางระเบียบการแจ้งการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงในแบบรายการที่นายจ้างได้ยื่นต่อสำนักงานไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การแจ้งเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริง พ.ศ. 2538”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“แบบรายการ” หมายความว่า แบบขึ้นทะเบียนนายจ้าง แบบขึ้นทะเบียนผู้ประกันตน และแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ 4 ในกรณีที่ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อความในแบบรายการที่ได้ยื่นไว้ต่อสำนักงานเปลี่ยนแปลงไป ให้นายจ้างแจ้งเป็นหนังสือต่อสำนักงานที่นำส่งเงินสมทบ หรือสำนักงานที่เป็นที่ตั้งของสถานประกอบการ แล้วแต่กรณี

ประกาศ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายจำลอง ศรีประสาธน์)

เลขานุการสำนักงานประกันสังคม

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม

ว่าด้วย การเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39
แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533
พ.ศ. 2538

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 39 วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 เลขานุการสำนักงานประกันสังคม จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้ เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 พ.ศ. 2538”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ระเบียบหรือวิธีปฏิบัติอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับความในระเบียบนี้ให้ใช้ความในระเบียบนี้บังคับ

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“ผู้ประกันตนตามมาตรา 39” หมายความว่า ผู้ประกันตนตามความในมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ 5 ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ซึ่งจ่ายเงินสมทบมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบสองเดือน และต่อมาความเป็นผู้ประกันตนได้สิ้นสุดลงตามมาตรา 38 (2) ถ้าผู้นั้นประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนต่อ ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ประสงค์จะจ่ายเงินสมทบภายในหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตนพร้อมด้วยหลักฐานดังต่อไปนี้

(1) บัตรประกันสังคม พร้อมสำเนา

(2) บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้

พร้อมสำเนา

(3) หลักฐานแสดงการจ่ายเงินสมทบ

ข้อ 6 แบบคำขอเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 ให้เป็นไปตามแบบท้ายระเบียบนี้

ข้อ 7 ให้นักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบคำขอและเอกสารหลักฐานการแสดงความจำนงเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 แล้วเสนอความเห็นต่อเลขาธิการเพื่อพิจารณาตามคำขอโดยมิชักช้า

เมื่อเลขาธิการอนุมัติตามคำขอแล้ว ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 ให้มีผลตั้งแต่เดือนถัดจากเดือนที่ เลขาธิการอนุมัติให้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 และให้สำนักงานมีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ยื่นคำขอทราบโดยเร็ว

• ข้อ 8 กรณีที่ความเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 สิ้นสุดลงตามความในมาตรา 41 (3) (4) และ (5) แห่ง พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 หากผู้นั้น มีความประสงค์จะเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 อีก จะต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในข้อ 5 ของระเบียบนี้

ข้อ 9 ให้เลขาธิการรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายจำลอง ศรีประสาธน์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

แบบแสดงความจำนองขอเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39
สำนักงานประกันสังคม
สปส. 1-20
สำหรับเจ้าหน้าที่
เลขที่รับ / -
วันที่รับ

เป็นผู้ประกันตนตาม ม. 39 ตั้งแต่
วันที่เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่บัตรประกันสังคม -

1. ข้าพเจ้า นาย นางสาว นาง.....ชื่อสกุล.....
วัน เดือน ปีเกิด.....อายุ.....ปี
2. ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่.....หมู่ที่.....ครอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
3. ครั้งสุดท้ายเคยเป็นลูกจ้างของสถานประกอบการชื่อ.....
ได้รับค่าจ้างเป็นเงินจำนวน.....บาท/เดือน
4. ออกจากงานเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
5. สาเหตุที่ออกจากงาน.....
6. โรคประจำตัว.....
7. จ่ายเงินสมทบครั้งสุดท้าย ณ สำนักงานประกันสังคม.....
8. ประสงค์จะนำส่งเงินสมทบ ณ สำนักงานประกันสังคม.....
9. เคยใช้บริการทางการแพทย์ที่โรงพยาบาล.....จังหวัด.....
10. ประสงค์จะใช้บริการทางการแพทย์ ที่เดิม
 ที่ใหม่ ชื่อโรงพยาบาล.....
จังหวัด.....

 -

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ พร้อมนี้
ได้แนบเอกสารต่าง ๆ ตามระบุไว้ในรายละเอียดข้างล่างมาด้วยจำนวน.....ฉบับ

ลงชื่อ.....**ผู้ยื่นคำขอ**

(.....)

ยื่นวันที่...../...../.....

คำแนะนำ	เอกสารประกอบการยื่นคำขอ
<p>ผู้สมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 จะต้องเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 มาก่อน โดยจ่ายเงินมาแล้วครบ 12 เดือน และยื่นคำขอภายใน 6 เดือน นับแต่วันสิ้นสุด ความเป็นผู้ประกันตน</p>	☐ 1. บัตรประกันสังคม พร้อมสำเนา ☐ 2. บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ใช้แทนบัตร ประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ พร้อมสำเนา ☐ 3. หลักฐานแสดงการจ่ายเงินสมทบมาแล้วจำนวน 12 เดือน ☐ 4. แผนที่ตั้งบ้านที่อาศัยปัจจุบัน

สำหรับเจ้าหน้าที่

เรียน เลขาธิการ

ได้ตรวจสอบแบบแสดงความจำนองของผู้ประกันตนตามมาตรา 39 และคุณสมบัติประกอบหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว

มีความเห็นว่า

- เห็นควรอนุมัติ ให้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39
 จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบ เป็นเงินจำนวน.....บาท
 ต้องจ่ายเงินสมทบจำนวน.....บาท
- ไม่ควรอนุมัติ ให้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 เนื่องจาก
- จ่ายเงินสมทบตามมาตรา 33 ไม่ครบสิบสองเดือน
 - ยื่นค่าขอเกินหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน
 - อื่น ๆ (ระบุ).....

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

 อนุมัติ ไม่อนุมัติ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม

ว่าด้วย วิธีการคำนวณค่าเฉลี่ยประโยชน์ทดแทนกองทุนประกันสังคม

พ.ศ. 2537

เพื่ออนุวัติให้เป็นไปตามความในข้อ 26 แห่งระเบียบคณะกรรมการประกันสังคมว่าด้วยการรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. 2534 และเพื่อให้เป็นไปตามระบบบัญชีเกณฑ์คงค้างที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยความเห็นชอบจากการประชุมร่วมกันระหว่างกระทรวงการคลัง สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน และสำนักงานประกันสังคม เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม 2536 ได้กำหนดให้สำนักงานประกันสังคมใช้ค่าเฉลี่ยประโยชน์ทดแทน ในการคำนวณหารายจ่ายค้างจ่ายเพื่อการปฏิบัติทางการบัญชีของกองทุนประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมเป็นไปด้วยความเหมาะสมสำนักงานประกันสังคมจึงวางระเบียบไว้ดังนี้

- ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยวิธีการคำนวณค่าเฉลี่ยประโยชน์ทดแทนกองทุนประกันสังคม พ.ศ.2537”
- ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2537 เป็นต้นไป
- ข้อ 3 ให้สำนักงานประกันสังคมคำนวณค่าเฉลี่ยประโยชน์ทดแทนกองทุนประกันสังคมทุกปี อย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
- ข้อ 4 เพื่อประโยชน์ในการคำนวณหาค่าเฉลี่ยประโยชน์ทดแทนในแต่ละปี ให้สำนักงานประกันสังคมเก็บรวบรวมสถิติและข้อมูลเกี่ยวกับการจ่ายประโยชน์ทดแทนแต่ละประเภทให้แก่ผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ในช่วงระยะเวลาไม่น้อยกว่า 6 เดือน
- ข้อ 5 การประมาณค่าเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นของการจ่ายประโยชน์ทดแทน ให้ใช้อัตราร้อยละสิบห้า (15%)
- ข้อ 6 ให้นำค่าเฉลี่ยประโยชน์ทดแทนต่อรายที่ทำได้ในแต่ละปีไปใช้ในการหารายจ่ายค้างจ่ายในงบการเงินประจำปีของปีถัดไป
- ข้อ 7 การคำนวณหาค่าเฉลี่ยประโยชน์ทดแทนเบื้องต้น ให้นำสถิติและข้อมูลที่เก็บรวบรวมไว้ในข้อ 4 มาดำเนินการดังนี้
 - (1) ให้คำนวณหาค่าร้อยละจำนวนครั้งของการขอรับประโยชน์ทดแทนแต่ละประเภท โดยเทียบกับการขอรับประโยชน์ทดแทนทุกประเภท

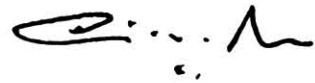
- (2) ให้คำนวณหาค่าเฉลี่ยของจำนวนการจ่ายประโยชน์ทดแทนแต่ละประเภท
- (3) ให้นำค่าเฉลี่ยของประโยชน์ทดแทนแต่ละประเภทที่คำนวณได้ตาม (1) กับ (2) คูณเข้าด้วยกัน
- (4) ให้นำผลของประโยชน์ทดแทนทุกประเภทที่คำนวณได้ตาม (3) มารวมเข้าด้วยกัน แล้วหารด้วย 100 ผลที่ได้เป็นค่าเฉลี่ยประโยชน์ทดแทนเบื้องต้นต่อราย

ข้อ 8 ให้สำนักงานประกันสังคมนำค่าเฉลี่ยประโยชน์ทดแทนเบื้องต้น มาคูณด้วยค่าเปลี่ยนแปลงเพิ่มขึ้นของการจ่ายประโยชน์ทดแทนที่กำหนดไว้ในข้อ 5 ผลที่ได้เป็นค่าเฉลี่ยประโยชน์ทดแทนต่อราย

ข้อ 9 ทุกปีให้สำนักงานประกันสังคมประกาศค่าเฉลี่ยประโยชน์ทดแทน และอัตราร้อยละของการขอรับประโยชน์ทดแทนแต่ละประเภทที่คำนวณได้ตามข้อ 8 และ ข้อ 7 (1)

ข้อ 10 ให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2537

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม

ว่าด้วย การจ่ายเงินเป็นค่าบริการทางการแพทย์ในกรณีฉุกเฉิน และกรณีคลอดบุตร
ให้แก่สถานพยาบาลโดยตรง

พ.ศ. 2537

เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามความในข้อ 14 (3) แห่งระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน-การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงินและการเก็บรักษาเงินกองทุน (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2535 สำนักงานประกันสังคม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกันสังคม จึงวางระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการจ่ายเงินเป็นค่าบริการทางการแพทย์ในกรณีฉุกเฉิน และกรณีคลอดบุตร ให้แก่สถานพยาบาลโดยตรง พ.ศ. 2537”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานประกันสังคม

“สถานพยาบาล” หมายถึง สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“ผู้ประกันตน” หมายถึง ผู้ซึ่งจ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัติ

ประกันสังคม พ.ศ. 2533

ข้อ 4 ในกรณีที่ผู้ประกันตนมีความจำเป็นต้องไปรับบริการทางการแพทย์อย่างฉุกเฉินจากสถานพยาบาลอื่นนอกจากสถานพยาบาลที่สำนักงานได้กำหนดให้ หรือผู้ประกันตนหรือคู่สมรสของผู้ประกันตนไปเข้ารับบริการคลอดบุตรจากสถานพยาบาลให้สำนักงาน หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่สถานพยาบาลโดยตรง ตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังนี้

- (1) ผู้ประกันตนมีเหตุผลความจำเป็นไม่สามารถจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่สถานพยาบาลได้
- (2) ผู้ประกันตนได้มอบฉันทะให้สถานพยาบาลเป็นผู้รับเงินค่าบริการทางการแพทย์จากสำนักงาน หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด ตามแบบหนังสือมอบฉันทะท้ายระเบียบนี้
- (3) ผู้ประกันตนจะต้องเป็นผู้ยื่นคำขอรับประโยชน์ทดแทนตามแบบ สปส. 2-01 ท้ายระเบียบนี้ พร้อมเอกสารหลักฐานที่ระบุไว้ในแบบคำขอ และใบแจ้งรายละเอียดค่ารักษาพยาบาลของสถานพยาบาล ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงาน

หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดที่ผู้ประกันตนได้ส่งเงินสมทบ หรือที่ผู้ประกันตนทำงานอยู่

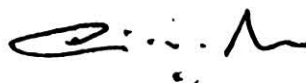
(4) การจ่ายเงินเป็นค่าบริการทางการแพทย์กรณีจำเป็นต้องได้รับการรักษาพยาบาลอย่างฉุกเฉินให้แก่สถานพยาบาลตามหนังสือมอบฉันทะ ให้จ่ายตามอัตราที่ผู้ประกันตนมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนตามความในข้อ 4.1.1 และ 4.1.2 แห่งประกาศสำนักงาน เรื่อง กำหนดจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงาน เรื่อง กำหนดจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ (ฉบับที่ 4) ลงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2536

(5) การจ่ายเงินเป็นค่าบริการทางการแพทย์กรณีคลอดบุตรให้แก่สถานพยาบาลตามหนังสือมอบฉันทะให้จ่ายเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 1,500.00 บาท (หนึ่งพันห้าร้อยบาทถ้วน) สำหรับเงินค่าบริการทางการแพทย์ส่วนที่เหลือที่ผู้ประกันตนมีสิทธิจะได้รับ ให้สำนักงานหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดจ่ายให้แก่ผู้ประกันตน

ข้อ 5 ให้สถานพยาบาลออกใบเสร็จรับเงินค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่สำนักงานหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดแล้วแต่กรณีเพื่อเป็นหลักฐานด้วย

ข้อ 6 ให้ผู้อำนวยการกองประโยชน์ทดแทนเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2537

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

เงินทดแทน	กรณีทุพพลภาพ	หลักฐานที่แนบ
เงินทดแทน การขาดรายได้ และค่ารักษา พยาบาล	วันที่เริ่มหยุดงาน..... ผู้ประกันตนได้รับค่าจ้างเดือนละ.....บาท วันละ.....บาท ค่าจ้าง 90 วันสุดท้ายก่อนวันที่ทุพพลภาพ.....บาท	☐ ใบรับรองแพทย์ ☐ หนังสือรับรองการ หักเงินสมทบ ☐ ใบเสร็จรับเงินค่า รักษาพยาบาล (กรณี) ขอรับเงินทดแทนค่า รักษาพยาบาล) ☐ สำเนาบัตรประจำตัว ประชาชน
เงิน ค่าทำศพ	กรณีตาย	หลักฐานที่แนบ
เงิน ค่าทำศพ	ผู้ประกันตนตายเมื่อวันที่/...../..... ณ สถานที่..... สาเหตุการตาย..... ผู้ยื่นคำขอเกี่ยวข้องกับผู้ประกันตนคือเป็น ☐ บุคคลซึ่งผู้ประกันตนทำหนังสือระบุให้เป็นผู้จัดการศพ ☐ คู่สมรส ☐ บิดา ที่มีหลักฐานแสดงการเป็นผู้จัดการศพ ☐ มารดา ☐ บุตร ☐ บุคคลอื่นที่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นผู้จัดการศพ	(ต้องแนบตาม 1-5 ทุกข้อ) 1 ☐ สำเนาใบมรณบัตร 2 ☐ หนังสือรับรองการหัก เงินสมทบ 3 ☐ สำเนาบัตรประจำตัว ประชาชนของผู้จัดการศพ 4 ☐ สำเนาทะเบียนบ้านของ ผู้ตาย 5 ☐ สำเนาทะเบียนบ้าน ของผู้จัดการศพ (ข้อ 6-7 แนบข้อใด ข้อหนึ่ง) 6 ☐ สำเนาจากอาปนกิจ สถานหรือมัลติตี้ที่แสดง ว่าเป็นผู้จัดการศพ 7 ☐ สำเนาหนังสือที่ผู้ ประกันตนระบุให้เป็นผู้ จัดการศพ

ข้าพเจ้าจะขอรับเงินโดย ธนาคารดี ป.ณ..... ธนาคารกรุงไทย ชื่อบัญชี.....
บัญชีเลขที่..... สาขา..... รับที่สำนักงานประกันสังคม

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

ลงชื่อ..... ผู้ยื่นคำขอ
(.....)
วันที่/...../.....

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม

ว่าด้วย การออกบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาล

ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

พ.ศ. 2535

โดยที่คณะกรรมการการแพทย์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกันสังคม ได้มีมติให้สำนักงานประกันสังคม ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงานตามมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 โดยวิธีเหมาจ่าย และในการให้บริการทางการแพทย์โดยวิธีเหมาจ่ายดังกล่าว จำเป็นต้องออกหลักฐานให้แก่ผู้ประกันตนเพื่อรับรองสิทธิการไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาล

เพื่อให้การออกหลักฐานรับรองสิทธิการไปขอรับบริการทางการแพทย์เกิดความสะดวก มีความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน และเป็นไปในแนวทางเดียวกันสำนักงานประกันสังคมจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การออกบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 พ.ศ. 2535”

ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2536 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ผู้อำนวยการกองประสานการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และให้มีอำนาจตีความ วินิจฉัยปัญหา กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบนี้

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“บัตรรับรองสิทธิ” หมายถึง บัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลที่ผู้มีอำนาจออกบัตรรับรองสิทธิตามระเบียบนี้ ออกให้แก่ผู้ประกันตนเพื่อไปรับบริการทางการแพทย์เฉพาะกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน

“สถานพยาบาล” หมายถึง สถานที่รวมตลอดถึงยานพาหนะซึ่งจัดไว้เพื่อการประกอบโรคศิลปะแผนปัจจุบันตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการประกอบโรคศิลปะที่ทำความตกลงกับสำนักงานประกันสังคม ในการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดแห่งท้องที่ที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบคราวสุดท้าย แล้วแต่กรณี

“ผู้ประกันตน” หมายถึง ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 มาตรา 39 และผู้มีสิทธิตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ที่จ่ายเงินสมทบจนก่อให้เกิดสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม

พ.ศ. 2533

“นายจ้าง” หมายถึง นายจ้างที่อยู่ในข่ายบังคับของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

“ผู้อำนวยการ” หมายถึง ผู้อำนวยการกองประสานการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพ หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการกองประสานการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพมอบหมายหรือผู้อำนวยการกองเงินสมทบ หรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการกองเงินสมทบบมอบหมาย

“ประกันสังคมจังหวัด” หมายถึง ประกันสังคมจังหวัดแห่งท้องที่ที่ผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบคราวสุดท้าย

ข้อ 5 บัตรรับรองสิทธิให้เป็นไปตามแบบที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด

ข้อ 6 ให้ผู้อำนวยการ หรือประกันสังคมจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจออกบัตรรับรองสิทธิ

ข้อ 7 การออกบัตรรับรองสิทธิ

เมื่อผู้ประกันตนจ่ายเงินสมทบจนก่อให้เกิดสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทน กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 แล้วสำนักงานจะออกบัตรรับรองสิทธิกำหนดสถานพยาบาลที่ผู้ประกันตนมีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์ โดยให้ผู้ประกันตนหรือนายจ้างแล้วแต่กรณีเป็นผู้เลือกสถานพยาบาลตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในระเบียบนี้

ข้อ 8 การเลือกสถานพยาบาล

สำนักงานจะดำเนินการให้ผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับการแพทย์เป็นครั้งแรกเนื่องจากนายจ้างอยู่ในข่ายบังคับของพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 หรือผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับการทางการแพทย์อยู่แล้ว ทำการเลือกสถานพยาบาลหรือเปลี่ยนแปลงสถานพยาบาลที่ผู้ประกันตนจะไปรับบริการทางการแพทย์ประจำปีได้ปีละหนึ่งครั้ง หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นตามที่สำนักงานกำหนด การเลือกสถานพยาบาลดังกล่าวจะต้องเลือกสถานพยาบาลหลักแห่งใดแห่งหนึ่งเพียงแห่งเดียว ตามบัญชีรายชื่อสถานพยาบาลที่สำนักงานประกาศในราชกิจจานุเบกษา และสถานพยาบาลที่เลือกหรือเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะมีผลให้ผู้ประกันตนมีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคมของปี โดยให้ผู้ประกันตนหรือนายจ้างยื่นคำขอต่อสำนักงานภายในระยะเวลาและหลักเกณฑ์ที่สำนักงานกำหนด ดังนี้

8.1 ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ที่สำนักงานกำหนดให้นายจ้างเป็นผู้เลือกสถานพยาบาลแทนผู้ประกันตน ให้ยื่นคำขอตามแบบ สปส. 9-01 ท้ายระเบียบนี้

8.2 ผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ที่สำนักงานกำหนดให้เป็นผู้เลือกสถานพยาบาลด้วยตนเอง ให้ยื่นคำขอตามแบบ สปส. 9-01/1 ท้ายระเบียบนี้

8.3 ผู้มีสิทธิตามมาตรา 38 ให้นำบัตรรับรองสิทธิฉบับเดิมคืนสำนักงาน พร้อมกับยื่นคำขอต่อสำนักงานตามแบบ สปส. 9-05 ท้ายระเบียบนี้

8.4 ผู้ประกันตนตามมาตรา 39 ให้แสดงความจำนงต่อสำนักงานตามแบบ สปส. 1-20 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 9 การขอบัตรรับรองสิทธิเพิ่มเติม

ในกรณีที่ผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบจนก่อให้เกิดสิทธิการรับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย เมื่อพ้นกำหนดเวลาที่สำนักงานกำหนดให้เลือกสถานพยาบาลประจำปี ตามข้อ 8 สำนักงานจะออกบัตรรับรองสิทธิเพิ่มเติมให้แก่ผู้ประกันตนนั้น โดยให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนยื่นคำขอต่อสำนักงาน ดังนี้

9.1 ผู้ประกันตนที่สำนักงานกำหนดให้นายจ้างเป็นผู้เลือกสถานพยาบาลแทนผู้ประกันตน ให้ยื่นคำขอตามแบบ สปส. 9-02 ท้ายระเบียบนี้ พร้อมทั้งแนบสำเนาแบบ สปส. 1-10 และสำเนาใบเสร็จรับเงินหรือใบฝากเงิน (Pay in) ย้อนหลังสองเดือน

9.2 ผู้ประกันตนที่สำนักงานกำหนดให้เป็นผู้เลือกสถานพยาบาลด้วยตนเอง ให้ยื่นคำขอตามแบบ สปส. 9-02/1

ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 10 การขอเปลี่ยนแปลงสถานพยาบาล

ผู้ประกันตนที่มีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลที่ทำความตกลงกับสำนักงานอยู่แล้ว หากมีกรณีจำเป็นต้องขอเปลี่ยนแปลงสถานพยาบาลที่มีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์ เช่น ย้ายภูมิลำเนา ย้ายไปทำงานกับนายจ้างคนใหม่ให้นำบัตรรับรองสิทธิฉบับเดิมคืนสำนักงาน พร้อมกับยื่นคำขอต่อสำนักงาน ดังนี้

10.1 ผู้ประกันตนที่สำนักงานกำหนดให้นายจ้างเป็นผู้เลือกสถานพยาบาลแทนผู้ประกันตน ให้ยื่นคำขอตามแบบ สปส. 9-03 ก ท้ายระเบียบนี้

10.2 ผู้ประกันตนที่สำนักงานกำหนดให้เป็นผู้เลือกสถานพยาบาลด้วยตนเอง ผู้มีสิทธิตามมาตรา 38 และผู้ประกันตนตามมาตรา 39 ให้ยื่นคำขอตามแบบ สปส.9-03/1 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 11 การขอใบแทนบัตรรับรองสิทธิ

ในกรณีที่ผู้ประกันตนได้เปลี่ยนชื่อ ชื่อสกุล หรือบัตรรับรองสิทธิชำรุดสูญหาย ถูกทำลาย หรือมีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่ทำให้ไม่สามารถใช้บัตรรับรองสิทธิฉบับเดิมเพื่อไปรับบริการทางการแพทย์ได้ ให้นายจ้างหรือผู้ประกันตนแล้วแต่กรณี นำบัตรรับรองสิทธิฉบับเดิม หรือเอกสารการแจ้งความบัตรรับรองสิทธิสูญหายแล้วแต่กรณี มาแสดงต่อสำนักงานพร้อมกับยื่นคำขอต่อสำนักงาน ดังนี้

11.1 ผู้ประกันตนที่สำนักงานกำหนดให้นายจ้างเป็นผู้เลือกสถานพยาบาลแทนผู้ประกันตน ให้ยื่นคำขอตามแบบ สปส.9-03 ข ท้ายระเบียบนี้

11.2 ผู้ประกันตนที่สำนักงานกำหนดให้เป็นผู้เลือกสถานพยาบาลด้วยตนเอง ผู้มีสิทธิตามมาตรา 38 และผู้ประกันตนตามมาตรา 39 ให้ยื่นคำขอตามแบบ สปส.9-03/1 ท้ายระเบียบนี้

ข้อ 12 อายุบัตรรับรองสิทธิ

บัตรรับรองสิทธิที่ออกตามระเบียบนี้ ให้มีอายุการใช้ ดังนี้

12.1 บัตรรับรองสิทธิที่ผู้อำนวยการ หรือประกันสังคมจังหวัดเป็นผู้ออก ให้มีอายุการใช้ครั้งละหนึ่งปี นับแต่วันออกบัตร หรือเป็นระยะเวลาอย่างอื่นตามที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด

12.2 บัตรรับรองสิทธิที่ออกให้แก่ผู้มีสิทธิตามมาตรา 38 ให้มีอายุการใช้ตามที่กำหนดในบัตรรับรองสิทธิ แต่ไม่เกินหกเดือนนับแต่วันออกบัตร

ข้อ 13 สถานพยาบาลที่มีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์

บัตรรับรองสิทธิที่ออกตามระเบียบนี้ ผู้ประกันตนมีสิทธินำไปรับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลที่ปรากฏชื่อในบัตรรับรองสิทธิ รวมทั้งสถานพยาบาลอันเป็นเครือข่ายของสถานพยาบาลที่ปรากฏชื่อในบัตรรับรองสิทธิเท่านั้น และผู้ประกันตนต้องแสดงบัตรรับรองสิทธิทุกครั้งไปรับบริการทางการแพทย์

ประกาศ ณ วันที่ 7 ธันวาคม พ.ศ. 2535

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

แบบแสดงความจำนงขอเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39

สปส. 1-20

สำหรับเจ้าหน้าที่

เลขที่รับ / -

วันที่รับ.....

เป็นผู้ประกันตนตาม ม. 39 ตั้งแต่

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

เลขที่บัตรประกันสังคม -

1. ข้าพเจ้า นาย นางสาว นาง.....ชื่อสกุล.....
วัน เดือน ปีเกิด.....อายุ.....ปี
2. ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....ถนน.....
แขวง/ตำบล.....เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....
รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....
3. ครั้งสุดท้ายเคยเป็นลูกจ้างของสถานประกอบการชื่อ.....
ได้รับค่าจ้างเป็นเงินจำนวน.....บาท/เดือน
4. ออกจากงานเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
5. สาเหตุที่ออกจากงาน.....
6. โรคประจำตัว.....
7. จ่ายเงินสมทบครั้งสุดท้าย ณ สำนักงานประกันสังคม.....
8. ประสงค์จะนำส่งเงินสมทบ ณ สำนักงานประกันสังคม.....
9. เคยใช้บริการทางการแพทย์ที่โรงพยาบาล.....จังหวัด.....
10. ประสงค์จะใช้บริการทางการแพทย์ ที่เดิม
 ที่ใหม่ ชื่อโรงพยาบาล.....
จังหวัด.....

-

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ พร้อมนี้
ได้แนบเอกสารต่าง ๆ ตามระบุไว้ในรายละเอียดข้างล่างมาด้วยจำนวน.....ฉบับ

ลงชื่อ.....ผู้ยื่นคำขอ
(.....)
ยื่นวันที่...../...../.....

คำแนะนำ	เอกสารประกอบการยื่นคำขอ
ผู้ที่สมัครเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 จะต้องเคยเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 มาก่อน โดยจ่ายเงินมาแล้วครบ 12 เดือน และยื่นคำขอกายใน 6 เดือน นับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน	☐ 1. บัตรประกันสังคม พร้อมสำเนา ☐ 2. บัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ใช้แทนบัตรประจำตัวประชาชน หรือบัตรอื่นที่ทางราชการออกให้ พร้อมสำเนา ☐ 3. หลักฐานแสดงการจ่ายเงินสมทบมาแล้วจำนวน 12 เดือน ☐ 4. แผนที่ตั้งบ้านที่อาศัยปัจจุบัน

สำหรับเจ้าหน้าที่

เรียน เลขาธิการ

ได้ตรวจสอบแบบแสดงความจำนองของผู้ประกันตนตามมาตรา 39 และคุณสมบัติประกอบหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว

มีความเห็นว่า

- เห็นควรอนุมัติ ให้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39
 จำนวนเงินที่ใช้เป็นฐานในการคำนวณเงินสมทบ เป็นเงินจำนวน.....บาท
 ต้องจ่ายเงินสมทบจำนวน.....บาท
- ไม่ควรอนุมัติ ให้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 เนื่องจาก
 - จ่ายเงินสมทบตามมาตรา 33 ไม่ครบสิบสองเดือน
 - ยื่นคำขอเกินหกเดือนนับแต่วันสิ้นสุดความเป็นผู้ประกันตน
 - อื่น ๆ (ระบุ).....

ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบ

(.....)

ตำแหน่ง.....

..... / /

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

..... / /

อนุมัติ

ไม่อนุมัติ

ลงชื่อ.....

(.....)

ตำแหน่ง.....

..... / /

แบบเลือกสถานพยาบาล

สปส. 9-01

1. ชื่อสถานประกอบการ.....ชื่อสาขา.....

เลขที่บัญชี/ลำดับที่สาขา

ที่ตั้ง

□□	-	□□□□□□□□	-	□	□□□□□□□□
เลขที่.....ต.รอก/ซอย.....					
ถนน.....ตำบล/แขวง.....					
อำเภอ/เขต.....จังหวัด.....					

2. ส่งเงินสมทบที่ สำนักงานประกันสังคม กรุงเทพฯ
 สำนักงานประกันสังคม จังหวัด.....
 ธนาคารกรุงไทย สาขา.....จังหวัด.....

3. จำนวนผู้ประกันตนที่ส่งเงินสมทบในเดือนปัจจุบัน (ระบุเดือน).....จำนวน.....คน

4. มีความประสงค์เลือกสถานพยาบาลชื่อ.....
 เป็นสถานพยาบาลในโครงการประกันสังคมที่เลือกในปีที่ผ่านมา
 เป็นสถานพยาบาลในโครงการประกันสังคมที่ไม่เคยเลือกมาก่อน

หากสำนักงานประกันสังคมไม่สามารถจัดสถานพยาบาลตามข้อ 4 ให้ได้ ขอเลือก
สถานพยาบาลสำรองคือ

สถานพยาบาลสำรองลำดับที่ 1 ชื่อ.....
สถานพยาบาลสำรองลำดับที่ 2 ชื่อ.....

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้น ถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ

ลงชื่อ.....นายจ้าง/ผู้รับมอบอำนาจ

(.....)

ตำแหน่ง.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

สำหรับเจ้าหน้าที่ กพพ.

เลขที่รับ

1 □□□□□□

วัน / เดือน / ปี

2 □□ □□ □□

3 □□

□□

□□

4 □□□□□□

5 O □□□□□□

N □□□□□□

□□□□□□

□□□□□□

□□□□□□ ผู้บันทึก

...../...../.....

□□□□□□ ผู้อนุมัติ

...../...../.....

สถานที่ติดต่อผู้รับมอบอำนาจ ชื่อ/สกุล.....

ที่อยู่.....โทรศัพท์.....

แบบขอเปลี่ยนแปลงบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาล
(กรณีเคยมีบัตรรับรองสิทธิฯ)

สำหรับเจ้าหน้าที่	
เลขที่รับ.....	
วัน/เดือน/ปี.....	
ชื่อผู้รับ.....	

- ชื่อผู้ประกันตน นาย/นาง/นางสาว.....ชื่อสกุล.....
- ปัจจุบันทำงานอยู่ที่สถานประกอบการชื่อ.....ชื่อสาขา.....
เลขที่บัญชี - ลำดับที่สาขา
- ที่ตั้ง.....โทรศัพท์.....
- โรงพยาบาลที่ใช้บริการ.....
- ยื่นแบบ สปส. 9-03 เพื่อ

5.1 ขอมีบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลทดแทนฉบับเดิม เนื่องจาก

☐ เปลี่ยนสถานประกอบการหรือโอนย้ายสาขา ชื่อสถานประกอบการเดิม..... ชื่อสาขา..... เลขที่ บ/ช <input type="text"/> - <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> ลำดับที่สาขา <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> <input type="text"/> โรงพยาบาล.....	☐ บัตรเก่าชำรุดเสียหาย ☐ บัตรสูญหาย ☐ เปลี่ยนชื่อ/ชื่อสกุล (ชื่อเดิม.....) ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
---	---

5.2 ขอคืนบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาล เนื่องจาก

☐ เลิกกิจการ คืนบัตรรับรองสิทธิฯ จำนวน.....ใบ ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....	☐ ลูกจ้างลาออก คืนบัตรรับรองสิทธิฯ จำนวน.....ใบ
---	--

6. หลักฐานที่แนบมาพร้อมแบบ สปส. 9-03

☐ บัตรรับรองสิทธิฯ จากสถานประกอบการเดิม	☐ หนังสือมอบอำนาจ
☐ บัตรรับรองสิทธิฯ ที่ชำรุดเสียหาย	☐ หลักฐานการเปลี่ยนแปลงชื่อ หรือชื่อสกุล
☐ ใบแจ้งความกรณีบัตรรับรองสิทธิฯ สูญหาย	☐ อื่น ๆ (ระบุ).....
☐ สำเนาทะเบียนสมรส	

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ
ลงชื่อ.....(นายจ้าง/ผู้รับมอบอำนาจ)
(.....)
ตำแหน่ง.....
วันที่.....

สำหรับเจ้าหน้าที่	
☐ เอกสารครบถ้วนถูกต้อง ☐ อนุมัติให้พิมพ์บัตรถาวร ☐ อนุมัติให้พิมพ์บัตรชั่วคราว มีผลบังคับใช้ วันที่.....ถึงวันที่..... ชื่อผู้อนุมัติ.....	

แบบขอบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาล

ตามมาตรา 38 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

สปส. 9-05

สำหรับเจ้าหน้าที่

1. ข้าพเจ้า นาย นาง นางสาว.....ชื่อสกุล.....

เลขที่บัตรประกันสังคม

2. ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

3. เคยเป็นลูกจ้างของสถานประกอบการชื่อ.....

เลขที่บัญชี - ลำดับที่สาขา

ตั้งอยู่เลขที่.....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....

ถนน.....แขวง/ตำบล.....

เขต/อำเภอ.....จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....

4. สิ้นสภาพการเป็นลูกจ้างเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

5. จ่ายเงินสมทบคราวสุดท้ายที่ สำนักงานประกันสังคม จังหวัด.....

ในอัตราร้อยละ.....ของค่าจ้าง

6. เคยใช้บริการทางการแพทย์ที่โรงพยาบาล.....

จังหวัด.....

7. ประสงค์จะใช้บริการทางการแพทย์ ร.พ.เดิม

ร.พ.ใหม่ ชื่อ.....

จังหวัด.....

ข้าพเจ้ามีความประสงค์ยื่นขอบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลตามมาตรา 38

ลงชื่อ.....ผู้ขอบัตร

(.....)

.....

เลขที่รับ

วัน/เดือน/ปี

วัน/เดือน/ปี ออกบัตร

วัน/เดือน/ปี ที่หมดอายุ

สำหรับเจ้าหน้าที่

<p>ได้ตรวจสอบหลักฐาน และแบบขอบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลตามมาตรา 38 โดยผู้ประกันตนได้ยื่นแบบภายใน 6 เดือน นับจากวันสิ้นสภาพการเป็นลูกจ้าง</p> <p>☐ ถูกต้อง</p> <p>☐ ไม่ถูกต้อง เรื่อง.....</p> <p>แก้ไข.....</p>	<p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p style="text-align: center;">เจ้าหน้าที่</p> <p style="text-align: center;">..... / /</p>
<p>ผู้อนุมัติ</p> <p>☐ อนุมัติ</p> <p>บัตรมีผลบังคับใช้วันที่.....ถึงวันที่.....</p> <p>☐ ไม่อนุมัติ เพราะ.....</p>	<p>ลงชื่อ.....</p> <p>(.....)</p> <p style="text-align: center;">ผู้อนุมัติ</p> <p style="text-align: center;">..... / /</p>

การขอรับบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลตามมาตรา 38

ได้ยื่นบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลตามมาตรา 33 จำนวน.....ใบ พร้อมทั้ง
 รับบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลตามมาตรา 38 แทน จำนวน.....ใบ

ลงชื่อ.....ผู้รับบัตร

(.....)

..... / /

เอกสารที่แนบมาพร้อมกับแบบ สปส. 9-05

- สำเนาบัตรรับรองสิทธิการรักษาพยาบาลฉบับเดิม
- สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน
- หนังสือรับรองการลาออกจากงาน

ระเบียบสำนักงานประกันสังคม

ว่าด้วยการดำเนินคดีและการเปรียบเทียบความผิด

พ.ศ. 2537

โดยที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ได้กำหนดโทษอาญาแก่ผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ซึ่งในการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ได้ให้อำนาจเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น ๆ สำหรับในการดำเนินคดีอาญาแก่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ได้ให้อำนาจเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการจังหวัดสำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น ทำการเปรียบเทียบได้ ดังนั้น เพื่อให้การปฏิบัติการของพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สำนักงานประกันสังคมจึงได้ออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

- ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบสำนักงานประกันสังคมว่าด้วยการดำเนินคดีและการเปรียบเทียบความผิด พ.ศ. 2537”
- ข้อ 2 ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2537 เป็นต้นไป
- ข้อ 3 ในระเบียบนี้

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533” หมายถึง เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม หรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการจังหวัดหรือผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดมอบหมาย สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

“ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537” หมายถึง เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานครผู้ว่าราชการจังหวัด สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายถึง พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมแต่งตั้งตามมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537

“นิติกร” หมายถึง ข้าราชการซึ่งดำรงตำแหน่งนิติกร กงนิติกรสำนักงานประกันสังคม

ข้อ 4 ในกรณีมีคำร้องต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือจากการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือความปรากฏแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ว่า บุคคลและหรือนิติบุคคลใดมีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 หรือพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยด่วน หากพบว่าผู้กระทำความผิด ไม่ปฏิบัติ

ตามกฎหมาย ให้รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อส่งดำเนินการต่อไป

ข้อ 5 เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามข้อ 4 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อให้ปรากฏข้อเท็จจริง และพฤติการณ์ต่าง ๆ ที่กล่าวหาว่ากระทำความผิดนั้น โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ปฏิบัติดังนี้

(1) บันทึกวัน เวลา สถานที่เกิดเหตุ ชื่อตัว ชื่อสกุล หรือชื่อนิติบุคคลและผู้มีอำนาจกระทำการแทน ที่อยู่ของผู้กระทำความผิด การกระทำที่ถือเป็นความผิดสภาพข้อเท็จจริงที่ตรวจพบเห็นพยานหลักฐาน และให้บันทึกไว้ด้วยว่า ผู้กระทำความผิดยอมรับหรือไม่ว่าได้กระทำความผิด

(2) สอบถามบุคคลที่เกี่ยวข้อง หรือเรียกบุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำและบันทึกรายละเอียดไว้

(3) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บันทึกอ่านข้อความให้ผู้ให้ถ้อยคำฟังถ้ามีการทักท้วง หรือขอแก้ไขเพิ่มเติม ให้แก้ไขให้ถูกต้องและให้ผู้ให้ถ้อยคำลงลายมือชื่อกำกับไว้ ในกรณีที่ผู้ให้ถ้อยคำไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้ผู้นั้นพิมพ์ลายนิ้วหัวแม่มือซ้ายแต่ถ้าผู้ให้ถ้อยคำไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ ให้บันทึกเหตุนั้นไว้

(4) การบันทึกให้ระบุสถานที่ วัน เดือน ปี ที่ทำการบันทึก และตำแหน่งพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บันทึก และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บันทึกลงลายมือชื่อของตนในบันทึกนั้นด้วย

(5) ให้รวบรวมพยานหลักฐานหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล หรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับคดี รวมทั้งการกระทำอื่น ๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อเท็จจริงในการกระทำความผิด

ข้อ 6 ในการดำเนินการตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 หรือตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) กรณีเป็นความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้ ให้ดำเนินการตามขั้นตอนการเปรียบเทียบ

(2) กรณีเป็นความผิดที่ไม่สามารถเปรียบเทียบได้ หรือเป็นความผิดที่สามารถเปรียบเทียบได้ แต่ผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบ หรือผู้มีอำนาจเปรียบเทียบมีความเห็นไม่ควรเปรียบเทียบ หรือผู้กระทำความผิดไม่ชำระค่าปรับภายในกำหนด ให้ดำเนินการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน

ข้อ 7 กรณีความผิดเกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งสำนวนการสอบสวนไปที่กองนิติการ สำนักงานประกันสังคม สำหรับความผิดเกิดขึ้นในจังหวัดอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงาน ณ จังหวัดนั้น รวบรวมพยานหลักฐานเพื่อดำเนินการต่อไป

ข้อ 8 เมื่อกองนิติการรับสำนวนการสอบสวนจากพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วให้นิติกรตรวจสอบสำนวนการสอบสวนกรณีเป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ให้นิติกรเรียกผู้กระทำความผิดมาพบหรือไปพบผู้กระทำความผิดด้วยตนเอง แล้วแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้กระทำความผิดทราบ และถามผู้กระทำความผิดด้วยว่าจะให้การรับสารภาพหรือปฏิเสธ แล้วบันทึกคำให้การตามแบบ สปส.นค.1 ท้ายระเบียบนี้

ถ้าผู้กระทำความผิดรับสารภาพและยินยอมที่จะปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้องในเรื่องที่ตนได้กระทำความผิด ภายใน 7 วัน นับแต่วันรับสารภาพ ยกเว้นความผิดตามมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ผู้กระทำความผิดจะต้องจ่ายเงินทดแทนให้กับลูกจ้างในงวดที่ถึงกำหนดชำระก่อน ให้สอบถามว่ายินยอมให้เปรียบเทียบหรือไม่หากผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้บันทึกปากคำยินยอมให้เปรียบเทียบของผู้กระทำความผิดตามแบบ สปส.นค.2 ท้ายระเบียบนี้ โดยจะต้องแจ้งให้ผู้กระทำความผิดทราบด้วยว่าการเปรียบเทียบเป็นดุลพินิจของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบจะเปรียบเทียบหรือไม่ก็ได้

ในกรณีความผิดเกิดขึ้นในจังหวัดอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งปฏิบัติงาน ณ จังหวัดนั้นดำเนินการเช่นเดียวกัน

ข้อ 9 คดีที่ผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบ ในเขตกรุงเทพมหานคร ในกองนิติการสรุปสำนวนพร้อมความเห็นเสนอผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามแบบ สปส.นค.3 โดยเร็ว

สำหรับในจังหวัดอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่สรุปสำนวนพร้อมความเห็นเสนอผู้มีอำนาจเปรียบเทียบตามแบบ สปส.นก.3 โดยเร็วเช่นกัน

ข้อ 10 เมื่อผู้มีอำนาจเปรียบเทียบมีคำสั่งให้เปรียบเทียบ ถ้าเป็นความผิดที่เกิดขึ้นในเขตกรุงเทพมหานคร ให้นิติกรมีหนังสือแจ้งคำสั่งของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบให้ผู้กระทำความผิดทราบ โดยกำหนดให้ผู้กระทำความผิดนำเงินค่าปรับไปชำระ ณ ที่ทำการสำนักงานประกันสังคม ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ความผิดที่เกิดขึ้นในจังหวัดอื่น ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการเช่นเดียวกับวรรคหนึ่ง โดยกำหนดให้ผู้กระทำความผิดนำเงินค่าปรับไปชำระ ณ ที่ทำการของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดนั้น ๆ ภายในกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือและรายงานให้เลขาธิการทราบภายในวันที่ 10 ของเดือนถัดไป

ข้อ 11 ในความผิดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับชำระค่าปรับออกใบเสร็จรับเงินของกองทุนประกันสังคม สำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ให้ออกใบเสร็จรับเงินของกองทุนเงินทดแทนไว้เป็นหลักฐาน และหมายเหตุการชำระค่าปรับไว้ท้ายบันทึกความเห็นของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ (แบบ สปส.นก.3)

ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับชำระค่าปรับนำเงินค่าปรับส่งเป็นรายได้เข้ากองทุนประกันสังคม หรือกองทุนเงินทดแทนแล้วแต่กรณี

ข้อ 12 การร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน ให้ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนที่ความผิดเกิดขึ้นอ้างหรือเชื่อว่าจะเกิดในท้องที่ และนำพยานหลักฐานที่รวบรวมได้อันเกี่ยวกับการกระทำความผิด พร้อมบันทึกเหตุที่ผู้กระทำความผิดไม่ยินยอมให้เปรียบเทียบหรือไม่ชำระค่าปรับ หรือความเห็นของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบไปมอบให้พนักงานสอบสวนผู้รับเรื่องร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

ข้อ 13 ในกรณีที่มีการร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 หรือความผิดตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 และพนักงานสอบสวนส่งเรื่องให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ เนื่องจากเป็นความผิดที่เปรียบเทียบได้ และผู้กระทำความผิดยินยอมให้เปรียบเทียบ ให้นิติกรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีสรุปสำนวนพร้อมความเห็นเสนอผู้มีอำนาจเปรียบเทียบโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบมีคำสั่งให้เปรียบเทียบและผู้กระทำความผิดได้นำค่าปรับมาชำระแล้ว ให้นิติกรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แล้วแต่กรณีแจ้งเป็นหนังสือให้พนักงานสอบสวนทราบ แต่ถ้าผู้มีอำนาจเปรียบเทียบมีคำสั่งไม่เปรียบเทียบหรือมีคำสั่งให้เปรียบเทียบ แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ชำระค่าปรับภายในเวลาที่กำหนดให้นิติกรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีต่อไป

ข้อ 14 ในการเปรียบเทียบ ให้ดำเนินการเปรียบเทียบโดยคำนึงถึงพฤติการณ์แห่งการกระทำความผิด ความหนักเบาแห่งข้อหา และฐานะของผู้กระทำความผิดเป็นสำคัญ โดยความผิดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ในความผิดครั้งแรกจะต้องทำการเปรียบเทียบปรับไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของอัตราโทษชั้นสูงสุดที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น ยกเว้นความผิดฐานชดเชยหรือไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 98 ให้เปรียบเทียบปรับครั้งแรกไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของอัตราโทษชั้นสูงสุดที่กฎหมายกำหนด สำหรับความผิดตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ในความผิดครั้งแรกจะต้องทำการเปรียบเทียบปรับไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของอัตราโทษชั้นสูงสุดที่กฎหมายกำหนดสำหรับความผิดนั้น

สำหรับความผิดครั้งต่อไปให้เพิ่มอัตราเปรียบเทียบปรับครั้งละไม่น้อยกว่าร้อยละสิบของจำนวนค่าปรับที่เคยเปรียบเทียบครั้งก่อน

ข้อ 15 ให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมรักษาการตามระเบียบนี้

ประกาศ ณ วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2537

(นายอำพล สิงห์โกวิทร์)
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

แบบ สปส.น.ก.1

สำนักงานประกันสังคม
บันทึกคำให้การของผู้ถูกล่ามโซ่

บันทึกที่.....(1).....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ระหว่าง..... (2) ผู้ถูกล่ามโซ่

..... (3) ผู้ถูกล่ามโซ่

ต่อหน้า..... (4)

ข้าพเจ้า..... (5) โดย..... (6)

เกี่ยวข้องกับ..... (7) ในฐานะ..... (8)

มีภูมิลำเนาอยู่บ้านเลขที่..... (9) หมู่ที่..... ต.รอก/ชอย.....

ถนน..... ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต.....

จังหวัด..... รหัสไปรษณีย์.....

นิติกร/พนักงานเจ้าหน้าที่ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ข้าพเจ้าถูกล่ามโซ่ว่ากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ.....

..... (10)

ข้อหา..... (11)

.....

.....

และแจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า ถ้อยคำที่ข้าพเจ้าได้ให้การไว้นี้เป็นพยานหลักฐานอัน

/ข้าพเจ้าในชั้น

ข้าพเจ้าในชั้นพนักงานสอบสวนและชั้นศาลหากมีการดำเนินคดีต่อไป ข้าพเจ้าทราบแล้ว

และขอให้การด้วยความเต็มใจดังนี้.....

(12)

อ่านให้ฟังแล้วรับว่าเป็นความจริงตามที่ให้การไว้ จึงได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

ลงชื่อ.....ผู้ถูกกล่าวหา

(.....(13).....)

ลงชื่อ.....นิติกร/พนักงานเจ้าหน้าที่

(.....(14).....)

หมายเหตุ ให้บันทึกลงปากคำผู้ถูกกล่าวหาทุกคนลงในแบบ สปส.น.ก.1 โดยผู้ถูกกล่าวหา 1 คน ต่อแบบ สปส.น.ก.1 จำนวน 1 ฉบับ (กรณีนิติบุคคล เป็นผู้กระทำความผิดให้บันทึกลงปากคำผู้แทนนิติบุคคลในฐานะส่วนตัวอีก 1 ฉบับ ด้วย)

- (1) ระบุสถานที่บันทึกลงปากคำ
- (2) ระบุชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่พบการกระทำความผิด
- (3) ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา
- (4) ระบุชื่อนิติกร หรือพนักงานเจ้าหน้าที่พร้อมตำแหน่งของผู้บันทึกลงปากคำ
- (5) ระบุชื่อผู้ถูกกล่าวหา กรณีเป็นนิติบุคคลให้ระบุชื่อนิติบุคคล เช่น บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด
- (6) ใช้ในกรณีผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคลให้ระบุชื่อผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคล หากผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลมี 2 คน หรือมากกว่า (ดูจากหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล) ก็ให้ระบุชื่อผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลทุกคน
- (7) ระบุความเกี่ยวพันของผู้ถูกกล่าวหา เช่น เจ้าของกิจการ กรรมการผู้จัดการ กรรมการ เป็นต้น
- (8) ระบุฐานะของผู้ถูกกล่าวหาว่าอยู่ในฐานะผู้แทนนิติบุคคล หรือในฐานะส่วนตัว
- (9) ระบุภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหา หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคลให้ระบุสถานที่ตั้งของนิติบุคคล
- (10) ระบุว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 หรือพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537
- (11) ระบุข้อหาหรือฐานความผิด เช่น ข้อหาไม่จัดทำทะเบียนผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 99 หรือความผิดฐานไม่จ่ายเงินทดแทนตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 มาตรา 64 เป็นต้น
- (12) ระบุค่าให้การของผู้ถูกกล่าวหา เกี่ยวกับพฤติการณ์ในการกระทำความผิดและค่าให้การรับสารภาพ หรือปฏิเสธ เช่น ข้าฯ ได้รับค่าจ้างพนักงานเงินทดแทน ที่.../..... โดยชอบด้วยกฎหมายแล้ว แต่ไม่ได้จ่ายเงินทดแทน และรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดจริง เป็นต้น หากผู้ถูกกล่าวหาปฏิเสธให้ระบุเหตุผลของการปฏิเสธไว้ด้วย
- (13) ลงชื่อผู้ถูกกล่าวหา ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคล ให้ผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลลงชื่อทุกคน
- (14) ลงชื่อนิติกรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บันทึกลงปากคำ

บันทึกความยินยอมให้เปรียบเทียบ

แบบ สปส.นท 2

เขียนที่.....

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ตามที่ข้าพเจ้า (1)

โดย (2).....เกี่ยวข้องกับ.....(3).....

ในฐานะ (4).....

ภูมิลำเนา/สถานประกอบการ ตั้งอยู่เลขที่.....(5).....หมู่ที่.....ต.รอก/ซอย.....

ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....

จังหวัด.....โทรศัพท์.....ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด

ตามพระราชบัญญัติ.....(6).....มาตรา.....

และข้าพเจ้าขอให้ถ้อยคำต่อเนติกร/พนักงานเจ้าหน้าที่ ดังนี้

1. ข้าพเจ้ายอมรับว่า ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาจริง คือ

.....(7).....

.....

.....

.....

.....

.....โดยได้กระทำความผิดเมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... ซึ่งเป็นการกระทำ

ความผิดครั้งที่.....

/2. ข้าพเจ้ายินยอม.....

2. ข้าพเจ้ายินยอมที่จะปฏิบัติให้ถูกต้องในเรื่องที่ข้าพเจ้าฝ่าฝืนภายใน 7 วัน นับแต่วันที่ได้อินยอมรับผิดตามบันทึกฉบับนี้ (ยกเว้นความผิดตามมาตรา 64 แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 ผู้กระทำผิดจะต้องจ่ายเงินทดแทนให้กับลูกจ้างในงวดที่ถึงกำหนดชำระ)

3. ข้าพเจ้ายินยอมให้ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบปรับตาม.....
.....(8).....
.....

เปรียบเทียบในความผิดที่ข้าพเจ้าได้กระทำโดยจะชำระเงินค่าปรับตามค่าเปรียบเทียบต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน 30 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนิติกร/พนักงานเจ้าหน้าที่

ลงชื่อ.....(9).....ผู้ถูกกล่าวหา
(.....)

ลงชื่อ.....(10).....นิติกร/พนักงานเจ้าหน้าที่
(.....)

หมายเหตุ บันทึกความยินยอมให้เปรียบเทียบ (แบบ สปส.นก.2) 1 ฉบับ ต่อ ผู้กระทำความผิด 1 คน

- (1) ระบุชื่อผู้กระทำความผิด หากผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคลให้ระบุชื่อนิติบุคคล
 - (2) ใช้ในกรณีผู้กระทำความผิดเป็นนิติบุคคล ให้ระบุชื่อผู้มีอำนาจกระทำการแทนนิติบุคคลทุกคน
 - (3) ระบุความสัมพันธ์ของผู้กระทำความผิด เช่น เจ้าของ กรรมการผู้จัดการ กรรมการ เป็นต้น
 - (4) ระบุฐานะของผู้ถูกกล่าวหาว่าอยู่ในฐานะผู้แทนนิติบุคคล หรือในฐานะส่วนตัว
 - (5) ระบุภูมิลำเนาของผู้ถูกกล่าวหา หากผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคลให้ระบุสถานที่ตั้งของนิติบุคคล
 - (6) ระบุว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 หรือพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 มาตราใด
 - (7) ระบุพฤติการณ์ในการกระทำความผิดโดยสรุป เช่น ไม่ได้จัดทำทะเบียนผู้ประกันตน อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 99
 - (8) ให้ระบุอำนาจเปรียบเทียบของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 102 หรือพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537 มาตรา 66
 - (9) ลงชื่อผู้ถูกกล่าวหา ถ้าผู้ถูกกล่าวหาเป็นนิติบุคคลให้ผู้มีอำนาจทำการแทนนิติบุคคลลงชื่อทุกคน
 - (10) ลงชื่อนิติกรหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้บันทึกปากคำ
-

สรุปข้อเท็จจริงและความเห็นในการเปรียบเทียบ

แบบ สปส.นค.3

คดีเปรียบเทียบที่.....(1)...../.....

.....(2).....

ผู้กล่าวหา

.....(3).....

ผู้ถูกกล่าวหาที่

.....

ผู้ถูกกล่าวหาที่

.....

ผู้ถูกกล่าวหาที่

ข้อหา(4).....

.....
.....
.....
.....

ข้อเท็จจริงโดยย่อ(5).....

.....
.....
.....
.....

ความเห็นในการพิจารณาเปรียบเทียบ.....(6).....

.....
.....
.....
.....

(.....)

นิติกร/พนักงานเจ้าหน้าที่

/ความเห็นของผู้มีอำนาจ...

ความเห็นของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา.....(7).....แห่งพระราชบัญญัติ.....
.....ให้เปรียบเทียบปรับผู้กระทำความผิด จำนวน.....ราย
เป็นเงินรายละ.....บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น.....บาท
(.....)

ลงชื่อ.....(8).....ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ
(.....)
ตำแหน่ง.....

ผู้ถูกกล่าวหาได้ชำระเงินค่าปรับแล้ว
ตามใบเสร็จเล่มที่.....(9).....เลขที่.....
วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

(.....(10).....)

เจ้าหน้าที่ผู้รับชำระค่าปรับ

หมายเหตุ สรุปข้อเท็จจริงและความเห็นในการเปรียบเทียบ (แบบ สปส.นค.3) 1 คดี ต่อ 1 ฉบับ

- (1) กองนิติการหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด เป็นผู้กำหนดเลขคดี (แยกประเภทคดีออกเป็น 2 ประเภท คือ คดีความผิดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 กับ คดีความผิดตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. 2537) ตั้งแต่คดีที่ 1 ตามลำดับจนถึงสิ้นปี เมื่อสิ้นปีใหม่ให้เริ่มเลขคดีที่ 1 ใหม่ เช่น คดีเปรียบเทียบที่ 1/2537 2/2537 3/2537 เป็นต้น
- (2) ระบุชื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้พบการกระทำผิด
- (3) ระบุชื่อผู้กระทำความผิดทุกคน
- (4) ระบุข้อหาหรือฐานความผิด
- (5) สรุปข้อเท็จจริงโดยย่อ
- (6) ระบุความเห็นของนิติกร หรือพนักงานเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการเปรียบเทียบว่าควรที่จะทำการเปรียบเทียบหรือไม่ หากจะทำการเปรียบเทียบควรเปรียบเทียบเป็นจำนวนเงินเท่าใด
- (7) ระบุเลขมาตราที่มีอำนาจเปรียบเทียบ และระบุจำนวนเงินที่จะเปรียบเทียบปรับ
- (8) ลงชื่อพร้อมตำแหน่งของผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ (พระราชบัญญัติประกันสังคม ผู้มีอำนาจเปรียบเทียบ คือ เลขาธิการหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมาย ในเขตกรุงเทพฯ หรือผู้ว่าราชการจังหวัด หรือผู้ได้รับมอบหมายในจังหวัดอื่น พระราชบัญญัติเงินทดแทน คือ เลขาธิการในเขตกรุงเทพฯ หรือผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดอื่น)
- (9) ระบุเลขที่ใบเสร็จ วัน เดือน พ.ศ. ตามใบเสร็จรับเงิน
- (10) ลงชื่อเจ้าหน้าที่ผู้รับชำระค่าปรับ

ประกาศคณะกรรมการประกันสังคม
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การลดส่วนอัตราเงินสมทบ
เกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
กรณีทุพพลภาพ กรณีคลอดบุตร และกรณีตาย
พ.ศ. 2534

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 คณะกรรมการประกันสังคมจึงกำหนด หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การลดส่วนและการพิจารณาหักส่วนลดอัตราเงินสมทบที่รัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้างจะต้องส่งเข้ากองทุนประกันสังคม ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 นายจ้างที่จะลดส่วนอัตราเงินสมทบให้ยื่นคำขอต่อสำนักงานประกันสังคมหรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดแล้วแต่กรณี ตามแบบ สปส. 1-04 ท้ายประกาศนี้

ข้อ 2 ให้นายจ้างยื่นระเบียบข้อบังคับเกี่ยวกับการทำงาน สัญญาจ้างแรงงานข้อตกลงเกี่ยวกับสภาพการจ้างหรือเอกสารอื่นใดที่เป็นเอกสารเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการให้แก่ลูกจ้าง ในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย หรือกรณีทุพพลภาพ หรือกรณีตาย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน หรือกรณีคลอดบุตรพร้อมกับแบบคำขอในข้อ 1 โดยต้องใช้เอกสารต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารที่นายจ้างรับรอง

ข้อ 3 เมื่อนายจ้างรายใดได้รับการพิจารณาให้ลดส่วนอัตราเงินสมทบในประโยชน์ทดแทนประเภทใดให้นายจ้างรายนั้นได้รับการลดส่วนอัตราเงินสมทบครั้งละ 1 ปี ตามที่ได้ระบุไว้ให้ได้รับการลดส่วน และเมื่อครบกำหนดเวลาแล้ว หากสวัสดิการที่นายจ้างจัดให้แก่ลูกจ้างในประเภทที่ได้รับการลดส่วนยังคงมีการจ่ายในอัตราสูงกว่าประโยชน์ทดแทน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ให้ถือว่านายจ้างได้รับการลดส่วนอัตราเงินสมทบต่อไปอีกคราวละ 1 ปี

ข้อ 4 ในกรณีที่สวัสดิการในประเภทที่นายจ้างได้รับการลดส่วนอัตราเงินสมทบเรื่องหนึ่งเรื่องใดได้ถูกยกเลิกหรือลดน้อยลง ให้ถือว่า การลดส่วนอัตราเงินสมทบในประเภทนั้นเป็นอันระงับนับแต่วันที่มีการยกเลิกการจัดสวัสดิการหรือสวัสดิการลดน้อยลง

เมื่อสวัสดิการตามวรรคแรกเรื่องหนึ่งเรื่องใด ได้ถูกยกเลิกหรือลดน้อยลงให้นายจ้างมีหนังสือแจ้งให้สำนักงานประกันสังคมทราบทันที

ข้อ 5 ให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ดำเนินการพิจารณาการหักส่วนลดอัตราเงินสมทบ โดยให้ถือหลักเกณฑ์ ดังนี้
 5.1 ให้พิจารณาการหักลดส่วนอัตราเงินสมทบแยกเป็นแต่ละประเภท เปรียบเทียบกันระหว่างสวัสดิการ ที่

นายจ้างจัดให้แก่ลูกจ้างกับประโยชน์ทดแทน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 โดยการให้คะแนน 3 ระดับ ดังนี้
คะแนน 0 หมายถึง สวัสดิการที่นายจ้างจัดให้อยู่ในระดับเดียวกับประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. 2533

คะแนน -1 หมายถึง สวัสดิการที่นายจ้างจัดให้อยู่ในระดับต่ำกว่าประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. 2533

คะแนน +1 หมายถึง สวัสดิการที่นายจ้างจัดให้อยู่ในระดับสูงกว่าประโยชน์ทดแทนตามพระราชบัญญัติ
ประกันสังคม พ.ศ. 2533

5.2 ปัจจัยที่จะใช้พิจารณาการให้คะแนนในสวัสดิการแต่ละประเภท มีดังนี้

5.2.1 กรณีเจ็บป่วยหรือประสบอันตราย

การบริการทางการแพทย์

- (1) จำนวนเงินค่ารักษาพยาบาล
- (2) ระยะเวลาที่จ่ายค่ารักษาพยาบาล
- (3) ขอบข่ายการให้ความคุ้มครอง
- (4) การครอบคลุมถึงโรคเรื้อรัง
- (5) การยกเว้นโรคที่เป็นอยู่ก่อน
- (6) วิธีการจ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล
- (7) ระยะเวลาการมีสิทธิ
- (8) ผู้จ่ายเงินค่ารักษาพยาบาล

เงินทดแทนการขาดรายได้

- (1) จำนวนเงินที่จ่ายให้ลูกจ้างในกรณีที่ต้องหยุดงานเพื่อรักษาพยาบาล

5.2.2 กรณีคลอดบุตร

การบริการทางการแพทย์

- (1) จำนวนเงินค่ารักษาพยาบาล

เงินทดแทนการขาดรายได้

- (1) จำนวนเงินที่จ่ายให้ลูกจ้างในกรณีต้องหยุดงานเพื่อการคลอด

5.2.3 กรณีทุพพลภาพ

การบริการทางการแพทย์

- (1) จำนวนเงินค่ารักษาพยาบาล

เงินทดแทนการขาดรายได้

- (1) จำนวนเงินที่จ่ายให้ลูกจ้าง
- (2) เงื่อนไขการจ่ายเงินเพราะเหตุทุพพลภาพ

5.2.4 กรณีตาย

- (1) จำนวนเงินค่าทำศพ

- (2) เงื่อนไขการจ่ายเงินค่าทำศพ

5.3 ผลลัพธ์การให้คะแนนตามข้อ 5.2 ในสวัสดิการแต่ละประเภทให้มีความหมายดังนี้

คะแนน 0 และ -1 หมายถึง นายจ้างไม่ได้รับการลดส่วนอัตราเงินสมทบ

คะแนน +1 หมายถึง นายจ้างได้รับการลดส่วนอัตราเงินสมทบ

ข้อ 6 เมื่อนายจ้างได้รับการลดส่วนอัตราเงินสมทบ ให้ลดอัตราเงินสมทบจากอัตราเงินสมทบหนึ่งจุดห้า ดังนี้

กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย	0.88
กรณีคลอดบุตร	0.12
กรณีทุพพลภาพ	0.44
กรณีตาย	0.06

ให้นายจ้างใช้อัตราเงินสมทบในส่วนที่เหลือภายหลังคิดส่วนลดดังกล่าวมาคำนวณเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตนทุกคนและเงินสมทบในส่วนของนายจ้าง

ข้อ 7 เมื่อได้พิจารณาการลดส่วนอัตราเงินสมทบเสร็จสิ้นแล้ว ให้สำนักงานประกันสังคมแจ้งผลการพิจารณาเป็นหนังสือให้นายจ้างทราบ

ข้อ 8 ประกาศนี้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 23 มกราคม 2534 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 23 มกราคม พ.ศ. 2534

(ลงชื่อ) อำพล สิงห์โกวินท์

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

ประธานคณะกรรมการประกันสังคม

ประกาศคณะกรรมการประกันสังคม
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การลดส่วนอัตราเงินสมทบ
เกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
กรณีทุพพลภาพ กรณีคลอดบุตร และกรณีตาย
พ.ศ. 2534 (ฉบับที่ 2)

โดยที่สมควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการพิจารณาลดส่วนอัตราเงินสมทบเกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีคลอดบุตร และกรณีตายเพิ่มเติมอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 คณะกรรมการประกันสังคม จึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการลดส่วน และการพิจารณาหักส่วนลดอัตราเงินสมทบที่รัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้าง จะต้องส่งเข้ากองทุนประกันสังคม ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 นายจ้างรายใดที่ยื่นคำขอลดส่วนอัตราเงินสมทบตามประกาศคณะกรรมการประกันสังคมเรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการลดส่วนอัตราเงินสมทบเกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีคลอดบุตร และกรณีตาย พ.ศ. 2534 ฉบับลงวันที่ 23 มกราคม 2534 ให้ดำเนินการยื่นคำขอภายในวันที่ 30 เมษายน 2534 หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่านายจ้างนั้นไม่ประสงค์ที่จะยื่นคำขอลดส่วนอัตราเงินสมทบ

ข้อ 2 กรณีที่นายจ้างรายใดได้รับการพิจารณาให้หักส่วนลดอัตราเงินสมทบจากสำนักงานประกันสังคมแล้ว และมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาตีความเกี่ยวกับการหักส่วนลดอัตราเงินสมทบของฝ่ายนายจ้างและลูกจ้าง ให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาตีความ แล้วแจ้งผลการพิจารณาตีความเป็นหนังสือให้นายจ้างทราบ

ข้อ 3 ประกาศนี้ ให้มีผลบังคับเฉพาะกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไปนับแต่วันที่ 2 กันยายน 2533 ตามมาตรา 103 วรรคหนึ่ง

ข้อ 4 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 4 เมษายน 2534 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2534

(ลงชื่อ) อำพล สิงห์โกวินท์
 (นายอำพล สิงห์โกวินท์)
 ประธานกรรมการประกันสังคม

ประกาศคณะกรรมการประกันสังคม
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การลดส่วนอัตราเงินสมทบ
เกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
กรณีทุพพลภาพ กรณีคลอดบุตร และกรณีตาย
พ.ศ. 2534 (ฉบับที่ 3)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9 (7) ประกอบมาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 คณะกรรมการประกันสังคมจึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอลดส่วนอัตราเงินสมทบและการพิจารณาหักส่วนลดอัตราเงินสมทบที่รัฐบาล นายจ้าง จะต้องส่งเข้ากองทุนประกันสังคมเพิ่มเติม ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เมื่อสำนักงานประกันสังคมได้พิจารณาสั่งลดส่วนอัตราเงินสมทบไปแล้ว ปรากฏในภายหลังว่า สวัสดิการที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างอันเป็นเหตุให้ได้ลดส่วนอัตราเงินสมทบนั้น นายจ้างมิได้จ่ายให้ลูกจ้างทุกคน ให้ถือว่าสวัสดิการนั้นมีอัตราไม่สูงกว่าประโยชน์ทดแทน ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม สั่งยกเลิกคำสั่งลดส่วนอัตราเงินสมทบได้

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2534 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2534

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

ประธานกรรมการประกันสังคม

ประกาศคณะกรรมการประกันสังคม
เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การลดส่วนอัตราเงินสมทบ
เกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
กรณีทุพพลภาพ กรณีคลอดบุตร และกรณีตาย
พ.ศ. 2536 (ฉบับที่ 4)

โดยที่พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ได้มีผลบังคับใช้กับนายจ้างที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2536 เพื่อให้ นายจ้างดังกล่าวมีสิทธิได้รับการลดส่วนเช่นเดียวกับสถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่ยี่สิบคนขึ้นไป อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 9(7) และ มาตรา 55 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 คณะกรรมการประกันสังคม จึงกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการขอลดส่วนอัตราเงินสมทบและการพิจารณาหักส่วนลดอัตราเงินสมทบที่รัฐบาล นายจ้าง และลูกจ้างจะต้องส่งเข้ากองทุนประกันสังคม ดังต่อไปนี้

ข้อ 1ให้นำหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการพิจารณาลดส่วนอัตราเงินสมทบตามประกาศคณะกรรมการประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข การลดส่วนอัตราเงินสมทบ เกี่ยวกับประโยชน์ทดแทน กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีคลอดบุตรและกรณีตาย พ.ศ. 2534 ลงวันที่ 23 มกราคม 2534 และ (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 18 มิถุนายน 2534 มาใช้พิจารณาลดส่วนอัตราเงินสมทบให้แก่สถานประกอบการที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไปโดยอนุโลม

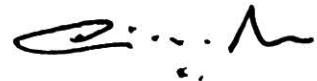
ข้อ 2 นายจ้างรายใดที่ยื่นคำขอลดส่วนอัตราเงินสมทบเกี่ยวกับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย กรณีทุพพลภาพ กรณีคลอดบุตร และกรณีตาย ตามข้อ 1 ดังกล่าวข้างต้น ให้ดำเนินการยื่นคำขอภายในวันที่ 30 ธันวาคม 2536 หากพ้นกำหนดเวลาดังกล่าวให้ถือว่านายจ้างนั้นไม่ประสงค์ที่จะยื่นคำขอลดส่วนอัตราเงินสมทบ

ข้อ 3 กรณีที่นายจ้างรายใดได้รับการพิจารณาให้หักส่วนลดอัตราเงินสมทบจากสำนักงานประกันสังคมแล้ว และมีปัญหาที่จะต้องพิจารณาตีความเกี่ยวกับการหักส่วนลดอัตราเงินสมทบของฝ่ายนายจ้างและลูกจ้างให้สำนักงานประกันสังคมเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาตีความแล้วแจ้งผลการพิจารณาตีความเป็นหนังสือให้นายจ้างทราบ

ข้อ 4 ประกาศนี้ ให้มีผลบังคับเฉพาะกิจการที่มีลูกจ้างตั้งแต่สิบคนขึ้นไปนับแต่วันที่ 2 กันยายน 2536 ตามมาตรา 103 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

ข้อ 5 ประกาศนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2536 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2536

(นายอำพล สิงห์ไถวินท์)

ประธานกรรมการประกันสังคม

ประกาศสำนักงานประกันสังคม

เรื่อง กำหนดมาตรฐานสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน

ด้วยคณะกรรมการการแพทย์ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 5/2538 เมื่อวันที่ 14 มีนาคม พ.ศ. 2538 กำหนดมาตรฐานสถานพยาบาลที่สำนักงานประกันสังคมจะใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาประกาศเป็นสถานพยาบาลในโครงการประกันสังคมที่ผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์ และคณะกรรมการประกันสังคมในการประชุมครั้งที่ 6/2538 เมื่อวันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2538 ได้มีมติให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 (1) และมาตรา 19 (1) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดมาตรฐานสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดมาตรฐานสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน ลงวันที่ 25 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2534

ข้อ 3 ในประกาศนี้

“สถานพยาบาล” หมายความว่า สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“สิ้นสุดการรักษา” หมายความว่า ความจำเป็นที่จะได้รับการดูแลรักษาพยาบาลของแพทย์ และพยาบาลสิ้นสุดลงตามหลักวิชาการทางการแพทย์

ข้อ 4 หลักเกณฑ์และมาตรฐานของสถานพยาบาลที่จะเข้าเป็นสถานพยาบาลประกันสังคมในการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ให้เป็นไปดังนี้

4.1 เป็นสถานพยาบาลที่มีขนาดไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยเตียง และมีการบริหารจัดการเพื่อให้ผู้ประกันตนได้รับความสะดวกในการไปเข้ารับบริการทางการแพทย์

4.2 เป็นสถานพยาบาลที่ได้มาตรฐานของสถานพยาบาลตามเอกสารกำหนดมาตรฐานของสถานพยาบาลแนบท้ายประกาศนี้

4.3 เป็นสถานพยาบาลที่มีบริการส่งตัวผู้ป่วยเพื่อให้ผู้ป่วยได้รับการบริการทางการแพทย์จนสิ้นสุดการรักษา

4.4 เป็นสถานพยาบาลที่จัดให้มีบริการทางการแพทย์ตั้งแต่สิบสองสาขาหลักขึ้นไป คือ

- (1) อายุรกรรมทั่วไป
- (2) ศัลยกรรมทั่วไป
- (3) สูติ-นรีเวชกรรม
- (4) กุมารเวชกรรม
- (5) ศัลยกรรมออร์โธปิดิกส์
- (6) จักษุวิทยา
- (7) โสต นาสิกฯ ลาริงซ์
- (8) รังสีวิทยา
- (9) วิสัญญีวิทยา
- (10) นิติเวชกรรม
- (11) เวชกรรมป้องกัน
- (12) ยูโรวิทยา หรือศจวิทยา

ข้อ 5 กรณีที่สถานพยาบาลที่สมัครเข้าเป็นสถานพยาบาลประกันสังคมในการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนตามที่กำหนดไว้ในข้อ 4.1 ข้อ 4.2 และข้อ 4.4 ของข้อ 4 แห่งประกาศนี้ ให้สำนักงานประกันสังคมมีอำนาจพิจารณาตามคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์

ข้อ 6 ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับสำหรับสถานพยาบาลที่จะเข้าเป็นสถานพยาบาลประกันสังคมในการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2539 เป็นต้นไป ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2538

(นายจำลอง ศรีประสาธน์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

เอกสารกำหนดมาตรฐานของสถานพยาบาลแนบท้ายประกาศ

มาตรฐานทั่วไป

1. มีอาคารสถานที่อุปกรณ์ที่เหมาะสมในการบริการทางการแพทย์และการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมแก่ชุมชน
 - 1.1 มีสถานที่ที่สอดคล้องและเหมาะสมกับการบริการทางการแพทย์
 - 1.1.1 มีสถานที่อำนวยความสะดวกและส่งเสริมความปลอดภัยในการบริการผู้ป่วย เช่น ที่จอดรถ ทางลำเลียงผู้ป่วย ไปสู่จุดบริการและห้องพักของทางหนีไฟสำหรับผู้ป่วย เป็นต้น
 - 1.1.2 มีความสะอาดของสถานที่ มีน้ำสะอาดสำหรับบริโภคและอุปโภคอย่างเพียงพอ
 - 1.1.3 มีระบบไฟสำรองฉุกเฉิน
 - 1.1.4 มีเครื่องดับเพลิงที่ใช้การได้
 - 1.2 มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
 - 1.2.1 มีระบบหรือวิธีการกำจัดขยะ (ทั้งประเภทติดเชื้อและไม่ติดเชื้อ ที่ถูกสุขลักษณะ)
 - 1.2.2 มีระบบบำบัดน้ำเสีย
2. มีเจ้าหน้าที่เพียงพอทั้งในด้านจำนวนและคุณภาพ
 - 2.1 แพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ
 - 2.2 ผู้เชี่ยวชาญสาขาต่าง ๆ ต้องเป็นสมาชิกของชมรมหรือสมาคมวิชาชีพ หรือราชวิทยาลัย ที่ได้รับการรับรองจากองค์กรที่ควบคุมวิชาชีพนั้น ๆ
 - 2.3 มีจำนวนแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ไม่น้อยกว่าที่กำหนดในพระราชบัญญัติสถานพยาบาล

มาตรฐานบริการผู้ป่วยอุบัติเหตุฉุกเฉิน

1. มีความพร้อมของอาคารสถานที่และเครื่องมืออุปกรณ์ รวมทั้งยานพาหนะสำหรับส่งผู้ป่วย
 - 1.1 สถานที่มีความเหมาะสมและเห็นได้ง่าย
 - 1.1.1 อย่างน้อยรับผู้ป่วยได้ไม่น้อยกว่า 2 เตียง
 - 1.1.2 มองเห็นได้ง่ายทั้งจากภายนอกและภายในอาคาร โดยมีเครื่องหมายแสดงอย่างชัดเจน
 - 1.1.3 รถพยาบาลเข้าถึงได้โดยสะดวก ทั้งรับและส่งต่อผู้ป่วย ประตูอาคารกว้างมากพอสำหรับรถเข็นผู้ป่วย
 - 1.1.4 มีการรักษาความสะอาดและมีระบบถ่ายเทอากาศที่ถูกสุขลักษณะ
 - 1.2 มีความพร้อมในด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับให้บริการ และมีความพร้อมที่จะใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.2.1 สำหรับบริการอุบัติเหตุและฉุกเฉินที่จำเป็น เพื่อช่วยชีวิตผู้ป่วยในกรณีต่าง ๆ เช่น CARDIAC ARREST, IMPAIRED AIRWAY, BURN, ACCIDENT, POISONING, SHOCK, HEMORRHAGE, CARDIAC ARRHYTHMIA, CONVULSIVE DISORDER, OTHER EMERGENCY MEDICAL CASES ซึ่งมีครุภัณฑ์ที่จำเป็น ได้แก่
 - 1.2.1.1 เครื่องให้ออกซิเจน
 - 1.2.1.2 เครื่องดูดเสมหะ
 - 1.2.1.3 เครื่องตรวจคลื่นไฟฟ้าหัวใจ
 - 1.2.1.4 เครื่องกระตุ้นหัวใจ (DEFIBRILLATOR)
 - 1.2.1.5 โคมไฟผ่าตัดและเตียงผ่าตัดฉุกเฉิน

- 1.2.2 มีชุดเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับทำการปฏิบัติการทางเวชศาสตร์ฉุกเฉิน ได้แก่ ชุด SUTURE, DIAGNOSTIC LAVAGE, VENESECTION, TRACHEOSTOMY, CHEST DRAIN
- 1.2.3 มีรถเข็นพื้นซีฟผู้ป่วย (EMERGENCY CART) ซึ่งบรรจุเครื่องมืออุปกรณ์และยาที่สามารถใช้ปฏิบัติงานได้ทันที
- 1.2.4 มีชุดเครื่องมือสำหรับป้องกันการติดเชื้อสำหรับเจ้าหน้าที่ เช่น MASK หมวก แว่นตา ถุงมือ พลาสติกกันเปื้อน
- 1.3 มีรถพยาบาลที่พร้อมที่จะรับ-ส่งผู้ป่วยหนัก
 - 1.3.1 รถอยู่ในสภาพดีพร้อมใช้งานอย่างน้อย 1 คัน พร้อมคนขับ
 - 1.3.2 มีอุปกรณ์ครบถ้วนและพร้อมที่จะปฏิบัติงานที่จำเป็น ได้แก่ SUCTION, AMBU BAG, ENDOTRACHEAL TUBE, OXYGEN, LARYNGOSCOPE, MOUTH GAG
 - 1.3.3 มีเจ้าหน้าที่ที่มีศักยภาพที่พร้อมจะปฏิบัติงานประจำรถตลอดเวลาทำการ
- 2. มีกำลังคนด้านการแพทย์ที่พร้อมจะปฏิบัติงานทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ
 - 2.1 มีแพทย์ประจำตลอด 24 ชั่วโมง 1 คน
 - 2.2 มีพยาบาลอย่างน้อย 2 คน ในแต่ละเวร ตลอด 24 ชั่วโมง และอย่างน้อย 1 คน ต้องเป็นพยาบาลวิชาชีพ
 - 2.3 เจ้าหน้าที่ทุกคนมีความรู้และทักษะในการช่วยฟื้นคืนชีพและได้รับการฟื้นฟูความรู้อย่างสม่ำเสมอ

มาตรฐานบริการผู้ป่วยนอก

- 1. มีอาคารสถานที่ที่เหมาะสมและสะดวกสำหรับผู้รับบริการ
 - 1.1 ห้องตรวจ
 - 1.1.1 จำนวนห้องตรวจเหมาะสมกับจำนวนผู้ป่วย
 - 1.1.2 ทางเข้าห้องตรวจกว้างพอสำหรับรถนั่งหรือรถเข็นผู้ป่วยผ่านได้สะดวก
 - 1.2 เครื่องหมาย
 - 1.2.1 มีป้ายบอกชื่อหน่วยบริการชัดเจนและมีขนาดที่มองเห็นได้จากระยะที่สมควร
 - 1.2.2 มีเครื่องหมายห้ามสูบบุหรี่
- 2. มีระบบบริหารและบริการที่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพโดยระยะเวลาที่ใช้สำหรับการรอคอย การพบแพทย์และอื่น ๆ ต้องไม่นานเกินควร
 - 2.1 เวลาที่ต้องใช้ในการลงทะเบียนและทำบัตรผู้ป่วยไม่เกิน 30 นาที
 - 2.2 ระยะเวลารอตรวจโรคไม่เกิน 1 ชั่วโมง
 - 2.3 ระยะเวลารอรับยาและชำระเงิน ไม่เกิน 30 นาที
 - 2.4 เวลาเฉลี่ยที่ผู้ป่วยพบแพทย์ในการตรวจไม่ต่ำกว่าคนละ 5 นาที
 - 2.5 ระยะเวลาที่ใช้ในการรับบริการทั้งหมดไม่เกิน 3 ชั่วโมง ในกรณีการตรวจทั่วไป

มาตรฐานเวชระเบียน

1. มีอาคารสถานที่และอุปกรณ์ที่เหมาะสมและพร้อมสำหรับบริการ
 - 1.1 สถานที่เก็บเวชระเบียนเป็นสัดส่วน ไม่เสี่ยงต่ออันตรายจากสัตว์ หรือปัจจัยทางกายภาพ
 - 1.2 มีพื้นที่เพียงพอที่จะเก็บเวชระเบียนได้อย่างน้อย 5 ปี
2. มีเจ้าหน้าที่ที่คุณภาพในจำนวนที่เหมาะสม

เจ้าหน้าที่มีความรู้และทักษะในการจัดเก็บเวชระเบียนและควรมีการบันทึกรหัสโรค
3. มีระบบเวชระเบียนที่เหมาะสมและสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 3.1 มีความสมบูรณ์ของข้อมูลที่บันทึกในเวชระเบียนสำหรับผู้ป่วยใน ได้แก่
 - 3.1.1 ข้อมูลประจำตัวผู้ป่วย
 - 3.1.2 บันทึกการตรวจร่างกาย
 - 3.1.3 การวินิจฉัยโรคและการสั่งการรักษา
 - 3.1.4 รายงานสิ่งตรวจพบ
 - 3.1.4.1 รายงานสิ่งตรวจพบจากการตรวจวินิจฉัยโรคและการรักษาจะต้องได้รับการบันทึกไว้ในเวชระเบียน
 - 3.1.4.2 รายงานการผ่าตัดต้องประกอบด้วย สิ่งที่พบ เทคนิคการผ่าตัดชิ้นเนื้อที่ถูกตัดออกมาและการวินิจฉัยโรคหลังการผ่าตัด
 - 3.1.5 รายงานสรุป
 - 3.1.5.1 มีการสรุปรายงานภายในระยะเวลาที่เหมาะสม
 - 3.1.5.2 การวินิจฉัยโรคแรกกับและวินิจฉัยโรคขั้นสุดท้าย
 - 3.1.5.3 เหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้นระหว่างอยู่ในโรงพยาบาล
 - 3.1.5.4 แผนการรักษาผู้ป่วยหลังจากการจำหน่าย
 - 3.2 ข้อมูลที่บันทึกในเวชระเบียนมีเพียงพอที่จะอธิบายเหตุผลในการสั่งการรักษาของแพทย์ ทราบความเปลี่ยนแปลงทางคลินิกที่สำคัญของผู้ป่วยและแพทย์ผู้อื่นสามารถให้การรักษาต่อได้
 - 3.2.1 คำสั่งการรักษาเหมาะสม
 - 3.2.2 มีบันทึกการเปลี่ยนแปลงสม่ำเสมอ
 - 3.2.3 มีบันทึกการวินิจฉัยโรคที่ปรับปรุงตลอดเวลาเมื่อมีข้อมูลใหม่เพิ่มเติม
 - 3.2.4 แพทย์ผู้อื่นสามารถให้การรักษาต่อได้
 - 3.2.5 แพทย์ที่ได้รับการปรึกษาจะต้องบันทึกคำให้การปรึกษาเป็นลายลักษณ์อักษร
 - 3.3 มีระบบการจัดเก็บและการค้นหาเวชระเบียนที่เหมาะสมและการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาการให้บริการ
 - 3.3.1 ระบบการจัดเก็บและการค้นหาเวชระเบียน
 - 3.3.1.1 มีการทำระบบดัชนีเพื่อค้นหาเวชระเบียนที่ต้องการได้
 - 3.3.1.2 สามารถค้นหาเวชระเบียนผู้ป่วยนอกโดยใช้ชื่อหรือเลขประจำตัวผู้ป่วยได้ภายใน 15 นาที
 - 3.3.1.3 สามารถค้นหาเวชระเบียนผู้ป่วยในโดยใช้ชื่อเลขประจำตัวผู้ป่วยได้ภายใน 30 นาที
 - 3.3.1.4 สามารถค้นพบเวชระเบียนผู้ป่วยทั้งนอกและในไม่น้อยกว่า 80%
 - 3.3.2 การบันทึกสรุปและวิเคราะห์ข้อมูล

- 3.3.2.1 มีการเก็บบันทึกสรุผู้ป่วยใน
- 3.3.2.2 มีการจัดทำระเบียบผู้ป่วยเสียชีวิตพร้อมการวินิจฉัยโรค
- 3.3.2.3 มีการจัดทำรายงานต่อไปนี้
 - ก. จำนวนผู้ป่วยรับใหม่และจำหน่ายของแต่ละงานคลินิกบริการ
 - ข. จำนวนผู้ป่วยตามการวินิจฉัยโรคหรือกลุ่มโรค
 - ค. จำนวนผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดประเภทต่าง ๆ
 - ง. ระยะเวลาการนอนโรงพยาบาลตามการวินิจฉัยโรค
- 3.4 มีการอภิบาลส่งตัวเมื่อผู้ป่วยต้องไปรักษาต่อที่อื่นโดยมีข้อมูลเพียงพอสำหรับการรักษาต่อ

มาตรฐานบริการผู้ป่วยใน

1. มีอาคารหอผู้ป่วยและอุปกรณ์ประจำเตียงพร้อมที่จะให้บริการผู้ป่วยในได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 1.1 มีพื้นที่เพียงพอและได้สัดส่วนกับจำนวนเตียง ระยะห่างระหว่างเตียง ไม่น้อยกว่า 1 เมตร ระยะห่างระหว่างท้ายเตียง ไม่น้อยกว่า 2.5 เมตร
 - 1.2 ห้องน้ำห้องส้วมได้สัดส่วนกับจำนวนเตียง (อย่างน้อยห้องส้วม 1 ห้อง ต่อเตียงผู้ป่วย 6 เตียง)
 - 1.3 มีอ่างล้างมือที่สะดวกในการใช้
 - 1.4 มีโครงสร้างความปลอดภัยสำหรับตึกสูงตั้งแต่ 3 ชั้นขึ้นไป ตึกอาคารจะต้องมีบันไดหนีไฟ ลิฟท์หรือทางลาด
 - 1.5 มี OXYGEN SUPPLY และเครื่อง SUCTION สำหรับใช้กรณีที่เป็น
 - 1.6 มีอุปกรณ์สำหรับขอความช่วยเหลือจากพยาบาลทุกเตียง เช่น กริ่งกดเรียกและความมีสัญญาณทั้งระบบเสียงและแสง ตรงหน้าที่ทำการพยาบาล
 - 1.7 มีม่านกันเป็นสัดส่วนระหว่างเตียง
 - 1.8 จำนวนเตียงไม่มากกว่า 35 เตียง สำหรับห้องรวมทั่วไป
 - 1.9 มีระบบรักษาความสะอาด ระบบถ่ายเทอากาศ ระบบแสงสว่าง และมีเครื่องมือดับเพลิง
 - 1.10 มีห้องรักษาพยาบาล (TREATMENT ROOM)
 - 1.11 มีห้อง NURSE STATION
 - 1.12 มีรถพร้อมอุปกรณ์ช่วยชีวิตฉุกเฉินประจำหอผู้ป่วย (EMERGENCY CART)
2. มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในจำนวนที่เหมาะสมไว้บริการผู้ป่วยใน
 - 2.1 แพทย์เวรในอย่างน้อย 1 คน
 - 2.2 พยาบาลที่ปฏิบัติงานในบริการผู้ป่วยใน พยาบาลและพนักงานผู้ช่วยเหลือคนไข้ต่อเตียง = 1 : 8 สำหรับแต่ละเวร และแต่ละเวรจะต้องมีพยาบาลวิชาชีพ 1 คน (หรือคิดเป็นสัดส่วน 1 คน : 30 เตียง)

มาตรฐานบริการผู้ป่วยหนัก

1. มีความพร้อมของอาคารสถานที่และเครื่องมืออุปกรณ์
 - 1.1 เป็นสถานที่ที่แยกจากหน่วยงานอื่น มีระบบป้องกันการติดเชื้อ
 - 1.2 จำนวนเตียง ICU ได้สัดส่วนกับจำนวนเตียงของโรงพยาบาลอย่างน้อย 1 ต่อ 50 และไม่น้อยกว่า 4 เตียง
 - 1.3 มีเครื่องมืออุปกรณ์ที่พร้อมและเหมาะสม
 - 1.3.1 RESPIRATOR 1 เครื่อง ต่อเตียง ICU 2 เตียง และอย่างน้อยไม่น้อยกว่า 4 เตียง
 - 1.3.2 EKG MONITOR พร้อม CPR CART อย่างน้อย 1 ชุด
 - 1.3.3 ARTERIAL BLOOD GAS (ส่งตรวจได้)
 - 1.3.4 PIPELINE SYSTEM ข้างเตียงทุกเตียง หรือมีระบบการจ่าย MEDICAL GAS
 - 1.3.5 DIFRIBRILLATOR
2. มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถในจำนวนที่เหมาะสม
 - 2.1 แพทย์รับผิดชอบ อย่างน้อย 1 คน
 - 2.2 พยาบาล พยาบาลวิชาชีพที่มีประสบการณ์อย่างน้อย 1 คน ต่อเวรพยาบาลและพนักงานผู้ช่วย : เตียง = 1 : 2 สำหรับแต่ละเวร

มาตรฐานบริการศัลยกรรมทั่วไป

มีสถานที่ เครื่องมือ และอุปกรณ์เพียงพอสำหรับให้บริการศัลยกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

1. สถานที่ที่กว้างพอและสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนผู้ป่วย
 - 1.1 ห้องผ่าตัด มีพื้นที่ที่ปฏิบัติการได้
 - 1.2 จำนวนห้องผ่าตัด มีอย่างน้อย 1 ห้อง : 50 เตียง และไม่น้อยกว่า 2 ห้อง ไม่นับรวมห้องคลอด
 - 1.3 มีที่พักรอผู้ป่วยก่อนผ่าตัด
 - 1.4 มีที่เก็บเครื่องมือ ยา วัสดุการแพทย์ และวัสดุอื่น ๆ
 - 1.5 มีสถานที่ที่รวบรวมวัสดุและเครื่องมือที่ใช้แล้ว
 - 1.6 มีห้องพักและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเจ้าหน้าที่
2. ระบบอุปกรณ์ในห้องผ่าตัดมีเพียงพอและเหมาะสม
 - 2.1 มีระบบแก๊สทางการแพทย์ และเครื่องดูดที่ได้มาตรฐาน
 - 2.2 มีระบบแสงที่ได้มาตรฐาน
 - 2.3 มีระบบไฟฟ้าสำรองสำหรับกรณีฉุกเฉิน
3. เครื่องมือและอุปกรณ์ในการผ่าตัดประจำห้องแต่ละห้อง
 - 3.1 มีชุดผ่าตัดเพียงพอสำหรับการให้บริการที่จำเป็น
 - 3.2 มีเครื่องมือสำหรับช่วยฟื้นคืนชีพพร้อมที่จะใช้งานได้ตลอดเวลา

มาตรฐานบริการวิสัญญี

มีอาคารสถานที่ที่เหมาะสมและมีเครื่องมือที่พอเพียงสำหรับให้บริการวิสัญญีวิทยาและปลอดภัยสำหรับผู้ป่วย

1. มีห้องพักฟื้นมีเตียงพักฟื้น 1 เตียง ต่อห้องผ่าตัด 1 ห้อง
2. เครื่องมือและอุปกรณ์สำหรับให้บริการ ได้แก่
 - 2.1 เครื่องดมยาสลบ 1 เครื่องต่อ 1 ห้องผ่าตัด
 - 2.2 เครื่องดูด (SUCTION)
 - 2.3 อุปกรณ์สำหรับ MONITOR ผู้ป่วยที่มีภาวะเสี่ยง ได้แก่ ECG MONITOR
 - 2.4 อุปกรณ์สำหรับช่วยชีวิตที่พร้อมจะใช้งานได้ตลอดเวลา

มาตรฐานบริการรังสีวิทยา

1. สถานที่มีความพร้อมและเหมาะสมในการให้บริการ
 - 1.1 มีการตรวจสอบวัดระดับรังสีที่ตัวบุคคลอย่างสม่ำเสมอ
 - 1.2 มีระบบการป้องกันอันตรายจากไฟฟ้า กลไก และรังสีที่เหมาะสม
 - 1.3 ต้องได้รับการตรวจสอบและอนุญาตจากกองป้องกันอันตรายจากรังสีกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์
 - 1.4 มีป้ายคำเตือนเกี่ยวกับอันตรายของรังสี
2. เครื่องมือที่พร้อมจะให้บริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 2.1 มีเครื่องมือที่สามารถใช้งานได้ดี ได้แก่
 - 2.1.1 PORTABLE X-RAY 1 เครื่อง
 - 2.1.2 X-RAY 300 MA WITH FLUOROSCOPY 1 เครื่อง
 - 2.1.3 FLUOROSCOPY 1 เครื่อง
 - 2.1.4 ULTRASOUND 1 เครื่อง
 - 2.2 มีเครื่องมือป้องกันอันตรายจากรังสีที่จำเป็น ได้แก่ เสื้อ กางเกง ฉากป้องกันรังสี
 - 2.3 มีอุปกรณ์ช่วยชีวิตและยาที่จำเป็นสำหรับผู้ป่วยที่แพ้สารทึบรังสี (เช่น EMERGENCY CART, ADRENALINE, AMBU BAG)
 - 2.4 มีการตรวจสอบและบำรุงรักษาเครื่องมือทางรังสีเป็นระยะ พร้อมทั้งมีบันทึกผลการตรวจสอบ และบำรุงรักษาทุกครั้ง
3. มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ความสามารถและจำนวนเพียงพอ
 - 3.1 มีรังสีแพทย์ประจำเต็มเวลา หรือประจำบางเวลาในปริมาณที่เหมาะสม
 - 3.2 มีเจ้าหน้าที่รังสีเทคนิคที่ผ่านการอบรมครบหลักสูตรปฏิบัติงานตลอด 24 ชั่วโมง

มาตรฐานพยาบาลวิทยาและชันสูตร

1. มีอาคารสถานที่สะดวกและปลอดภัย รวมทั้งมีอุปกรณ์และเครื่องมือที่ช่วยในการวินิจฉัยได้อย่างสอดคล้อง เหมาะสมและถูกต้อง
 - 1.1 สถานที่สะดวกและปลอดภัย
 - 1.1.1 มีระบบระบายอากาศเพียงพอที่จะได้รับอากาศบริสุทธิ์และระบายควันและไอที่เกิดขึ้น
 - 1.1.2 มีแสงสว่างเพียงพอ

- 1.2 เครื่องมือและอุปกรณ์ที่ช่วยในการวินิจฉัยได้อย่างเหมาะสม ดังนี้
 - 1.2.1 MICROSCOPE
 - 1.2.2 SPECTROMETER
 - 1.2.3 CENTRIFUGE
 - 1.2.4 INCUBATOR
 - 1.2.5 AUTOCLAVE
 - 1.2.6 ELECTROLYTE ANALYSER
 - 1.2.7 BLOOD GAS ANALYSER
- 1.3 มีระบบป้องกันอันตราย ได้แก่ มีการต่อสาย GROUND สำหรับเครื่องมือที่ใช้ไฟฟ้า
- 1.4 ระบบบริการโลหิต
 - 1.4.1 การจัดหาโลหิต ได้แก่
 - 1.4.1.1 โรงพยาบาลสามารถจัดหาเลือดหรือส่วนประกอบของเลือดที่จำเป็นต้องให้บริการแก่ผู้ป่วยได้โดยการรับบริจาคเองหรือการจัดหาจากคลังโลหิตอื่น ทั้งนี้โดยมีการคัดกรองผู้บริจาคโลหิตอย่างเหมาะสมด้วย
 - 1.4.1.2 โลหิตทุกหน่วยได้รับการตรวจว่าปลอดจากเชื้อตับอักเสบบี เชื้อ HIV และโรคติดต่ออื่น ๆ
 - 1.4.2 การเก็บเลือด ได้แก่
 - 1.4.2.1 มี BLOOD BANK REFRIGERATOR และมีเลือดสำรองไว้อย่างเพียงพอ

มาตรฐานบริการเภสัชกรรม

1. สถานพยาบาลมีอุปกรณ์และสถานที่ที่เหมาะสม สำหรับการเก็บรักษาและการเตรียมยา
 - 1.1 มีระบบการเก็บรักษาในคลังยาที่เหมาะสม
 - 1.1.1 มีการแยกเก็บยาอย่างเป็นสัดส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งยาฆ่าเชื้อ ยาอันตรายต่าง ๆ และยาใช้สำหรับภายนอกต้องเก็บแยกจากยากินและยาฉีด
 - 1.1.2 มีการเก็บยาที่ต้องควบคุมอุณหภูมิอย่างเหมาะสม ตู้เย็นที่เก็บสามารถรักษาระดับอุณหภูมิที่ต้องการได้
 - 1.1.3 มีการเก็บยาหมดอายุแยกไว้ต่างหาก
 - 1.2 มีระบบการเก็บรักษาในหอผู้ป่วยและหน่วยบริการอื่น ๆ อย่างเหมาะสม
 - 1.2.1 มีการแยกเก็บยาอย่างเป็นสัดส่วน โดยเฉพาะอย่างยิ่งยาฆ่าเชื้อยาอันตราย และยาใช้สำหรับภายนอกต้องเก็บแยกจากยากินและยาเม็ด
 - 1.2.2 มีการเก็บยาหมดอายุแยกไว้ต่างหาก
 - 1.2.3 มีการเก็บยาฉุกเฉินไว้พอเพียงและเหมาะสม
2. มีเภสัชกรปริญญาที่มีความรู้ความสามารถเหมาะสมเป็นหัวหน้าควบคุมดูแล งานบริการเภสัชกรรม และมีเจ้าหน้าที่พอเหมาะกับขนาดของโรงพยาบาล
3. มีระบบบริการและระบบบริหารจัดการเพื่อให้เกิดการปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
 - 3.1 มีรายการยาที่จำเป็นพอเพียงแก่การให้บริการซึ่งเป็นยาที่มีคุณภาพโดยผลิตจากโรงงานที่ได้มาตรฐาน GMP
 - 3.2 มียาฉุกเฉินและ ANTIDOTE พอเพียงในคลังยา
 - 3.3 ในการจ่ายยาแก่ผู้ป่วยจะต้องมีการเขียนฉลากยาที่สมบูรณ์ (ชื่อยา ชื่อผู้ป่วย วิธีการและขนาดการใช้ยา วันที่)

ประกาศสำนักงานประกันสังคม

เรื่อง รับสมัครสถานพยาบาลของเอกชนเพื่อให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน
ประจำปี พ.ศ. 2539

ด้วยพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 มาตรา 59 บัญญัติให้เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตท้องที่และชื่อสถานพยาบาลที่ผู้ประกันตนมีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์ สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศรับสมัครสถานพยาบาลที่จะเข้าเป็นสถานพยาบาลประกันสังคมในการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ประจำปี พ.ศ. 2539 ดังต่อไปนี้

1. คุณสมบัติทั่วไป

เป็นสถานพยาบาลที่ได้มาตรฐานของสถานพยาบาลตามประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดมาตรฐานสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน ลงวันที่ 11 เมษายน พ.ศ. 2538

2. วัน เวลาและสถานที่รับสมัคร

สถานพยาบาลที่ประสงค์จะสมัครเข้าเป็นสถานพยาบาลประกันสังคมในการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนประจำปี พ.ศ. 2539 ให้ขอรับและยื่นใบสมัครได้ที่กองประสานการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพ สำนักงานประกันสังคม เลขที่ 48/8 อาคารศูนย์เอกสารธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ถนนประชาชื่น แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดในท้องที่ที่สถานพยาบาลตั้งอยู่ ทั้งนี้ตั้งแต่วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2538 ถึงวันที่ 19 พฤษภาคม พ.ศ. 2538

3. เอกสารและหลักฐานที่ต้องใช้ในการสมัคร

- 3.1 ใบสมัครเป็นสถานพยาบาลประกันสังคม
- 3.2 สำเนาใบอนุญาตให้ตั้งสถานพยาบาล (ฉบับต่ออายุถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2538)
- 3.3 สำเนาใบอนุญาตให้ดำเนินการสถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งสถานพยาบาล
- 3.4 สำเนาหนังสือรับรองการจดทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท พร้อมวัตถุประสงค์ (ฉบับคัดลอกเป็นปัจจุบัน)
- 3.5 สำเนาใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.20)

4. การประกาศในราชกิจจานุเบกษา

สถานพยาบาลใดที่จะได้เข้าร่วมเป็นสถานพยาบาลประกันสังคมในการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน ประจำปี พ.ศ. 2539 สำนักงานประกันสังคมจะเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย และจะแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือให้สถานพยาบาลทราบ สำหรับสถานพยาบาลที่ได้เข้าร่วมเป็นสถานพยาบาลประกันสังคมในการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนประจำปี พ.ศ. 2539 สำนักงานประกันสังคมจะขึ้นบัญชีสถานพยาบาลไว้และเมื่อสถานพยาบาลได้ทำสัญญาจ้างให้บริการทางการแพทย์ตาม พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 กับสำนักงานประกันสังคมแล้ว สำนักงานประกันสังคมจะได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา กำหนดเขตท้องที่และชื่อสถานพยาบาลที่ผู้ประกันตนมีสิทธิไปรับบริการทางการแพทย์ต่อไป

ประกาศ ณ วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2538

(นายจำลอง ศรีประสาธน์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ประกาศสำนักงานประกันสังคม * เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ

ด้วยคณะกรรมการการแพทย์ได้กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ในการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 มาตรา 15 (2) และมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ตามมติคณะกรรมการการแพทย์ในการประชุมครั้งที่ 13/2534 เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2534 และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกันสังคม

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 19 (5) สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ผู้ประกันตนซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงานเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะอย่างถาวรหรือสูญเสียภาวะปกติทางจิตใจอย่างถาวร เมื่อประเมินการสูญเสียสมรรถภาพอย่างถาวรได้ตั้งแต่ร้อยละห้าสิบขึ้นไปของสมรรถภาพทั้งร่างกาย หากประสงค์จะขอรับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพจะต้องไปรับการตรวจและวินิจฉัยจากคณะกรรมการการแพทย์ด้วยตนเอง เว้นแต่ผู้ประกันตนมีเหตุอันสมควรไม่สามารถไปรับการตรวจได้ ในกรณีดังกล่าวให้ผู้ประกันตนแจ้งเหตุผลให้สำนักงานประกันสังคมทราบ

การที่ผู้ประกันตนจะเป็นผู้ทุพพลภาพหรือไม่ ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการการแพทย์

ข้อ 2 ให้สำนักงานประกันสังคมจ่ายประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพแก่ผู้ประกันตนเป็นค่าบริการทางการแพทย์และค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินเดือนละสองพันบาทโดยไม่มีข้อจำกัดว่าจะต้องเจ็บป่วยด้วยโรคที่เกี่ยวข้องกับการทุพพลภาพ⁽¹⁾

*ประกาศนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่องหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ (ฉบับที่ 3)

(1) ข้อ 2 ความเดิมถูกยกเลิกโดยข้อ 3 แห่งประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ (ฉบับที่ 3) และให้ใช้ความใหม่แทน ดังที่พิมพ์ไว้

ข้อ 3⁽²⁾

ข้อ 4 ประกาศฉบับนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน 2534 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 17 พฤษภาคม พ.ศ. 2534

(ลงชื่อ) อำพล สิงห์โกวิท
(นายอำพล สิงห์โกวิท)
เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

⁽²⁾ ข้อ 3 ความเดิมถูกยกเลิกโดยข้อ 3 แห่งประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่องหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีทุพพลภาพ (ฉบับที่ 3)

ประกาศสำนักงานประกันสังคม
เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทน
ในกรณีทุพพลภาพ
(ฉบับที่ 2)

ด้วยคณะกรรมการการแพทย์ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 4/2536 เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2536 กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับค่าบริการอื่นที่จำเป็นแก่ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน โดยให้ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพสามารถเบิกจ่ายค่าอุปกรณ์หรืออวัยวะเทียม และคณะกรรมการประกันสังคมได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 11/2536 เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2536 ให้ความเห็นชอบแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 (2) มาตรา 19 (4) และมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพเบิกจ่ายค่าอุปกรณ์หรืออวัยวะเทียมได้เพียงครั้งเดียว จากสำนักงานประกันสังคมโดยตรง ตามบัญชีประเภทและอัตราค่าอวัยวะเทียมและอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคกรณีทุพพลภาพ ห้ายประกาศนี้

ข้อ 2 ผู้ประกันตนที่ทุพพลภาพที่ได้อุปกรณ์ หรืออวัยวะเทียมจากโรงพยาบาล ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน บริษัทที่ผลิตอุปกรณ์ หรืออวัยวะเทียม ร้านที่ทำหรือจำหน่าย อุปกรณ์หรืออวัยวะเทียมให้นำใบเสร็จรับเงินมาเบิกเงินคืนจากสำนักงานประกันสังคมได้ตามระเบียบที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด

ข้อ 3 ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 11 มีนาคม 2536 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2536

(นายอำพล สิงทโกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

**บัญชีประเภทและอัตราค่าอวัยวะเทียม
และอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคกรณีทุพพลภาพ**

ประเภท	หน่วย	ราคา ไม่เกิน (บาท)
<u>อวัยวะเทียม</u>		
1. แขนเทียม		
1.1 ชนิดต่ำกว่าระดับศอก		
1.1.1 แบบตะขอโลหะ	แขนละ	6,500
1.1.2 แบบ 5 นิ้วใช้งานได้พร้อมถุงมือยาง	แขนละ	10,800
1.2 ชนิดเหนือศอก		
1.2.1 แบบตะขอโลหะ ข้อศอกล็อกได้ด้วยมือ	แขนละ	10,000
1.2.2 แบบ 5 นิ้ว ใช้งานได้ ข้อศอกล็อกได้ด้วยมือ พร้อมถุงมือยาง	แขนละ	16,900
1.3 แขนเทียมระดับขิดไหล่หรือแนบไหล่ 5 นิ้ว เหมือนของจริง ข้อศอกล็อกได้ด้วยมือได้ด้วยมือ พร้อมถุงมือยาง	แขนละ	10,000
2. ขาเทียม		
2.1 ขาเทียมได้เข้า		
2.1.1 ระดับได้เข้ารวมเท้าเทียม	ขาละ	3,000
2.1.2 ระดับข้อเข้า หรือขิดเข้ารวมเท้าเทียม	ขาละ	7,300
2.2 ระดับเหนือเข้ารวมเท้าเทียม		
2.2.1 แบบแกนเดี่ยว	ขาละ	5,800
2.2.2 แบบแกนเดี่ยวมีสปริงช่วย	ขาละ	9,000
2.2.3 แบบข้อล็อกด้วยมือ	ขาละ	10,800
2.2.4 แบบข้อเบรกอัตโนมัติ	ขาละ	12,100
2.3 ระดับตะโพกหรือขิดตะโพกรวมเท้าเทียม	ขาละ	13,400
2.4 เท้าเทียมที่ต้องใส่ร่วมกับขาเทียมแบบต่าง ๆ ไม่รวมรองเท้า	ข้างละ	1,900
<u>อุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค</u>		
1. รถนั่งคนพิการ ชนิดพับได้ทำด้วยโลหะ สำหรับผู้ป่วยที่ไม่สามารถ เคลื่อนที่ด้วยตนเองตลอดชีวิต		
1.1 แบบปรับไม่ได้	คันละ	3,500
1.2 แบบปรับให้เหมาะสมกับความพิการได้	คันละ	6,000

ประเภท	หน่วย	ราคา ไม่เกิน (บาท)
2. ไม้เท้าและไม้ค้ำยัน		
2.1 เครื่องช่วยเดินชนิด 4 ขา ยกได้ (pick up walker) เฉพาะคนพิการตลอดชีวิต	อันละ	700
2.2 ไม้ค้ำยัน	คู่ละ	220
2.3 ไม้เท้า (ชนิดไม้)	อันละ	180
2.4 ไม้เท้าแบบโลหะปรับได้	ชุดละ	190
2.5 ไม้เท้าแบบ 4 ปุ่ม ชนิดโลหะปรับได้	ชุดละ	500
2.6 ไม้เท้าอลูมิเนียมชนิด 3 ขา	อันละ	400
3. ถุงเก็บสิ่งขับถ่ายจากลำไส้ (Colostomy bag)		
3.1 ชนิดใช้ครั้งเดียว ให้ไม่เกินเดือนละ 30 ถุง	ถุงละ	10
3.2 ชนิดใช้ระยะยาว (แบบมีเข็มขัด)	ถุงละ	500
4. อุปกรณ์ในการพยุงข้อต่าง ๆ (ไม่รวมผ้ายึด)		
4.1 อุปกรณ์ในการประคองนิ้วมือ ข้อมือ และแขน	ชุดละ	600
4.2 อุปกรณ์ในการประคองข้อเท้าหรือประคองข้อเข่า	ชุดละ	900
4.3 สายรัดกันเท้าตก	ข้างละ	100
4.4 สายคล้องแขนกันไหล่หลุด	ข้างละ	200
5. โลหะหรือพลาสติกตามขาภายนอก (ORTHOISIS) ไม่รวมรองเท้า		
5.1 ขาขนาดใหญ่มีข้อเข่าล็อกได้ 1 ข้าง (KNEE BRACE)	ข้างละ	2,000
5.2 ข้อชนิดมีสปริงกันเท้าตก (FOOT DROP BRACE)	ข้างละ	1,400
6. เสื้อพยุงคอ (COLLAR)		
6.1 ชนิดอ่อน	ชุดละ	250
6.2 ชนิดแข็ง	ชุดละ	250
6.3 ชนิดปรับได้	ชุดละ	450
6.4 ชนิด 4 ขา	ชุดละ	1,000
6.5 ชนิดพิเศษ (PHILADELPHIA)	ชุดละ	1,000
7. เสื้อพยุงเอว (LUMBO SACRAL SUPPORT) หรือ CORSET รัดตะโพก	ชุดละ	520
8. เสื้อพยุงตัว หรือเสื้อกระดูกสันหลัง		
8.1 เทเลอร์, ไนท์, ไนท์-เทเลอร์, จีเว็ด, แชรันแบค	ชุดละ	1,000

ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณี ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน*

ด้วยคณะกรรมการการแพทย์ได้กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ในการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน ซึ่งมีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 (2) และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ตามมติคณะกรรมการการแพทย์ในการประชุม ครั้งที่ 13/2534 เมื่อวันที่ 16 พฤษภาคม 2534 และโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการประกันสังคม ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกรณีที่ผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ให้ผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลที่สำนักงานประกันสังคมกำหนดให้ผู้ประกันตนผู้นั้น

ข้อ 2 ให้สถานพยาบาลให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตน ดังนี้

- 2.1 ให้ได้รับการตรวจวินิจฉัยโรคและการบำบัดทางการแพทย์ จนถึงที่สุดการรักษา
- 2.2 ให้ได้รับบริการการกินอยู่และการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลสำหรับคนไขใน
- 2.3 ให้ได้รับยาและเวชภัณฑ์ที่มีมาตรฐานไม่ต่ำกว่ามาตรฐานบัญชียาหลักแห่งชาติ
- 2.4 ให้ได้รับการจัดส่งต่อเพื่อการรักษาระหว่างสถานพยาบาล
- 2.5 ให้ได้รับการส่งเสริมสุขภาพและป้องกันโรค โดยมีการให้สุศึกษาและภูมิคุ้มกันโรคตามโครงการแห่งชาติ

ข้อ 3 ให้สำนักงานประกันสังคมจ่ายค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาลตามข้อ 1 โดยเหมาจ่ายในอัตราเจ็ตร้อยบาทต่อผู้ประกันตนหนึ่งคนต่อหนึ่งปี สำหรับผู้ประกันตนที่มีชื่อตามทะเบียนที่สำนักงานประกันสังคมได้กำหนดไว้ให้กับสถานพยาบาล หรือมีสิทธิได้รับประโยชน์ตามมาตรา 62 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

* ประกาศนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมรวม 7 ครั้ง โดยประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่องหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่ เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 26 พฤษภาคม 2535 (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 6 กรกฎาคม 2535 (ฉบับที่ 4) ลงวันที่ 23 มีนาคม 2536 (ฉบับที่ 5) ลงวันที่ 3 มกราคม 2537 (ฉบับที่ 6) ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2537 (ฉบับที่ 7) ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2537 และ (ฉบับที่ 8) ลงวันที่ 9 ธันวาคม 2537

เงินค่าบริการทางการแพทย์ที่จ่ายตามวรรคหนึ่งแล้ว สำนักงานประกันสังคม จะจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์เพิ่มเติมให้แก่สถานพยาบาลในอัตราไม่เกินหนึ่งร้อยบาทต่อผู้ประกันตนหนึ่งคนต่อหนึ่งปี ตามอัตรากาไรใช้บริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนตามหลักเกณฑ์และอัตราท้ายประกาศนี้⁽¹⁾

ข้อ 4 นอกจากอัตราค่าบริการทางการแพทย์ตามข้อ 3 ให้สำนักงานประกันสังคมจ่ายค่าบริการทางการแพทย์แก่สถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนตามข้อ 1 ดังนี้

4.1 สำหรับการรักษาพยาบาลที่ต้องทำการรักษาโดยแพทย์ผู้เชี่ยวชาญพิเศษเฉพาะทาง ให้จ่ายในอัตราที่กำหนดไว้แต่ละรายการ ดังนี้

4.1.1 การทำไตเทียมแบบล้างโลหิต (HEMODIALYSIS) สำหรับกรณีไตวายเฉียบพลันที่มีระยะการรักษาไม่เกินหกสิบวัน ให้จ่ายเท่ากับค่ารักษาพยาบาลจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินครั้งละสามพันบาท

4.1.2 การให้เคมีบำบัดเพื่อทำลายเนื้อเยื่อในร่างกาย (CHEMOTHERAPY) และหรือรังสีรักษา ให้จ่ายเท่ากับค่ารักษาพยาบาลจริงตามความจำเป็น แต่ไม่เกินสองหมื่นบาทต่อรายต่อปี⁽²⁾

4.1.3 การผ่าตัดหัวใจแบบเปิด (OPEN HEART SURGERY) ให้จ่ายเท่ากับค่ารักษาพยาบาลจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อราย

4.1.4 การผ่าตัดใส่อวัยวะเทียมหรืออุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคภายในร่างกาย (IMPLANTATION OF PROSTHESIS AND INSTRUMENTATION) ให้จ่ายเป็นค่าวัสดุตามอัตราที่กำหนดไว้ในบัญชีแนบท้ายประกาศฉบับนี้

4.1.5 การผ่าตัดดมอง ให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลรายละสามหมื่นบาท ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(1) ได้รับการผ่าตัดเพื่อเปิดกระแสโลหิตศีรษะ เพื่อรักษาโรคเกี่ยวกับเยื่อหุ้มสมองหรือสมองมีโรคแทรกซ้อน เช่น มีการติดเชื้อในกระแสโลหิตศีรษะ ซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ ปอดอักเสบ ไตวายเฉียบพลัน หรือ

(2) ได้รับการผ่าตัดถึงในเนื้อสมองและผู้ป่วยไม่รู้สึกตัวเกิน 15 วัน หรือ

(3) ได้รับการผ่าตัดเกี่ยวกับหลอดเลือดในสมอง และต้องใช้อุปกรณ์พิเศษ⁽³⁾

4.1.6 การผ่าตัดหัวใจในโรคหลอดเลือดหัวใจตีบ (CORONARY BYPASS) ให้จ่ายเท่ากับค่ารักษาพยาบาลจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินหนึ่งแสนบาทต่อราย⁽⁴⁾

4.1.7 การรักษาพยาบาลโรคหัวใจโดยวิธี Percutaneous Balloon Valvuloplasty ให้จ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นห้าพันบาทต่อราย⁽⁵⁾

(1) ความในข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่องหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่ เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ 8) ลงวันที่ 9 ธันวาคม 2537 ดังที่พิมพ์ไว้แล้ว

(2) ความในข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ 7) ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2537 ดังที่พิมพ์ไว้แล้ว

(3) ความในข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์ และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 26 พฤษภาคม 2535 และ (ฉบับที่ 5) ลงวันที่ 3 มกราคม 2537 ดังที่พิมพ์ไว้แล้ว

(4) ความในข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ 5) ลงวันที่ 3 มกราคม 2537 ดังที่พิมพ์ไว้แล้ว

(5) ความในข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ 6) ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2537 ดังที่พิมพ์ไว้แล้ว

4.1.8 การรักษาผู้ประกันตนที่ป่วยด้วยโรคเอดส์ และมีภาวะแทรกซ้อนของ CRYPTOCOCCAL MENINGITIS ให้จ่ายเท่ากับค่ารักษาพยาบาลจริงตามความจำเป็นแต่ไม่เกินหนึ่งหมื่นห้าพันบาทต่อราย⁽⁶⁾

4.2 สำหรับการทำหมัน ให้จ่ายค่าบริการทางการแพทย์ในกรณีทำหมันชายเป็นเงินสองร้อยบาทต่อราย และในกรณีทำหมันหญิงเป็นเงินสี่ร้อยบาทต่อราย

ข้อ 5 ผู้ประกันตนซึ่งประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน ด้วยเหตุหรือกลุ่มโรคและบริการดังต่อไปนี้ ไม่มีสิทธิได้รับบริการทางการแพทย์ คือ

- 5.1 โรคจิต ยกเว้นกรณีเฉียบพลันซึ่งต้องทำการรักษาในทันทีและระยะเวลาในการรักษาไม่เกินสิบห้าวัน
- 5.2 โรคหรือการประสบอันตรายอันเนื่องมาจากการใช้สารเสพติดตามกฎหมายว่าด้วยยาเสพติด
- 5.3 โรคเดียวกันที่ต้องใช้ระยะเวลาการรักษาตัวในโรงพยาบาลประเภทคนไข้ในเกินหนึ่งร้อยแปดสิบวัน

ในหนึ่งปี

- 5.4 การทำไตเทียมแบบล้างโลหิต ยกเว้นกรณีไตวายเฉียบพลันที่มีระยะเวลาการรักษาไม่เกินหกสิบวัน
- 5.5 การกระทำไต ๆ เพื่อความสวยงามโดยไม่มีข้อบ่งชี้ทางการแพทย์
- 5.6 การรักษาที่ยังอยู่ในระหว่างการค้นคว้าทดลอง
- 5.7 การรักษาภาวะมีบุตรยาก
- 5.8 การตรวจเนื้อเยื่อเพื่อการผ่าตัดเปลี่ยนอวัยวะ
- 5.9 การตรวจใด ๆ ที่เกินกว่าความจำเป็นในการรักษาโรคนั้น
- 5.10 การผ่าตัดเปลี่ยนอวัยวะ
- 5.11 การเปลี่ยนเพศ
- 5.12 การผสมเทียม
- 5.13 การบริการระหว่างรักษาตัวแบบพักฟื้น
- 5.14 ทันตกรรม
- 5.15 แวนตา และเลนส์เทียม ยกเว้นการผ่าตัดใส่เลนส์เทียมในลูกตา ให้จ่ายเป็นค่าเลนส์เทียม ใน

อัตราข้างละสามพันบาท⁽⁷⁾

ประกาศ ณ วันที่ 24 พฤษภาคม พ.ศ. 2534

ลงชื่อ อำพล สิงห์โกวินท์

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

⁽⁶⁾ ความในข้อนี้ถูกเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ 7) ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2537 ดังที่พิมพ์ไว้แล้ว

⁽⁷⁾ ความในข้อนี้ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดย ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ 7) ลงวันที่ 17 พฤศจิกายน 2537

**บัญชีประเภทและอัตราค่าอวัยวะเทียม
และอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรคหทัยประกาศ**

ประเภท	หน่วย	ราคาไม่เกิน (บาท)
<u>อวัยวะเทียม</u>		
1. ท่อต่อช่องสมอง	อันละ	4,600
2. เครื่องช่วยการเดินของหัวใจ (รวม)	ชุดละ	48,000
3. ลิ้นหัวใจเทียม		
3.1 ชนิดทำด้วยพลาสติก หรือโลหะ	อันละ	27,000
3.2 ชนิดทำด้วยหัวใจสัตว์	อันละ	27,000
3.3 ชนิดทำด้วยพลาสติก หรือโลหะและหลอดเลือดเทียม	อันละ	57,000
3.4 ชนิดทำด้วยหัวใจสัตว์และหลอดเลือดเทียม	อันละ	57,000
4. ข้อเทียม		
4.1 ข้อนิ้ว	ข้อละ	2,500
4.2 ข้อมือ	ข้อละ	10,000
4.3 ข้อศอก	ข้อละ	22,000
4.4 ข้อไหล่	ข้อละ	15,000
4.5 ข้อเท้า	ข้อละ	15,000
4.6 ข้อเข่า		
4.6.1 แบบไม่ใช้สารยึดกระดูก	ข้อละ	45,000
4.6.2 แบบใช้สารยึดกระดูก	ข้อละ	35,000
4.7 ข้อตะโพกมีเข่า		
4.7.1 ใช้สารยึดกระดูก	ข้อละ	20,000
4.8 ข้อตะโพกไม่มีเข่า	ข้อละ	5,500
4.9 ข้อตะโพกแบบไม่มีเข่าชนิดพิเศษเฉพาะบุคคล	ข้อละ	6,500
4.10 ข้อตะโพกแบบมีเข่าชนิดพิเศษเฉพาะบุคคล	ข้อละ	19,000
4.11 วัสดุรองเข่าข้อตะโพก	ชิ้นละ	4,000
5. เส้นเอ็นเทียม		
5.1 ชนิดธรรมดา	เส้นละ	1,000
5.2 ชนิดในข้อเข่า	เส้นละ	8,000
6. เส้นเลือดเทียม (PORI-CATH)		
6.1 แบบเส้นตรง	เส้นละ	6,000
6.2 แบบเส้นแยก	เส้นละ	7,500
6.3 แบบ AORTIC	เส้นละ	17,000

ประเภท	หน่วย	ราคาไม่เกิน (บาท)
7. กระดูกข้อมือเทียม		
7.1 กระดูกอุแนต	ชิ้นละ	3,500
7.2 กระดูกสแคปพอย	ชิ้นละ	3,500
8. หัวกระดูกเรเดียสเทียม	ชิ้นละ	3,000
9. เยื่อหุ้มสมองเทียม จ่ายเท่าที่จ่ายจริง	ชุดละ	4,000
10. กระโหลกศีรษะเทียม จ่ายเท่าที่จ่ายจริง	ชุดละ	2,000
<u>อุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค</u>		
1. ชุดวัสดุปลูกเทียม		
1.1 DISPOSABLE OXYGENATER (อุปกรณ์เครื่องปอดและหัวใจเทียมเต็ม)	ชุดละ	7,500
1.2 MEMBRANE OXYGENATER	ชุดละ	9,500
2. เมื่อกพุงตัว หรือเมื่อกกระดูกสันหลัง		
2.1 โลหะตามลำตัวใช้บำบัดรักษาโรคหลังคค	ชุดละ	5,500
2.2 พลาสติคตามลำตัวใช้บำบัดรักษาโรคหลังคค	ชุดละ	5,500
3. วัสดุพิเศษต่าง ๆ ที่นำมาใช้เฉพาะภายในร่างกายตามวิธี ผ่าตัดตามกระดูก		
3.1 โลหะใส่ในโพรงกระดูก (INTRAMEDULLARY NAIL)		
3.1.1 ชนิดไม่มีรูล็อก	ชิ้นละ	2,000
3.1.2 ชนิดมีรูล็อก	ชิ้นละ	3,500
3.2 โลหะตามกระดูกและใส่ในโพรงกระดูก (NAIL PLATE)		
3.2.1 ชนิดไม่มีเกลียว (ANGLE BLADE PLATE)	ชิ้นละ	3,000
3.2.2 ชนิดมีเกลียว (DYNAMIC HIP SCREW)	ชิ้นละ	7,000
3.3 โลหะตามกระดูกสันหลัง	ชิ้นละ	4,500
3.4 โลหะตามกระดูก		
3.4.1 แผ่นโลหะชนิดกว้าง (BROAD PLATE)	ชิ้นละ	2,400
3.4.2 แผ่นโลหะชนิดแคบ (NARROW PLATE)	ชิ้นละ	1,800
3.4.3 แผ่นโลหะมีแผ่นพุง (BUTTRESS PLATE)	ชิ้นละ	3,500

ประเภท	หน่วย	ราคาไม่เกิน (บาท)
3.4.4 แผ่นโลหะชนิดเล็ก (SMALL D.C.P)	ชิ้นละ	1,200
3.4.5 แผ่นโลหะชนิดเป็นตะขอ (HOOK PLATE)	ชิ้นละ	3,200
3.4.6 แผ่นโลหะชนิดตัดได้เป็นพิเศษ (RECONSTRUCTION PLATE)	ชิ้นละ	3,000
3.4.7 ลวด (STEIMAN PIN หรือ KISCHNER WIRE)	ชิ้นละ	200
3.4.8 ตะขอตรึงกระดูก (STAPLE)	ชิ้นละ	900
3.5 สารยึดกระดูก (BONE CEMENT)	ชุดละ	1,200
3.6 สกรูยึดกระดูก	ตัวละ	500
3.7 สกรูยึดแผ่นโลหะตามกระดูก	ตัวละ	300

**หลักเกณฑ์และอัตราการจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์
ให้กับสถานพยาบาลตามอัตราการใช้บริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตน**

1. อัตราการใช้บริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนในแต่ละเดือนคำนวณได้จากข้อมูลการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนของสถานพยาบาลในเดือนนั้นหารด้วยจำนวนผู้ประกันตนโดยเฉลี่ยของเดือนนั้น
2. สำนักงานประกันสังคมจะนำอัตราการใช้บริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนที่คำนวณได้ตามข้อ 1 รวบรวมไว้เพื่อคำนวณหาอัตราการใช้บริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนต่อปี
3. สถานพยาบาลจะต้องส่งข้อมูลการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนให้กับสำนักงานประกันสังคมเพื่อใช้ในการคำนวณอัตราการใช้บริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนตามข้อ 1 ไม่น้อยกว่า 7 เดือน ในรอบ 1 ปีปฏิทิน หากสถานพยาบาลส่งข้อมูลการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนไม่ครบ 7 เดือน สำนักงานประกันสังคมสงวนสิทธิที่จะไม่นำข้อมูลดังกล่าวไปคำนวณอัตราการใช้บริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตน และจะไม่จ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์ตามข้อ 4 ให้กับสถานพยาบาล ทั้งนี้ สถานพยาบาลไม่มีสิทธิที่จะเรียกร้องหรือขอรับค่าบริการทางการแพทย์เพิ่มจากสำนักงานประกันสังคม
4. สำนักงานประกันสังคมจะจ่ายเงินค่าบริการทางการแพทย์ให้กับสถานพยาบาลซึ่งมีอัตราการใช้บริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนที่คำนวณได้ตามข้อ 2 และอยู่ในช่วงเปอร์เซ็นต์ใดไลต์ที่สำนักงานประกันสังคมกำหนดให้สถานพยาบาลมีสิทธิได้รับเงินค่าบริการทางการแพทย์เพิ่ม โดยจ่ายให้ปีละ 1 ครั้ง ภายใน 90 วัน นับถัดจากวันสิ้นปีปฏิทินดังนี้
 - 4.1 กรณีที่มีอัตราการใช้บริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนอยู่ในช่วงเปอร์เซ็นต์ใดไลต์ไม่เกิน 30 จ่ายเพิ่มให้อัตรา 30 บาท/คน/ปี
 - 4.2 กรณีที่มีอัตราการใช้บริการทางการแพทย์ของผู้ประกันตนอยู่ในช่วงเปอร์เซ็นต์ใดไลต์ที่ 31-100 จ่ายเพิ่มให้อีกจากจำนวนเงินค่าบริการทางการแพทย์ที่จ่ายให้แล้ว ตามข้อ 4.1 ในอัตราดังนี้

เปอร์เซ็นต์ใดไลต์ที่ 31-40	จ่ายเพิ่มให้อัตรา 10 บาท/คน/ปี
เปอร์เซ็นต์ใดไลต์ที่ 41-50	จ่ายเพิ่มให้อัตรา 20 บาท/คน/ปี
เปอร์เซ็นต์ใดไลต์ที่ 51-60	จ่ายเพิ่มให้อัตรา 30 บาท/คน/ปี
เปอร์เซ็นต์ใดไลต์ที่ 61-70	จ่ายเพิ่มให้อัตรา 40 บาท/คน/ปี
เปอร์เซ็นต์ใดไลต์ที่ 71-80	จ่ายเพิ่มให้อัตรา 50 บาท/คน/ปี
เปอร์เซ็นต์ใดไลต์ที่ 81-90	จ่ายเพิ่มให้อัตรา 60 บาท/คน/ปี
เปอร์เซ็นต์ใดไลต์ที่ 91-100	จ่ายเพิ่มให้อัตรา 70 บาท/คน/ปี
5. สถานพยาบาลจะต้องส่งข้อมูลการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนในแต่ละเดือนให้กับสำนักงานประกันสังคมตามแบบที่สำนักงานประกันสังคมกำหนดภายในวันทำการสุดท้ายของเดือนถัดจากเดือนที่มีหน้าที่ให้บริการทางการแพทย์และให้ส่งข้อมูลได้เดือนละ 1 ครั้ง

กรณีที่มีข้อมูลที่ได้ส่งแล้วตามวรรคหนึ่งไม่ครบถ้วนถูกต้อง ให้สถานพยาบาลนำข้อมูลของเดือนนั้นไปรายงานในเดือนถัดไปได้ ทั้งนี้จะต้องไม่เกิน 1 เดือน นับแต่เดือนที่สถานพยาบาลได้ส่งข้อมูลของเดือนนั้นตามระยะเวลาในวรรคหนึ่ง

ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทน ในกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน (ฉบับที่ 4)

ด้วยคณะกรรมการการแพทย์ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 (2) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 1/2536 เมื่อวันที่ 10 มกราคม 2536 กำหนดหลักเกณฑ์และอัตราสำหรับค่าบริการอื่นที่จำเป็นแก่ผู้ประกันตน กรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน และได้สูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรืออวัยวะบางส่วน แต่ไม่เข้าข่ายการเป็นผู้ทุพพลภาพ โดยให้ผู้ประกันตนสามารถเบิกจ่ายค่าอุปกรณ์หรืออวัยวะเทียมของผู้ประกันตน กรณีสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรืออวัยวะบางส่วน และคณะกรรมการประกันสังคมได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 10/2536 เมื่อวันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2536 ให้ความเห็นชอบแล้ว

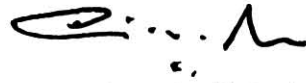
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 (2) มาตรา 19 (4) และมาตรา 63 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ในกรณีที่ผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย อันมิใช่เนื่องจากการทำงาน และได้สูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรืออวัยวะบางส่วน แต่ไม่เข้าข่ายการเป็นผู้ทุพพลภาพ ให้ผู้ประกันตนเบิกจ่ายค่าอุปกรณ์หรืออวัยวะเทียมได้เพียงครั้งเดียว จากสำนักงานประกันสังคมโดยตรง ตามบัญชีประเภทและอัตราค่าอวัยวะเทียม และอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค กรณีสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรืออวัยวะบางส่วนท้ายประกาศนี้

ข้อ 2 ผู้ประกันตนที่ได้อุปกรณ์หรืออวัยวะเทียมจากโรงพยาบาล ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพคนงาน บริษัทที่ผลิตอุปกรณ์หรืออวัยวะเทียม ร้านที่ทำหรือจำหน่ายอุปกรณ์หรืออวัยวะเทียม ให้นำใบเสร็จรับเงินมาเบิกเงินคืนจากสำนักงานประกันสังคมได้ตามระเบียบที่สำนักงานประกันสังคมกำหนด

ข้อ 3 ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 25 กุมภาพันธ์ 2536 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2536

(นายอำพล สิงห์โกวิทร์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

**บัญชีประเภทและอัตราค่าอวัยวะเทียม
และอุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรครณีสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะ
หรืออวัยวะบางส่วน**

ประเภท	หน่วย	ราคา ไม่เกิน (บาท)
<u>อวัยวะเทียม</u>		
1. แขนเทียม		
1.1 ชนิดต่ำกว่าระดับศอก		
1.1.1 แบบตะขอโลหะ	แขนละ	6,500
1.1.2 แบบ 5 นิ้วใช้งานได้พร้อมถุงมือยาง	แขนละ	10,800
1.2 ชนิดเหนือศอก		
1.2.1 แบบตะขอโลหะ ข้อศอกล็อกได้ด้วยมือ	แขนละ	10,000
1.2.2 แบบ 5 นิ้ว ใช้งานได้ ข้อศอกล็อกได้ด้วยมือ พร้อมถุงมือยาง	แขนละ	16,900
1.3 แขนเทียมระดับขิดไหล่หรือแนบไหล่ 5 นิ้ว เหมือนของจริง ข้อศอกล็อกได้ด้วยมือพร้อมถุงมือยาง	แขนละ	10,000
2. ขาเทียม		
2.1 ขาเทียมได้เข้า		
2.1.1 ระดับได้เข้ารวมเท้าเทียม	ขาละ	3,000
2.1.2 ระดับข้อเข้าหรือขิดเข้ารวมเท้าเทียม	ขาละ	7,300
2.2 ระดับเหนือเข้ารวมเท้าเทียม		
2.2.1 แบบแกนเดี่ยว	ขาละ	5,800
2.2.2 แบบแกนเดี่ยวมีสปริงช่วย	ขาละ	9,000
2.2.3 แบบข้อล็อกด้วยมือ	ขาละ	10,800
2.2.4 แบบข้อเบรกอัตโนมัติ	ขาละ	12,100
2.3 ระดับตะโพกหรือขิดตะโพกรวมเท้าเทียม	ขาละ	13,400
2.4 เท้าเทียมที่ต้องใส่ร่วมกับขาเทียมแบบต่าง ๆ ไม่รวมรองเท้า	ข้างละ	1,900
<u>อุปกรณ์ในการบำบัดรักษาโรค</u>		
1. รถนั่งคนพิการ ชนิดพับได้ทำด้วยโลหะ สำหรับผู้ป่วยที่ไม่สามารถ เคลื่อนที่ด้วยตนเองตลอดชีวิต		
1.1 แบบปรับไม่ได้	คันละ	3,500
1.2 แบบปรับให้เหมาะสมกับความพิการได้	คันละ	6,000

ประเภท	หน่วย	ราคา ไม่เกิน (บาท)
2. ไม้เท้าและไม้ค้ำยัน		
2.1 เครื่องช่วยเดินชนิด 4 ขา ยกได้ (pick-up walker) เฉพาะคนพิการตลอดชีวิต	อันละ	700
2.2 ไม้ค้ำยัน	คู่ละ	220
2.3 ไม้เท้า (ชนิดไม้)	อันละ	180
2.4 ไม้เท้าแบบโลหะปรับได้	ชุดละ	190
2.5 ไม้เท้าแบบ 4 ปุ่ม ชนิดโลหะปรับได้	ชุดละ	500
2.6 ไม้เท้าอลูมิเนียมชนิด 3 ขา	อันละ	400
3. ถุงเก็บสิ่งขับถ่ายจากลำไส้ (Colostomy bag)		
3.1 ชนิดใช้ครั้งเดียว ให้ไม่เกินเดือนละ 30 ถุง	ถุงละ	10
3.2 ชนิดใช้ระยะยาว (แบบมีเข็มขัด)	ถุงละ	500

ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

ด้วยคณะกรรมการการแพทย์ ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 29/2537 เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2537 ให้ปรับปรุงอัตราค่าบริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนในกรณีคลอดบุตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และคณะกรรมการประกันสังคมในการประชุมครั้งที่ 3/2538 เมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2538 ได้มีมติให้ความเห็นชอบด้วยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 (2) มาตรา 19 มาตรา 66 และ มาตรา 68 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 สำนักงานประกันสังคม จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง หลักเกณฑ์และอัตราสำหรับประโยชน์ทดแทนในกรณีคลอดบุตร (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 6 กรกฎาคม พ.ศ. 2535 (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2535 และ (ฉบับที่ 4) ลงวันที่ 11 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2536

ข้อ 4 ให้จ่ายค่าบริการทางการแพทย์เหมาจ่ายกรณีคลอดบุตรแก่ผู้ประกันตน ในอัตราสี่พันบาทต่อการคลอดหนึ่งครั้ง สำหรับการคลอดบุตรของผู้ประกันตน หรือภริยาของผู้ประกันตน หรือหญิงซึ่งอยู่กินฉันสามีภริยากับผู้ประกันตนโดยเปิดเผย กรณีผู้ประกันตนไม่มีภริยา

ประกาศ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายจำลอง ศรีประสาธน์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์

ด้วยคณะกรรมการการแพทย์ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 4/2538 เมื่อวันที่ 21 กุมภาพันธ์ 2538 และครั้งที่ 6/2538 เมื่อวันที่ 28 มีนาคม 2538 ให้ปรับปรุงแก้ไขหลักเกณฑ์และจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ในกรณีที่ผู้ประกันตนไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลอื่นนอกจากสถานพยาบาลที่สำนักงานประกันสังคมกำหนดให้สำหรับผู้ประกันตน และได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประกันสังคมด้วยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 (2) และมาตรา 59 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศกำหนดจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2535 และ (ฉบับที่ 4) ลงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2536

ข้อ 3 ในประกาศนี้

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

“บัตรรับรองสิทธิ” หมายถึง บัตรรับรองสิทธิเพื่อการรักษาพยาบาลที่สำนักงานออกให้แก่ผู้ประกันตน

“สถานพยาบาล” หมายถึง สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“ปี” หมายถึง ปีปฏิทิน

“แพทย์” หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมตามกฎหมายว่าด้วยวิชาชีพเวชกรรม

“หัตถการ” หมายถึง การปฏิบัติทางการแพทย์ โดยใช้ทักษะทางมือเพื่อให้เกิดผลหรือประโยชน์ทางการรักษา

ข้อ 4 ในกรณีที่ผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน และไม่สามารถไปรับบริการทางการแพทย์จากสถานพยาบาลที่สำนักงานกำหนดให้สำหรับผู้ประกันตนนั้น หรือสำนักงานยังไม่ได้ออกบัตรรับรองสิทธิให้แก่ผู้ประกันตน เมื่อผู้ประกันตนได้เข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลอื่นให้สำนักงานจ่ายเงินเป็นค่าบริการทางการแพทย์ให้แก่ผู้ประกันตนหรือสถานพยาบาลที่ให้บริการทางการแพทย์ แล้วแต่กรณี ดังนี้

4.1 กรณีจำเป็นต้องได้รับบริการทางการแพทย์อย่างฉุกเฉิน จ่ายเงินเป็นค่าบริการทางการแพทย์ให้เฉพาะค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงตามความจำเป็นภายในระยะเวลาไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ประกันตนเข้ารับบริการทางการแพทย์

แพทย์ครั้งแรก โดยไม่รวมระยะเวลาในวันหยุดราชการ ดังนี้

4.1.1 ประเภทผู้ป่วยนอก ให้ได้รับค่าบริการทางการแพทย์ปีละไม่เกินสองครั้ง ตามประเภทและอัตรา

ดังนี้

(1) ค่ารักษาพยาบาล ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินสองร้อยบาทต่อครั้ง

(2) ค่าตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ จ่ายเพิ่มจากค่ารักษาพยาบาลตาม (1) ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบบาทต่อครั้ง

(3) ค่ารักษาพยาบาลด้วยหัตถการจากแพทย์ จ่ายเพิ่มจากค่ารักษาพยาบาลตาม (1) ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินหนึ่งร้อยห้าสิบบาทต่อครั้ง

4.1.2 ประเภทผู้ป่วยใน ให้ได้รับค่าบริการทางการแพทย์ปีละไม่เกินสองครั้ง ตามประเภทและอัตราดังนี้

(1) ค่ารักษาพยาบาล ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินวันละหนึ่งพันสองร้อยบาท

(2) กรณีมีความจำเป็นต้องผ่าตัดใหญ่ และใช้เวลาในการผ่าตัดไม่เกินสองชั่วโมง ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินรายละหกพันบาทต่อการประสออันตรายหรือเจ็บป่วยแต่ละครั้ง

(3) กรณีมีความจำเป็นต้องผ่าตัดใหญ่ และใช้เวลาในการผ่าตัดเกินกว่าสองชั่วโมง ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินรายละหนึ่งหมื่นบาทต่อการประสออันตรายหรือเจ็บป่วยแต่ละครั้ง

(4) ค่าห้องและค่าอาหาร ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินวันละเจ็ดร้อยบาท

(5) จ่ายค่ารักษาพยาบาลเพิ่มจากค่ารักษาพยาบาลตาม (1) กรณีที่ต้องมีการรักษาพยาบาลในห้อง Intensive Care Unit (ICU) ตามความจำเป็นแต่ไม่เกินวันละสองพันบาท

(6) ค่าใช้จ่ายจากการตรวจรักษาด้วยเทคโนโลยีขั้นสูงที่จำเป็นต่อผู้ประกันตนเฉพาะการตรวจ Computed Tomography Scan (CT SCAN) หรือและ Magnetic Resonance Imaging (MRI) ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินรายละสี่พันบาทต่อการประสออันตรายหรือเจ็บป่วยแต่ละครั้ง ตามหลักเกณฑ์ดังนี้

(ก) ผู้ประกันตนที่ได้รับการตรวจด้วย CT SCAN หรือ MRI แล้ว และได้รับการผ่าตัดสมองทันที หรือถึงแก่ความตายภายหลังการตาย

(ข) ผู้ประกันตนได้เข้ารับการรักษาพยาบาลกรณีฉุกเฉิน และมีการส่งตรวจเพื่อการวินิจฉัยว่ามีเส้นโลหิตในสมองแตกหรืออุดตัน โดยมีเหตุผลทางการแพทย์ประกอบ

(ค) ผู้ประกันตนได้รับการตรวจวินิจฉัยเพื่อการผ่าตัดกระดูกสันหลังหรือไขสันหลังจากแพทย์ของสถานพยาบาลที่ทำการผ่าตัดนั้น

4.2 กรณีจำเป็นต้องได้รับบริการทางการแพทย์เพราะเกิดอุบัติเหตุ จ่ายเงินเป็นค่าบริการทางการแพทย์เฉพาะค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นจริงตามความจำเป็นภายในระยะเวลาไม่เกินเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ประกันตนเข้ารับบริการทางการแพทย์ครั้งแรกโดยไม่รวมระยะเวลาในวันหยุดราชการ และไม่จำกัดจำนวนครั้งที่จะเข้ารับบริการทางการแพทย์ ดังนี้

4.2.1 กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลของรัฐ

(1) ประเภทผู้ป่วยนอก จ่ายให้เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(2) ประเภทผู้ป่วยใน

(ก) ค่าบริการทางการแพทย์และค่ารักษาพยาบาลตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น

(ข) ค่าห้องและค่าอาหารตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินวันละเจ็ดร้อยบาท

4.2.2 กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลเอกชน

(1) ประเภทผู้ป่วยนอก จ่ายให้ตามประเภทและอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 4.1.1 (1) (2) และ (3) ของประกาศนี้

(2) ประเภทผู้ป่วยใน จ่ายให้ตามประเภทและอัตราที่กำหนดในข้อ 4.1.2 (1) (2) (3) (4) (5) และ 6 ของประกาศนี้

4.3 กรณีผู้ประกันตนได้จ่ายเงินสมทบแก่กองทุนประกันสังคมจนก่อให้เกิดสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนกรณีประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงาน และสำนักงานยังไม่ได้ออกบัตรรับรองสิทธิให้แก่ผู้ประกันตนนั้น จ่ายเงินเป็นค่าบริการทางการแพทย์ ดังนี้

4.3.1 กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์เพราะเกิดอุบัติเหตุให้จ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 4.2 ของประกาศนี้

4.3.2 กรณีอื่น ๆ ที่มีความจำเป็นต้องเข้ารับบริการทางการแพทย์ให้จ่ายตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 4.1 ของประกาศนี้

ข้อ 5 นอกจากเงินค่าบริการทางการแพทย์ตามที่กำหนดในข้อ 4 ของประกาศนี้แล้ว สำนักงานจะจ่ายเงินเป็นค่าพาหนะให้แก่ผู้ประกันตนหรือสถานพยาบาล กรณีผู้ประกันตนได้เข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลอื่น และสถานพยาบาลนั้นมีความจำเป็นต้องส่งตัวผู้ประกันตนไปเข้ารับการรักษาหรือรักษาพยาบาลต่อ ณ สถานพยาบาลอีกแห่งหนึ่งตามอัตรา ดังนี้

5.1 การส่งตัวผู้ประกันตนไปยังสถานพยาบาลซึ่งตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดเดียวกัน

5.1.1 กรณีใช้รถพยาบาล ตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินห้าร้อยบาทต่อครั้ง

5.1.2 กรณีใช้รถยนต์รับจ้างหรือรถยนต์ส่วนบุคคล เหมาะจ่ายในอัตราสามร้อยบาทต่อครั้ง

5.2 การส่งตัวผู้ประกันตนไปยังสถานพยาบาลซึ่งตั้งอยู่ในเขตท้องที่จังหวัดอื่น นอกจากจะจ่ายเงินเป็นค่าพาหนะตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ 5.1 แล้ว สำนักงานจะจ่ายเงินเพิ่มให้อีกในอัตรากิโลเมตรละเก้าสิบสตางค์ โดยคำนวณจ่ายตามระยะทางของกรมทางหลวงในทางสั้นและทางตรง

ข้อ 6 เมื่อผู้ประกันตนได้เข้ารับบริการทางการแพทย์ ณ สถานพยาบาลอื่นตามข้อ 4 ของประกาศนี้ ให้ผู้ประกันตนหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

6.1 กรณีการเข้ารับบริการทางการแพทย์ตามข้อ 4.1 หรือข้อ 4.2 ให้แจ้งสถานพยาบาลที่มีชื่อปรากฏในบัตรรับรองสิทธิทราบโดยเร็ว เมื่อสถานพยาบาลได้รับแจ้งแล้ว ให้สถานพยาบาลมีหน้าที่ ดังนี้

6.1.1 กรณีเคลื่อนย้ายผู้ประกันตนที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยได้ให้สถานพยาบาลรับผิดชอบในการให้บริการทางการแพทย์แก่ผู้ประกันตนนับแต่เวลาที่ได้รับแจ้งเป็นต้นไป

6.1.2 กรณีเคลื่อนย้ายผู้ประกันตนที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยไม่ได้ ให้สถานพยาบาลมีหน้าที่ ดังนี้
(1) รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการให้บริการทางการแพทย์ของสถานพยาบาลอื่น เฉพาะในส่วนที่เกินกว่าอัตราค่าบริการทางการแพทย์ที่กำหนดในข้อ 4.1.1 และ ข้อ 4.1.2 ของประกาศนี้ นับแต่เวลาที่ได้รับแจ้งจนถึงเวลาที่ครบเจ็ดสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่ผู้ประกันตนเข้ารับบริการทางการแพทย์ครั้งแรกโดยไม่รวมระยะเวลาในวันหยุดราชการ

(2) รับผิดชอบค่าใช้จ่ายในการให้บริการทางการแพทย์ของสถานพยาบาลอื่นในช่วงระยะเวลาการให้บริการทางการแพทย์ที่ล่วงพ้นจากระยะเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงตาม (1) หรือนับแต่เวลาที่ได้รับแจ้ง กรณีแจ้งให้สถานพยาบาลทราบในช่วงระยะเวลาภายหลังจากครบกำหนดระยะเวลาเจ็ดสิบสองชั่วโมงตาม (1)

6.2 กรณีเข้ารับบริการทางการแพทย์ตามข้อ 4.3 ให้แจ้งสำนักงานทราบโดยเร็ว เมื่อสำนักงานได้รับแจ้ง

แล้ว ให้สำนักงานมีหน้าที่ ดังนี้

6.2.1 กำหนดสถานพยาบาลให้แก่ผู้ประกันตนเพื่อไปใช้บริการทางการแพทย์ต่อไป

6.2.2 จ่ายค่าบริการทางการแพทย์ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ ในช่วงระยะเวลา ก่อนเวลาที่ได้รับแจ้งแต่ไม่เกินกำหนดระยะเวลา 72 ชั่วโมง นับแต่เวลาที่ผู้ประกันตนเข้ารับบริการทางการแพทย์ครั้งแรก โดยไม่รวมระยะเวลาในวันหยุดราชการ

6.2.3 จ่ายค่าบริการทางการแพทย์ตามหลักเกณฑ์และอัตราที่กำหนดไว้ในประกาศนี้ในช่วงระยะเวลา ภายหลังจากเวลาที่ได้รับแจ้งจนถึงเวลาที่สถานพยาบาลได้จำหน่ายผู้ประกันตนออกจากสถานพยาบาลในการให้บริการทางการแพทย์ครั้งนั้นได้ตามหลักวิชาการทางการแพทย์

ข้อ 7 ในกรณีที่สำนักงานเห็นว่าผู้ประกันตนมีสิทธิที่จะได้รับค่าบริการทางการแพทย์นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ใน ประกาศนี้ ให้สำนักงานพิจารณาจ่ายให้แก่ผู้ประกันตนตามคำแนะนำของคณะกรรมการการแพทย์

ข้อ 8 ผู้ใดมีสิทธิได้รับเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ตามประกาศ สำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดจำนวน เงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ (ฉบับที่ 2) ลงวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศสำนักงาน ประกันสังคมเรื่อง กำหนดจำนวนเงินทดแทนค่าบริการทางการแพทย์ (ฉบับที่ 3) ลงวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2535 และ (ฉบับที่ 4) ลงวันที่ 15 มกราคม พ.ศ. 2536 อยู่ก่อนวันที่ประกาศนี้ใช้บังคับอยู่เพียงใด ก็ให้มีสิทธิได้รับเงินทดแทนค่าบริการ ทางการแพทย์นั้นต่อไปจนครบตามสิทธิ

ข้อ 9 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายจำลอง ศรีประสาธน์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ประกาศสำนักงานประกันสังคม

เรื่อง กำหนดแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 47 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 เลขานุการสำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศกำหนดไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบ”

ข้อ 2 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในประกาศนี้

“แบบรายการ” หมายถึง แบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบ

“สื่อคอมพิวเตอร์” หมายถึง แผ่นจากแม่เหล็ก หรือเทปแม่เหล็ก

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัด แล้วแต่กรณี

ข้อ 4 แบบรายการที่นายจ้างจะต้องยื่นต่อสำนักงานเพื่อแสดงรายละเอียดการนำส่งเงินสมทบในส่วนของผู้ประกันตน และในส่วนของนายจ้าง ให้เป็นไปตามแบบ สปส. 1-10 (ส่วนที่ 1) สปส. 1-10 (ส่วนที่ 2) สปส. 1-10/1 และสปส. 1-10/1 (แผ่นต่อ) ท้ายประกาศนี้

ข้อ 5 การยื่นแบบรายการต่อสำนักงาน นายจ้างจะยื่นเป็นเอกสารหรือสื่อคอมพิวเตอร์ที่มีข้อมูลแสดงรายละเอียดการนำส่งเงินสมทบตามแบบรายการ อย่างใดอย่างหนึ่งก็ได้

กรณียื่นแบบรายการเป็นสื่อคอมพิวเตอร์ ให้นายจ้างจัดทำรายละเอียดตามแบบ สปส. 1-10 (ส่วนที่ 1) แนบมากับสื่อคอมพิวเตอร์ด้วย

ประกาศ ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายจำลอง ศรีประสาธน์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ประกาศสำนักงานประกันสังคม

เรื่อง การขึ้นทะเบียนนายจ้าง ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

โดยที่มาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 บัญญัติให้นายจ้างซึ่งมีลูกจ้างที่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 33 ยื่นแบบรายการแสดงรายชื่อผู้ประกันตน อัตราค่าจ้างและข้อความอื่นตามแบบที่เลขาธิการกำหนดต่อสำนักงานภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตน

เพื่อให้การขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคมของนายจ้าง เป็นไปด้วยความเรียบร้อย สะดวก รวดเร็ว และเอื้อประโยชน์ในการบันทึกข้อมูลของนายจ้างและผู้ประกันตน เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม จึงกำหนดแบบรายการแสดงรายชื่อผู้ประกันตน อัตราค่าจ้างและข้อความอื่นตามแบบขึ้นทะเบียนนายจ้าง (สปส. 1-01) และแบบขึ้นทะเบียนผู้ประกันตน (สปส. 1-03) ท้ายประกาศนี้

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 มิถุนายน พ.ศ. 2536 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2536

(นายอำพล สิงทโกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

แบบขึ้นทะเบียนนายจ้าง

สำหรับเจ้าหน้าที่	เลขที่บัญชี <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px; height: 20px;" type="text"/>
กองทุนประกันสังคม	กองทุนเงินทดแทน
อัตราเงินสมทบ.....	ประเภทกิจการ.....
ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ (.....)	รหัสกิจการ.....อัตราเงินสมทบ..... ลงชื่อ.....เจ้าหน้าที่ (.....)
ตำแหน่ง.....	ตำแหน่ง.....
วันที่รับแบบ...../...../.....	วันที่รับแบบ...../...../.....

1. ชื่อสถานประกอบการ.....

ที่อยู่: เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....

2. รายชื่อเจ้าของกิจการ หุ้นส่วน หรือกรรมการผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคล

ชื่อ - ชื่อสกุล

ที่อยู่อาศัย

โทรศัพท์

.....

.....

.....

.....

3. ปัจจุบันมีลูกจ้างรวมทั้งสิ้น.....คน ตามรายละเอียดดังนี้

(3.1) สำนักงานใหญ่ตามข้อ 1 จำนวน.....คน

(3.2) ชื่อและที่ตั้งสาขา (ถ้ามี) จำนวนทั้งสิ้น.....สาขา ดังนี้

(1) ชื่อสาขา.....จำนวน.....คน

ตั้งอยู่: เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....

(2) ชื่อสาขา.....จำนวน.....คน

ตั้งอยู่: เลขที่..... หมู่ที่..... ตรอก/ซอย..... ถนน.....

ตำบล/แขวง..... อำเภอ/เขต..... จังหวัด.....

รหัสไปรษณีย์..... โทรศัพท์..... โทรสาร.....

(ถ้าไม่พอให้ใช้กระดาษอื่นกรอกข้อความต่อไปจนครบทุกสาขา)

4. มีลูกจ้างทำงานรวมกันตั้งแต่ 10 คนขึ้นไป เมื่อวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

5. ผู้รับเหมาช่วงในกิจการของสถานประกอบการ (ตามข้อ 3) มี ไม่มี
 (ในกรณีมีผู้รับเหมาช่วง ระบุชื่อ ที่อยู่ ของผู้รับเหมาช่วง ประเภทของงานที่รับเหมาช่วงและจำนวนลูกจ้างของผู้รับเหมาช่วงแต่ละราย)

- (1)
- (2)
- (3)

6. ประเภทของการประกอบกิจการ

- ผลิตหรือประกอบ (ให้ระบุรายละเอียดโดยย่อเกี่ยวกับกระบวนการผลิตและผลผลิตสุดท้าย)
- ขายสินค้า (ให้ระบุสินค้าที่จำหน่าย)
- ให้บริการ (ให้ระบุลักษณะของการให้บริการ)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

7. ค่าจ้างโดยประมาณทั้งปี.....บาท

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตามความจริงทุกประการ พร้อมได้แนบเอกสารต่าง ๆ ตามที่ได้ระบุไว้ในรายละเอียดด้านล่างมาด้วย จำนวน.....ฉบับ

ลงชื่อ.....นายจ้าง
 (.....)
 ตำแหน่ง.....
 ยืนยันวันที่.....

เอกสารที่แนบมาพร้อมกับการยื่นแบบขึ้นทะเบียนนายจ้าง	
☐	1. สำเนาหรือภาพถ่ายหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคลพร้อมวัตถุประสงค์ หรือสำเนาภาพถ่ายใบทะเบียนพาณิชย์พร้อมทะเบียนบ้านเจ้าของกิจการ (กรณีเจ้าของคนเดียว)
☐	2. สำเนาหรือภาพถ่ายใบทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. 20) หรือ สำเนาหรือภาพถ่ายใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน (รง. 4) (กรณีมีการตั้งโรงงาน)
☐	3. แผนที่ตั้งของสถานประกอบการ
☐	4. หนังสือมอบอำนาจกรณีมอบอำนาจให้บุคคลอื่นกระทำการแทน

แบบขึ้นทะเบียนผู้ประกันตน

สำหรับนายจ้าง	สำหรับเจ้าหน้าที่
<p>ชื่อสถานประกอบการ.....</p> <p>เลขที่บัญชี <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/></p> <p>ลำดับที่สาขา <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/></p> <p>วันที่ผู้ประกันตนเข้าทำงาน.....</p> <p>อัตราค่าจ้าง ☐ วันละ.....บาท ☐ เดือนละ.....บาท ☐ อื่น ๆ (ระบุ).....</p>	<p>เลขที่บัตรประกันสังคม <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/></p>
สำหรับผู้ประกันตน	
<p>1. ชื่อ ☐ นาย ☐ นางสาว ☐ นาง.....ชื่อสกุล..... <input style="width: 20px;" type="text"/></p> <p>เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง</p> <p>2. บ้านเลขที่ (ตามทะเบียนบ้าน).....หมู่ที่.....ตรอก/ซอย.....</p> <p>ถนน.....ตำบล/แขวง.....อำเภอ/เขต.....</p> <p>จังหวัด.....รหัสไปรษณีย์.....โทรศัพท์.....</p> <p>3. เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ..... <input style="width: 20px;" type="text"/></p> <p>4. บัตรประจำตัวประชาชน เลขที่ <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/> <input style="width: 20px;" type="text"/></p> <p>5. กรณีชาวต่างประเทศหรือคนต่างด้าว ให้กรอกข้อความใดข้อความหนึ่ง ดังนี้</p> <p>☐ ใบอนุญาตทำงานคนต่างด้าว (WORK PERMIT) เลขที่.....</p> <p>☐ หนังสือเดินทาง (PASSPORT) เลขที่.....</p> <p>☐ ใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว เลขที่.....</p> <p>☐ อื่น ๆ (ระบุ).....</p> <p>ออกให้ ณ.....</p> <p style="text-align: center;">ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อความดังกล่าวข้างต้น ถูกต้องตามความเป็นจริงทุกประการ</p> <p style="text-align: right;">.....ลายมือชื่อผู้ประกันตน</p> <p style="text-align: center;">(.....)</p> <p style="text-align: center;">วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....</p>	

หมายเหตุ 1. แบบสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนด้านหน้าหรือสำเนาทะเบียนบ้านที่มีชื่อผู้ประกันตน
2. กรอกข้อความด้วยลายมือตัวบรรจงหรือพิมพ์ดีด

ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ในกรณีทุพพลภาพ

ด้วยคณะกรรมการการแพทย์ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 2/2536 เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2536 กำหนดหลักเกณฑ์การพิจารณากรณีทุพพลภาพและคณะกรรมการประกันสังคม ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ 11/2536 เมื่อวันที่ 11 มีนาคม 2536 ให้ความเห็นชอบแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 5 และมาตรา 19 (14) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 กรณีที่ผู้ประกันตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอันมิใช่เนื่องจากการทำงานเป็นเหตุให้สูญเสียอวัยวะ หรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะอย่างถาวรในกรณีใดกรณีหนึ่ง ดังต่อไปนี้ ให้ถือว่าผู้ประกันตนทุพพลภาพ โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย คือ

- (1) มือทั้งสองข้างขาด
- (2) แขนทั้งสองข้างขาด
- (3) มือข้างหนึ่งกับแขนข้างหนึ่งขาด
- (4) มือข้างหนึ่งกับขาข้างหนึ่งขาด
- (5) แขนข้างหนึ่งกับเท้าข้างหนึ่งขาด
- (6) แขนข้างหนึ่งกับขาข้างหนึ่งขาด
- (7) สูญเสียลูกตาทั้งสองข้างหรือสูญเสียตาข้างหนึ่งกับสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป

หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ 3/60 หรือ มากกว่าของตาดีกข้างหนึ่ง หรือสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละเก้าสิบขึ้นไป หรือสูญเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ 3/60 หรือมากกว่าของตาทั้งสองข้าง

(8) โรคหรือการบาดเจ็บของไขสันหลัง เป็นเหตุให้มือ หรือแขนทั้งสองข้างมือข้างหนึ่งกับแขนข้างหนึ่ง มือข้างหนึ่งกับขาอีกข้างหนึ่ง หรือแขนข้างหนึ่งกับขา หรือเท้าอีกข้างหนึ่งหรือขาทั้งสองข้างสองข้างกับการขยับย้ายปัสสาวะ อูจจาระ สูญเสียสมรรถภาพ โดยสิ้นเชิง

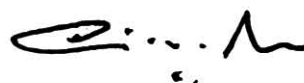
(9) โรคหรือการบาดเจ็บของสมอง เป็นเหตุให้สูญเสียความสามารถของอวัยวะของร่างกายจนไม่สามารถประกอบกิจวัตรประจำวันที่ทำเป็นได้ และต้องมีผู้อื่นมาช่วยเหลือดูแล

ข้อ 2 ในกรณีการพิจารณาวินิจฉัยนอกเหนือจากหลักเกณฑ์กรณีทุพพลภาพตามข้อ 1 ในส่วนกลางให้คณะกรรมการประโยชน์ทดแทนในคณะกรรมการแพทย์เป็นผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัย ในส่วนภูมิภาคให้คณะกรรมการประกันสังคมจังหวัดในคณะกรรมการประกันสังคมเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยและแจ้งให้คณะกรรมการการแพทย์ทราบ

ข้อ 3 ให้ผู้อำนวยการกองประสานการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพ มีอำนาจในการตีความวินิจฉัยปัญหา และกำหนดวิธีปฏิบัติ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามประกาศนี้

ข้อ 4 ประกาศนี้ให้มีผลใช้บังคับ ตั้งแต่วันที่ 23 มีนาคม 2536 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 23 มีนาคม พ.ศ. 2536

(นายอำพล สิงห์โกวิทร์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ประกาศสำนักงานประกันสังคม

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และวิธีการจ่ายค่าตอบแทน ให้แก่แพทย์ในการตรวจร่างกายผู้ประกันตนกรณีทุพพลภาพ พ.ศ. 2536

ด้วยคณะกรรมการการแพทย์ ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ 2/2536 เมื่อวันที่ 25 มกราคม 2536 ได้กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และวิธีการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่แพทย์ในการตรวจร่างกายผู้ประกันตนกรณีทุพพลภาพ และมีมติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประกันสังคม ด้วยแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 15 (2) มาตรา 19 (4) มาตรา 63 (1) และมาตรา 70 (1) แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ประกอบข้อ 11 (1) แห่งระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วย การรับเงิน การจ่ายเงิน และการเก็บรักษาเงินกองทุน พ.ศ. 2534 สำนักงานประกันสังคมจึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ อัตรา และวิธีการจ่ายค่าตอบแทนให้แก่แพทย์ในการตรวจร่างกายผู้ประกันตนกรณีทุพพลภาพ พ.ศ. 2536”

ข้อ 2 ในประกาศนี้

“คณะกรรมการ” หมายถึง คณะกรรมการการแพทย์

“คณะอนุกรรมการ” หมายถึง คณะอนุกรรมการประโยชน์ทดแทนในคณะกรรมการการแพทย์ หรือคณะอนุกรรมการประกันสังคมจังหวัดในคณะกรรมการประกันสังคมแล้วแต่กรณี

“แพทย์” หมายถึง แพทย์แผนปัจจุบันชั้นหนึ่งที่ยื่นทะเบียนไว้กับสำนักงานประกันสังคม หรือผู้ที่คณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเพื่อพิจารณากรณีทุพพลภาพ

“สำนักงาน” หมายถึง สำนักงานประกันสังคม หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดแล้วแต่กรณี

“สถานพยาบาล” หมายถึง สถานพยาบาลตามกฎหมายว่าด้วยสถานพยาบาล

“ผู้ประกันตน” หมายถึง ผู้ที่จ่ายเงินสมทบอันก่อให้เกิดสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

ข้อ 3 ในการตรวจร่างกายผู้ประกันตนที่ขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีทุพพลภาพให้ดำเนินการดังนี้

(1) ส่วนภูมิภาค ให้ประกันสังคมจังหวัดนำผู้ประกันตนไปพบแพทย์เพื่อตรวจร่างกาย หากไม่สามารถนำผู้

ประกันตนไปพบแพทย์ได้ ให้แจ้งแก่แพทย์เพื่อเดินทางไปตรวจร่างกายนอกสถานที่ และให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานเดินทางไปกับแพทย์ด้วย

(2) ส่วนกลาง ให้กองประสานการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพแจ้งต่อคณะกรรมการหรือคณะกรรมการ
เมื่อแพทย์ได้ทำการตรวจร่างกายผู้ประกันตนแล้ว ให้จัดทำรายงานตามแบบที่สำนักงานกำหนด และเมื่อ
คณะกรรมการได้มีคำวินิจฉัยแล้ว ให้สำนักงานรายงานให้คณะกรรมการทราบ

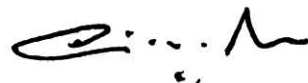
ข้อ 4 ในการตรวจร่างกายผู้ประกันตน ตามข้อ 3 ให้จ่ายเงินเป็นค่าตอบแทนแก่แพทย์ ดังนี้

(1) รายงานการตรวจร่างกายฉบับละ 200.00 บาท (สองร้อยบาทถ้วน) และ
(2) กรณีที่ต้องออกไปตรวจร่างกายนอกสถานที่ทำงานประจำของแพทย์ ให้จ่ายค่าตอบแทนในการทำงาน
ชั่วโมงละ 200.00 บาท (สองร้อยบาทถ้วน) แต่ไม่เกิน 1,000.00 บาท (หนึ่งพันบาทถ้วน) ต่อราย เศษของชั่วโมงให้คิดเป็น
1 ชั่วโมง โดยให้คำนวณระยะเวลาการเดินทางนับตั้งแต่ออกจากสถานพยาบาลที่แพทย์ประจำทำงานอยู่จนถึงเวลาเดินทางกลับ
ถึงสถานพยาบาลที่แพทย์ประจำทำงานอยู่

ข้อ 5 การเบิกจ่ายค่าตอบแทน ตามข้อ 4 ให้เบิกจ่าย ณ สำนักงานแห่งท้องที่ที่ผู้ประกันตนทำงานอยู่ หรือสำนักงาน
ที่เป็นผู้รับแจ้งและวินิจฉัยการประสบอันตรายของผู้ประกันตนรายนั้น

ข้อ 6 ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 9 สิงหาคม พ.ศ. 2536

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

ประกาศสำนักงานประกันสังคม เรื่อง ทะเบียนผู้ประกันตน

โดยที่ มาตรา 84 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 บัญญัติให้นายจ้างจัดให้มีทะเบียนผู้ประกันตนตามแบบที่เลขาธิการกำหนด เพื่อประโยชน์ในการตรวจตราและควบคุมงานอันเกี่ยวกับการประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมจึงกำหนดแบบทะเบียนผู้ประกันตนไว้ตามแบบ สปส. 6-07 ท้ายประกาศนี้ และให้นายจ้างเก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ทำงานของนายจ้างที่ลูกจ้างทำอยู่พร้อมที่จะให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจได้

ประกาศ ณ วันที่ 25 มิถุนายน พ.ศ. 2535

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

คำสั่งกระทรวงมหาดไทย

ที่ 235/2534

เรื่อง แต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย แต่งตั้งให้ข้าราชการดังต่อไปนี้ เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 คือ

1. เลขาธิการ รองเลขาธิการ ผู้อำนวยการกอง ผู้ตรวจราชการและข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 4 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ สำนักงานเลขาธิการกรม กองการเจ้าหน้าที่ กองการเงินและบัญชีกองทุน กองเงินสมทบ กองตรวจสอบ กองทะเบียนและประมวลผล กองนิติการ กองประโยชน์ทดแทน กองประสานการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพ กองวิชาการและแผนงาน และสำนักงานกองทุนเงินทดแทนสำนักงานประกันสังคม เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ทั่วราชอาณาจักร

2. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ กองการเงินและบัญชีกองทุน กองเงินสมทบ กองตรวจสอบ กองทะเบียนและประมวลผล กองนิติการ กองประโยชน์ทดแทน กองประสานการแพทย์และฟื้นฟูสมรรถภาพ กองวิชาการและแผนงาน และสำนักงานกองทุนเงินทดแทนสำนักงานประกันสังคม เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในกรุงเทพมหานคร

3. ข้าราชการพลเรือนสามัญตั้งแต่ระดับ 3 ขึ้นไป ซึ่งปฏิบัติงานอยู่ ณ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด และสำนักงานแรงงานจังหวัด เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในจังหวัดที่ตั้งสำนักงาน นั้น

4. ผู้ว่าราชการจังหวัด รองผู้ว่าราชการจังหวัด และปลัดจังหวัดทุกจังหวัด เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ในจังหวัดของตน การแต่งตั้งโดยตำแหน่งตามคำสั่งนี้ ให้รวมถึงผู้รักษาราชการแทน ผู้รักษาการในตำแหน่งหรือผู้ปฏิบัติราชการแทนในตำแหน่งนั้นด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 25 มีนาคม พ.ศ. 2534

พลเรือเอก วิเชษฐ การุณยวนิช

(วิเชษฐ การุณยวนิช)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

คำสั่งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ที่ 58/2538

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประกันสังคมและที่ปรึกษา

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 ที่กำหนดให้

ปลัดกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

เป็นประธานกรรมการ

ผู้แทนกระทรวงการคลัง

เป็นกรรมการ

ผู้แทนกระทรวงสาธารณสุข

เป็นกรรมการ

ผู้แทนสำนักงานประมาณ

เป็นกรรมการ

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

เป็นกรรมการและ

เลขานุการ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงแต่งตั้งกรรมการจากผู้แทนฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายลูกจ้าง และที่ปรึกษาของคณะกรรมการ ดังนี้

ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง

1) นายทิวา ธเนศวร

เป็นกรรมการ

2) นายสมพงษ์ นครศรี

เป็นกรรมการ

3) นายจำเนียร จวงตระกูล

เป็นกรรมการ

4) นายพิพัฒน์ ธรรมสืบศิลป์

เป็นกรรมการ

5) นายปกาศอารยะ สุวรรณเทมีย์

เป็นกรรมการ

ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง

1) นายปรีชา ฐิตญาณพงศ์

เป็นกรรมการ

2) นายพานิชย์ เจริญเผ่า

เป็นกรรมการ

3) นายจำรัส ไชยลังกา

เป็นกรรมการ

4) นายอัมพร บรรดาศักดิ์

เป็นกรรมการ

5) นายสมชาย บุญชู

เป็นกรรมการ

ที่ปรึกษาของคณะกรรมการ

1) นายสุชาติ	ประสิทธิ์รัฐสินธุ์	เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางระบบงานประกันสังคม
2) นายณรงค์	นิตยาพร	เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการแรงงาน
3) พลอากาศโท กิตติ	เย็นสุดใจ	เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางการแพทย์
4) นายศักดิ์ชัย	ศักดิ์กุลวงศ์	เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย
5) นายสุริชัย	หวันแก้ว	เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านสวัสดิการสังคม
- ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2538 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายยุทธ อังกินันท์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

คำสั่งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ที่ 63/2538

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการประกันสังคม

ตามคำสั่งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม ที่ 58/2538 ลงวันที่ 30 มีนาคม 2538 ได้แต่งตั้งคณะกรรมการประกันสังคมและที่ปรึกษา ซึ่งประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายนายจ้าง ฝ่ายลูกจ้าง ฝ่ายละ 5 คน และที่ปรึกษากิจจำนวน 5 คน นั้น

เนื่องจากสภาองค์การนายจ้างแห่งประเทศไทย และสภาองค์การลูกจ้างแรงงานเสรีแห่งชาติ ได้ขอเปลี่ยนแปลงผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ซึ่งเป็นกรรมการในคณะกรรมการประกันสังคม

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 11 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 จึงให้ นายทิวา ธเนศวร กรรมการผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และ นายปรีชา ฐิตญาณพงศ์ กรรมการผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง หันจากตำแหน่ง และให้แต่งตั้งบุคคลต่อไปนี้ เป็นกรรมการสืบแทน

1. นายอนันตชัย คุณานันทกุล	เป็นกรรมการ ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง
2. นายสุเทพ คำจันทร์	เป็นกรรมการ ผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง
- ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2538

(นายยุทธ อังกินันถน์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

คำสั่งกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

ที่ 59/2538

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการแพทย์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 14 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2537 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม จึงแต่งตั้งคณะกรรมการการแพทย์ ประกอบด้วยบุคคลดังต่อไปนี้

1. นายนที	รักษ์พลเมือง	เป็น ประธานกรรมการ
2. นายอารี	วัลยะเสวี	เป็น กรรมการ
3. นายพิศิษฐ์	จิรวรงค์	เป็น กรรมการ
4. นายสุตชาย	ปิ่นยารชุน	เป็น กรรมการ
5. นายชาติ	พิชญางกูร	เป็น กรรมการ
6. นายไศล	สุขพันธ์โพธาราม	เป็น กรรมการ
7. นายพงษ์ศักดิ์	วิทยากร	เป็น กรรมการ
8. นางสาวสุณี	วนดุรงค์วรรณ	เป็น กรรมการ
9. นายศุภชัย	คุณารัตนพฤกษ์	เป็น กรรมการ
10. นางลักษณา	โพชนกุล	เป็น กรรมการ
11. นายสุจินต์	ผลากรกุล	เป็น กรรมการ
12. นายธำรง	ทัศนัญชลี	เป็น กรรมการ
13. นายพงษ์ศักดิ์	วัฒนา	เป็น กรรมการ
14. พลตำรวจตรีวิเชียร	สุนทรศิริ	เป็น กรรมการ
15. นายจิตร	ลิทธิอมร	เป็น กรรมการ
16. นายสมเกียรติ	ฉายะศรีวงศ์	เป็น กรรมการและเลขานุการ

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน 2538 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2538

(นายชุต อังกินันท์)

รัฐมนตรีช่วยว่าการฯ ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

คำสั่งสำนักงานประกันสังคม

ที่ 161/2538

เรื่อง มอบหมายผู้มีอำนาจอนุมัติคำขอเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39

โดยที่ระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วย การเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 พ.ศ. 2538 ให้อำนาจเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้มีอำนาจอนุมัติคำขอเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 เพื่อให้การพิจารณาและอนุมัติคำขอเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39 เป็นไปด้วยความรวดเร็วและถูกต้อง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 38 (7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมจึงมอบหมายให้ผู้อำนวยการกองเงินสมทบเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาและอนุมัติคำขอเป็นผู้ประกันตนตามมาตรา 39

หังนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 4 เมษายน พ.ศ. 2538

(นายจำลอง ศรีประสาธน์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

คำสั่งสำนักงานประกันสังคม

ที่ 574/2537

เรื่อง มอบหมายในการเปรียบเทียบความผิด
ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533

โดยที่เห็นเป็นการสมควร เพื่อให้การดำเนินการเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 102 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 จึงมอบหมายให้รองเลขาธิการ เป็นผู้มีอำนาจในการเปรียบเทียบความผิดตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 สำหรับความผิดที่เกิดขึ้นในกรุงเทพมหานคร

ให้ผู้รับมอบหมายดำเนินการตามระเบียบสำนักงานประกันสังคม ว่าด้วยการดำเนินคดีและการเปรียบเทียบความผิด พ.ศ. 2537 โดยเคร่งครัด และรายงานให้ทราบทุกครั้งเมื่อมีการเปรียบเทียบ
ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2537

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

คำสั่งสำนักงานประกันสังคม

ที่ 044/2537

เรื่อง มอบอำนาจในการดำเนินคดีความผิดตามพระราชบัญญัติ
ว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534

โดยที่เห็นเป็นการสมควรเพื่อให้การดำเนินคดีอาญาแก่ผู้ที่ชำระเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน หรือกองทุนประกันสังคม ด้วยเช็ค และธนาคารปฏิเสธการจ่ายเงินเป็นไปด้วยความ เรียบร้อย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 มาตรา 38 (7) มาตรา 39 และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เรื่อง ตัวการตัวแทน ให้ยกเลิกคำสั่งสำนักงานประกันสังคมที่ 601/2535 ลงวันที่ 30 ตุลาคม 2535 เรื่อง มอบหมายอำนาจหน้าที่ การลงนามในหนังสือบอกกล่าวถึงผู้ออกเช็ค และมอบอำนาจในการดำเนินคดีความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิด อันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 ให้กับข้าราชการดังต่อไปนี้

1. มอบอำนาจลงนามในหนังสือบอกกล่าวถึงผู้ออกเช็ค ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 7 ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนเงินทดแทน หรือผู้อำนวยการกองเงินสมทบ หรือผู้อำนวยการกองนิติการ ในจังหวัดอื่นมอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดของตนและผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถ มอบอำนาจให้ประกันสังคมจังหวัดมีอำนาจลงนามในหนังสือบอกกล่าวถึงผู้ออกเช็คได้

2. มอบอำนาจในการร้องทุกข์แก่ผู้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 มาตรา 4 ในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ผู้อำนวยการกองนิติการ และนิติกรที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการกองนิติการใน จังหวัดอื่น มอบอำนาจให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและผู้ว่าราชการจังหวัดในจังหวัดของตนและผู้ว่าราชการจังหวัดสามารถ มอบอำนาจให้ข้าราชการพลเรือนสามัญดำรง ตำแหน่งไม่ต่ำกว่าระดับ 3 ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ ณ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด โดยให้ผู้รับมอบอำนาจมีอำนาจดำเนินการ แทนจนกว่าคดีจะถึงที่สุด รวมทั้งให้มีอำนาจในการถอนคำร้องทุกข์ หรือถอนฟ้องด้วย

การมอบอำนาจโดยตำแหน่งตามคำสั่งนี้ ให้รวมถึงผู้รักษาราชการแทนผู้รักษาราชการในตำแหน่ง หรือผู้ปฏิบัติราชการ แทนในตำแหน่งด้วย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 21 มกราคม พ.ศ. 2537

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

คำสั่งสำนักงานประกันสังคม

ที่ 380/2535

เรื่อง มอบอำนาจในการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ

โดยที่เห็นเป็นการสมควรเพื่อให้การดำเนินคดีอาญากับผู้ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 เรื่อง เงินทดแทน พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 และความผิดอาญาคตามกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานประกันสังคม เช่น พระราชบัญญัติว่าด้วยความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. 2534 ประมวลกฎหมายอาญาเป็นต้น เป็นไปด้วยความเรียบร้อย รวดเร็ว และมีประสิทธิภาพ จึงมอบอำนาจในการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษให้ผู้อำนวยการกองนิติการ หรือผู้รักษาราชการแทน และนิติกรที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการกองนิติการ หรือผู้รักษาราชการแทนในความผิดที่เกิดขึ้น อ้างหรือเชื่อว่าเกิดในเขตกรุงเทพมหานคร

ให้ผู้รับมอบอำนาจและผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้รับมอบอำนาจ มีอำนาจกระทำการแทนจนกว่าคดีจะถึงที่สุดและรายงานผลการร้องทุกข์หรือกล่าวโทษให้เลขาธิการทราบ

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2535

(นายอำพล สิงห์โกวินท์)

เลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

รวบรวมโดย : ฝ่ายกฎหมาย กองนิติการ

สำนักงานประกันสังคม

จัดพิมพ์โดย : หจก. ครีเอทีฟ มาร์เก็ตติ้ง แอนด์ซีพีพีเม้นท์

โทร . ๕๑๐๐๕๔๐

บ 12006

KM สำนักงานประกันสังคม. กองนิติการ.
102 พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.
ป189พ 2533 แก้ไขเพิ่มเติมโดย พระราช-
บัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2)
พ.ศ. 2537.

